

UNIVERSUL CORPULUI UMAN

cu exerciții fizice *Gaia Touch*

Marko Pogačnik, 2014

INTRODUCERE

Pe parcursul ultimelor trei decenii s-a acumulat multă cunoaștere despre corpul multidimensional al Pământului cu peisajele și locurile sale diverse. Ca să dăm un nume acestei științe bazată pe experiență, vorbim despre „geomantie”. Ea reprezintă un aspect al culturii despre Gaia care se dezvoltă recent pe planeta noastră.

Lucrarea de față abordează dintr-o altă perspectivă peisajul Pământului, cea mai mică unitate pe care o cunoaștem noi, în calitate de ființe umane. Corpul uman este la fel de complet în diferitele sale dimensiuni precum este și peisajul, doar că este structurat în alt fel. Cartea pe care o țineți în mână este o încercare sinceră de decodificare a corpului uman integral în contextul a ceea ce eu numesc „Cosmosul Pământesc”.

Folosind experiența activității mele geomantice am abordat corpul uman într-o manieră similară felului în care explorez un peisaj, cu ajutorul unui fel de percepție multidimensională. În acest caz, asta înseamnă să pătrunzi spațiul corpului uman într-o manieră subtilă și să experimentezi extensiile acestuia din interior. La pasul următor, experiențele trebuie formulate într-o manieră logică și „chemate pe numele lor” – ceea ce înseamnă că este necesar să se inventeze un limbaj care să exprime descoperirile astfel încât acestea să devină accesibile tuturor celor care se străduiesc să-și clarifice identitatea ca participanți la evoluția Cosmosului Pământesc.

Am marea șansă de a fi ajutat în această lucrare de colega mea pictoriță Simona Čudovan. În ultimii doi ani am lucrat în paralel unul față de celalalt pe marginea aceluiași teme și aspecte ale prezenței umane pe Pământ. Ulterior ne-am împărtășit experiențele corectând și completând astfel introspecțiile noastre. Doresc să-mi exprim pe această cale profunda gratitudine pentru colaborarea ei prețioasă.

Deoarece cunoașterea mentală nu poate fi completă fără o experimentare a corpului, multe din subiectele abordate în carte sunt însoțite de câte un exercițiu fizic. Fiindcă avem de a face aici cu corpul și dimensiunile sale subtile, toate cele 52 de exerciții prezentate în carte au caracterul unor exerciții fizice. Eu le numesc „cosmograme corporale *Gaia Touch*”. Să nu vă simțiți obligați să faceți toate exercițiile pe măsură ce citiți cartea. Mai degrabă priviți-le, și dacă vă simțiți inspirați de unele dintre ele, faceți-le pentru a crea pauze pe parcursul lecturării. Dacă doriți să aprofundați anumite subiecte aduse în discuție, atunci întoarceți-vă ulterior la exercițiul corespunzător și integrați-l pentru o perioadă de timp în practica meditațiilor voastre zilnice.

Experiența mea din ultimii 15 ani îmi spune că procesul de transformare globală a Pământului susține succesiunea de schimbări subtile ce se petrec în corpul uman. N-ar fi înțelept să le ignorăm deoarece asta ar putea conduce la dificultăți atunci când valul de schimbări va atinge planul realității de zi cu zi. Cred că această lucrare oferă o posibilitate relevantă de a înțelege mai bine ce se întâmplă în ultima vreme cu corpurile noastre și să ne adaptăm acestui proces.

Šempas, 7 octombrie 2014, Marko Pogačnik

PROLOG

Permiteți-mi pentru început să v-o prezint pe Gaia

Nu există niciun dubiu: dacă continuăm să ignorăm Gaia, sursa vieții și miezul conștiinței casei noastre planetare, nu vom avea nici o cale de scăpare în fața efectelor devastatoare ale așa-numitor “schimbări climatice”. Ca civilizație globală, noi mișunăm pe suprafața Pământului refuzând să experimentăm profunzimile și vastitatea conștiinței sale.

Dar cine este Gaia, dincolo de imaginea din mitologia greacă a zeiței Pământului?

Cei interesați în reînnoirea relației de iubire și grijă cu căminul nostru planetar să acorde atenție numelui antic al Pământului care se ascunde în noțiuni cum ar fi „geologie”, „geografie”, „geometrie”, „geomantie” și așa mai departe. Toate acestea provin din numele grecesc al zeiței Pământului, Geeia sau Gaia.

De fapt sunt două concepte opuse referitoare la casa noastră planetară și care trebuie să fie clar definite. Utilizarea modernă a noțiunii „Pământ” se referă la imaginea planetei noastre ca o sferă densă de materie care se rotește în jurul Soarelui, steaua sistemului nostru planetar. Totuși, mulți dintre noi se simt rușinați în fața acestei imagini mecaniciste a Pământului, chiar dacă logic este corectă, deoarece intuiesc o afinitate mai profundă cu planeta noastră vie. Numele „Gaia” a fost redescoperit ca o alternativă de întâmpinare care să ne permită nouă să ne imaginăm Pământul ca

- un organism viu
- un spațiu sacru din univers
- o vastă conștiință
- o entitate de natură feminină.

Viziunea asupra Gaiei ne poate ajuta să ne eliberăm puterea de conștientizare de raționamentele proiectate asupra imaginii iubitei noastre planete. Totuși, ceea ce contează cu adevărat în viață este experiența. Poate o ființă umană, proporțional mai mică decât o furnică, să realizeze o experiență intimă cu această femeie gigantică?

Sigur că este posibil, căci Gaia nu este cu nimic mai mare decât propria noastră identitate personală, atât timp cât orice ființă umană – precum și plantele, animalele, peisajele, oceanele ș.a.m.d. - întrușchipează doar unul din aspectele prezenței ei vii. De asemenea, privită din partea opusă, Gaia reprezintă un aspect al propriei noastre identități aflat în continuu proces de dezvoltare încă de când ființele umane au început să se încarneze pe această planetă minunată, adâncindu-se din ce în ce mai mult în interacțiunea cu vastul ei regat al vieții.

Introducem ideea de cosmos pământesc

Expresia “cosmos pământesc” este de înțeles ca fiind complementară numelui Gaia. Gaia reprezintă esența suflăscă a planetei Pământ, în timp ce eu numesc tărâmul creației sale *cosmosul pământesc al Gaiei*. Am luat această decizie cu intenția de a descuraja separația creată artificial între Cosmos și Pământ. Această falsă divizare încearcă să ne convingă că dimensiunile cosmice relaționează cu lumile divine ale spiritului, în timp ce Pământul este lăcașul materiei și a tot ce este greu.

Nu este adevărat! Experiența mea îmi spune că întreg cosmosul este conținut în conștiința moștenită a Gaiei și viceversa, toate lumile Gaiei conțin cosmosul – cu toate dimensiunile sale.

În geomantia modernă noi evidențiem importanța definiției „holonului” – cuvântul grecesc pentru „întreg”. Corpul omenesc este, de exemplu, un holon, ceea ce înseamnă că tot ceea ce există în cosmosul pământesc își găsește expresia în corpul omenesc. Un peisaj reprezintă totodată un holon complet, ceea ce înseamnă că se vor găsi locuri cu energie vitală și centri de conștiință în fiecare peisaj, similare celor care pulsează în interiorul ființei umane, respectiv în cosmosul pământesc.

Planeta Pământ este de asemenea un holon, desigur, ceea ce înseamnă că toate dimensiunile care există în univers își găsesc expresia în sfera multidimensională a Pământului. De asemenea, universul este un holon, din care creația Gaiei constituie doar o mică părticică.

Un alt concept ce trebuie introdus pentru a cunoaște mai bine pe Gaia, zeița holonului Pământ, este *noosfera* ei. Cuvântul derivă din grecescul „noos” care înseamnă „conștiință”. *Noosfera* este complementară cu noțiunea uzuală de „biosferă”. Biosfera se adresează Pământului ca organism viu, alcătuit din forțe vitale și procese organice, în timp ce *noosfera* se raportează la Pământ ca o vastă sferă de conștiință. Noi toți suntem parte a diverselor straturi de conștiință ale Gaiei, fie ele plante, animale, ființe umane, peisaje, ființe angelice, oceane, ființe elementare ș.a.m.d.

Pentru a fi mai clar, corpul manifest al Gaiei este compus din

- o *noosferă* complexă
- o biosferă care susține viața
- și, în sfârșit, dintr-o sferă compusă din minuscule particule de materie, care fac posibil ca unii dintre noi, ființe ale Gaiei, să ne bucurăm de a fi încarnați în formă materială.

Este evident că toate aceste trei sfere ce compun corpul Gaiei nu sunt separate una de cealaltă, ci își interferează vibrațiile într-o vie interacțiune, creând împreună corpul minunat al cosmosului pământesc.

Ceea ce noi numim în prezent „geomantie” constituie o formă de mijlocire între artă și știință, care conlucrează pentru cercetarea fenomenelor legate de cosmosul pământesc și diversele sale dimensiuni.

Fenomenul Pământului în schimbare

Cât timp Pământul este perceput ca o minge densă de materie care se rotește în jurul Soarelui, schimbările care se petrec pe Pământ pot avea doar cauze fizice, cum ar fi deplasările plăcilor continentale, cutremurele, erupțiile vulcanice, coliziunile cu meteoriți ș.a.m.d. Nu intenționez să neg efectele fatale a acestor evenimente sau procese asupra suprafeței Pământului. Dar conceptul schimbărilor Pământului la nivel fizic trebuie să fie supus unei transformări radicale dacă acceptăm noțiunea de Pământ ca ființă inteligentă.

Cele ce înainte păreau a fi evenimente întâmplătoare catalogate din punctul de vedere al oamenilor ca dezastre, ar putea fi efecte ale intenției la nivel fizic a conștiinței Gaiei de a conduce corpul geografic al planetei împreună cu locuitorii săi prin schimbări mai mult sau mai puțin severe, către un aspect de calitate și frumusețe perfect și diversificat al lăcașului nostru planetar.

Pentru implementarea conceptului de noosferă a Gaiei, toate activitățile planetei, cum ar fi mișcări ale gigantelor mase glaciare de-a lungul a vaste suprafețe, erupții ale vulcanilor, mari inundații ș.a.m.d. pot fi înțelese ca intervenții specifice, orientate spre un scop creativ al Gaiei. Eroziunea de exemplu, care, de regulă poartă o conotație negativă, poate fi percepută ca un instrument de bază al Gaiei în crearea mării diversități a peisajelor și biotopilor pe suprafața Pământului, conferindu-le o mai mare perfecțiune. Gaia nu dispune de alte mijloace sau mașinării pentru a lucra la dezvoltarea organismului său alcătuit din suprafața prin care trăiește și respiră.

Și totuși, situația s-a schimbat drastic pe parcursul ultimelor două secole. Oamenii au dezvoltat în tot acest timp o civilizație care este capabilă să genereze schimbări fără precedent pe fața Pământului – fie ele bune sau rele. Dezvoltarea unei uimitoare culturi multistratificate cu toate realizările sale creative se află în contradicție cu construcțiile aberante, exploatarea nemiloasă ale zăcămintelor minerale ale Pământului, testele atomice excesive, manipulările genetice a organismelor vii și așa-numita „geo-inginerie”, care perturbă masiv ciclurile atmosferice ale Pământului.

Eu cred totuși cu fermitate că ideea conform căreia așa-numitele „schimbări climatice” ar fi răzbunarea Gaiei este un nonsens antropocentric, o proiecție a psihologiei umane asupra înțelepciunii conștiinței cosmice a Gaiei. Comparând schimbările Pământului din prezent cu modelul arhetipal al celor patru elemente, putem distinge imaginea clară a faptului că noi nu ne confruntăm cu o răsturnare catastrofică ci cu o modificare sistemică a corpului planetar al Gaiei:

- elementul Pământ: cutremure și erupții vulcanice
- elementul Apă: inundații fără precedent la nivel mondial
- elementul Aer: vânturi, taifune și tornade de forță și viteză extremă
- elementul Foc: vaste suprafețe cuprinse de flăcări care nu pot fi stinse săptămâni la rând.

După percepția mea, noi ne găsim în mijlocul unui proces care prezintă două aspecte. Cel distructiv este doar aspectul superficial - nu subestimez caracterul violent al acestuia și onorez cu respect victimele sale. Este logic să ne așteptăm ca structurile lumii care sunt permanent supuse proiecțiilor egocentrice ale oamenilor, manipulărilor naturii și tentativelor de control asupra proceselor vieții trebuie să dispară la un moment dat.

Mai important pentru viitorul nostru și al casei noastre planetare este aspectul pozitiv al schimbărilor, pe care eu îl numesc „procesul de transmutație a Pământului”. Așa cum sugerează cuvântul „transmutație”, nu este vorba doar de schimbări superficiale, ci și despre procese de transformare subtilă a straturilor Pământului. De aproape 17 ani observ cu mare atenție o succesiune uimitoare de schimbări ce emană din miezul Pământului și care se instalează pe fundalul scenariilor ce se petrec în lumea materială. Relatări asupra acestor întâmplări ascunse se pot găsi în cărțile mele „Întors cu susul în jos” și „Saltul cuantic al Gaiei”.

Eu cred că Gaia, în cooperare cu partenerii săi cosmici, este pe cale să pregătească condițiile necesare emergenței treptate a unei noi structuri spațiu-timp a corpului său manifestat chiar în vremurile noastre actuale. Aceste condiții vor permite acelor extensii ale cosmosului pământesc, care în prezent sunt considerate non-existente sau cel puțin invizibile, să devină parte a realității manifestate în maniera lor proprie. Asta nu înseamnă că aspectul material al lumii noastre palpabile va dispărea. Mai degrabă lumea manifestată se va elibera de proiecțiile umane care au făcut-o să devină prea densă, desprinzând-o de alte dimensiuni sublimale ale existenței. Paralel cu procesul de eliberare, alte portaluri multidimensionale vor începe să se deschidă din nou, oferind conștiinței noastre noi pasaje libere între diferitele dimensiuni ale universului pământesc.

Gaia, Mama Vieții, a decis să pornească schimbările în două faze – atât faza pozitivă cât și faza negativă – pentru a preveni distrugerea capacităților vitale ale Pământului. Noi, rasa umană, precum toți locuitorii cosmosului pământesc, nu putem evita să fim implicați. Pentru a fi capabili să beneficiem în continuare de frumusețea și creațiile acestei minunate planete, noi trebuie să ne adaptăm continuu la schimbările impuse prin procesul permanent de transformare a Pământului. Totuși, doar înțelegând conceptul, nu este suficient. Schimbările ating toate nivelele existenței, nu numai în sens mental, ci și corporal. Înțelegerea naturii multidimensionale a propriului nostru corp și cooperarea conștientă cu schimbările ce apar ne pot ajuta pe noi, ființe încarnate, să urmăm calea șerpuită a actualelor schimbări ale Pământului.

Introducem ideea de anatomie integralistă

Ca ființă umană, eu sunt una din acele ființe ale Gaiei care are șansa de a fi încarnată într-o formă relativ densă cu ajutorul unei multitudini de minuțioase particule de materie. Ca sculptor, mi-aș fi dorit să mă nasc în înalta epocă renesantistă, când corpul material al ființei umane era redescoperit. Ce puternic curent de inspirație a atras diverși artiști ai acelor timpuri, ca Leonardo da Vinci și Michelangelo Buonarroti, să disece în secret cadavre umane pentru a descoperi sub piele structura organică a corpului! Încalcând exigente interdicții, conform regulilor stabilite de Biserica Creștină, ei comiteau astfel o crimă. Din păcate, acest curent de inspirație a dispărut după ce anatomia corpului uman a fost dezvăluită complet până la ultimul traseu nervos, pe parcursul ultimelor două secole.

Ne-am putea declara satisfăcuți de toată această cunoaștere a anatomiei umane elaborată încă din timpul lui Michelangelo și Leonardo, dacă prefacerile celui de al treilea mileniu nu ar fi dezvăluit procese ce țin de subconștient și submaterie, care se petrec atât în structura Gaiei, cât și în corpul ființelor ei manifestate, inclusiv al oamenilor, și pe care le-am menționat ca *procese de transmutație a Pământului*. Scopul acestei cărți și a muncii mele recente este de a extinde nivelul de cunoaștere și experiență în domeniul a ceea ce poate fi numit „*anatomia integralistă*” a corpului uman reflectat în oglinda cosmosului pământesc.

Ce înțeleg eu prin conceptul de anatomie integralistă? Cuvântul „anatomie” provine din verbul grecesc „anatemnein” care înseamnă “a tăia în bucăți”. În cazul nostru, cuvântul este utilizat în sensul de concentrare pe aspecte separate ale corpului nostru multidimensional pentru a le examina în contextul lor geomantic. „Geomantic” înseamnă „perceput în contextul corpului multidimensional al Pământului”.

Ca să clarificăm, aici nu vorbim de anatomia clasică, ci scoatem în evidență abordarea integralistă. Abordarea integralistă a anatomiei înseamnă că noi nu vom tranșa corpul uman. Din contră, noi trebuie să ne axăm atenția pe aspecte și dimensiuni distincte ale corpului uman. Astfel, le vom extrage din conceptele limitative ale

corpului, le vom experimenta în esența lor și în final le vom integra cosmosului corpului uman care interconectează totul.

Aș dori să nu trezesc confuzii prin utilizarea progresistă a termenului ”corp”. Ca și atunci când folosim noțiunea de corp al Pământului, asimilată de obicei cu scoarța terestră materială, tot așa corpul uman este considerat în cultura noastră rațională ca fiind la bază un obiect alcătuit din materie organică. Detașându-l de acest concept limitativ, doresc să vă prezint corpul uman ca o casă cu mai multe etaje și multe încăperi. Este casa în care ființa umană viețuiește evoluând și creând în cadrul cosmosului pământesc – indiferent că este încarnată sau nu. Intenția mea este să vă conduc prin diverse încăperi ale propriei voastre case, să vă ajut să deveniți conștienți de comorile depozitate acolo la diferite nivele. Toate aceste comori sunt calități ale ființei noastre ce pot fi activate și utilizate în aceste vremuri de schimbare pentru a face față provocărilor.

Introducem exercițiile fizice *Gaia Touch*

Pentru a asigura valoarea practică a cărții de contribuție la procesul de schimbare personală, părțile de text tind să fie cât mai scurte cu putință pentru a acorda spațiu suficient experienței individuale. Exercițiile *Gaia Touch* sunt oferite pe parcursul întregii cărți ca o invitație de a cuprinde experiența personală a fiecăruia în cadrul temelor puse în discuție. Acestea pot fi făcute în paralel cu citirea cărții. Totodată, acestea pot fi lecturate, urmând să decideți ulterior care din ele le veți practica și pe ce perioadă de timp.

Exercițiile fizice *Gaia Touch* sunt dedicate în primul rând aprofundării relaționării dintre ființele umane și cosmosul pământesc. Acestea mi-au fost inspirate de ființe elementare sau alte ființe din diverse locuri sacre ale Pământului. Ființe ale conștiinței Gaiei le-au oferit ființelor umane pentru a ne ajuta să ne acordăm mai bine la natura multidimensională a casei noastre planetare și la locuitorii ei aparținând diferitelor nivele ale realității. Exercițiile reprezintă o combinație între mișcări ale corpului și imaginație, un fel de Yoga dedicată cooperării cu Gaia și noosfera ei.

Am început să percep și să formulez exercițiile *Gaia Touch* unul câte unul din anul 1998, când procesele de transmutație ale Pământului menționate mai sus au atins pragul meu de conștientizare. Privite din perspectiva schimbărilor planetare, scopul exercițiilor *Gaia Touch* constă în stimularea evoluției personale în așa manieră încât practicantul să fie capabil să se armonizeze cu noua realitate emergentă și să își pregătească diferențele dimensiuni corporale pentru schimbările ce vor veni – ba chiar mai mult, să fie capabil să le încorporeze atunci când aceste schimbări vor bătea la ușă.

Exercițiile *Gaia Touch* constituie forme specifice de cosmograme. Cosmogramele reprezintă un aspect al limbajului universal. Eu am început să utilizez termenul „cosmogramă” pentru a accesa forme de limbaj care pot fi percepute nu doar de oameni, ci și de alte ființe ale Pământului și ale universului. Aceasta înseamnă că aceste cosmograme își găsesc expresia atât în planul material cât și în planul invizibil eteric pentru a fi percepute totodată și de ființe care nu au capacitatea de vedea forme fizice. Și invers, ca limbaj bazat pe legile geometriei sacre, geomantiei, formelor arhetipale ș.a.m.d., cosmogramele sunt capabile să transmită mesaje multistratificate.

Puterea autentică a cosmogramelor posturilor *Gaia Touch* este generată prin conștiința și cu ajutorul ființelor din acele locuri sacre care sunt sursa inspirației lor – acestea vor fi menționate de regulă în comentariile exercițiilor. Exercițiile lucrează și în sens opus. Practicând exercițiile *Gaia Touch*, fiecare dintre noi susține locul respectiv împreună cu ființele acestuia în străduința lor de a revela adevărata identitate a locului lor și de a-și întări contribuția unică la procesele vieții pe Pământ.

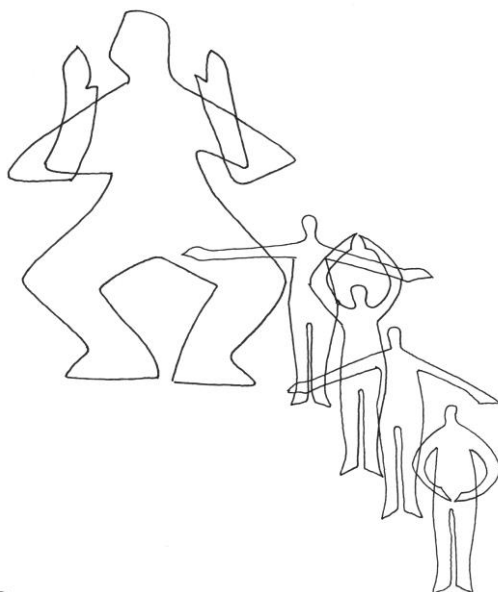
Este important de știut că exercițiile *Gaia Touch* lucrează prin interacțiunea dintre mișcările corpului și imaginația noastră. Nu este necesar să avem permanent în minte fondul exercițiilor în timp ce le executăm. Totuși e bine să știm care este scopul exercițiilor propuse și care din mișcările acestuia necesită a fi susținute de imaginația persoanei care îl practică. Pătrundeți în lumea exercițiilor propuse eliberați de preconcepții și lăsați să fiți purtați pe aripile lor.

Exercițiul fizic pe care vi-l ofer pentru a experimenta metoda *Gaia Touch* provine din Creta, o insula lunguiață aflată în Marea Mediterană. De fapt este inspirat din postura statuetelor minoice ale zeiței, înfățișată cu brațele ridicate, realizate din ceramică, datând cu peste trei milenii în urmă. În timpul unui atelier de geomantie pe care îl realizam împreună cu fiica mea Anja, am venit în contact cu cultura antică minoică, veche cultură cretană

centrată pe zeița aflată în relație puternică cu forțele creatoare ale Gaiei. Acest aspect poate fi perceput prin intermediul vestigiilor artistice în strânsă legătură cu natura și prin spiritul fericit care transpare pe frescele descoperite printre ruinele palatelor minoice.

Exercițiul cretan pentru întărirea relației cu Gaia

1. Stați drept și vă concentrați pe centrul corpului.
2. Îndoțiți genunchii și vă lăsați în jos spre pământ cât de mult puteți, fără să vă pierdeți echilibrul: aceasta simbolizează universul care se apropie de pământ.
3. Menținând această poziție, ridicați brațele, pe jumătate îndoite, până când palmele ajung la nivelul gâtului. Coatele sunt orientate ușor spre exterior: aceasta simbolizează pământul care se apropie de univers.
4. Rămâneți o vreme în această poziție – atât cât puteți. Fiți atenți la senzațiile care pot apărea.
5. Apoi ridicați-vă din nou și descrieți cu mâinile întinse un cerc larg în jurul vostru, începând de la punctul cel mai jos la care puteți ajunge cu ușurință și până deasupra capului. Cercul reprezintă întregul spectru al diverselor lumi pe care Gaia le susține și le hrănește în interiorul cosmosului ei pământesc – vastul spațiu dintre cosmos și pământ.
6. Este recomandabil să repetați de câteva ori exercițiul și să observați ce se petrece în interiorul vostru.

(DESENUL 1) Exercițiul cretan pentru întărirea relației cu Gaia

Pășind pe calea întreită

Dragă călătorule, pentru a ne fi clar încotro ne poartă calea ce parcurge dimensiunile corpului integralist al ființei umane, avem nevoie de cheia potrivită. Mă gândesc la o cheie care ne poate călăuzi spre diferite extensii ale corpului uman integralist. Intuiția îmi oferă o cheie sub forma crucii cosmice. Brațele crucii cosmice au lungimi egale, sunt centrate perfect, iar spațiul pe care îl cuprinde este încadrat în forma unui cerc reprezentând universul întreg. Acest simbol este cunoscut în toate culturile umane încă din era paleolitică a istoriei.

Crucea cosmică, simbol al întregului cosmic, are de asemenea o variație sferică reprezentată printr-o a treia axă suprapusă celor două brațe originare și care pătrunde prin centrul acesteia la unghi drept. O voi numi axa sferică.

Călătoria noastră prin cosmosul pământesc și universul corpului uman ne va purta pe toate cele trei brațe ale crucii sferice. Permiteți-mi să vă sugerez în linii mari călătoria pe care o vom parcurge:

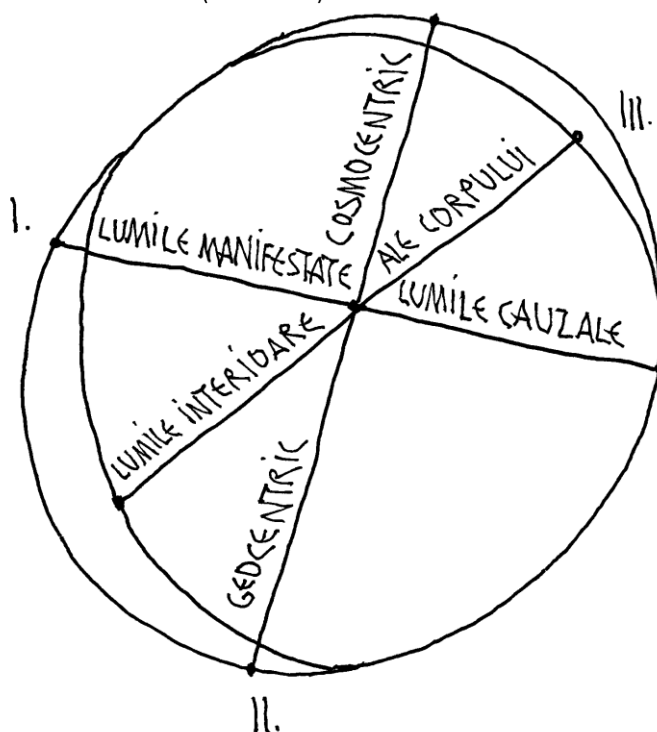
Pășind pe brațul orizontal al crucii cosmice vom parcurge spectrul proceselor vieții ce se desfășoară pe Pământ, vom întâlni diferite ființe – vizibile și invizibile – care populează planeta. Această cale include două aspecte care corespund părții din spate și părții din față a corpului nostru. Partea din spate se referă la lumea cauzală, care

acționează în spatele scenariului vieții de zi cu zi. Partea din față are de a face cu diversele aspecte ale vieții manifestate în lume la lumina zilei.

Brațul vertical al crucii cosmice reprezintă spectrul de ființe și forțe existente între centrul Pământului și miezul universului. Călătoria noastră va începe în punctul cel mai de jos al brațului, sălașul divin al Gaiei; străbătând casa dragonilor vom merge până când vom atinge punctul cel mai înalt însemnat cu numele de Sofia, corespondentul cosmic al Gaiei. În ambele cazuri, atât pe calea orizontală cât și pe calea verticală vom observa maniera în care diversele lumi și dimensiuni ale cosmosului pământesc se regăsesc în corpul uman.

Cea de a treia cale ne va purta prin centrul crucii cosmice. În fapt noi vom parcurge cea de a treia axă spațială a arhetipului crucii. Drumul ne va purta prin lumile interioare ale corpului, parcurgând arhitectura sa organică, diversele organe, straturi ale pielii ș.a.m.d. Vom vizita casa ființei elementare individuale și ne vom bucura de frumusețea pântecului uman, a inimii și a creierului.

(DESENUL 2) Calea întreită

Conexiunea cu Dante Alighieri

Inspirația mea inițială din perioada în care lucram la proiectul acestei cărți era de a actualiza Divina Comedie a lui Dante Alighieri scrisă în secolele XIII și XIV. Recunoscusem în eposul lui Dante tiparul căii întreite prin universul existenței noastre similar cu imaginea tradițională șamanică despre lumile de jos, de mijloc și de sus. Dante folosește de fapt aceeași cale pentru a parcurge cele trei nivele ale lumii pe care le transpune în terminologia creștină ca Iad, Purgatoriu și Paradis.

Am convingerea că au sosit vremurile potrivite de a parcurge calea întreită într-o manieră nouă, diferită de abordarea șamanică și de parcurgerea iluminată de creștinism a lui Dante. Vremurile noi dezvăluie o nouă matrice ce trebuie creată. Așa că vă prezint propunerea mea de actualizare a arhetipului imaginii lumii întreite. Nu doresc să-i anticipez caracteristicile. Ele ar trebui să vorbească pentru ele. Dar ar fi de ajutor pentru cititor să înțeleagă de ce în mai multe paragrafe din Prolog mă adresez direct și personal ție, dragă cititorule. Pentru că în prețioasa lucrare a lui Dante, el se lasă condus prin cele trei dimensiuni ale lumii de personaje precum Beatrice și poetul roman Virgiliu. În cazul Universului Corpului Uman, eu însumi mi-am asumat sarcina de a te conduce – nu printr-un univers îndepărtat, ci prin universul propriei tale ființe. Sper ca această călătorie să-ți facă plăcere!

PARTEA I

CALEA ORIZONTALĂ

Capitolul 1

LUMEA CAUZALĂ TAINICĂ A SPAȚIULUI DIN SPATELE NOSTRU ȘI LUMEA VIZIBILĂ

Înainte să pornim în călătoria noastră, dragă călătorule, te rog să ai puțină răbdare pentru o clipă. Trebuie să clarific întâi mai multe subiecte care sunt de importanță crucială pentru a înțelege călătoria de-a lungul axei orizontale a existenței noastre.

Polaritatea spațiului din față și a spațiului din spate

Viziunea superficială a omului încearcă să ne convingă că lumea vizibilă, jucându-și adesea rolul nebun în fața corpului nostru, constituie întreaga realitate. Aceasta ne face să uităm că există și cealaltă jumătate, poziționată în spatele nostru. Ele se completează precum ziua și noaptea. În alte cuvinte, lumea evenimentelor curente din fața noastră luminată de strălucitoarea lumină a rațiunii este doar lumea concretă a efectelor, în timp ce zona cauzalității acestora se situează în spatele corpului nostru, dincolo de controlul exercitat de ochii noștri.

De când civilizația organizată rațional – conform punctului de vedere științific – oficial nu recunoaște partea întunecată a realității pulsând în spatele nostru, noi, ca parte a unei înalte culturi tehnologice avansate, suntem obligați să trăim permanent sub controlul luminii diurne. Necunoscând sursa evenimentelor ce urmează să se producă, noi putem doar să ghicim care este semnificația lor și încotro ne conduc. Cauzele lor sunt ascunse în „universul întunecat” pulsând în spatele nostru.

Folosesc expresia „univers întunecat” conform teoriei științifice care susține că 70% din universul nostru constă din “energie întunecată” – noțiunea prin care se definește cauza necunoscută care stă în spatele fenomenelor vizibile ale realității cunoscute.

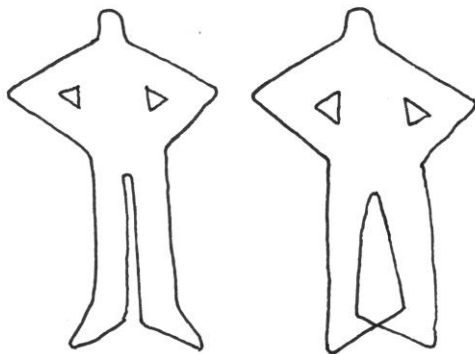
Vă propun un exercițiu *Gaia Touch* pentru a vă sugera diferența dintre spațiul vizibil din fața corpului și spațiul ce se extinde în spate. Exercițiul se bazează pe diferite poziționări ale picioarelor.

Exercițiul picioarelor pentru a distinge calitățile spațiului din față și din spate

1. În poziția stând, plasați tălpile în maniera obișnuită, cu călcâiele lipite și vârfurile depărtate. În această manieră sunteți deschiși către lumea manifestă din fața voastră.
2. Apoi schimbați poziția astfel încât degetele mari să se atingă, iar călcâiele să se depărteze cât mai mult posibil. În această manieră sunteți deschiși către lumea manifestă din spatele vostru. Ascultați manifestările acesteia.
3. După un timp schimbați din nou poziția picioarelor. Repetați exercițiul de câteva ori observând diferențele dintre cele două părți ale spațiului din jurul corpului.

Exercițiul poate fi utilizat de asemenea ca un exercițiu de percepție dacă stați cu spatele la un copac sau la un loc ales și schimbați poziția picioarelor.

(DESENUL 3) *Exercițiul picioarelor pentru a distinge calitățile spațiului din față și din spate*

Introducem conceptul de lume causală

Pentru a denumi corespunzător cele două polarități pe care le-am experimentat în exercițiul anterior, vorbim de obicei despre lumea manifestată în fața corpului și de tărâmul causal din spate. Folosim desigur un limbaj simbolic deoarece, dacă ne-am întoarce, ar fi simplu de înțeles că lumea manifestată este răspândită de jur împrejur. Același fenomen se petrece și în dimensiunea causală, numită adesea ca „invizibilă”. Următoarele idei vor clarifica diferitele funcții ale lumii cauzale și ale lumii manifestate:

Câteva caracteristici ale lumii cauzale:

- Este poziționată simbolic în spatele nostru, adică în afara razei de acțiune a celor cinci simțuri fizice
- Reprezintă acea porțiune a matricei unde sunt stocate modelele arhetipale (primordiale) ale tuturor fenomenelor din lumea manifestată
- Constituie aspectul fluid (întunecat) al universului, unde lumile și ființele pulsează fără a cunoaște forme fixe de existență

Câteva caracteristici ale lumii manifestate:

- Este poziționată simbolic în fața noastră, astfel încât poate fi percepută prin cele cinci simțuri fizice
- Reprezintă zona efectelor produse de cauze ce își au originea în matricea lumii cauzale
- Este lumea formelor și a fenomenelor vieții întrupate.

Destrămarea zidului

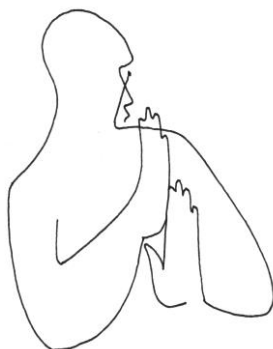
Înainte de a continua să experimentăm dinamica dintre partea din față și partea din spate a corpului, va trebui să ne ocupăm de ceea ce am putea numi „un al doilea zid al Berlinului”. De ce zidul Berlinului? Dărâmarea zidului care, cândva separa Estul comunist de Vestul capitalist, a devenit un simbol al libertății rasei umane. Curând s-a dovedit că dărâmarea zidului fizic nu însemna automat mai multă libertate. Treizeci de ani mai târziu putem constata că suntem controlați într-o manieră mai subtilă ca oricând.

Motivul eșecului ar putea fi „zidul invizibil al Berlinului”, care încă nu a fost eliberat de misiunea sa de separare. Acesta împiedică ființele umane să parcurgă liber calea dintre scena fragilă a vieții care se desfășoară în fața corpului nostru și lumea causală din spatele nostru, ancorată în oceanul infinitului. Datorită zidului care ne separă la nivel de individ – incluzând cultura noastră ca întreg – de sursele de inspirație ale Gaiei și fluxul ei nelimitat de abundență, scena vieții de zi cu zi devine extrem de fragilă. Tendința repetată este de a se frânge în conflicte sau chiar războaie și de a se îneca în crize, acestea fiind condiționări pentru lipsuri sau bunăstare exagerată.

Zidul care ne separă de sursele vieții trebuie să dispară dacă noi, ca ființe umane, ne dorim cu adevărat să devenim ființe ale libertății. Nu este doar o problemă de schimbare a nivelului de conștientizare, ceea ce trebuie înfăptuit este transmutarea acestor limitări adânc înrădăcinate. În acest scop vă propun un exercițiu *Gaia Touch*. Acesta mi-a fost transmis de înalte ființe elementare din muntele sacru Meissner situat lângă orașul Kassel din Germania. Este o cosmogramă a mâinilor.

Cosmograma mâinilor pentru dizolvarea zidului care separă partea din față de partea din spate a corpului:

1. Poziționați ambele mâini în fața pieptului, astfel încât interiorul unei mâini să fie orientată spre stânga și exteriorul spre dreapta – iar cealaltă mână viceversa.
2. Începeți să frecați cu mișcări circulare marginea uneia din mâini în jurul marginii celeilalte mâini, în timp ce ele se ating permanent. Ca două pietre de moară, ele se freacă circular una în jurul celeilalte.
3. După un timp, inversați direcția de rotație.
4. Pentru amplificarea exercițiului vă puteți imagina că luați aceste „pietre de moară” care se rotesc în spațiul interior al inimii și continuați să „măcinați” acolo.
5. Nu recomand să se efectueze exercițiul de „măcinare” prea mult timp. Mai degrabă faceți pauze de liniște și simțiți ce vă inspiră exercițiul.

Frica este marele nostru dușman

Mă voi referi la un vis pe care l-am avut recent, pentru a ilustra motivul pentru care trecerea liberă dintre lumea de la lumina zilei din față corpului și universul fluid din spațiul aflat în spatele corpului rămâne blocată chiar dacă înțelegem importanța pasajului dintre cele două fațete ale realității.

Stau împreună cu familia mea în autobuzul care pornește spre Catania, oraș poziționat la poalele muntelui Etna, renumitul vulcan din Sicilia. Catania reprezintă punctul cel mai sudic al Italiei, în timp ce noi ne începem călătoria din nordul țării – eu locuiesc cu familia mea la granița din nord-est cu Italia. Este o călătorie care durează zece ore cu autobuzul. Șoferul autobuzului ne anunță de la început că suntem în întârziere și că, în loc să ajungem seara la „capătul cizmei italiene”, vom ajunge abia la miezul nopții.

Aici trebuie spus că, forma peninsulei Apenine unde se află Italia este comparată de regulă cu un picior încălțat într-o cizmă cu toc înalt. Astfel, Sicilia, raportată la corpul uman, s-ar afla sub talpa noastră. Dacă traducem în limbajul logic, asta ar însemna că familia care stă în autobuz reprezintă familia umană pe calea reconectării cu cineva situat „sub picioarele noastre”, adică cu Gaia, sufletul Pământului. Acest concept se aliniază cu faptul că Catania se află la picioarele singurului vulcan activ din Europa, și care a erupt recent. Drumul spre Catania reprezintă calea de reconectare cu forțele primordiale ale vieții emanând din adâncurile Pământului – ceea ce echivalează cu spațiul din spatele corpului uman.

În următorul vis aflu de ce nu înaintăm încă spre țelul nostru, în timp ce întârzierea crește.

Văd un șarpe gros gri care se mișcă de-a lungul corpului fiecăruia dintre noi, cei ce călătorim spre Catania. Se mișcă încet, exact pe acolo unde este situat cel de „al doilea zid al Berlinului”.

Tradus în limbaj simbolic, aceasta înseamnă că, dacă nu parcurgem granița dintre lumea luminii zilei din față și lumea cauzală din spate, procesul individual de reconectare cu Gaia nu poate avansa.

În continuare mi se arată motivul pentru care nu putem pur și simplu să ignorăm despărțirea realizată de granița despre care am vorbit și să trecem mai departe.

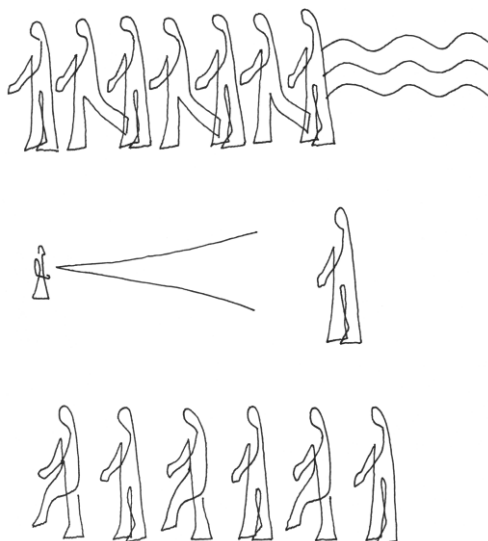
Observ că șarpele alunecă pe lângă corpul unuia din călători făcând o mică buclă, astfel că se desprinde pentru o clipă de corpul acestuia. În acea clipă simt o frică enormă scuturându-mi întreg corpul și realizez în același timp că nu este numai panica mea ca individ, ci este o frică colectivă adânc înrădăcinată în psihicul ființei umane moderne.

Nu era o frică naturală provenită din memoria noastră animalică. Animalele nu se tem când observă permanent mediul înconjurător pentru a fi în siguranță. Am simțit că structura fricii adânc înrădăcinată era inoculată intenționat în psihicul uman pentru a bloca la nivel individual și colectiv potențialul nostru de a ne deplasa liber înainte și înapoi între lumi. Acum a sosit vremea să eliminăm particulele gri ale fricii din corpurile noastre. Visul m-a inspirat să creez un exercițiu *Gaia Touch* dedicat acestui scop.

Exercițiul se face în picioare și astfel încât să aveți suficient spațiu în spatele și în față voastră pentru a vă putea mișca trei pași în spate și la fel în față.

Curățăm particulele de frică din corpul nostru

1. Imaginați-vă că spațiul din spatele vostru este umplut cu apa pură a oceanului (reprezentând universul fluid al lumii cauzale).
2. Pășiți cu piciorul stâng înapoi, pătrunzând în apa pură a oceanului din spatele vostru și permiteți ca picăturile să pătrundă prin trupul vostru, să filtreze și să transforme particulele de frică blocate în spațiile intercelulare ca un praf gri.
3. Apoi faceți încă un pas înapoi cu piciorul stâng și apoi încă unul. Faceți pauză după fiecare pas, pentru a permite apei să pătrundă încet prin țesutul corpului, să scoată și să transforme vechile depozite de frică. Puteți susține procesul prin imaginarea acestuia într-o aură de culoare violet, culoarea transformării.
4. Acum, minusculele spații ocupate anterior cu particule de frică, vor fi umplute cu energia pozitivă a încrederii. În acest scop faceți trei pași înainte, începând de fiecare dată cu piciorul drept. Imaginați-vă că înaintea voastră este modelul ființei umane perfecte către care evoluează fiecare dintre noi. Cu fiecare pas vă apropiați de acesta. Faceți pauză după fiecare pas, pentru a absorbi inspirația adânc în corpul vostru.
5. Apoi reluați de la început făcând trei pași înapoi, începând cu piciorul stâng...

(DESENUL 5) *Curățăm particulele de frică din corpul nostru*

Ne raportăm la corpul planetei

Oare Pământul manifestă similar partea din față și partea din spate a corpului său planetar? Răspunsul nu este atât de simplu ca în cazul corpului uman, care nu este rotund precum cel al Gaiei. O sferă nu cunoaște partea din față și partea din spate. Rotindu-l complet, vom înțelege că fiecare față a globului este echivalentă cu oricare alta. Atunci trebuie să existe un alt aspect prin care corpul Pământului își percepe polaritatea față/spate, adică relația binară dintre lumea manifestată a luminii zilei și universul fluid al lumii cauzale!

Ce ziceți de polaritatea dintre munți și oceane? Cea mai mare adâncime a Oceanului Pacific în nordul Noii Zeelande este egală cu cel mai înalt vârf din munții Himalaia. Dacă am putea să răsturnăm oceanele cu fundul în sus, oceanele și mările Pământului ar apărea ca munți de apă. Imaginați-vă ce munți gigantici scânteietori ar fi! În realitate sunt munți de apă care contrabalansează munții de piatră ale continentelor Pământului.

„Munții de apă sărată” concentrează și păstrează informația vieții, reprezentând astfel dimensiunea causală a corpului Pământului – ulterior vom vorbi în detaliu despre această funcție. Lanțurile de munți de materie solidă constituie polul lor complementar. Echilibrul dintre „munții de apă” și munții de materie solidă poate fi comparat cu relația între cele două fațete ale corpului nostru și conștiința fiecăreia dintre ele.

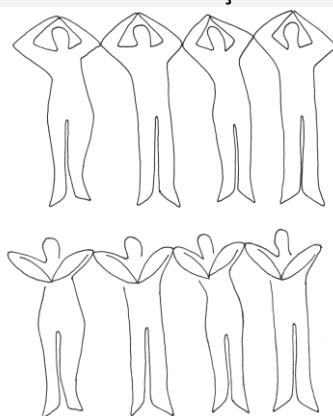
Echilibrul lor important pentru sănătatea planetei poate fi experimentat și susținut cu ajutorul următorului exercițiu *Gaia Touch*. Inspirația mi-a venit de la cel mai înalt vârf al Alpilor Juliani, amplasat în nord-vestul

Sloveniei, țara mea de origine. Vârful se numește Triglav, ceea ce înseamnă „cel cu trei capete”. E bine de știut că Triglav măsoară 2864 metri în înălțime și este considerat întruparea modelului arhetipal al Sloveniei.

Pe parcursul atelierului care s-a desfășurat la poalele versantului nordic al munților Triglav, la un moment dat am auzit o voce interioară răsunând puternic în interiorul ființei mele cu cuvintele „Eu sunt muntele Himalaia”. La început mi s-a părut ciudat. Apoi însă am înțeles că există un mesaj în spatele acestor cuvinte ale muntelui Triglav, care afirmă existența unei rețele planetare care interconectează marile lanțuri muntoase cu sfinții munți. Exercițiul accentuează echilibrul dintre „munții de apă” ai planetei alcătuiți din mări și oceane interconectate fizic cu lanțul de munți din materie solidă.

Interconectarea planetară a munților și mărilor

1. Grupul stă în cerc.
2. Ridicați brațele deasupra capului pentru a crea o formă de piramidă. Degetele mijlocii se ating la vârf pentru a forma un triunghi care simbolizează vârful muntelui.
3. Pentru a reproduce interconectarea munților, participanții își ating coatele. Rămâneți un timp în această poziție pentru a vă conecta la puterea munților.
4. Apoi (fără a renunța la conectarea coatelor, precum și păstrând atingerea degetelor mijlocii) coborâți încet mâinile prin față până jos, pentru a re-crea adâncimea oceanelor, mărilor, lacurilor și râurilor.
5. Rămâneți un timp în această poziție pentru a experimenta forța delicată a apelor de pe planeta noastră.
6. După aceasta, ridicați din nou brațele pentru a simboliza structura lanțurilor muntoase.
7. Repetați ritualul de câteva ori. Apoi vă dați mâna și vă înclinați adânc pentru a mulțumi pentru darurile ce le primim permanent de la cristalele apei și de la cristalele munților.

(DESENUL 6) *Interconectarea planetară a munților și mărilor*

Capitolul 2

MÂNA CREATIVĂ A GAIEI

Pe parcursul capitolului anterior am devenit conștienți că în spatele nostru există universul fluid al așa-numitei dimensiuni cauzale. De asemenea ne-am concentrat atenția asupra relației acesteia cu lumea vizibilă a luminii diurne aflată în fața corpului nostru. Ritmul binar al cauzei și efectelor sale constituie o cheie importantă de înțelegere a compoziției cosmosului pământesc. Vom utiliza des această cheie pe parcursul călătoriei noastre prin extensiile corpului uman integralist. Importanța ei poate fi comparată cu cea a axei cu trei brațe a crucii cosmice.

Referitor la cele două chei vreau să ating pe scurt principiul cheii și funcția acesteia în procesul abordării diverselor tărâmurii ale Universului Cosmic. Acesta constituie unul din instrumentele de bază ale cercetării geomantice. A ține o cheie în mână înseamnă că vizitatorul a ajuns la poarta unui loc și s-a armonizat cu esența acestuia.

Pe parcursul acestui capitol doresc să prezint o a treia cheie care ne poate ajuta să ne orientăm de-a lungul drumului nostru prin universul Pământului și al corpului uman. O vom numi „Mâna creativă a Gaiei”. Mai târziu vom avea nevoie și de alte chei care vor fi prezentate în capitolul numit „Intermezzo”.

Alcătuirea mâinii creative a Gaiei

Să începem prin a ne privi propria mână! Mâna noastră constituie cea mai potrivită cheie cu care ne-a înzestrat Gaia pentru ca să înțelegem creația sa în întreaga sa diversitate. De asemenea este posibil ca ființei umane să i se fi dăruit această cheie extraordinară pentru ca noi să devenim conștienți de rolul pe care îl avem în Cosmosul Pământesc.

Similar cu mâna noastră, mâna creativă a Gaiei este alcătuită din palmă și cinci degete. Pentru a putea folosi mâna ca o cheie, în primul rând trebuie să fie recunoscută funcția triplă a acesteia. Ajunge să se manifeste deoarece degetul mare este clar diferit ca funcție de celelalte degete. Este evident că cele patru degete nu sunt capabile să realizeze nimic de valoare fără să coopereze cu degetul mare. Sinergia dintre cele patru degete și degetul mare transformă mâna Gaiei într-un instrument creativ minunat.

Cele patru degete ale mâinii creative ale Gaiei reprezintă cele patru elemente primordiale: Apa, Focul, Pământul și Aerul. Le cunoaștem din viața de zi cu zi ca lumile manifestate ale animalelor, mineralelor, plantelor și ființelor umane. Dar dacă privim atent palma noastră observăm trei încheieturi ale fiecărui deget. Asta înseamnă că fiecare element își găsește calea întreită de a apărea în lumea manifestată.

- Elementul Apă, ca prima falangă a degetului arătător, este întrupat pretutindeni în lume în forma oceanelor, râurilor, lacurilor ș.a.m.d.
- A doua falangă a degetului arătător reprezintă lumea plantelor
- A treia falangă simbolizează biosfera Pământului

Urmează să ne referim la degetul mijlociu al Gaiei, care reprezintă elementul Foc:

- prima falangă a degetului mijlociu reprezintă lumina zilei și lumina nopții când luna reflectă lumina soarelui
- A doua falangă reprezintă regatul animalelor
- A treia falangă a degetului mijlociu simbolizează procesele creative

Degetul inelar al Gaiei reprezintă elementul Pământ:

- prima falangă a degetului inelar este reprezentat de sol
- A doua falangă a degetului inelar se manifestă prin lumea minerală
- A treia falangă a degetului inelar simbolizează procesul de întrupare

Acum ne vom concentra asupra degetului mic care reprezintă elementul Aer:

- prima falangă simbolizează atmosfera planetei
- A doua falangă a degetului mic reprezintă ființa umană ca ființă a Pământului
- A treia falangă simbolizează elementul Aer ca sfera de conștiință a planetei (noosfera)

Degetul mare al mâinii creative a Gaiei reprezintă cel de al cincilea element, care încorporează forțele primordiale și conștiința Gaiei împreună cu ființele sale elementare acționând în spatele scenei realității manifestate. Practic, al cincilea element este prezent pretutindeni în jurul nostru, constituit din forțe și ființe ce nu se arată în corp fizic - și totuși joacă rol decisiv în maniera în care lumea manifestată ajunge la existență. Este suficient să vă uitați la mâna voastră. Cele patru degete nu sunt capabile să realizeze nimic concret fără cooperarea cu degetul mare.

- Prima falangă simbolizează lumea ființelor elementare
- A doua falangă a degetului mare reprezintă lumea cauzală prezentă în spatele realității întrupate
- A treia falangă dezvăluie mâna creativă a Gaiei ca protectoare a identității tuturor ființelor Pământului.

Ușoara scobitură a palmei ne arată prin poziția sa centrală dimensiunile arhetipale ale Universului Pământesc ce își au originile în miezul planetei. Acestea alcătuiesc matricea Cosmosului Pământesc și reprezintă sursa dimensiunii cauzale care stă la baza scenei lumii manifestate.

Triunghiul din palma Gaiei o reprezintă pe Gaia în miezul Cosmosului Pământesc:

- Gaia întrupează Mama Vieții atotintegratoare
- Gaia reprezintă dimensiunea divină a Pământului
- Gaia întrupează matricea arhetipală a vieții.

În final trebuie să menționez că, în cazul celor patru degete ale mâinii creative, fiecare dintre acestea manifestă și o a patra falangă ascunsă sub piele. Acestea reprezintă dimensiunea conștiinței celor patru elemente, pe care o vom aborda în Intermezzo I.

Vedere de ansamblu asupra mâinii creative a Gaiei

Elementul Apă (degetul arătător al Gaiei)

Apa de pretutindeni

Lumea plantelor

Biosfera Pământului

Elementul Foc (degetul mijlociu al Gaiei)

Lumina zilei și lumina nopții

Regatul animalelor

Procese de viață

Elementul Pământ (degetul inelar al Gaiei)

Solul

Lumea minerală

Procese de întrupări

Elementul Aer (degetul mic al Gaiei)

Lumea ființelor elementare

Dimensiunile cauzale ale Pământului

Sfera conștiinței - noosfera

Al cincilea element (degetul mare al Gaiei)

Lumea ființelor elementare

Dimensiunea causală a Pământului

Protectorul identității tuturor ființelor Pământului

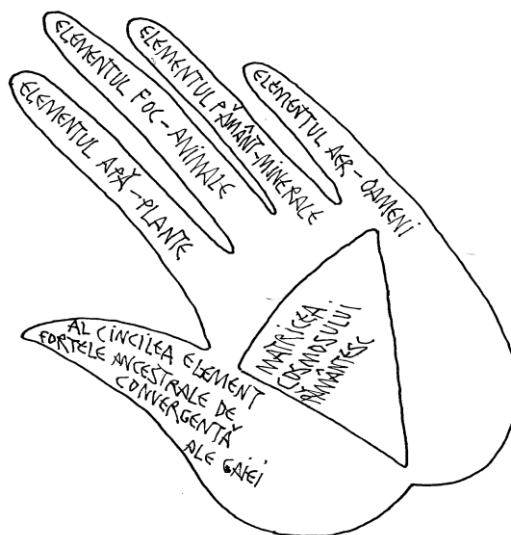
Matricea Gaiei (palma Gaiei)

Spiritul integrator al planetei - Mama vieții

Dimensiunea divină a Pământului

Matricea arhetipală a vieții

(DESENUL 7) Mâna creativă a Gaiei

Care este originea simbolurilor atribuite celor patru degete?

Este posibil ca această atribuire a semnificațiilor celor patru degete în corespondență cu cele patru elemente să difere de atribuirile uzuale. Această atribuire se referă la cele patru vortexuri ale celor patru chakre ale elementelor aflate pe corpul uman, pe care le-am descoperit și le-am identificat împreună cu fiica mea, Anja. Acest sistem este publicat în cartea mea „Geografia sacră”. Descoperirea lor este rezultatul cercetărilor noastre pentru echilibrarea aspectelor masculine ale bine-cunoscutei axe verticale a celor șapte chakre cu un sistem de chakre cu aspecte feminine.

Ne putem imagina ușor cele patru vortexuri ale chakrelor corpului stând în picioare cu mâinile și picioarele ușor depărtate. Ele sunt plasate circular în jurul chakrei inimii, care reprezintă al cincilea element.

- Primul vortex reprezintă elementul Apă și rezonează cu degetul arătător. Chakrele acestui element sunt poziționate deasupra pieptului sub cele două clavicule și următoarea pereche deasupra rinichilor.
- Al doilea vortex reprezintă elementul Foc și rezonează cu degetul mijlociu. Chakrele acestui element sunt poziționate în jurul loburilor urechilor, pe umeri și pe șolduri.
- Al treilea vortex reprezintă elementul Pământ și rezonează cu degetul inelar. Chakrele acestuia pulsează în spatele coatelor, în spatele genunchilor și la capătul cozii imaginare.
- Al patrulea vortex reprezintă elementul Aer și rezonează cu degetul mic. Chakrele acestuia se găsesc în palme, în tălpile picioarelor și alta deasupra capului.

Scurtă introducere în lumea elementelor

Subiectul referitor la mâna creativă a Gaiei va fi reluat în călătoria noastră de-a lungul extensiilor corpului uman integralist. Chiar și așa, doresc să prezint succint esența cunoașterii mele asupra lumii ființelor elementare adunate în cei 25 de ani de lucru cu geomanția. Acest rezumat este dedicat cititorilor care nu sunt familiarizați cu minunata lume a ființelor elementare.

Schema mâinii creative a Gaiei ne arată că ființele elementare mențin o punte extrem de importantă destinată translatării ideilor și impulsurilor Gaiei în forme și constelații ale vieții manifestate. Manifestându-și serviciile în extensiile cauzale invizibile ale cosmosului pământesc, ele fac posibil ca modelele arhetipale ale matricei Gaiei să apară la încheierea procesului creației lor ca peisaje strălucite, ființe vii sau alte fenomene pe suprafața Pământului. Nu ar exista în fiecare zi lume manifestată în materie fără acțiunea fericită a unei variate multitudini de ființe elementare.

Lumea ființelor elementare este structurată în concordanță cu tiparele celor patru elemente, adică în corespondență cu cele patru degete ale mâinii creatoare ale Gaiei:

Elementul Apă: ființe elementare care întrupează noosfera lacurilor, râurilor și a altor corpuri de apă, ființe ale oceanelor, totodată maeștri ai calităților emoționale.

Elementul Foc: ființe elementare care întrupează procese ale schimbării, degenerarea și regenerarea, ființe ale înțelepciunii cosmice, cariere de inspirație artistică.

Elementul Pământ: ființe elementare care ghidează procesele de formare în cadrul peisajelor, ghidează creșterea plantelor, animalelor, oamenilor și cristalelor, creând matrice eterice pentru apariția acestora (în cooperare cu mineralele) sub toate fenomenele manifestate ale existenței.

Elementul Aer: ființe elementare care supraveghează ciclurile naturii, armonizându-le cu marile cicluri cosmice, colorând atmosfera locurilor cu variate calități, supervizând ciclurile de evoluție și destinele individuale ale ființelor manifestate.

Ființa elementară personală

Relația ființei umane cu lumea elementarilor nu este foarte diferită de cea a plantelor, peisajelor sau animalelor. Încarnându-ne pe Pământ, avem nevoie să fim îngrijiți în aceeași manieră precum o plantă sau un animal. Ființa elementară personală a unui individ uman are mult de lucru:

- diferitele aspecte și organe ale corpului nostru trebuie să fie acordate perfect în fiecare moment între ele, astfel încât să fim adaptați și sănătoși. Toate dimensiunile corpului ființei trebuie adaptate în fiecare moment la întreg și raportate la matricea originară
- procesele gândirii noastre trebuie să fie cuplate la capacitățile memoriei corespunzătoare ale noosferei Pământului
- energiile și situațiile de viață trebuie să fie introduse în viața noastră la momentul potrivit ca să putem învăța și crea în maniera optimă
- pe parcursul procesului de încarnare umană trebuie acordată grijă evoluției echilibrate a fătului. După ce părăsim lumea manifestată, toate straturile corpului individului trebuie curățate și redat către Gaia, deoarece ele aparțin noosferei Gaiei.

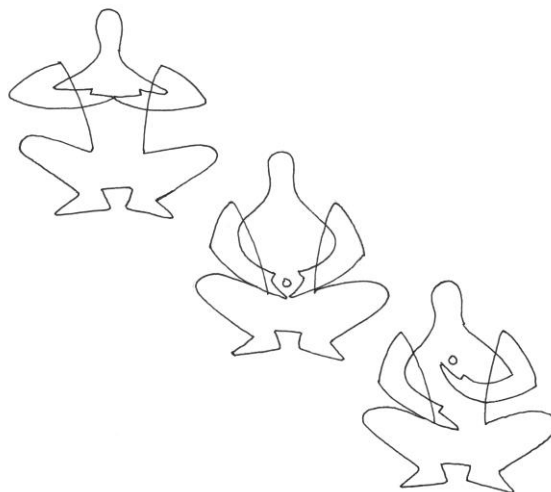
Ca și în cazul plantei, și ființa umană trebuie să-și împartă „casa” – trupul – cu o ființă elementară toată viața. „Casa” pe care o împărțim cu ființa elementară este una și aceeași cu holonul nostru personal, cuprinzând astfel câmpurile noastre energetice. Ființa elementară sălășluiește în „una din încăperile casei noastre”, care ar putea fi numită „sfera emoțională”. Ca ființă cu corp subtil, elementarul personal poate pătrunde liber prin toate extensiile corpului nostru manifestat și să navigheze prin apele sferei noastre emoționale. În acest fel poate ajunge la toate organele și centrii energetici ai corpului uman pentru a lucra la armonizarea și echilibrarea acestora.

Acestea sunt condițiile ideale, desigur. Din păcate, oamenii creează multiple obstacole în fața ființei elementare personale, în loc să o susțină în minunatul serviciu adus vieții lor. Persistând cu fermitate în traume și blocaje care provoacă înghețarea sferei emoționale, noi împiedicăm elementarul personal să se apropie de organele în cauză. Echilibrul lor perfect nu mai poate fi susținut și, mai devreme sau mai târziu pot apărea probleme de sănătate.

Exercițiul *Gaia Touch* pentru experimentarea ființei elementare personale

1. Așezați-vă în liniște și pace o vreme și rugați în tăcere elementarul vostru personal să vi se arate pentru ca să puteți reinstaura legăturile mutuale de iubire și cooperare.
2. Apoi așezați mâinile în poziție orizontală în dreptul inimii cu palmele în sus; vă imaginați un câmp de apă sau un eleșteu puțin adânc și întins în interiorul inimii. Fiind o imagine a câmpului emoțional personal (hrănit de iubirea inimii voastre), ar trebui să se extindă puțin peste limitele corpului vostru.

3. Apoi coborâți mâinile până la nivelul plexului solar, care este reședința ființei elementare personale.
4. Imaginați-vă că țineți în mână o mică pietricică.
5. Aruncați pietricica în sus, susținând gândul cu gestul corespunzător al corpului astfel încât să cadă în eleșteu. Gestul trebuie efectuat cu puterea adecvată, astfel încât ființa elementară să îl poată percepe.
6. Nu ezitați. În clipa în care pietricica a căzut în eleșteu, ascultați reacția de răspuns. Dacă doriți, puteți repeta exercițiul, apoi mulțumiți.

(DESENUL 9) *Exercițiul Gaia Touch pentru experimentarea ființei elementare personale*

Capitolul 3

PLANTA – MIEZUL IDENTITĂȚII UMANE

Dragă călătorule, primele două capitole ne-au ajutat să ne pregătim de drum pentru a parcurge împreună călătoria noastră alcătuită din trei părți, în înțelegere reciprocă și fără blocaje elementare. Din acest moment, noi începem să parcurgem calea orizontală a crucii cosmice arhetipale. Înțelepciunea șamanică tradițională ar numi calea noastră orizontală „a merge prin lumea de mijloc”.

La început ne vom deplasa înapoi în direcția lumii cauzale din spatele nostru. Prima dimensiune pe care o vom explora este lumea plantelor. O vom aborda purtând în minte întrebarea dacă există vreun aspect al ființei umane raportat la delicata lume a plantelor. Oamenii arată așa de diferit față de plante. Plantele sunt în vreun fel înrudite cu noi?

Experimentăm lumea plantelor

Înainte să putem răspunde la întrebări, este nevoie de unele introspecții în minunata lume a plantelor și menirea lor în cadrul organismului multidimensional al planetei.

Plantele sunt fiicele primordiale ale Gaiei. Privind o plantă, pot să simt în corpul meu puterea cu care ea crește direct din miezul planetei. Este aceeași imensă forță interioară pe care o încorporează germenii când penetrează crusta pământului pentru a se ivi pe tărâmul luminii zilei.

Evident, plantele reprezintă o vastă colectivitate răspândită pretutindeni pe Pământ. Sufletului colectiv al plantelor îi revine sarcina să întrețină și să regenereze permanent calitățile paradisiace ale locurilor și peisajelor. Fiind cei mai vechi locuitori ai suprafeței Pământului, plantele sunt investite să transmită serenitatea, frumusețea și pacea Gaiei către lumile și ființele care au ajuns între timp să populeze peisajele și continentele. Privind cu ochiul interior, devine posibil să vedem impulsurile de pace și iubire emane din lumea plantelor pe întreaga suprafață a unui peisaj. Asemănător păsărilor și insectelor care zboară vesele prin împrejur alcătuind muzica vieții, plantele transmit mesajul Gaiei într-o manieră tăcută dar nu mai puțin puternică – în măsura în care mașinăriile civilizației moderne îi permit să se manifeste, desigur.

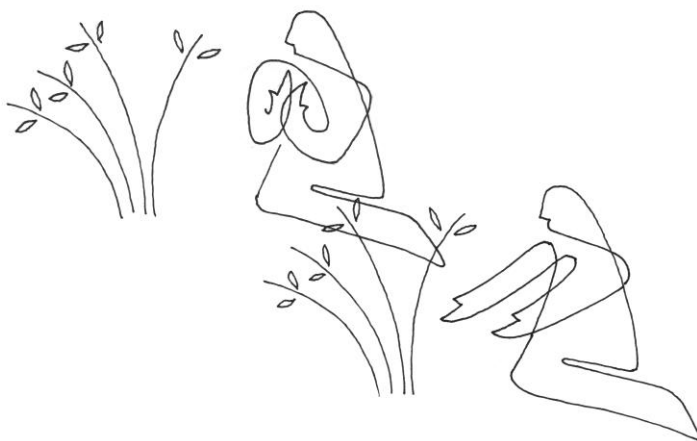
Plantele alcătuiesc mari organisme, cum ar fi pădurile și astfel, prin acțiunea lor tăcută, aduc încă un aport important vieții. Ele creează spații adunate laolaltă de tip holon, distribuite pe toată fața Pământului. Eu le percep ca niște „case” subtile alcătuite din membrane fine. În momentul următor, aceste spații subtile devin populate, apoi dezvoltate, sunt folosite de alte ființe și alcătuiesc organismul vital al peisajului. Fără aceste segmente de tip holon, suprafața Pământului ar fi un vid fără de sfârșit, străină de orice dezvoltare vitală sau culturală.

Interesant este că, armonizându-mă cu o plantă, pot percepe o activitate tăcută similară în propriul meu corp. Micro-spații delicate asemănătoare cu bulele de aer apar în interiorul corpului meu. Și totuși, natura lor nu este aeriană ci mai degrabă apoasă. Prin susținerea a nenumărați stropi de apă în corpul uman, plantele lucrează la creșterea propriei sensibilități. Aici găsim exprimarea legăturii dintre lumea plantelor și elementul Apă. Prezența apei permite ca subtilele extensii ale ființei mele să găsească spațiul necesar pentru a pulsa în interiorul organismului meu fizic. Eu, ca ființă umană, iau de asemenea parte la viața subtilă a plantelor?

Vă propun un exercițiu *Gaia Touch* pentru a câștiga experiență privitor la minunatele ființe care sunt plantele:

Exercițiul *Gaia Touch* pentru percepția esenței plantelor

1. Stând în fața unei plante pe care ați ales-o, îi comunicați că vă aflați aici pentru a o aborda de la nivelul inimii voastre. Dacă doriți să vă adresați unei plante mici sau unei legume, atunci apropiați-vă de ea și așezați-vă sau chiar îngenunchiați în fața ei.
2. Arătați plantei intenția voastră printr-un gest adecvat. Îndreptați mâinile către inimă pentru a indica nivelul de la care intenționați să intrați în comuniune cu planta.
3. Imediat după aceasta urmează o mișcare în direcție opusă de întoarcere a mâinilor către plantă, într-o mișcare de deschidere.
4. Apoi, întorcând mâinile din nou către inimă, imaginați-vă că aduceți esența plantei mai aproape de inima voastră.
5. Repetați această secvență de mișcări de câteva ori, astfel încât planta să poată să le observe. Fiți prezenți într-o manieră iubitoare.
6. Apoi rămâneți nemișcați și ascultați planta. Dacă e nevoie, după o vreme repetați gesturile.

(DESENUL 10) *Exercițiul Gaia Touch pentru percepția esenței plantelor*

Planta – coloana vertebrală a corpului uman

Eu percep conexiunea cu lumea plantelor ca fiind ascunsă în capacitatea omului de a sta drept, conectat la miezul Pământului și afirmând identitatea noastră ca ființe ale Gaiei.

Nu intenționez să pun în discuție importanța coloanei vertebrale pentru capacitatea de a avea poziție dreaptă și de a ne mișca liber. Aceasta este o creație minunată a arhitecturii Gaiei. Însă eu consider coloana vertebrală ca manifestare fizică a „plantelor noastre stem”. În spatele posturii verticale a ființei umane pulsează capacitatea

unui bob de grâu de a penetra vertical suprafața Pământului cu o putere care pleacă direct din centrul Pământului și stă drept chiar și în fața unui vârtej de vânt.

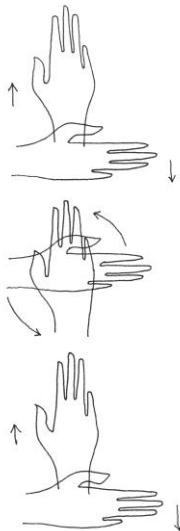
Dimensiunea de tip plantă a corpului uman descrisă mai sus poate fi imaginată ca o coloană de lumină verticală ce trece prin mijlocul corpului nostru. Sursa se află în miezul Pământului – în „inima Gaiei”, parcurge corpul nostru pentru a se uni cu miezul Soarelui, care este originea stelară a Pământului.

Ne putem imagina că Pământul și Soarele sunt părinții lumii plantelor. Viața plantelor oscilează între fecunditatea Pământului și puterea luminii solare. Similar, îmi pot simți corpul ca fiind construit în jurul unei coloane de lumină care, pe de-o parte rezonază cu miezul fierbinte al Gaiei, iar de cealaltă parte se aliniază cu miezul Soarelui. Există un schimb ritmic constant de impulsuri binare între cei doi poli, circulând prin corpul meu, menținându-mi vie axa vitalității. Un simbol relevant l-ar constitui Arborele Vieții, înrădăcinat adânc în Pământ, cu ramurile întinse către Soare, iar trunchiul alcătuit din corpul uman.

Inspirația pentru exercițiul *Gaia Touch* de experimentare a stării de suspendare a corpului între Pământ și Soare mi-a venit în micul oraș Morro do Pilar aflat în statul federal Minas Gerais din Brazilia. Orașelul este amplasat pe o pantă destul de abruptă. În zona cea mai înaltă este un platou de piatră conectat la extraordinare surse de forțe interstelare. Partea de jos a orașului este rotunjit în sus de jur împrejurul unei depresiuni de forma unui bol cu o emanație imensă de forțe vitale pornite din miezul Gaiei. Am fost invitat acolo să pregătesc un proiect de litopunctură pentru a proteja calitățile geomantice ale locului chiar înainte de deschiderea în apropiere a unei mine de extracție a minereului de fier.

Exercițiul *Gaia Touch* pentru experimentarea plantei ca esență a corpului nostru

1. Puneți ambele mâini în fața pieptului astfel încât o mână este îndreptată în sus iar cealaltă orizontal. Ele se ating prin intermediul palmelor.
2. Acum mișcați în sus mâna poziționată vertical și mișcați în jos mâna poziționată orizontal. Mișcarea aceasta este urmată imediat de una opusă.
3. Când mâinile se întâlnesc din nou în fața pieptului, facem o mică pauză; în această pauză, schimbăm poziția mâinilor păstrând atingerea palmelor. Mâna anterior poziționată orizontal acum va fi poziționată vertical și viceversa.
4. După ce am schimbat poziția mâinilor, mișcăm mâinile în sus și în jos simultan ca mai înainte.
5. Continuați ritualul un timp și apoi acordați-vă suficient timp pentru a asimila trăirea.

(DESENUL 11) *Exercițiul Gaia Touch pentru experimentarea plantei ca esență a corpului nostru*

Fluierul Gaiei

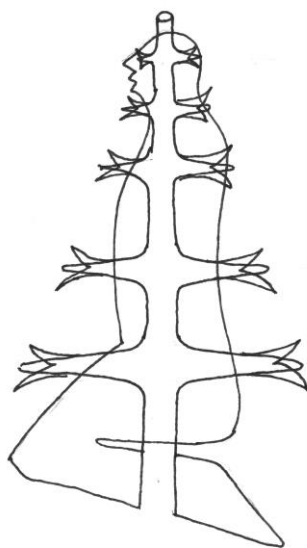
Nu pot descrie suficient cât de important este în momentul actual al evoluției umane să ne reconectăm la esența noastră de tip plantă. Planta din noi este poate, cea mai veche și totodată cea mai intimă cale de conectare a esenței umane la inima Gaiei. Coloana de lumină amintită am experimentat-o sub forma unui fluier de aur de-a

lungul coloanei vertebrale, și am perceput-o ca dimensiunea causală a coloanei vertebrale. Ca orice fluier, și „fluierul Gaiei” din corpul uman are mici orificii la diverse nivele, conferind capacitatea de funcționa ca instrument muzical. Orificiile pot fi considerate chakre ale corpului nostru de plantă.

Aș spune că sunt cinci astfel de orificii:

- cel mai de jos este amplasat la nivelul organelor noastre sexuale și se află în legătură cu forțele primordiale ale Gaiei
- cel de al doilea se află la nivelul rinichilor și relaționează cu forțele vitale ale Gaiei
- cel de al treilea se află la nivelul plămânilor și relaționează cu respirația corelată dintre Pământ și steaua sa paternă, Soarele
- cel de al patrulea se află la nivelul coardelor vocale și relaționează cu imaginația și creativitatea
- cel de al cincilea se află la nivelul urechilor și ochilor și se raportează la capacitatea ființei umane de a fi conștient de sine însuși.

(DESENUL 12) *Fluierul Gaiei*

Pentru a înțelege funcția corpului nostru de plantă, ne putem imagina cum Gaia respiră împreună cu Soarele folosindu-se de „fluierul” corpului uman ca instrument. Ca efect al curgerii respirației, se produc diverse sunete. Sunetul care răsună în interiorul ființei umane la un moment dat depinde de care dintre cele cinci orificii ale coloanei este activ. Pe măsură ce ne deplasăm atenția parcurgând diversele nivele ale lumii de lumină a zilei din fața noastră, noi apăsăm diversele orificii ale fluierului pentru a face „auzibil” cântecul Gaiei în lumea manifestată. Dacă noi, ca ființe ale Pământului am permite corpului nostru de tip plantă să funcționeze la potențialul maxim, cosmosul pământesc ar răsună de mii de ori mai puternic și mai delicat decât cea mai dotată orchestră.

Presupun că acest potențial fantastic al ființei umane de a funcționa ca un instrument muzical al Gaiei a constituit motivul pentru care în trecut, rasa umană a fost supusă anumitor intervenții genetice adverse. Evident, scopul acestora era de a bloca complet „fluierul”, ultimele fiind experimentate, după introspecțiile mele, în timpul regimului nazist. Dacă oamenilor li se taie legătura cu moștenirea capacității de a popula planeta ca fiice și fii ai Gaiei, noi devenim slabi, și scopul existenței noastre ca ființe întrupate este anihilat. În această formă suntem ușor de manipulat de către forțele care amenință cursul evoluției umane și evoluția Pământului.

Ca rezultat al manipulărilor genetice s-a dezvoltat o matrice falsă a personalității umane. În loc ca existența umană să extragă inspirațiile principale din fluier prin spate – adică din dialogul constant dintre Gaia și

înțelepciunea solară a Soarelui, s-a creat un by-pass. Acesta parcurge partea din față a corpului, lipsindu-ne astfel de dreptul elementar uman de a fi constant reînnoiți prin respirația cosmică a stelelor noastre parentale.

Pentru a reactiva „fluierul Gaiei” în interiorul corpului nostru, vă propun următorul exercițiu de respirație. Vă reamintesc, coloana de respirație a Gaiei parcurge vertical mijlocul spațiului ființei noastre.

Reînnoirea corpului nostru de tip plantă

1. Stați sau ședeți cu coloana dreaptă. Vom respira prin fiecare orificiu al fluierului Gaiei din interiorul corpului nostru.
2. Imaginați-vă că trageți primul inspir direct din miezul Pământului și îl aduceți în sus până la nivelul rinichilor. Faceți o scurtă pauză cu atenția concentrată.
3. Expirați, și în acest timp vă imaginați cum împingeți respirația Gaiei la nivel orizontal, parțial în față către spațiul manifestat din fața voastră și parțial în spate către universul lichid al dimensiunii cauzale.
4. La următoarea respirație, inspirați simultan din spațiul din fața voastră și parțial din spațiul din spate către același orificiu al Fluierului de la nivelul rinichilor, urmat de o scurtă pauză.
5. Pe expir vă imaginați că expulzați respirația în sus către Soare.
6. Următorul inspir îl extrageți din inima Soarelui și îl aduceți în jos până la nivelul inimii voastre, urmat de o pauză scurtă (prin expresia „inima Soarelui” trebuie să vă fie clar că nu inhalăm fierbințeala Soarelui, ci iubirea stelei noastre parentale).
7. Pe timpul expirației ne imaginăm cum împingem orizontal respirația Soarelui parțial către lumea cauzală din spatele nostru și parțial în față (ne aflăm din nou la nivelul rinichilor!).
8. Pentru următoarea respirație inspirați simultan din spațiul din spatele vostru precum și parțial din spațiul din fața voastră. Urmează o scurtă pauză.
9. În timpul expirației vă imaginați că împingeți respirația în jos către miezul Pământului.
10. Astfel s-a încheiat un ciclu de respirație. Puteți repeta de câteva ori. De asemenea puteți utiliza oricare alt orificiu al Fluierului, menționate mai sus.

Aspectul feminin al corpului nostru de tip plantă

Prin aspectul vertical al trunchiului copacilor și prin aspectul de tip suliță al firului de iarbă ni se arată dimensiunea masculină a lumii plantelor așa cum se manifestă în corpul nostru sub forma coloanei vertebrale și a posturii drepte. Aspectul feminin este diferit, conectat la elementul Apă – așa cum indică rolul degetului arătător al mâinii creatoare a Gaiei.

Aspectul apos-feminin al corpului nostru de tip plantă poate fi comparat cu organismul de tip foios al pădurilor dar, mai întâi de toate, cu frumusețea și mireasma florilor. Cât de unice sunt florile în diversitatea lor coloristică! În cazul ființelor umane, aceeași calitate se revelează prin frumusețea corpurilor noastre și spectrul diversificat al acestora – inclusiv frumusețea sălbaticului. Calitățile apoase și de tip plantă ale corpului nostru sunt cele care ne inspiră către relații erotice și plăceri ale vieții.

Un alt dar la fel de important al corpului nostru de tip plantă îl constituie calitatea sănătății. Prin urmare plantele sunt acele ființe capabile să ne ofere ajutor când ne îmbolnăvim – fie sub formă de preparate din plante, fie sub formă homeopatică. Este timpul ca ființele umane să se trezească la natura lor apropiată plantelor. Înseamnă că se apropie acea epocă în care frumusețea și sănătatea își vor regăsi căminul în corpul uman.

Capitolul 4

NOI ÎMPĂRTĂȘIM MIRACOLUL VIEȚII CU REGATUL ANIMALELOR

Animalele sunt rudele apropiate ale rasei umane

Înțelegerea mea față de animale s-a schimbat radical anul trecut, pe parcursul unui atelier de vindecare a Pământului pe care îl susțineam la Kiel, în nordul Germaniei. M-am trezit în miez de noapte cu o senzație ciudată

că eram altcineva decât eu. Stând în pat, complet treaz, încercam să identific ființa care eram. Era un urs! Realizez că stau în corpul moale al unui urs mare.

Ursul se ridică în picioare și face câțiva pași depărtându-se de pat pentru a-mi arăta o scenă urâtă în care este implicat un cerb minunat. Demonii împinseseră violent trupul acestuia la pământ, astfel încât eu puteam simți slăbiciunea animalului și umilința apăsătoare. Ursul ia coarnele de pe capul cerbului și mi le așează mie pe cap, cu următoarele cuvinte: „Voi, oamenii, ne-ați pus la pământ, umilindu-ne. Totuși, noi continuăm să trăim în voi, mândri de creația noastră”.

Stau în pat cu coarnele mari ale cerbului pe cap și mă simt ca zeul celtic Cernunos...

În realitate, analizele științifice ale codului genetic uman susțin că noi suntem în proporție de 98 procente animale! Diferențele genetice dintre două specii de cimpanzei sunt mai mari decât diferențele dintre oameni și animale. Prin urmare, afirmația ursului era adevărată. Chiar dacă am distruge toate speciile de animale, ele ar continua să existe ca parte centrală a ființei noastre. Și invers, înrobind animalele și subestimând rolul lor spiritual în cosmosul pământesc, noi suprimăm aproape în totalitate o mare parte a propriei noastre ființe.

După ce am conștientizat această eroare fatală asupra evoluției, mi-a fost arătată consecința acesteia pe corpul meu. Am văzut un fir subțire legat în jurul corpului meu chiar deasupra plexului solar. Era legat atât de strâns încât mă simțeam ca o furnică ruptă în două, cu o minimă rămășiță ce realiza puntea dintre cele două părți. Spațiul despărțitor părea a fi de origini ancestrale deoarece cicatricea crescuse chiar deasupra, astfel că numai cu greu putea fi observată. Am simțit o nevoie interioară stringentă de a reconstitui golul ce mă separa de strămoșii mei de regn animal și de a construi o nouă punte durabilă între sinele meu uman și mine, ca membru al regatului animalelor.

(DESENUL 13) *Lumea “fluidă” a dimensiunii cauzale și a lumii manifestate*

Zodiacul reprezentând stadiul cosmic al animalelor

Civilizația modernă, tributară metodelor raționale de a privi orice aspect important al vieții, a acumulat imense volume ale cunoașterii despre animale și modul lor de viață. Pe de altă parte, maniera uzuală egoistă de a ne manifesta față de mediul natural înconjurător duce la extincția speciilor de animale sau la exploatarea lor nestăvilă. În același timp, rar întâlnim o familie care să nu aibă o pisică, un câine sau un cal copleșit de atâta iubire și grijă umană. Pentru ca situația să fie și mai schizofrenică, aproape că nu există ființă umană care să nu fie interesată de afirmațiile și dezvăluirile astrologice.

De ce astrologia? Menționez astrologia pentru că această știință despre „ciclul animalelor” – așa numitul Zodiac oferă un indiciu că animalele cunosc o dimensiune cosmică de obicei ignorată atunci când ne gândim la ele. Zodiacul constituie baza pentru orice calcul astrologic. Nu este întâmplător că cele mai multe din cele douăsprezece constelații care alcătuiesc „cercul cosmic al animalelor” sunt simbolizate prin diverse specii de animale, peștii, berbecul, taurul, racul, leul, scorpionul și capra. Denumirea de „Zodiac” provine din grecescul „zodiakos kyklos” ceea ce înseamnă „ciclul animalelor”.

Este probabil ca la origini, întregul Zodiac să fi fost compus din animale. Cele trei simboluri de constelații similare omului arată că ființele umane reprezintă o parte a cercului cosmic de animale; mă refer la Vărsător, Gemeni și Fecioară.

Ca să sintetizăm, diversele specii de animale constituie expresia corespunzătoare modelelor arhetipale ale universului prezente în Ciclul Animalelor – Zodiacul. La următorul nivel mai apropiat de Pământ, aceste modele arhetipale sunt întrupate ca ființe cosmice, numite „suflete-grup”, ființe de conștiință cosmică asemănătoare îngerilor. În final, sufletele-grup se încarnază în diverse specii de animale. Toți membrii aparținând unei anumite specii reprezintă corpul colectiv al sufletului-grup.

Pe parcursul evoluției lor, speciile de animale au creat (în colaborare cu Gaia și sufletele-grup corespunzătoare) un fel de creuzete subtile sub forma unor sfere de conștiință specifice în care animale individuale (și chiar ființe umane individuale) pot locui o viață întreagă. Desigur, aceste sfere de conștiință posedă calități diferite, corespunzătoare diverselor specii de animale din care au fost create. Acestea servesc drept creuzete conținând întregul potențial necesar unei ființe de a se dezvolta ca organism manifestat în forma unui corp.

Intuiția îmi spune că, înainte să ne încarnăm, sufletele umane trebuie să aleagă sfera sau creuzetul unui animal pentru ciclul de viață ce urmează. Acesta reprezintă modelul arhetipal conform căruia ființa noastră elementară personală va lucra în următoarea etapă a procesului de încarnare pentru a alcătui corpul nostru individual.

Numeroase culturi antice cunoșteau dimensiunea cosmică a regatului animalelor și profunda sa influență asupra caracterului și corpului uman. Aproape toate zeitățile egiptene, de exemplu, aveau cap de animal, afirmând astfel calitățile cosmice ale arhetipurilor animalelor pe care se baza puterea și autoritatea lor. Este de asemenea cunoscut rolul spiritelor animalelor în culturile aborigene din toată lumea.

Ce animale sunt reprezentate de dogmele zoologice

Plantele sunt fiicele Gaiei, ele cresc din Pământ și din tiparele lor arhetipale. Complementar față de plante, ne putem imagina animalele ca fii ale Universului, cum traversează arhetipurile lor cosmice și aterizează pe Pământ. Altă diferențiere constatăm la plante, care nu au organe interne care să își proiecteze funcțiile vitale în afară, către mediul lor înconjurător. Frunzele, florile și semințele sunt îndreptate spre exterior. Animalele, din contră, au dezvoltat capacitatea de a își orienta corpul din afară către înăuntru. Organele vitale s-au putut dezvolta, creând spații interioare, cum ar fi inima, traiectul digestiv, creierul, capacitatea respiratorie, capacitatea de reproducere.

Dezvoltând organe interne ce pot fi purtate cu sine, animalele au inventat ceva fantastic - libertatea de mișcare pe suprafața Pământului - o calitate pe care ființele umane le-au moștenit de la acestea și pe care au dezvoltat-o până la absurd. În prezent zburăm cu ușurință de la un colț al Pământului la altul, nemaivorbind de traficul supraaglomerat de pe șoselele lumii.

Dintre diversele daruri pe care le-am primit de la animale, doresc să subliniez trei:

Dezvoltându-și instinctele, animalele au netezit calea pentru intuițiile care se identifică cu câmpul nostru de conștiință și inspirația pe care o putem recepționa de la Pământ și din cosmos. Acest dar extraordinar face posibil pentru noi, ca potențiale ființe ale libertății, să cercetăm în mod conștient noi căi de explorare a vieții; și aceasta include capacitatea de a simți în interior ce e bine sau rău.

Animalele au dezvoltat simțul unității de turmă care conduce la stabilizarea în comunități. Noi am moștenit aceasta prin capacitatea de a crea familii și rețele comunitare care conduce la fondarea și dezvoltarea diverselor culturi. Prin simțul comuniunii s-a descoperit giuvaerul iubirii; iubirea, ca atribut cosmic ce în prezent poate fi întrupat, trăiește zi de zi și este împărtășită de toate ființele. Un dar fantastic!

Animalele au dezvoltat diverse tehnici pentru a absorbi forțele vitale ale Gaiei și ale Soarelui și de a le manifesta odată cu mișcarea lor înainte și înapoi, de-a lungul și de-a latul Pământului, transformându-le și împărtășindu-le cu toate viețuitoarele. Datorită acestor eforturi combinate ale păsărilor, insectelor, peștilor, mamiferelor, oamenilor, reptilelor ș.a.m.d., câmpurile de forțe vitale de pe suprafața Pământului sunt în permanență rafinate, intensificate și împărtășite de toate ființele. Un serviciu prețios oferit vieții!

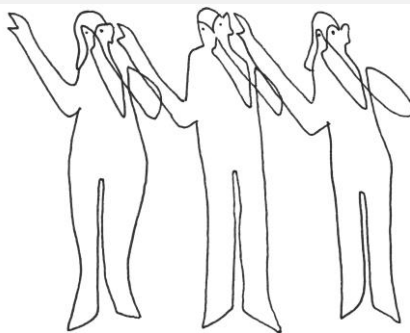
A existat un moment în care am avut privilegiul să pătrund în corpul unui animal - o căprioară - pentru a activa în întregime animalul din mine. Ceea ce m-a surprins a fost nivelul de trezire a naturii animalului. La fiecare moment simțeam că sunt prezent, sărind vesel cu atenția de jur împrejurul realității înconjurătoare, ca și cum aș țese o tapiserie plină de culori vii. Uimirea mea nu avea limite. Fiecare moment mă atrăgea cu puterea sa delicată.

Animalele sunt în constantă comunicare cu Gaia pe de-o parte și cu mediul lor ambiant natural de cealaltă parte. Se pare că ele recepționează firele vieții și în clipa următoare le transmit altor ființe. Ele mențin vibrația țesăturii vieții și o completează în fiecare moment. Din păcate eu a trebuit să înțeleg cât de absenți sunt adesea oamenii și cât de mult pierdem din fluxul vital prin lipsa noastră de atenție dedicată curgerii vieții.

Vă propun un exercițiu de grup pentru a experimenta prezența animalului din noi.

Exercițiu de grup dedicat relaționării cu lumea animalelor

1. Grupul stă în cerc.
2. Relaționarea cu lumea animalelor este activată prin rezonarea cu patru chakre ale corpului nostru animal. Două sunt poziționate pe vârful urechilor, una pe vârful nasului (râțul) și a patra la capătul coccisului (coada noastră scurtă).
3. Deoarece lumea animalelor nu cunoaște individualizarea avansată așa cum o experimentăm noi, rezonanța cu lumea animalelor poate fi creată acționând împreună ca grup.
4. Fiecare participant atinge delicat marginea superioară a urechii vecinului din stânga. Frecați ușor marginea superioară a urechii acestuia.
5. Simultan, fiecare participant din cerc își freacă vârful nasului cu degetul arătător. Pe vârful nasului se află altă chakră a aspectului animal al corpului nostru.
6. Fiți conștienți în același timp de chakra corpului nostru animal amplasată la capătul cozii noastre imaginare. Imaginați-vă că dați din coadă înainte și înapoi.
7. După un timp, schimbați spre dreapta direcția către care vă îndreptați ca să frecați urechea vecinului.

(DESENUL 14) Exercițiu de grup dedicat relaționării cu lumea animalelor

Dacă doriți să experimentați mai profund relaționarea cu animalul interior sau cu lumea animalelor în general, puteți face aceleași gesturi cu propria ureche și propriul nas și astfel să vă lăsați purtați de inspirație pentru a pătrunde în aspecte ale propriului animal sau a contacta animale din jurul vostru. De asemenea puteți invita un animal să vi se urce în poală.

Aspectul de animal al corpului uman

Am descoperit cum ne putem imagina corpul animal al oamenilor în timp ce așteptam la Roma să zbor către Statele Unite. Zborul a fost amânat și eu eram ușor speriat uitându-mă din sala de așteptare în jos, la avion, stând nemișcat, cu toți tehnicienii roind în jur, neștiind ce să-i facă să funcționeze. Dintr-o dată am înțeles că trupul colorat în gri și roșu al avionului imita corpul unei păsări uriașe. În imaginația mea am început să o mângâi cu drag. Îmi simțeam penajul fin sub atingerea degetelor mele și vedeam flacăra din ochii strălucitori gata de mișcare. În acel moment defectul din sistemul aparatului se pare că a fost remediat și pasagerii au fost invitați să se îmbarce.

În timpul zborului adesea observ cum avionul „se așează” confortabil în interiorul arhetipului unei păsări care, în mod evident împrumută aparatului capacitatea de a se deplasa prin aer pe distanțe mari, aproape fără nici o abatere. Simt conștiința păsării intens focalizată pe direcția de zbor și grija afectuoasă pentru noi, pasagerii, ca și cum noi n-am fi doar o gloată de ignoranți inocenți.

Într-o manieră similară, corpul animalului învăluie ființa umană ca un fel de nor de energie emoțională – așa cum am descris la începutul capitolului despre povestea ursului și a cerbului. Uimit mă trezesc stând în patul meu în interiorul ursului.

Experiența îmi spune că ființele umane se mișcă în interiorul animalului ales fără să realizeze aceasta poate chiar pe tot parcursul vieții. Acesta poate fi numit animalul de putere personal sau i se pot atribui caracteristici ale unui semn zodiacal sau ale unui totem dintr-un clan. Suntem prea mândri să recunoaștem că, în calitate de ființe întrupate, noi suntem copiii diverselor specii de animale și căutăm tot felul de scuze pentru a ne eschiva.

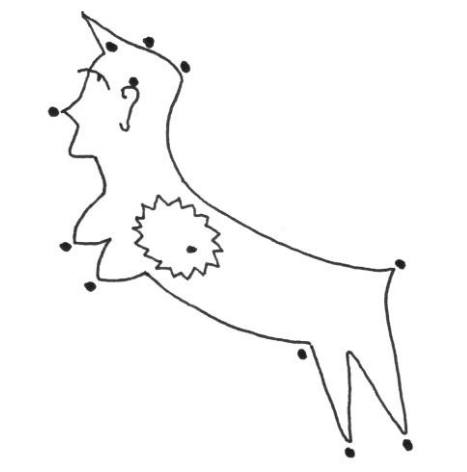
În cele ce urmează ne vom referi la schimbarea majoră ce se manifestă în prezent în privința acestei relații.

Sfera de conștiință a animalului personal ne învăluie și ne pătrunde dimensiunile corpurilor subtile, ne menține conectați la modelele arhetipale și la calitățile sufletului animalului ales. Ca o consecință, noi avem acces la darurile enumerate anterior din regatul animalelor – dacă suntem deschiși să le primim și să le invităm să devină parte activă în viața noastră.

Pe de altă parte, prezența lor în holonul nostru oferă speciei căruia îi aparține animalul șansa de a lua parte la experiența noastră umană. Prin acest animal, speciile pot primi impulsuri importante pentru dezvoltarea lor ulterioară.

Prin învăluire și pătrundere, sfera animalului personal activează în noi anumite puncte de rezonanță la nivelul corpului nostru. Acestea servesc drept transmițători ai diferitelor calități emoționale și vitale ale animalului personal și permit corpului uman să le absoarbă. Desenul arată unde simt eu localizarea acestor puncte pe corpul uman. Forma rotundă din mijlocul pieptului uman/animal se referă la spațiul inimii.

(DESENUL 15) *Puncte de rezonanță animală la nivelul corpului uman*

Animalele au creat condițiile de manifestare a sistemului cardiac uman

Am menționat mai multe daruri minunate pe care noi, oamenii, le moștenim de la rudele noastre, animalele. Să nu trecem cu vederea faptul că animalele au „inventat” minunea care este inima, pentru ca ulterior aceasta să fie întrupată ca organ fizic în pieptul nostru. Astfel s-a deschis posibilitatea dezvoltării sistemului nostru multidimensional al inimii – mai multe capitole care urmează sunt dedicate acestui subiect.

Am ajuns să descopăr prezența ascunsă a inimii animalului pe parcursul explorării a ceea ce eu numesc „universul inimii”. La un moment dat am observat un punct negru suspendat nu departe de inima mea fizică, arătând ca o stea explodată și moartă. Întunecimea ei poate însemna un aspect al constelației inimii umane care nu mai este activ în prezent. Fiind interesat de funcția ei originară, m-am cufundat cu ajutorul intuiției în istoria stelei negre.

A reieșit că sunt relicve ale inimii animale din mine, ca ființă umană. Calitatea ei originală aș compara-o cu o mică sferă de chihlimbar. Am înțeles mesajul esențial că pe parcursul evoluției, însoțind ființele umane către etape superioare ale individualizării, inima animală din oameni s-a supus diferitelor transmutări. În prezent îi pot percepe prezența prețioasă ca un fel de fundal al spațiului inimii umane.

Prin spațiul inimii mă refer la zona dintre gât și pânțe. Este acolo unde diversele „planete” (chakre) ale sistemului inimii noastre evoluează în jurul „soarelui” din centrul inimii noastre. Pot vedea prezența transformată a inimii animalului în interiorul ființei umane precum o aglomerare de mici stele reprezentând părți de inimă descinse din strămoșii noștri, animalele. În forma lor subdimensională, ele alcătuiesc fundamentul pentru ca sistemul inimii umane din zilele noastre să funcționeze la potențial maxim.

Capitolul 5

ZÂNELE ȘI FIINȚELE DE BASM – STRĂMOȘII RASEI UMANE

Dragă călătorule care mă însoțești prin universul Gaiei, în acest capitol vom continua să explorăm constelația lumii elementare. Doresc să îți reamintesc că deja din capitolul 2 ne-am concentrat atenția asupra regatului elementalilor când priveam mâna creatoare a Gaiei, mai precis când ne refeream la degetul mare. Lucrând din spatele cauzal al lumii manifestate, degetul mare al Gaiei are în grijă dezvoltarea cu succes a celor patru căi de evoluție întrupate pe Pământ. Pentru ca degetul ei mare să își împlinească rolul, Gaia a adus în manifestare o multitudine de ființe elementare ca piese holografice ale conștiinței lor și le-a distribuit pe suprafața Pământului. Practic, pe parcursul ciclului temporal al existenței sale în lumea manifestată, fiecare plantă, fiecare râu, fiecare pom, fiecare animal, fiecare munte ș.a.m.d. este însoțit de o ființă elementară corespunzătoare. Ființele umane nu fac excepție.

Civilizația elementalilor de pe Pământ

Spuneam că fiecare plantă, fiecare râu, fiecare pom, fiecare animal, fiecare munte ș.a.m.d. în decursul existenței sale în lumea manifestată este însoțit de un fragment holografic al prezenței Gaiei pe suprafața Pământului. Și ființele umane nu fac excepție. Obişnuim să numim acești susținători minunați ființe elementare sau spirite ale naturii. Chiar din enunț aflăm că lumea lor este ordonată în concordanță cu schema celor patru elemente. A doua observație – „spirite ale naturii” – poate să ne inducă în eroare, fiindcă harnicii slujitori ai vieții manifeste sunt la lucru nu numai în natură, ci și în condițiile civilizației urbane. Chiar și mașinăriile, de exemplu, trebuie menținute la forma lor corespunzătoare pentru a putea funcționa.

Revenind la subiectul lumii elementare trebuie să subliniez că ființele elementare constituie doar o fațetă a unei sfere de evoluție mult mai vastă – care nu are o denumire. Adesea i se spune „lumea zânelor”, ceea ce este derutant deoarece zânele sunt considerate ființe elementare ale elementului Aer. Totuși, când vorbim despre lumea zânelor, mai degrabă ar trebui să vorbim despre „lumea basmelor”.

Este o lume cu miriade de ființe care a fost aproape complet exclusă din sfera de conștiință a oamenilor în epoca expansiunii diverselor religii monoteiste. Sfinții acestora considerau că spiritualitatea legată de Pământ concurează cu Divinitatea Supremă – ceea ce este un nonsens. Dacă Dumnezeu este atotprezent, ce L-ar fi oprit să se manifeste printr-un pitic inocent sau o broască?

Al doilea val de reprimare (până și în prezent) este alimentat de mintea rațională care pretinde că nu crede în aceste dimensiuni ale realității pentru că nu pot fi percepute fizic sau demonstrate logic. În consecință, lumea basmelor este exilată pe tărâmurile miturilor sau în cărțile pentru copii.

Sidhe, civilizația originală a Pământului

Lucrând la proiectele mele de geomantie în diverse locuri din America și Europa, găsesc relicve ale civilizației originare de pe Pământ din timpurile dinainte ca rasa umană să intervină în destinul diverselor lumi de pe suprafața Pământului – asta înseamnă înainte de era neolitică, pe când umanitatea elaborează prima civilizație în holonul cosmosului pământesc, începând cu zece milenii în urmă.

Recunosc prezența civilizației primordiale (elementale) cu ajutorul pietrelor gigantice descoperite în locuri sacre, amplasate într-o manieră evidentă pentru aceste origini culturale, chiar dacă geologii le declară fenomene ale naturii. Întâlnesc dolmeni și alte structuri megalitice de dimensiuni atât de enorme încât nu ar fi putut fi construite de comunități umane. Evident, a existat o epocă în evoluția planetei noastre care se sustrage memoriei umane.

Creația ființelor de basm se bazează pe identitatea ei perfectă cu ideile și forțele „mamei lor” – Gaia – și nu necesită nici un fel de unelte. Ele construiesc cum s-ar spune „din interior”, asemănător cu maniera în care Gaia a creat relieful geografic, fluturii și peisajele. Acesta este motivul pentru care este dificil să distingi creația lor de cele așa-numite „naturale”. Complexul de piramide de la Visoko lângă Sarajevo, în inima Balcanilor, descoperit cu un deceniu în urmă, este un bun exemplu. Acoperite de păduri, înconjurare de pajiști, piramidele arată ca niște munți modelați neobișnuit. Și totuși, analiza blocurilor de piatră din care sunt construite dovedește că sunt formate dintr-o rocă naturală neobișnuit de dură.

În spatele acestor monumente megalitice există mituri și legende care stau mărturie existenței unei civilizații elementare pe Pământ. Însoțitorii din lumea basmelor ai rasei umane din acea „epocă de aur” sunt cunoscuți sub diverse denumiri. În tradiția irlandeză-celtică aceștia se numesc „Sidhe” (se pronunță „șe”). Poveștile din zona Dolomiților din Tirol îi numesc „fanes”. În sudul Germaniei, aproape de Bayreuth, unde se găsesc numeroase monumente ce stau mărturie existenței lor (cum ar fi labirintul de stânci din Louisenburg), am descoperit denumirea de „Erda”, ceea ce în germană semnifică „cei ai Pământului”. Deoarece denumirea de Sidhe este deja utilizată de John Mathews și de prietenul meu David Spangler pentru identificarea acestora ca ființe aparținând civilizației zânelor, mă voi folosi și eu de același nume.

Zânele și ființele de basm – strămoșii rasei umane

Cu siguranță a existat în istoria umanității o perioadă când cultura umană coopera în paralel cu evoluția ființelor de basm. În unele locuri din Colorado sau în Louisenburg, loc pe care l-am menționat deja, se găsesc monumente din pietre imense folosite evident ca locuri de inițiere. Populația umană venea acolo pentru a fi inițiată în secretele vieții individuale și colective, în comuniune și armonie cu diferite extensii ale cosmosului pământesc și ființele sale – în special cu propria moștenire de tip elemental – mă refer la acele aspecte ale corpului nostru care își au originile în lumea basmelor.

Dar ce s-a întâmplat de-a lungul coexistenței dintre Sidhe și rasa umană? Conform conversației lui Collin Mathew cu Sidhe desfășurată cu câțiva ani în urmă, oamenii au devenit din ce în ce mai dominatori asupra planetei. Rasa Sidhe, la origini manifestată și vizibilă în corpurile lor eterice, a fost nevoită treptat să se retragă pe tărmurile invizibile ale lumii cauzale ale Pământului. Mathew susține că ființele Sidhe intenționează să re-apară din exilul lor după ce au realizat că rasa umană este pe cale să distrugă casa noastră comună, această minunată planetă, Pământul. Ei doresc să-și ofere colaborarea în eforturile de salvare a cosmosului pământesc de la dispariție.

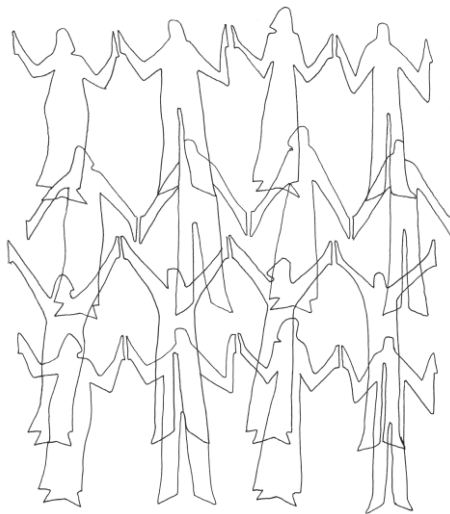
Pentru a experimenta calitățile subtile ale populației Sidhe, vă propun următorul exercițiu *Gaia Touch* care se realizează numai în grupuri. Exercițiul presupune experimentarea caracterului de grup al lumilor de basm și al celor trei nivele ce alcătuiesc acel cosmos:

- așa-numita „Lume de Mijloc” constituie miezul lumii Sidhe centrată în jurul activităților lor din cosmosul pământesc,
- „Lumea de Sus” este tărâmul ancestral al lumii zânelor, al măștrilor spirituali,
- „Lumea de Jos” este dimensiunea depozitară a înțelepciunii Sidhe, unde aceasta se păstrează, se studiază și se trăiește similar cu mănăstirile noastre.

Ritualul de grup pentru relaționarea cu lumea zânelor

1. Grupul stă în cerc. Participanții se ating între ei împreunându-și palmele.
2. La început țineți mâinile împreunate la nivelul umerilor. Aceasta reprezintă conexiunea cu Lumea de Mijloc.
3. Apoi stați drept și îndreptați mâinile împreunate înspre în jos, vârfurile degetelor îndreptate spre centrul Pământului. Astfel se creează contactul cu sfera Lumii de Jos a civilizației Sidhe.

4. După un timp, în mod solemn mișcați mâinile împreunate în sus la nivelul umerilor și rămâneți un timp în Lumea de Mijloc ca la început.
5. Apoi ridicați mâinile împreunate cât mai sus posibil astfel încât să intrați în contact cu Lumea de Sus. Astfel ridicați coroana lumii zânelor.
6. Acum intrați din nou în contact cu Lumea de Mijloc. Pe tot parcursul ceremoniei stați dreupți, centrați pe axa corpului vostru.
7. Pentru a încheia ritualul de grup puteți să bateți palmele de palmele vecinilor voștri pentru a onora caracterul de grup al lumii zânelor.
8. Pentru a experimenta această nouă relație creată cu lumea zânelor de pe Gaia, disipați cercul creat în liniște, iar participanții își rezervă un timp să simtă calitățile specifice ale acesteia.

(DESENUL 16) Ritualul de grup pentru relaționarea cu lumea zânelor

Sinele elementar al ființei umane

Înainte de a începe să explorăm dimensiunea Sidhe a corpului nostru uman, trebuie să spunem că noțiunea de ființă umană ca entitate spirituală întrupată în corp pământean pe durata de timp a încarnărilor noastre pe Pământ este un concept greșit. Comparația cu melcul locuind în cochilie este o păcăleală antropocentrică pentru a ni se ascunde marea comoară la care participăm încă din îndepărtata epocă în care Gaia ne-a invitat pe noi, oamenii, să luăm parte la evoluția cosmosului pământesc. Prin comoară mă refer la dreptul nostru din naștere de a ne experimenta pe sine ca ființe adecvate Pământului, așa cum sunt animalele, oceanele, munții sau plantele.

Aceasta ar putea fi ne semnificativ pentru oameni atâta timp cât ei nu cunosc nici un fel de relație profundă cu Gaia și nu înțeleg că această planetă este o Carte a Vieții, care trăiește și respiră, o bijuterie a Creației. Poate doar când vor privi înapoi pe Pământ după ce vor fi murit, vor simți regretul că au ratat ceva extrem de valoros. Practic înseamnă că Gaia, Mama Vieții, ne oferă fiecăruia dintre noi, oamenii, oportunitatea unică de a dezvolta un aspect special al identității noastre strâns legate de esența Pământului. Pentru a-i da un nume, fiica mea Ajra a inventat conceptul de „sine elementar”, însemnând identitatea noastră elementară. Chiar eu mi-am întâlnit sinele elementar prima dată în vis:

Sunt un băiat ascuns singur într-un buncăr, mândru că nimeni nu mă poate găsi – pe dinafară buncărul este năpădit de plante cățărătoare. Singura legătură cu lumea exterioară este o gaură rotundă de respirat. Mă apropii de gaură ca să privesc lumea de afară. În acel moment, fața unui băiat identic cu mine privește prin aceeași gaură către ascunzătoarea mea. Deoarece exteriorul este năpădit de plante cățărătoare, fața lui apare împodobit cu frunze verzi.

Băiatul ascuns în buncăr reprezintă personalitatea ființei umane contemporane prinsă în propria lume îngustă. Al doilea băiat apare ca indicând o posibilă cale de ieșire. Faptul că este împodobit cu frunze verzi reprezintă desigur aspectul sinelui meu care face parte din lumea elementară. Mi-am întâlnit sinele elementar.

Imaginea celor doi băieți frați simbolizează faptul că sinele elementar este complementar cu identitatea noastră umană. În timp ce identitatea noastră umană se raportează la matricea rasei umane, sinele elementar este complet diferit. Sinele elementar ne permite să ne integrăm în comunitatea de viață extinsă a Gaiei, să ne preluăm rolul ca parte a mâinii ei creatoare. Nu este ceva temporar, raportat doar la o anumită viață trăită pe Pământ. Este mai degrabă o valoare care ne îmbogățește ființa dincolo de limitările spațiului și timpului, chiar dincolo de epoca în care participăm la evoluția cosmosului pământesc.

Contribuind continuu de la o încarnare la alta la elaborarea sinelui elementar, ca ființe umane noi creștem pentru a deveni co-creatori cu Gaia și preluăm rolul previzionat de elementul Aer reprezentat prin degetul mâinii creative a Gaiei. Ea are nevoie de cooperarea noastră creativă în această epocă a marilor preschimbări și va avea și mai multă nevoie în viitor, când sufletul Pământului va asimila toate potențialele imprevizibile ale cosmosului pământesc în frumusețe și perfecțiune.

Vă propun următorul exercițiu *Gaia Touch* pentru a experimenta personal identitatea proprie ca ființă elementară pe Pământ.

Exercițiu de conectare cu ființa elementară și sinele elementar

1. Deplasați mâinile deasupra capului spre spate pentru a ajunge să atingeți punctul de pe coloană aflat între omoplați. Aici este un centru al sinelui vostru elementar. Ființele umane rezonază în această zonă cu esența propriului sine ca ființă elementară a Gaiei (asemănătoare cu zâna). Mâinile se împreunează în postura tradițională de rugăciune.
2. Apoi parcurgeți cu mâinile în postura de rugăciune de-a lungul axei centrale a capului și apoi a corpului în jos până la nivelul inimii, atingând permanent fața și corpul. Faceți o pauză în dreptul centrului inimii pentru a binecuvânta esența voastră de zână cu iubirea din inimă.
3. Păstrând această postură, întoarceți gestul rugăciunii în jos, astfel încât să atingeți cu vârful degetelor unite zona plexului solar, unde se află centrul ființei voastre elementare.
4. După o scurtă pauză, realizați deasupra capului o mișcare rotundă pentru a vă afirma apartenența ca membru al vastului cerc alcătuind familia elementară a Gaiei.

(DESENUL 17) Conectarea cu ființa elementară și sinele elementar

Sidhe – evoluție paralelă cu umanitatea

Înainte să privim trupul de zână din țesuturile propriului nostru corp, este necesar să înțelegem că genul de corp de zână nu este atașat nici unei forme fixe – o caracteristică valabilă pentru toate ființele lumilor elementare. Astfel de corpuri își pot schimba cu ușurință forma. Apariția acestora poate reflecta o anumită funcție specifică împlinită de un grup Sidhe în mediul lor geomantic. Poate oglindi etapa de evoluție atinsă de acea ființă sau de un grup de ființe pe calea dezvoltării acestora. Forma lor poate fi, de asemenea, o reflectare a anumitor modele culturale inventate în folclorul local pentru a servi drept cheie de recunoaștere a ființelor de basm din mediul lor. Apariția unei ființe de basm poate chiar să se schimbe în acea clipă, dacă este intenționată ca vehicul pentru transmiterea unui anumit mesaj privitorului.

În imaginația prezentă a oamenilor lumile de basm par să fie cufundate într-o stare îndepărtată de existență invizibilă. Este important să subliniem că aceasta nu constituie starea naturală a existenței lor. Este efectul a mii de ani de presiune din partea diverselor culturi umane care împing aceste lumi într-o formă de exil. Așa cum am mai menționat, această situație tragică se schimbă în prezent ca efect al schimbărilor prin care trece Pământul. Din ce în ce mai mulți oameni își deschid mințile și inimile către tărâmurile subtile ale cosmosului pământesc și astfel permit ființelor Sidhe expulzate să revină mai aproape de realitatea manifestată.

Următorul pas în re-conectarea noastră cu evoluția paralelă a lumii Sidhe îl constituie acceptarea noțiunii că noi, ca ființe umane, suntem rude apropiate cu lumea zânelor. Având în vedere că evoluțiile noastre au fost strâns împletite în trecutul îndepărtat, într-o anumită măsură noi împărtășim aceeași line ancestrală. Aceasta înseamnă că rasa umană - fiecare dintre noi la nivel individual, desigur - este capabilă să se reconecteze și să reînvie din propria lume interioară calitățile nobile care fac distincția între lumea zânelor și comportamentul uzual al ființelor umane moderne. Menționez unele dintre ele:

- civilizația Sidhe nu cunoaște altceva decât adevărul. Aceasta înseamnă că starea naturală a minții lor este de a manifesta adevărul în esența lor. Reconnectarea noastră la moștenirea rudelor noastre – zânele – înseamnă detașarea de superficialitatea obișnuită, pentru a deveni din nou o rasă dedicată adevărului. Nu mă refer la adevăr doar în sens mental, ci în sensul de a ne trăi viața sincer, în adevăr.
- civilizația Sidhe nu cunoaște altceva decât armonia. Este timpul și pentru rasa umană să învețe cum putem să co-existăm și să fim creativi fără să producem permanent situații conflictuale prin care doar ne păcălim cu iluzia de a fi ființe creatoare și libere.
- civilizația Sidhe – și asta este valabil pentru toate lumile elementare ale Pământului - nu cunoaște trecutul sau viitorului. Ei cunosc doar plenitudinea clipei prezente care conține trecutul și viitorul. Pentru ființele umane, care în cea mai mare parte a timpului se pierd în gânduri despre trecutul care nu mai este sau viitorul care încă nu există, aceasta constituie inspirația de a învăța din nou să trăiască centrat pe momentul prezent cu potențialul său nelimitat.

Corpul subtil de zână ascuns în spatele formei umane

De multe ori am avut oportunitatea să observ grupuri de ființe Sidhe (Fanes, Erda, Saligen), ființe apropiindu-se cu grijă de lumea noastră umană, dezvăluindu-și astfel forma de existență. Consistența trupurilor lor poate fi descrisă cel mai potrivit ca fiind de structură asemănătoare apei în combinație cu elemente de lumină pline de culoare. Calitatea de tip apă a corpurilor lor constituie diferența esențială față de ființele spirituale care sunt primordial ființe de lumină. Calitatea apei constă în densitate, care este mai ridicată decât cea a luminii pure, ceea ce permite corpurilor zânelor să se apropie de realitatea materială.

Eu consider corpul subtil al zânelor ca fiind și acum fondul corpului nostru fizic, doar comprimat în țesuturile sale materiale și dat uitării, astfel încât cu greu mai poate fi perceput. Mai mult, eu cred că Sidhe, ca civilizație primordială a Pământului ne-a donat nouă, ființelor umane, primul corp pentru a putea să ne deplasăm și să ne dezvoltăm pe această minunată planetă – ne referim aici la acea eră cunoscută în miturile noastre ca paradis. Doar mai târziu, cu ajutorul regnului animalelor prin care ni s-a oferit posibilitatea de încarnare în materie, corpurile noastre au devenit treptat mai dense și în final s-au materializat.

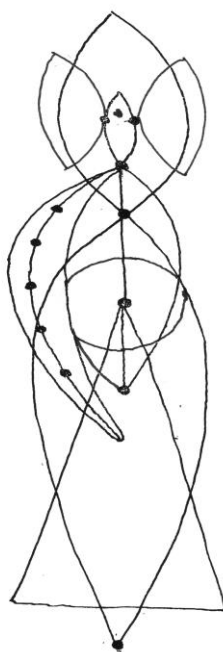
Pentru a ne aminti de stratul Sidhe din corpul nostru și pentru a îl aprecia din nou, voi împărtăși cu voi percepțiile mele despre trăsăturile sale esențiale. Le voi prezenta în corelare cu părțile corespunzătoare ale corpului uman. Aspectele esențiale ale trupului zânelor sunt evidențiate în desenul alăturat.

1. Corpul (Sidhe) de zână este în esență un corp utilizat în scopuri creative, astfel că zona gâtului este extinsă ca un câmp larg de energie.
2. Organele principale creatoare ale zânelor sunt poziționate între baza gâtului și rădăcina nasului, unde se concentrează cel de al treilea ochi.

3. Cel de al treilea element al corpului lor creativ poate fi comparat cu limba umană. Dar în acest caz, funcția pe care o îndeplinește limba este de a călăuzi viziunile creative către manifestarea lor în realitatea vie, astfel că „limba Sidhe” este prelungită și apare ca principala caracteristică a corpului lor.
4. De asemenea și pântecul apare ca un câmp mare de energie albă. Fiind direct hrănite de forțele vitale ale Gaiei, nu au nevoie de traiect digestiv. Funcția pântecului este mai degrabă de a le menține conectate la familia de origine.
5. În interiorul intersecției celor două câmpuri majore de energie din corpul Sidhe, percep punctul puternic al inimii zânei, care le conectează la momentul prezent în timp și spațiu.
6. În loc de creier, capul zânei arată ca un fel de urechi mari rotunjite ca niște scoici. Ființele de basm sunt capabile să gândească laolaltă cu noosfera universală, astfel că nu au nevoie de o „bibliotecă” separată, așa cum este la noi capul. Ele necesită doar antene potrivite pentru a se acorda la oceanul înțelepciunii universale.
7. Deoarece Sidhe nu merg pe teren fizic, ele nu cunosc noțiunea de picioare. Partea inferioară a corpului este concepută ca un fel de barcă, care le permite să se deplaseze de-a lungul drumurilor lor.

În epoca actuală de transmutație a Pământului va fi de mare însemnătate recuperarea conexiunii cu calitățile propriului nostru corp subtil de zână. Ne va ajuta să atingem acel nivel de transparență ce ne este necesar să transcendem realitatea supra-materializată limitatoare pentru a ne continua drumul de-a lungul tărmurilor multidimensionale ale noii structuri spațiu-timp care se naște.

(DESENUL 18) O manieră uzuală de apariție a ființelor Sidhe din poporul zânelor.
Vezi în text explicațiile pentru fiecare parte a corpului.

Capitolul 6

FIINȚA UMANĂ ÎN MANIFESTARE – ASPECTUL SUFLETULUI

Dragă călătorule ce parcurgi împreună cu mine calea prin corpul uman integralist! Pentru mai multă claritate doresc să recapitulez pe scurt calea pe care am parcurs-o până acum de-a lungul brațului orizontal al compasului nostru – crucea cosmică. Până acum am călătorit pe trei nivele ale lumii cauzale amplasată în spatele corpului uman:

1. Ființa umană sub aspectul de plantă – reprezintă identitatea noastră ca ființe ale Pământului.

2. Ființa umană sub aspectul de animal – reprezintă baza necesară ființelor pentru împământare, atenție și orientare în cadrul comunității.
3. Ființa umană înrudită cu lumea zânelor - reprezintă capacitatea noastră de a exista ca ființe întrupate, creative în mediul înconjurător al planetei Pământ.

Pentru a continua pe calea noastră în armonie este nevoie acum să ne concentrăm atenția asupra celui alt segment al brațului orizontal al crucii cosmice – cheia noastră arhetipală - pe nivelele lumii manifestate care se desfășoară în fața ființei noastre. Asta înseamnă că în următoarele trei capitole vom întoarce pe dos identitatea noastră umană. Statutul uman pe care l-am explorat până acum va fi răsturnat:

- Identitatea ființei umane nu este doar de tip plantă, chiar dacă plantele joacă un rol important în lumea noastră causală. Ființa umană își conștientizează propria identitate.
- Ființa umană nu este doar o ființă de basm, chiar dacă este îndeaproape înrudită cu lumea elementară. Ființa umană este o ființă care evoluează în jurul arhetipului său individual.
- Ființa umană nu este doar o ființă a naturii, chiar dacă este îndeaproape înrudită cu lumea plantelor și animalelor. Pe lângă existența ca membru al organismului vital al Pământului, ființa umană este totodată o ființă capabilă să creeze structuri culturale.

Pe parcursul următorilor pași ai călătoriei noastre vom părăsi pentru o vreme lumea plantelor, lumea animalelor și lumea ființelor elementare existente în paralel, sincron, cu lumea noastră și ne vom concentra asupra aspectelor noastre specific umane care ne caracterizează printre ființele cosmosului pământesc. Aici includem de asemenea aspectele sociale și culturale ale lumii umane.

(DESENUL 19) Cele trei nivele ale lumii manifestate în relație cu dimensiunile cauzale – toate acestea raportate la ființa umană

Ritmul binar al prezenței umane în Cosmosul Pământesc

Dacă până acum am acordat atenție relației dintre rasa umană și alte planuri de evoluție care joacă un rol important pentru corpul uman, acum e necesar să ne privim pe noi – oamenii – ca un cosmos de sine stătător, ca

o sferă cu propriile caracteristici și propriul scop. Dar dacă suntem pregătiți să privim lumea umană ca una din sferele autonome ale cosmosului pământesc, trebuie să luăm în considerare ritmul său binar alcătuit din schimburile ritmurilor dimensiunilor cauzale și manifestate. Ca și în cazul animalelor, plantelor și peisajelor, nici ființele umane nu sunt limitate doar la aspectul lor palpabil din lumea de zi cu zi.

În afara prezenței noastre în lumea cotidiană în lumina strălucitoare a Soarelui, rasa umană își cunoaște totodată tărâmurile lumii cauzale numite „lumea strămoșilor și descendenților”. În sensul ritmului binar putem vorbi de două faze ale existenței aflate în permanentă interacțiune, cea arhetipală (cauzală) și cea manifestată (înrupată).

Noi, ca ființe umane, existăm, creăm și evoluăm în cadrul propriei noastre lumi, precum și la celelalte nivele de evoluție paralele. De aici noi trecem prin diverse porți pentru a interacționa cu diversele lumi ale Gaiei. Cea mai uzuală dintre acestea este poarta spre întrupare.

Când vorbim despre calea spre întrupare doresc să evidențiez faptul că sufletul cunoaște, în cadrul propriei sfere, două etape de existență: cea arhetipală (cauzală) și cea întrupată (manifestată).

Pe parcursul primei etapei arhetipale, noi, ca suflete, locuim în ambianța unei lumi cauzale (nemanifestată) care poate fi numită „lumea strămoșilor și descendenților”. Este o lume subtilă, reprezentând acel „acasă”, mediul de evoluție pentru acele suflete care nu sunt în trup la acel moment (sunt numiți „strămoși”) și care, în același timp reprezintă viitorii copii – descendenții. Ca ființe țesute din lumină, noi sălășluim într-una din lumile care există în paralel cu tărâmul manifestat al Pământului.

În cea de a doua etapă, sufletul se apropie de lumea manifestată și pătrunde în dimensiunile ei prin poarta nașterii pentru a petrece o anumită durată de timp în interiorul dimensiunii întrupate a Pământului printre plante, animale, peisaje, minerale și ființe elementare. După scurgerea duratei de viață date, sufletul se detașează de dimensiunea manifestată a lumii pentru a-și continua existența în dimensiunea arhetipală.

Ciclul binar al reîncarnării se aseamănă cu ciclul zilnic al somnului și treziei. Perioada de somn, când conștiința ființei umane este detașată de lumea materială, poate fi comparată cu faza de sălășluire în lumea strămoșilor și descendenților. Perioada de veghe, în care percepem lumea formelor, simbolizează etapa în care sufletul își manifestă prezența în cadrul dimensiunii manifestate a cosmosului pământesc.

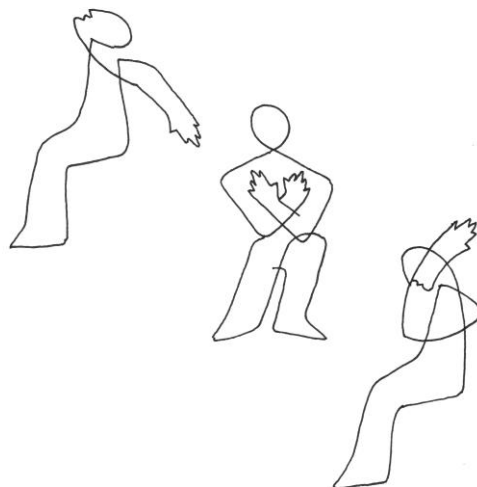
În privința codului binar al existenței umane trebuie știut că sfera lumii arhetipale nu este amplasată altundeva în cosmos, ci există chiar acolo unde vibrează sfera lumii noastre palpabile de zi cu zi. Doar că lumea strămoșilor și descendenților există la un alt nivel de frecvență. Dragii noștri defuncți, care în același timp sunt viitorii copii, există ca entități subtile peste tot în jurul nostru, doar că noi nu-i putem vedea sau atinge din cauza diferenței de vibrație.

De asemenea, ființa umană, cât este întrupată pe Pământ, nu este separată de sufletul său individual. Sfera sufletului nostru individual călătorește împreună cu noi de-a lungul sușurilor și coborâșurilor vieții noastre poziționată la un nivel cauzal specific al corpului nostru manifestat. Dar înainte să privim aspectele practice ale prezenței sufletului nostru în lumea manifestată, este necesar să învățăm să experimentăm calitățile sufletului prezent în noi.

Avem aici o cosmogramă *Gaia Touch* relevantă:

Exercițiul *Gaia Touch* de conectare la lumea strămoșilor și descendenților

1. Întindeți mâinile înspre spate și totodată întindeți capul pe spate cât mai mult posibil. Încercați să simțiți capul cum se aliniază cu linia mâinilor. Astfel descoperiți o cheie prin care vă conectați cu strămoșii și descendenții voștri.
2. Apoi aduceți mâinile în față și încrucișați-le pe piept, pentru a pecetlui această legătură cu iubirea din inima voastră.
3. Încheiați cu un gest de onorare a lumii strămoșilor și descendenților voștri, înclinând în față capul și ridicând mâinile paralele sus deasupra capului iar palmele se îndreaptă către spațiul dinspre ceafă.

(DESENUL 20) Exercițiul Gaia Touch de conectare la lumea strămoșilor și descendenților

Sufletul ca o concentrare unitară a identității umane

Adesea când vorbim despre esența ființei umane folosim conceptul de „suflet”. Dar înainte să plasăm conceptul de suflet în cadrul călătoriei noastre este necesar să ne detașăm de conceptele tradiționale despre natura sufletului care îl ilustrează undeva deasupra corpului ca un fel de autoritate superioară. Pentru a elibera sufletul de imaginația ezoterică, am decis să îl plasez pe tărâmul lumii manifestate, chiar dacă el reprezintă una din extensiile nepalpabile ale ființei umane. Datorită procesului de transmutație a Pământului, situația se schimbă. Până acum, sufletul era împins în spatele ființei umane. Acum însă, vine timpul în care sufletul va pătrunde din nou întregul corp – voi detalia în Intermezzo I.

Putem să ne imaginăm sufletul ca rozeta de pe fațadele catedralelor gotice. O altă imagine potrivită o constituie mandala de lumină cunoscută din cultura Indiei. Diverse tipare colorate poziționate în multiple cercuri concentrice alcătuiesc diferite secvențe ale arhetipului numit „matricea sufletului”. Toate calitățile și secvențele de memorie ce reprezintă ființa umană ca atare sunt conținute în tiparul rozetei.

Totuși nu trebuie să ne imaginăm rozeta sufletului ca un simplu depozitar de amintiri. Mandala sufletului nu este doar un model geometric, ci este de asemenea o ființă. Unele filozofii numesc aceasta „sinele superior al ființei umane”. Dar un astfel de statut ierarhic nu corespunde esenței sufletului. Expresia „superior” va trebui schimbată cu „obișnuit”. Toate calitățile care sunt comune ființelor umane sunt codificate în matricea sufletului.

Când sfera unui suflet personal se deschide înaintea mea ca o scoică, trebuie să recunosc că acesta conține ceva foarte prețios. Acest ceva prețios este învelit cu grijă, precum un fluture în cocon. Obişnuiesc să îl numesc matricea sinelui uman perfect. Conține toate potențialele ce pot fi manifestate de ființele umane pe nenumărate căi diferite. Privind din alt punct de vedere, rozeta sufletului conține toate posibilitățile umane ce pot fi activate de către orice individ în orice moment, dacă simțirea, gândirea și acțiunea sunt în acord cu sinele propriu. Acestea sunt conținute în sfera sufletului precum într-o sămânță.

Când ne referim la suflet, de fapt ne gândim la arhetipul (matricea) ființei umane valabil pentru noi toți, membri ai rasei umane, indiferent de culoarea pielii noastre, de orientarea ideologică sau religioasă ș.a.m.d. Dincolo de ritmul binar al individului uman care oscilează între lumea strămoșilor și dimensiunea manifestată, există matricea sufletului uman care ne amintește că nu suntem numai individualități, subiecte ale voinței și scopului nostru, ci și membri ai unei vaste comunități numite umanitate.

Mai mult, matricea sufletului nu este legată exclusiv de era evoluției umane în cosmosul pământesc. În rozetă este codificată totodată istoria umană experimentată în alte sisteme stelare acumulată din ere dinainte ca Gaia să ne cheme să o însoțim în procesul ei creativ de transformare a planetei sale în grădina paradisiacă a Pământului.

Ființa umană pe calea spre întrupare

În etapa de întrupare sufletul, ca ființă de natură subtilă, colaborează cu ființele elementare legate de Gaia pentru a crea câmpul de forță și formele de existență prin care își poate manifesta prezența în lumea materiei și în circumstanțele vieții de zi cu zi. Pe parcursul existenței noastre în faza arhetipală ființele umane sunt libere de orice formă preconcepută. Acestea pot apărea ca tipare geometrice sau de lumină colorată. De asemenea, avem libertatea de a prelua o formă moștenită dintr-o încarnare anterioară. Dar pentru a merge pe calea întrupării, ființa umană necesită condiții corespunzătoare pentru a apărea într-un cadru de timp și spațiu care presupune forme relativ fixe.

Sufletul începe să abordeze lumea întrupării mult înainte să apară sub formă de embrion în pântecul mamei. Intenționez să descriu calea către întrupare pe baza experiențelor mele din două locații din Europa care servesc drept cale de încarnare pentru ființe umane ca modalitate de abordare a realității materiale. Culturile străvechi recunosc extraordinara importanță a acestor locații aflate în regiunea Alpilor din Germania (Oberallgäu), respectiv în centrul montan al Franței numit Massif Central.

Permiteți-mi să vă împărtășesc pe scurt experiențele privind fazele parcurse de suflet pe calea întrupării sale.

Conștiința apei oferă prima posibilitatea viitorului copil să se angajeze pe calea întrupării. Noosfera apei, datorită înaltei sale senzitivități, permite sufletului să-și facă prima amprentare în lumea manifestată. Această amprentare are de fapt „doar” calitatea de informare. Ne-o putem imagina practic ca amprentarea de către sufletul pe cale să vină a corpului de Apă (corpul emoțional) al viitoarei mame.

Forțele arhetipale ale elementelor Foc, Apă, Pământ și Aer fac posibil pasul următor de abordare de către individualitate a lumii manifestate, menținând puntea dintre lumea cauzală și lumea manifestată. Astfel se creează câmpul de energie multidimensional ca o precondiție pentru ca ființa ce vine să se întrupeze. Pe parcursul acestei faze, copilul care vine experimentează primul contact cu dimensiunea energiei vitale a lumii întrupate.

Al treilea pas trebuie parcurs înainte de concepție și doar apoi se declanșează sarcina în pântecul mamei. În această etapă, ființa umană ce urmează a se încarna întâlnește lumea zânelor și a ființelor de basm și „se îndrăgostește” de o anumită ființă elementară. Mai exact, ființa umană aflată pe calea întrupării și ființa elementară aleasă semnează un contract asupra viitorului lor comun. Între ele este un fel de căsătorie. Ființa elementară aleasă își va însoți complementul uman pe tot parcursul vieții, ajutându-l să stăpânească provocările vieții în lumea manifestată. Începând din acest moment, cei doi vor sălășlui în aceeași „casă” – vom aprofunda mai târziu această situație.

Simultan se creează colaborarea dintre copilului aflat pe calea întrupării și regatul animalelor. Așa cum am menționat, pe parcursul evoluției lor, animalele au creat modele ale diferitelor caractere, ca precondiții de dezvoltare a formelor de încarnare. Sufletul va trebui să aleagă un anumit model pe care îl va manifesta în corpul încarnat. Prin intermediul zilei și orei de naștere astrologia este capabilă să clarifice modelul ales de individ și astfel, calitățile specifice și scopurile inerente vieții ce urmează.

Acum, ființa aflată pe calea întrupării are toate condițiile pregătite pentru a se dezvolta ca embrion în pântecul mamei. Pe parcursul perioadei de sarcină se manifestă rolul co-creator al regatului mineral. Prin încorporarea particulelor fine minerale în corpul fătului se alcătuiește existența adecvată a unei ființe umane întrupate capabilă să treacă pragul nașterii pentru a intra în lumea manifestată.

Cosmograma „Lilia” pentru conectarea la prezența sufletului

1. Găsiți mica scobitură aflată la baza gâtului și atingeți-o cu degetul arătător și cel mijlociu de la o mână. Acest punct simbolizează forțele creatoare ale lumii elementare la care participă ființa umană întrupată; simbolizează etapa de întrupare a sufletului.
2. Puneți degetele celeilalte mâini la ceafă, la baza liniei părului. Aici este punctul craniului aflat în rezonanță cu strămoșii și descendenții, lumea arhetipală a sufletului.
3. Apoi schimbați poziția mâinilor în manieră ritmică, cu pauze intermediare. Astfel se creează o punte de rezonanță prin care se conectează cele două etape de prezență a sufletului.

4. Apoi puneți mâinile în poală și cufundați-vă în liniște.

Această cosmogramă a corpului este inspirată din postura mâinilor sculpturii realizată de sculptorul Wäinö Aaltonen, expusă în Turku – Finlanda. Această minunată reprezentare a unei femei se numește „Lilia”.

Păstrăm sămânța identității noastre individuale

Matricea sinelui uman perfect funcționează ca un magnet pentru a atrage persoana implicată pe calea propriei căi de dezvoltare. Chiar dacă omul se rătăcește în labirintul situațiilor provocatoare ale vieții, există lumina călăuzitoare a sufletului ca potențialitate care poate ajuta individul să găsească din nou direcția optimă – cu condiția, desigur, ca acesta să fie pregătit să dea ascultare mesajelor sufletului său. Acestea încearcă să ne învețe prin sugestii sau inspirații interioare, prin situații de viață special alese, prin vise...

Partenerii creativi ai sufletului

În primul rând sufletul colaborează cu sinele său elementar sau cu sinele de basm care cunoaște matricea de dezvoltare a sufletului în condițiile cosmosului pământesc. Sufletul, după ce s-a încarnat succesiv de mai multe ori pe planetă, a contribuit deja la țeserea modelului propriu al matricei elementare individuale. Aceasta reprezintă contribuția unică a fiecărui individ la diversitatea cosmosului pământesc. Cu fiecare încarnare, această contribuție va fi rafinată și dezvoltată mai departe.

Matricea elementară este păstrată în memoria Pământului, dar cunoaște de asemenea și propria identitate. În capitolul 5 am prezentat-o ca sinele elementar al unei persoane. Sinele elementar ajută sufletul să-și transfere intențiile (raportat la viitoarea dezvoltare a unei anumite ființe individuale) în situațiile practice pe care le pot oferi lumile Pământești. Prin această cooperare se asigură continuitatea dezvoltării individuale ca factor creator în cadrul cosmosului pământesc.

Pe de altă parte, sufletul cooperează cu ființa elementară personală. Responsabilitatea acestuia constă în ajutorarea părinților aleși pentru sufletul aflat pe calea întrupării pe parcursul procesului de concepție, atragerea laolaltă a elementelor potrivite necesare alcătuirii corpului, crearea formelor adecvate și susținerea funcțiilor acestuia. Totodată ajută sufletul să manifeste acele condiții de viață optime pentru creșterea interioară a individului.

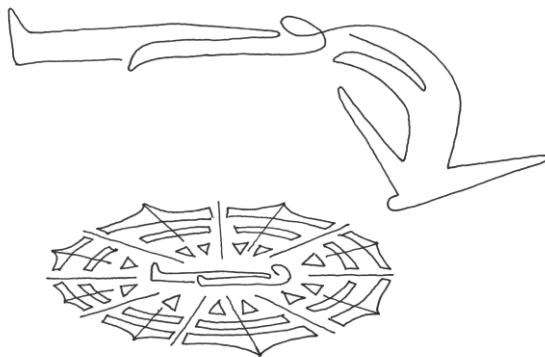
Fiecare perioadă de întrupare este diferită de orice altă experiență anterioară și, în consecință, sufletul cooperează de fiecare dată cu o altă ființă elementară personală. De fiecare dată sunt alte lucruri noi de învățat și alte sarcini noi ce trebuie împlinite. Experiențele asimilate înnobilează individul și reprezintă de asemenea o contribuție valoroasă la înțelepciunea lumii elementare a Gaiei.

Următorul exercițiu *Gaia Touch* este destinat re-conectării personale cu propria matrice elementară. Experiența este posibilă datorită relaționării cu amprenta arhetipului personal păstrat în memoria Pământului. Când stăm întinși pe spate, matricea poate fi experimentată ca fiind poziționată chiar sub corp. Pentru a percepe matricea este necesar mai întâi să parcurgem cele trei nivele ale lumii cauzale personale (cele din spatele nostru) pe care le cunoaștem deja: tiparul corpului nostru care relaționează cu vegetalul, tiparul corpului nostru care relaționează cu animalul și tiparul corpului nostru elementar de basm.

Exercițiul *Gaia Touch* de identificare cu matricea individuală a sufletului

1. Vă întindeți pe spate și intrați în starea de pace interioară. Apoi vă imaginați că alunecați înapoi înăuntrul Pământului (interiorul Pământului poate fi imaginat întotdeauna sub forma unei sfere de conștiință).
2. După ce ați ajuns în interiorul Pământului vă afundați ca într-un căuș aflat chiar dedesubtul vostru. Acest căuș din centrul „rozetei” voastre reprezintă matricea ființei voastre. Este alcătuit din minerale lichide de o formă care corespunde exact aspectelor corpului vostru.
3. Rugați ființele care vă asistă în evoluția voastră să completeze acest căuș-matriță cu acele aspecte ale arhetipului vostru aflate dincolo de imaginația voastră. Rămâneți un timp să vă reconectați cu matricea voastră.

4. La momentul potrivit reveniți la prezența voastră de aici și acum, rămânând ancorați în arhetipul de dedesubt. Memorați trăirile experimentate. Mulțumiți.

(DESENUL 22) *Exercițiul Gaia Touch pentru identificarea cu matricea individuală a sufletului*

Exercițiul poate fi folosit în practica zilnică de meditație. De asemenea poate fi utilizat în posibile momente de schimbări dificile ale planetei, când siguranța vieții voastre este pusă în pericol. În acest caz funcționează ca un exercițiu de protecție personală. Ancorați în matricea individuală ca parte a unității codurilor de viață ale Gaiei, vă aflați în siguranță.

Fereastra sufletului spre infinit

Imaginându-ne matricea sufletului uman ca o rozetă, ni se revelează multe ferestre divers colorate ce pot fi deschise pentru a le descoperi comorile. Noi am deschis doar una din acestea relativ la arhetipul nostru comun ca ființe umane. Referindu-ne la ritmul binar al sufletului, am atins aspectele individuale ale sufletului. Continuăm să deschidem o altă fereastră – fereastra sufletului spre infinitate și, pentru aceasta noi, ființele umane, ne conectăm cu părinții divini. Fără prezența lor nu ar fi posibilă manifestarea evoluției cosmosul pământesc în condițiile minunate ce există în holonul său, bucuria împărtășirii darurilor vieții întrupate și creația în condițiile oferite de materie. Când vorbesc de părinții divini, mă gândesc la relația intimă între Pământ și partenerul său, Soarele. Nu este vorba aici de relația clasică tată-mamă. Atât Pământul cât și Soarele au natură feminină, și în același timp este evident cum ambianța apoasă a Pământului și fața arzătoare a Soarelui se completează în mod ideal. Pământul este în proces permanent de generare a nenumărate forme de viață, în timp ce Soarele, cu căldura și lumina sa creează un mediu cosmic în care noi toți, ca ființe manifestate, ne putem dezvolta și ne putem bucura de frumusețea vieții.

Vă propun o meditație pentru a experimenta relația dintre noi, ființele umane și părinții divini ai cosmosului pământesc.

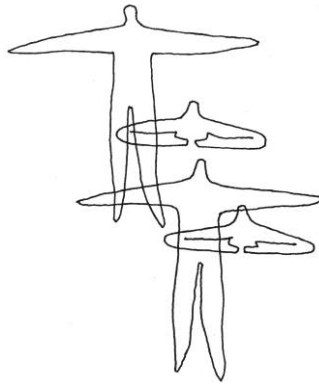
- Imaginați-vă pe noi, familia ființelor umane precum și alte grupuri de ființe, stând în cercuri centrate în jurul Pământului. Construiți o relație de iubire din inima voastră către inima Gaiei.
- Apoi imaginați-vă punctul strălucitor al Soarelui amplasat în spatele vostru aproximativ la același nivel. Găsiți distanța potrivită în spatele inimii voastre, păstrând în minte calitatea infinitului.
- Acum vă acordați la prezența celor doi „părinți”, Pământul în centrul cosmosului pământesc și Soarele în spatele vostru la cel mai îndepărtat punct al orizontului. Găsiți centrul din zona pieptului vostru unde puteți relaționa în acest moment în mod optim cu cei doi „părinți”.
- Dacă vă imaginați acum toate ființele Pământului stând în cerc în jurul inimii Pământului și Soarele mișcându-se grațios la distanță în jurul Pământului și al cercurilor noastre, atunci veți înțelege de ce culturile străvechi gândeau în termenii unui sistem geocentric al lumii.

Pentru a experimenta dubla prezența a Divinității în inima sufletului omenesc prin mișcări ale corpului, vă propun un exercițiu *Gaia Touch* inspirat de strămoșii Bogomililor din Bosnia. Acesta mi-a apărut în conștiință cu ocazia vizitării necropolei Bogomililor din Radmilja. Stând în spatele unui „stečak” – un fel de piatră funerară a Bogomililor, la un moment dat mi-au fost ridicate mâinile ca să formeze o cruce și apoi îndoite spre interior. În același timp am auzit o voce spunând „Christos este în interiorul tău”. Bogomilii, ca mișcare paralelă cu Catarii

din Evul Mediu, negau Bisericii Creștine dreptul de a-L reprezenta pe Cristos sub forma unei instituții. Ei încurajau oamenii să descopere divinitatea în interiorul ființei lor, în centrul propriei inimi.

Gestul Bogomil pentru experimentarea divinității în centrul ființei voastre

1. Întindeți brațele lateral, astfel încât corpul vostru să formeze o cruce. Vă imaginați că îmbrățișați întregul univers prin acest gest.
2. Îndoiiți brațele din cot astfel încât palmele să se odihnească pe piept.
3. Fiți conștienți că divinul vibrează nu numai în imensitatea universului ci este prezent în spațiul inimii voastre. Simțiți această calitate în interiorul vostru.
4. Repetați acest gest de câteva ori pentru a aprofunda experiența.

(DESENUL 23) *Gestul Bogomil pentru experimentarea divinității în centrul ființei voastre*

Capitolul 7

EGOUL POATE FI CONSIDERAT CA FIINȚĂ DE SINE STĂTĂTOARE?

Pentru a ne raporta la mâna creativă a Gaiei dragă călătorule, am ajuns până acum la degetul ei arătător și la cel mijlociu (lumea plantelor și animalelor), apoi am sărit la degetul ei mare pentru ca să vizităm lumea zânelor și a ființelor elementare. În ultimul capitol ne-am cufundat în secretele ființei umane – degetul mic al Gaiei - și am parcurs primele trei nivele ale dimensiunilor noastre cauzale. Acest capitol este orientat diferit față de aceste dimensiuni care permit ființei umane să manifeste creativitatea în lume. De obicei acestea sunt asimilate cu personalitatea umană sau egoul.

Spectrul infinit al rolurilor umane

În momentul în care o ființă umană iese din dimensiunea sa cauzală și intră în lumea manifestată, ea va alege un anumit rol. Înainte să pășim pe stradă trebuie să ne punem pantofi, să îmbrăcăm haine și să ne punem o mască. Suntem o mamă într-o familie, un maestru în spatele unei mașini-unelte, un copil în spațiul de joacă, un soldat pe câmpul de bătlie sau un funcționar în spatele ghișeului – noi sărim permanent de la un rol la altul. Oare este în destinul ființei umane ca toată viața să treacă de la un rol la altul? Pentru a putea răspunde la această întrebare avem nevoie să simțim ce înseamnă să fii o ființă umană și să migrezi fără întrerupere de la un rol la altul.

Meditând asupra acestei întrebări, rezultatul este dărmător. În cazul în care ființa umană se supune total diferitelor sale roluri, ea încetează să existe ca om. În locul acestuia, vizualizez o personalitate ca un șarpe încolăcit în jurul său. Putem vorbi de personalitatea egocentrică. Sunt trei cauze care fac să apară personalitatea egocentrică:

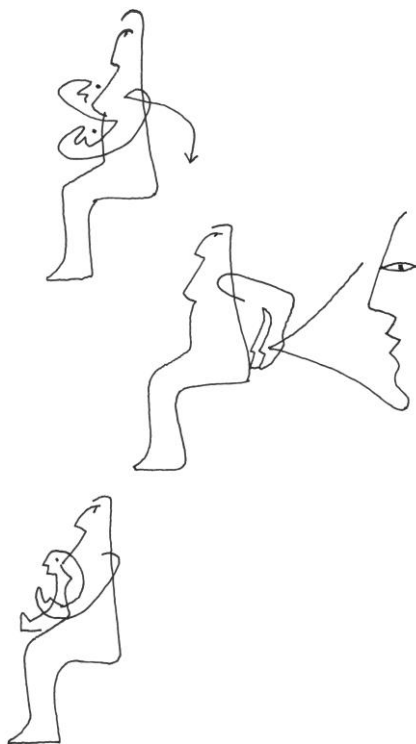
- Egoul golit apare când ființa umană renunță la esența sa creatoare.
- Egoul golit apare când ființa umană se detașează de dimensiunile sale cauzale prezentate în capitolul anterior ca ritm binar al familiei umanității, conexiunea la matricea umană și conexiunea la dimensiunile divine ale cosmosului pământesc.
- Egoul golit apare de asemenea când ființa umană uită de sine ca ființă liberă.

Mai este posibil să se răstoarne aspectele negative ale personalității pentru a fi prezentate ca fiind pozitive.

Termenul „ego” provine din latinescul „eu sunt”, care ne informează că avem de a face cu un aspect al identității umane ce ne poate fi de folos când pătrundem în lumea manifestată. Dar înainte să luăm în considerație diferitele potențiale ale personalității umane, vă propun un exercițiu *Gaia Touch* pentru a lucra asupra transformării egoului disarmonic.

Exercițiu *Gaia Touch* de transformare a personalității disarmonice

1. Ritualul se efectuează șezând. Cu degetul mare și cel mijlociu desprindeți simbolic din plexul solar un pic din substanța egoului. În cazul ființelor umane moderne câmpul energetic al egoului disarmonic este ancorat de regulă la suprafața emoțională a plexului solar.
2. Acum ridicați substanța desprinsă în sus către centrul inimii și atingeți acest centru cu ea. Observați substanța egoului în timp ce atinge spațiul inimii cum se luminează ca o mică stea. (Faceți acest gest!)
3. Vă imaginați cum steaua începe să se miște prin corpul vostru spre spațiul din spatele vostru și apoi în jos către coccis. Țineți mâinile acolo la spate pentru a prinde steaua când se oprește.
4. Vă imaginați că acolo, la capătul de jos al spatelui, mâinile voastre sunt atinse de mâna creativă a Gaiei. Întâlnirea trezește egoul către nevoia de a-și abandona aspectele egocentrice ale propriei voințe și de a da ascultare inspirației Gaiei – Mama Vieții.
5. Forța de regenerare sinergică între Gaia și sinele uman împinge tiparul personalității reînnoite pe calea transmutației prin trup până în poală.
6. Apoi așezați palmele în poală, ca o mamă care își ține în brațe copilul nou născut – personalitatea voastră acordată la esența vieții.

(DESENUL 24) *Exercițiu Gaia Touch de transformare a personalității disarmonice*

Ființa umană ca ființă a libertății

Nu este ușor de înțeles logica din spatele deciziei Gaiei de a permite oamenilor, ca ființe ale libertății, să populeze grădina ei planetară. Pământul a existat ca un spațiu relativ armonios în sistemul solar înainte ca

ființele umane să înceapă să aplice „liberul arbitru”, ceea ce poate fi etichetat mai degrabă ca „propria voință” („relativ armonios” înseamnă că întotdeauna a existat forța de transmutație ca agent al schimbării).

Ulterior, de cinci milenii încoace, de când rasa umană a început să-și implementeze propria voință, noi experimentăm un lanț neîntrerupt de războaie, distrugeri ale biosferei Pământului, suprimare a ființelor din toate regnurile naturii ș.a.m.d.

În același timp trebuie să recunoaștem capacitățile creatoare ale ființei umane ca fiind prețioase și indispensabile evoluției cosmosului pământesc:

- Ființa umană, ca ființă a libertății, este capabilă să-și iubească semenii prin propria decizie independentă a inimii, fără a fi determinat de ființe angelice sau alte ființe din Univers.
- Un astfel de individ liber este capabil să creeze din propria inspirație, fără a fi ghidat de ființe care cunosc și apreciază tiparele deja existente ale creației. Dovadă sunt invențiile din domeniul vieții și culturii la care nimeni din univers nu s-a gândit vreodată.
- Existând ca individ liber, ființa umană poate să aibă grijă de toate ființele sau aspectele diferite ale cosmosului pământesc fără să fie obligată prin regulile de comportament stabilite de standardele umane. Un astfel de act de implicare aduce mai multă bucurie și împlinire tuturor celor implicați deoarece este un act deliberat de dedicare individuală.

Pentru ca personalitatea să realizeze un astfel de stadiu avansat de responsabilitate sunt necesare două feluri polarizate de experiențe. Pe de-o parte, egoul uman trebuie să experimenteze consecințele voinței proprii la nivel personal și colectiv. În mod simbolic, egoul trebuie să coboare cel mai adânc în iad pentru a experimenta trăirile atunci când darul prețios al libertății este folosit greșit în scopuri distructive.

Pe de altă parte, fluxul vieții oferă permanent ființei umane posibilități de a experimenta îmbogățirea prin rezultate obținute în urma deciziei proprii de a utiliza darul libertății în mod creativ. Astfel de experiențe arată cum viața individului și viețile celor din jur pot fi înnobilate prin utilizarea în mod responsabil și iubitor a darului liberului arbitru.

Ființa umană și arta de a trăi

Este adevărat că oamenii se comportă adesea în lume ca niște nebuni distructivi. În același timp suntem capabili de a dezvolta expresii sensibile, profunde prin diferite valori ale creativității, îndeosebi în domeniul artelor. De la frumusețea uimitoare a imaginilor de animale pictate în peșteri ca Altamira la pictura abstractă a lui Kandinsky și până în prezent ne putem bucura de continuitatea neîntreruptă a creației umane. Darul liberei decizii împreună cu capacitatea noastră de a gândi independent și logic deschide ființei umane perspective favorabile de viață și creație în mijlocul cosmosului pământesc.

Darul de a fi liber în procesul de creație ne permite colaborarea cu muzele, rezultând creații fără precedent. În sens poetic, muzele sunt fiice ale Gaiei. Ele relaționează cu un anumit aspect al conștiinței Gaiei capabil să genereze idei creative, muzele fiind capabile să le transforme în inspirație ce atinge pragul conștientizării intuitive a omului. Și totuși, câmpul de acțiune al muzelor nu se restrânge în niciun caz la diversele forme de artă, ci cuprinde și alte domenii ale vieții.

În al doilea rând vreau să subliniez că darul libertății constituie o condiție primordială pentru apariția sistemului autonom al inimii. Acesta se aseamănă cu o micro-constelație compusă din diferiți centri asemănători stelelor – vom detalia acest aspect în partea a treia a călătoriei noastre prin extensiile universului uman.

În concluzie, eu cred că libertatea de creație ne-a fost acordată nouă, ființelor umane, pentru a colabora în mod conștient cu mâna creatoare a Gaiei. Capacitatea noastră de a crea prin sinergia dintre mâini, corp și imaginație este de importanță decisivă în această privință.

Astfel încheiem explorarea noastră asupra degetului mic al mâinii creative a Gaiei. Degetul ei mic este destinat rasei umane poate pentru a ne aminti nouă cât de lipsit de sens este să vrem să ne ridicăm deasupra altor ființe ale cosmosului pământesc pentru a le stăpâni. Din nefericire, rasa umană exact la asta s-a dat, abuzând de darul liberului arbitru. Putem doar să sperăm că urmările vor fi însoțite de îndurare divină.

Dacă aruncăm o privire de ansamblu asupra mâinii noastre vom descoperi, dragă călătorule, că unul din degetele mâinii creatoare nu a fost luat în considerare până acum. Acesta este degetul inelar, care reprezintă elementul Pământ și se raportează la lumea mineralelor. Nu este nici o greșeală, din contră, are sens, căci rolul regatului mineral este de a aduce în ființare cea mai densă formă a existenței numită „materie”. Este ultima care ne este supusă atenției când ne deplasăm din lumea cauzală pe direcția spre întrupare, ceea ce înseamnă către cea mai densă formă de manifestare – corpul uman și corpul Pământului.

Litosfera – fundamentul lumii formei

Chiar de la începutul Prologului am exprimat clar refuzul meu de a privi imaginea Pământului sub forma unei mingi de materie densă; este o imagine generată de rațiune, care se insinuează permanent în mintea noastră. Acum, la capătul călătoriei noastre prin „lumea de mijloc” trebuie să afirm că această sferă de materie densă este o adevărată bijuterie a creației Gaiei.

Privind prin prisma elementului Pământ, lumea manifestată este compusă dintr-o multitudine infinită de particule fine de materie, toate împreună alcătuind așa-numita „litosferă” – ceea ce înseamnă în greacă „o sferă alcătuită din pietre”. Denumirea este folosită atunci când ne referim la stratul gros de minerale pe care se materializează peisajele Pământului. Din acest fundament mineral sunt „extrase” permanent minuscule particule de minerale către nivelul manifestat al realității. Acestea conferă în fiecare moment lumii materializate a naturii și culturii consistența necesară, așa cum o știm din tot ceea ce ne înconjoară.

Dacă urmărim analogia dintre peisaj și organismul uman, se naște întrebarea dacă și pentru corpul uman litosfera conferă calitatea a ceva ce poate fi văzut, pipăit, îmbrățișat.

Pentru a putea răspunde la această întrebare este necesar să clarificăm întâi o neînțelegere. Mintea rațională declară substanța minerală ca fiind ceva nemișcat și dur. Cum e posibil atunci ca trupul uman să apară ca un organism care este viu, gândește și respiră, chiar dacă încorporează o dimensiune care poate fi identificată cu substanța minerală imuabilă?

Trupul uman materializat, chiar alcătuit din particule minerale, este un organism viu în mișcare, deoarece cooperează cu celelalte trei din cele patru elemente primordiale. Practic mă refer la interacțiunea dintre litosfera umană și corpul de Apă, cu unele aspecte ale corpului de Foc și noosfera elementului Aer. Această interacțiune face să apară forma realității pe care o vedem când privim pe fereastră:

- Conștiința elementului Apă lucrează la diluția straturilor minerale, spărgând astfel litosfera în particule minuscule. Antrenând în vârtejuri particulele ce dau naștere unei multitudini de constelații în permanentă schimbare, se creează modele pentru viitoarele forme ale realității. În această fază, reprezentând sinergia dintre elementele Apă și Pământ, mineralele apar diluate precum apa oceanului.
- După degetul arătător al Gaiei urmează ca degetul mijlociu să devină activ, manifestând elementul Foc. Nenumărate fire de forță vitală arzătoare dansează în jurul formelor primare modelate de apă și le întrepătrund, spre a crea viitoarele corpuri. Formele viitoarei realități prind viață odată cu prima respirație.
- Ultimul care intervine în proces este degetul mic al mâinii creatoare a Gaiei, care aduce cu sine aspectul conștiinței. Conștiința elementului Aer cunoaște tipare și coduri ca linii de orientare de-a lungul cărora corpurile și obiectele primesc forma finală – la care se adaugă intervenția mediatore a ființelor elementare.

Având în vedere că trecutul și viitorul nu există în realitate, ci sunt doar categorii mentale lipsite de substanță, înseamnă că procesul descris mai sus nu s-a petrecut o dată pentru totdeauna, ci se repetă în fiecare moment – cu siguranță în fiecare moment, cu consecințe ușor schimbate. Corpul de materie este reînnoit și schimbat în fiecare moment succesiv. Particule de materie intră în permanență în constelațiile lumii manifestate, pentru ca apoi să le părăsească din nou, revenind în straturile interioare ale litosferei. Procesul de manifestare a aspectului material al realității este „comprimat” în mod misterios în fiecare clipă. Totuși, acesta rămâne

misterios doar pentru mintea rațională, care este foarte lentă în percepția sa și nici nu poate imagina diferite secvențe ale procesului creației în manifestare simultană.

Trebuie să amintim și o altă capacitate fantastică a mineralelor. Memoria lor este atât de vastă încât este capabilă să „prezeze laolaltă” informația și prezența vie a lumilor întregi, menținându-le comprimate în straturile minerale într-o minuțioasă „nano”-formă.

Astfel, corpul fizic al ființei umane de exemplu, apare ca un organism relativ simplu, dar de fapt, în structura sa minerală este comprimat întreg universul vast, așa cum am descris până acum – și chiar mult mai mult. Privind corpul fizic din exterior, toate dimensiunile descrise în această carte par a fi non-existente, fiind poate doar explozia unei imaginații artistice exagerate. Și totuși, ele pot fi descoperite în straturile minerale ale corpului cu ajutorul cheilor și codurilor corespunzătoare. Cred că exercițiile *Gaia Touch* constituie una din posibilele combinații de astfel de coduri.

O intervenție umană periculoasă

Cunoscând dinamica ce antrenează în mișcare mâna creatoare a Gaiei, este evident că rolul degetului ei mare – reprezentând cel de al cincilea element – lipsește din descrierea procesului prin care ființează realitatea materializată. Este clar că cele patru degete nu pot manifesta realitatea în forma sa perfectă decât în colaborare cu degetul mare. Trebuie să existe un blocaj care împiedică toate aspectele creației Gaiei să-și găsească calea naturală de manifestare și care, prin natura lor, aparțin lumii întrupate. Ființele elementare, reprezentând aspectul activ al degetului mare al Gaiei, sunt împiedicate să-și împlinească misiunea în maniera perfectă. Ce s-a întâmplat?

Răspunsul mi-a venit în aprilie 2014 prin intermediul unui vis în perioada când realizam împreună cu soția mea, Marika, o sculptură în cadrul proiectului de litopunctură pentru orașul Moro de Pilar din Brazilia:

Privind în jur am realizat că totul în jurul meu, fiecare fir de iarbă, fiecare pom, animal, peisaj și fenomen al lumii umane este acoperit cu o folie subțire transparentă. Apoi folia se ridică pentru câteva clipe de pe lumea manifestată. Nu-mi vine să-mi cred ochilor! Mă întorc de jur împrejur și văd totul plin de viață: pietre, clădiri, plante... Nu aleargă de colo-colo, ci strălucesc din interior. Este evident că nu numai corpul lor material este prezent ci și dimensiunile cauzale care, altfel, sunt ascunse în spatele formelor.

Interpretarea mea îmi spune că ființele umane abuzează de poziția lor în raport cu mâna creatoare a Gaiei. Mă gândesc la rolul degetului mic, și astfel la capacitatea noastră de a acționa relativ autonom pe tărâmul conștiinței planetare. Abuzul se manifestă în direcția ajustării realității manifestate prin criteriile severe ale minții raționale, care pretinde că nimic nu există în afara formei materiei sau în absența unei amprente în logica minții. Abuzând de poziția sa, mintea umană reușește să întindă folia mai sus amintită peste întreaga creație care împiedică fenomenele separate ale lumii întrupate să-și desfășoare întregul spectru al existenței și al dimensiunilor cauzale în lumea manifestată – atât cât are un sens, desigur.

Aici nu este vorba de vreun fel de act magic înfăptuit în trecutul îndepărtat, ci despre practica umană din timpul prezent. Fiecare dintre noi contribuie la reînnoirea acestei folii invizibile în fiecare clipă când privim în jur. Cunoașterea despre cum să îmbrăcăm lumea fiecăruia dintre noi în folia fatală ne-a fost transmisă din generație în generație. Educația familiei o imprimă în memoria copiilor mici; educația din școli oferă o abordare sistematică a practicilor sinistre ale minților noastre.

Propunerea mea pentru a contribui la eliberarea lumii manifestate de astfel de proiecții umane este de a utiliza din când în când următorul exercițiu *Gaia Touch*:

Ritual personal de eliberare a lumii manifestate de proiecțiile umane distructive

1. Realizați acest ritual într-un mediu natural sau urban, acasă sau în grădină.
2. Ridicați o mână în fața pieptului cu palma orientată lateral. Vârfurile degetelor se conectează la tărâmul cosmic („lumile de sus”). Țineți cealaltă mână în față, orientată în jos, în dreptul părții inferioare a trunchiului, cu palma orientată lateral. Astfel vă conectați cu tărâmul pământesc („lumea de jos”).
3. Ținând o palmă în sus și cealaltă în jos, imaginați-vă că țineți între mâini o membrană de culorile curcubeului. Membrana este atât de vastă încât atinge marginile de o parte și de cealaltă a orizontului formând o arcadă imensă. Membrana atinge întreg spațiul de deasupra Pământului și pătrunde de

asemenea adânc în Pământ. Astfel, membrana este circulară; jumătate se înalță în înalturi deasupra suprafeței Pământului iar cealaltă pătrunde în adâncurile Pământului.

4. În acest proces este important ca marea sferă a membranei să nu fie purtată doar de mâini, ea trebuie să vină în contact cu zona inimii. Aceasta deoarece inima cunoaște esența eternității și astfel cunoaște adevărul acestei clipe.
5. Acum începeți să vă mișcați foarte încet spre dreapta. Purtați cu voi membrana în culorile curcubeului astfel ca ambianța de deasupra și de sub suprafața Pământului să fie trecută prin membrană. Pe măsură ce vă rotiți, folosiți-vă de imaginație pentru a vă asigura că fiecare bucățică din ambient ia parte la glisarea prin membrană.
6. Ritualul se încheie după ce parcurgeți un cerc întreg, rotindu-vă 360°. Puteți repeta exercițiul parcurgând mișcarea în sens invers.

(DESENUL 24) *Ritual personal de eliberare a lumii manifestate de proiecțiile umane distructive*

Mineralele – esența creației umane

Excluzând obiecte și ființe ale lumii materializate, conștiința umană se plasează în evidentă contradicție cu rolul extraordinar pe care îl joacă litosfera în relație cu diversele forme și epoci ale culturii umane – inclusiv civilizația contemporană a înaltei tehnologii. Mineralele joacă un rol esențial în cultura umană, începând cu utilizarea uneltelor de piatră în era paleolitică, trecând prin cultura clasică a construcțiilor din piatră și lemn, până la epoca modernă a zgârie-norilor și a mijloacelor de transport motorizate care folosesc oțelul, betonul și sticla. Până și calculatoarele noastre considerate „inteligență artificială” nu ar funcționa fără aportul pieselor miniaturale confecționate din mineralul numit siliciu.

Colaborarea dintre mâinile creative ale omului, combinată cu imaginația pe de o parte și noosfera mineralelor moștenită în structura diverselor tipuri de materiale – toate acestea susținute de interacțiunea cu celelalte patru degete ale mâinii creative ale Gaiei au condus la o compoziție complexă a obiectelor și situațiilor ce alcătuiesc actuala „cultură”. Când ne deplasăm de-a lungul vieții de la un muzeu la altul, de la un oraș la altul, dintr-o țară la alta nu încetăm să fim uimiți de rezultatele co-creației dintre rasa umană și regatul mineral.

Problema ar putea fi superstiția umană – ideea preconcepută de superioritate. Dacă nu recunoaștem existența ființelor celorlalte patru degete ale mâinii creative ale Gaiei ca forme de colaborare inteligentă, noi menținem iluzia că am fi unici creatori și, în consecință, în loc să pășim alături de partenerii noștri întru evoluție pe calea co-creației și co-existenței, noi elaborăm metode și tehnologii care distrug ordinea naturală și otrăvesc însăși esența cosmosului pământesc. În timp ce admirăm o operă de artă, fie ea o pictură, o sculptură sau o clădire, în timp ce ne plimbăm pe străzile marilor orașe, dar chiar și când stăm în fața calculatorului sau a ecranului ar trebui din când în când să devenim conștienți de constituția acestora alcătuită din particule microscopice de minerale și să manifestăm recunoștință față de toate ființele emanate din mâna creativă a Gaiei care materializează în fiecare clipă realitatea într-o manieră cu totul nouă, păstrându-i astfel continuitatea pentru ca noi să ne bucurăm de ea.

Ca o concluzie a primei părți a călătoriei noastre doresc să vă propun un exercițiu de grup *Gaia Touch* menit să exprime considerația și recunoștința pentru toate ființele și lumile cosmosului pământesc.

Ritual de grup pentru onorarea tuturor ființelor și lumilor cosmosului pământesc

1. Grupul stă în picioare în cerc. Țineți-vă de mâini așa încât degetul mare să fie îndreptat spre dreapta. În această postură, mâna dreaptă primește și stânga dă mai departe. Energia se mișcă în sensul acelor de ceasornic. (Se poate realiza de asemenea și în sens invers).
2. Acum grupul se înclină adânc în față cu palmele îndreptate spre centrul Pământului. În această postură onorăm ființele și lumile ce locuiesc Pământul.
3. Apoi grupul revine încet la poziția inițială. Îndreptați mâinile către cer, menținând mâinile împreunate, întinzându-vă spre spate cât de mult posibil. În această manieră este onorată sfera celestă a Cosmosului Pământesc.
4. Din nou grupul se înclină în față. Repetați mișcările de câteva ori. Brațele se mențin întinse și când ridicați și când coborâți mâinile.
5. În încheiere grupul stă nemișcat în cerc pentru un timp cu mâinile libere pentru a trăi experiența acestui moment.

(DESENUL 25) Ritual de grup pentru onorarea tuturor ființelor și lumilor cosmosului pământesc

Tragedia sinelui egocentric

Așa cum am spus mai sus, pentru evoluția personalității este importantă libertatea de a experimenta întregul spectru dintre bine și rău. Și totuși, ca să fim cinstiți, în acest moment trebuie să lansăm un semnal de alarmă.

Deoarece universul constituie un întreg interconectat, orice se petrece pe Pământ cu o anumită forță a autorității individuale rezonază în spațiul cosmic. Manifestarea unor acte de voință excesivă pentru putere sau brutalitate excesivă poate funcționa ca un magnet care atrage (conform legii rezonanței) anumite forțe sau ființe din spațiul universal care nu au nimic de a face cu cosmosul pământesc.

Ca să fie mai clar, nu este obligatoriu ca acestea să fie rele prin ele însele. Ele pot deveni distructive atunci când sunt smulse din ordinea cosmică căreia le aparțin. Astfel, ele sunt forțate să performeze un rol străin de tiparul lor divin. Fără a fi conștienți de consecințele faptelor lor, oamenii se lasă antrenați în ambițiile lor disarmonice personale sau politice. Rezultatele pot fi devastatoare.

Acele forțe cosmice extrase din normalitatea lor devin supradimensionate în forța și agresiunea lor, oglindind deliberat ambițiile distorsionate ale egoului uman. Astfel, ele împing indivizii spre foame fără limite pentru bunăstare sau împing masele de oameni în războaie nesăbuite și alte forme de auto-distrugere.

Oare există vreo cale ca ființele umane să iasă din această situație tragică cauzată de lipsa de responsabilitate a sinelui egocentric?

Eu vă propun un exercițiu de grup *Gaia Touch* de colaborare de deschidere a căii pentru forțele străine de a părăsi Pământul, purificate și demne, conform statutului lor cosmic. Acesta este drumul de întoarcere la adevăratul lor loc în univers.

Drumul de întoarcere va fi eficient doar dacă noi vom oferi „străinilor” (în tradițiile ezoterice sunt numite „forțele luciferice”) posibilitatea de a transcende înapoi la starea lor originală de puritate și de a-și regăsi adevărata identitate cosmică. Asta trebuie înfăptuit înainte de despărțire!

Ritualul de despărțire poate fi ușor împlinit în epoca prezentă deoarece procesul de transmutație a Pământului a evoluat în așa măsură încât se impune ca detașarea rasei umane împreună cu planeta de forțele și ființele străine să se facă acum – altfel, evoluția ulterioară a căii de transformare a Gaiei poate fi blocată.

Ritualul trebuie înfăptuit în numele iertării, grațitudinii și iubirii deoarece noi, ca rasă umană, am învățat de la forțele străine ce consecințe pot avea folosirea greșită a darului liberului arbitru.

Ritualul *Gaia Touch* de deschidere a drumului spre casă pentru forțele străine Cosmosului Pământesc

1. Ritualul se desfășoară în grup de cel puțin trei persoane. Alcătuiți un cerc și armonizați-vă între voi și cu scopul vostru.
2. Creați în centrul cercului un punct de înaltă concentrare a puterii emanate din inimile voastre.
3. Cereți, cu autoritatea esenței divine a sufletului vostru, ca forța străină pe care intenționați să o transformați și să o trimiteți acasă să se concentreze în jurul aceluiași punct din mijlocul cercului. Imaginați-vă acel punct acționând ca un magnet care atrage forțele străine din jur în centrul cercului. Cereți ca forța să piardă formele sale umflate și să devină o mică minge.
4. Mențineți-o un timp în radiația de transmutație de culoare violet pentru a fi purificată de toate distorsiunile și proiecțiile create de oameni.
5. Apoi imaginați-vă cercul vostru ca fiind circumferința unei coloane verticale de lumină ancorate adânc în Pământ și ducând sus, spre înaltul universului. Cereți ghizilor voștri nevăzuți ai Pământului și ai Universului să preia forța înmagazinată acum în mica minge și să o ducă sus sau jos în univers, acolo unde îi este locul.
6. Mulțumiți.

Capitolul 9

VIZIUNEA ASUPRA UNEI CULTURI ORIENTATĂ SPRE GAIA

Cultura orientată spre Gaia există

Pornind de la cele trei nivele ale lumii manifestate am avut ocazia să vizităm și să experimentăm două dintre acestea. Dimensiunile sufletului și personalității poartă deopotrivă marcajul individualității. În plus, ființa umană este totodată o ființă a comunității și culturii. Ar fi o pierdere să ignorăm dimensiunea noastră socială și politică. Intenția mea pentru acest capitol este de a prezenta câteva caracteristici ale culturii apărute în ultimele decenii în armonie cu legile cosmosului pământesc. Chiar dacă mare parte a acestei culturi, care evoluează oarecum discret, prezintă caracteristici ale mișcărilor subterane, există aspecte care au deja impact puternic asupra civilizației actuale.

Expresiile „geocultură” sau „geeacultură” sunt des folosite ca alternative pentru civilizația centrată pe Gaia.

Înainte să începem micul nostru studiu asupra geeaculturii, trebui precizat că nu vorbim despre o viziune care aparține doar viitorului. Dimpotrivă, putem observa peste tot în lume nenumărate inițiative care, prin acțiunea lor și dedicarea idealurilor centrate pe Gaia, realizează deja împământarea noilor principii culturale în aproape toate domeniile vieții și civilizației. Ele pot fi conectate prin diferite rețele sau pot acționa ca inițiative individuale. Și totuși, există multiple caracteristici care sunt comune pentru toate:

- conștiința centrată pe ecologie, care are grijă de toate ființele diverse care împărtășesc viața pe planeta noastră
- o nouă etică bazată pe principiile autenticității și bunăvoinței
- depășirea vechilor tipare comportamentale ierarhice, în acest sens există o voință de a crea noi relații politice, economice și comunitare bazate pe coabitare, cooperare și înțelegere reciprocă.

Planul culturii centrate pe Gaia este alcătuit din trei unități. Niciuna din cele trei nu poate lipsi atunci când geeacultura va deveni realitate.

Dezvoltarea interioară a individului

Fără voința umană la nivelul fiecărui individ de a lucra asiduu la evoluția sa interioară, șansa creării unei noi civilizații este egală cu zero.

Nu există nici o condiționare de a intra în casa geeaculturii ca ființă perfectă. În nici un caz! Totuși, există pericolul ca civilizația centrată pe Gaia să se destrame înainte chiar să i se desăvârșească fundația, dacă oamenii implicați rămân captivi iluziei că tot ce trebuie făcut este să schimbe lumea din jurul lor.

În privința dezvoltării interioare a individului, planul noii civilizații propune șapte puncte de luat în considerație:

- Învăță să rămâi în tăcere interioară chiar dacă momentul impune dinamică sau constituie subiectul unei scene zgomotoase.
- Natura ciclică a dezvoltării personale trebuie conștientizată, acceptată și onorată. Faze de inspirație și creativitate extinsă pot fi urmate de crize și nevoia interioară de schimbare.
- Unii simt nevoia să lucreze cu sine și să aprofundeze nivelul de sensibilitate. Dacă rămân prinși în spațiul îngust al percepției bazate pe cele cinci simțuri fizice, înseamnă că se separă de cea mai mare parte a realității vieții.
- Regula exclusivistă a minții raționale va trebui transformată în cooperare prin iubire și capacitatea ființei umane de a gândi instinctiv și intuitiv.
- Personalitatea centrată pe ego va trebui să accepte vocea sinelui interior, a sufletului, să-i perceapă impulsurile în momentele de luare a deciziilor și de relaționare cu celelalte ființe.
- Atitudinea ființei umane moderne de centrare exclusivă pe minte este depășită. Trebuie să ne străduim să ne centram alternativ pe partea inferioară a abdomenului pentru a relaționa cu forțele primordiale ale Gaiei și cu dimensiunile cosmice pe care le regăsim în inimă.
- A fi folositor ființelor umane și altor ființe din fluxul vieții constituie sursa dezvoltării și împlinirii personale.

Relații în societate

În contextul geeaculturii, societatea nu mai apare ca un mecanism extraordinar de complicat care trebuie ajustat și permanent reparat de către oameni. Societatea trebuie organizată astfel încât să interconecteze multitudinea de indivizi, cupluri, familii și grupuri, oferindu-le tuturor cele mai bune condiții să coexiste, să coopereze și să se bucure de comunitatea lor.

Modelul noii civilizații propune următoarele puncte de conștientizare pentru insuflarea revoluției subtile în direcția schimbării societății actuale globale:

- Religia ar trebui să nu mai motiveze nicicând discordia între oameni pe Pământ, ori să excludă alte ființe din casa Divinității. Nevoia noastră comună de a ne conecta la sursa vieții și înțelepciunii este cauza pentru care există religia.
- Economia nu are scopul de a fi un instrument de exploatare a Pământului și a ființelor sale – incluzând aici și exploatarea oamenilor. Economia servește viața dacă funcționează ca un sistem de schimb de energie și informație bazat pe principiul ajutorului acordat pentru fiecare.
- Cu toții învățăm și facem greșeli consecutiv, astfel trebuie să ne îngrijim de reciclarea tuturor formelor de energie, redând intact ceea ce nu ne este de folos tezaurului universal de forțe primordiale. Asta privește nu numai deșeurile materiale, ci și mizeriile mentale și emoționale.

- Politica nu este intenționată a fi un mijloc de stăpânire a societății, ci un instrument democratic de organizare a comunităților noastre pentru a le face să funcționeze în mod plăcut pentru toate ființele implicate.
- Nimeni nu poate educa pe alții dacă procesul educativ nu este totodată și auto-educativ. A educa înseamnă a accesa în ființa de lângă tine acele capacități și calități care există deja în lumea sa interioară și pot fi trezite pentru a le face utilizabile în viața sa.
- Arta poate fi privită ca o formă de limbaj universal pentru comunicarea între indivizi sau între comunități umane și alte ființe – vizibile sau invizibile. La fel de importantă este capacitatea artei de a transforma inspirația cosmică în practică culturală.
- Pacea reprezintă fundamentul societății umane. Pacea nu înseamnă abținerea de la conflict, ci este calea de a transforma situații conflictuale în oportunități creative.

Co-existența cu lumile paralele

Călătoria noastră prin extensiile cosmosului pământesc confirmă că nu suntem singuri pe această minunată planetă. Noi locuim în casa noastră planetară împreună cu celelalte ființe și lumi a căror prezență ne este dezvăluită ochilor doar în parte. Există o multitudine de ființe și lumi expulzate prin voința umană de dominare a lumii în afara spectrului nostru vizibil, la nivelul capacităților noastre minime de percepție a dimensiunilor subtile ale realității. Ele au fost nevoite să dispară pe tărâmurile invizibile ca ființe vii și co-creatoare pentru a fi uitate de mintea umană.

Urmează câteva aspecte de luat în considerare dacă vrem să construim o civilizație în armonie cu toate dimensiunile cosmosului pământesc:

- Animalele nu sunt sclavii noștri. Ele necesită a fi acceptate ca rudele noastre apropiate și parteneri la munca de îngrijire a Pământului.
- Familia umană este alcătuită din două categorii complementare. Aceia care se află în prezent pe Pământ trebuie să devină conștienți și de cealaltă categorie, sfera strămoșilor și descendenților noștri și să caute mijloace de colaborare cu înțelepciunea și cunoașterea acestora.
- Ființele elementare și de basm (Sidhe) reprezintă civilizația originară a Pământului cu sarcina de a se îngriji de toate aspectele planetei vii. Singura cale posibilă pentru rasa umană de a continua să se bucure de ospitalitatea Pământului este de a colabora cu diferitele nivele ale lumii elementare.
- Plantele nu sunt lezate când sunt utilizate pentru hrănirea noastră, deoarece ele cunosc ciclul natural al creșterii și transmutării. Ele sunt lezate dacă nu sunt iubite și tratate în armonie cu esența lor.
- Lumea angelică nu este o celebritate ezoterică, ci reprezintă conștiința vie a Universului. Nu așteaptă să fie venerată, ci caută să fie chemată să participe la procesele creative.
- Pământul moștenește în straturile interioare o nemaipomenită abundență de cunoaștere ca potențială sursă de inspirație. Noi, cultura Gaiei, ar trebui să ne deschidem conștiința spre bibliotecile Pământului interior.
- Peisajele Pământului sunt lumi multidimensionale de viață și cămine pentru nenumărate feluri de ființe ce pulsează la diferite nivele ale realității. Geeacultura este pe cale să dezvolte feluri de locuire a peisajelor Pământului bazate pe iubire și justețe cu respect pentru identitatea lor unică.

INTERMEZZO I

Dragă călătorule necunoscut, mă bucur că m-ai însoțit pe tot parcursul acestei cărți până la acest punct de răscruce. Tocmai am încheiat călătoria noastră de-a lungul brațului orizontal al crucii cosmice. Pentru a reaminti, folosim arhetipul crucii cosmice pentru a ne orienta în călătoria noastră prin universul corpului uman.

Înainte de a păși de-a lungul brațului vertical al arhetipului-cheie, propun să privim pentru o clipă calea pe care am parcurs-o deja, din perspectiva marilor schimbări provocate de procesul de transmutație al Pământului, menționat în Prolog. Multe schimbări bat la ușa conștiinței umane pentru a fi invitate să intre și să lucreze la armonizarea existenței oamenilor cu trupul reînnoit al Pământului.

Ființele umane învață de la animale

Să începem cu schimbările privitoare la relația dintre ființa umană și linia sa animală ancestrală. Datorită ignoranței umane manifestate față de originea animală a existenței noastre pe Pământ, miliarde de animale rămân înghețate în trupuri umane. Înlănțuite pe tărmurile subconștientului uman, ele sunt private de posibilitatea de a lua parte la viitoarea dezvoltare a speciilor lor.

Apoi, darul percepției intuitive pe care îl moștenim de la animale ar trebui să ni-l dezvoltăm prin rafinarea intuiției. Acesta este un aspect stringent în vremurile actuale, pentru ca fiecare dintre noi să ne găsim în orice moment orientarea corectă în vârtejul schimbărilor globale. În același timp, instinctele primare moștenite de la animale sunt grav distorsionate de oameni prin nenumărate moduri de exprimare a fricii. În loc să privim adevărul în față despre tot ce se întâmplă pe Pământ, pretutindeni găsim manifestări ale fricii față de schimbările fundamentale, care sunt inevitabile pentru perpetuarea vieții.

Eu percep strigăte distincte de la nenumărate animale din toată lumea, adresate nouă, oamenilor, de a elibera animalul din interior, astfel încât să primească șansa de a urma calea transformărilor de care au nevoie speciile animale în această eră a schimbărilor. Pentru ca ele să poată parcurge meandrele căii schimbărilor, este necesară re-conectarea conștiinței animalului personal din noi cu arhetipul său înmagazinat în corpul cauzal aflat "departe, în spatele nostru".

Privesc comoara arhetipurilor de animale păstrate în memoria Pământului în forma unui peisaj ce se aseamănă cu paradisul, imersat adânc în tărmurile lumii cauzale. Este tărâmul originar al animalelor mitologice, precum unicornul sau grifonul. La originea lumii manifestate ei reprezintă strămoșii speciilor animale din prezent. Aici avem de a face cu dimensiunea cauzală a lumii animalelor care poate fi înțeleasă ca un complement pământesc al Zodiacului cosmic.

Refacerea conexiunii animalul nostru interior cu arhetipul său înseamnă trezirea potențialului conștiinței sale instinctive. Instinctul este un dar al animalelor care permite ființei umane să se conecteze la principiile vieții. A fi permanent conectat la esența vieții într-o manieră instinctivă ne ajută să menținem la cote înalte voința noastră de a fi, voința noastră de a fi autentici și ne ajută totodată să nu pierdem calea atunci când urmăm impulsurile propriului nostru tipar.

Noi proporții între diversele extensii ale ființei umane

Sunt însă și mai multe provocări cărora trebuie să le facem față. Personalitatea egocentrică, de exemplu, ocupă spațiul destinat identității umane. Problema a fost analizată într-un capitol anterior.

O altă provocare o constituie elementul personal care a fost expulzat din sfera de conștientizare a omului. Problema își poate găsi rezolvarea printr-o schimbare radicală a proporțiilor dintre aspectul animal și aspectul elementar al individualității umane, raportarea la suflet, precum și re-evaluarea rolului personalității. Proporțiile schimbate reflectă modificările fundamentale ce apar în constituția cosmosului pământesc ca efect al schimbărilor planetare abordate în Prolog.

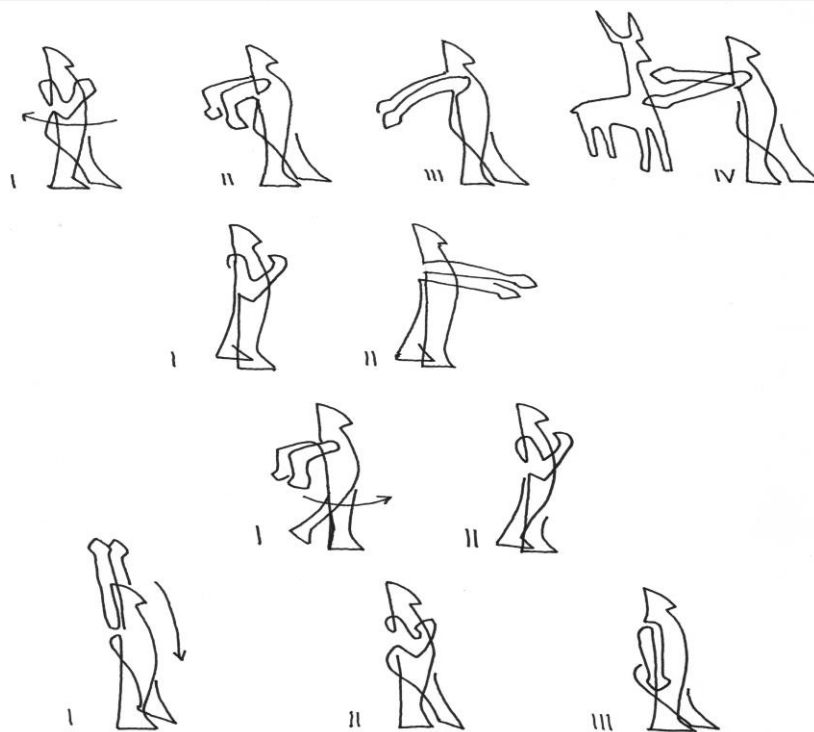
Aspectului animalului personal ar trebui să i se permită să pătrundă în spatele ființei noastre, pe tărmurile lumii cauzale, pentru a se re-conecta la arhetipurile proprii. Personalitatea ar trebui să-și abandoneze dominația asupra identității umane și să își găsească noul rol în fața corpului uman, devenind mijloc de comunicare dintre individualitatea noastră și mediul social și cel natural. Ființa elementară personală este invitată să fie prezentă în

conștiința umană, adică să se mute mai aproape de esența noastră. Sufletului individual trebuie să i se permită să pătrundă întreaga ființă umană cu înțelepciunea sa. În loc să „plutească deasupra”, el trebuie să se împământeze în om, pătrunzând din cap până în tălpile picioarelor.

Vă propun un exercițiu *Gaia Touch* pentru a lucra cu aceste schimbări de proporții.

Exercițiu *Gaia Touch* pentru transpunerea în corp a noilor proporții dintre diferitele aspecte ale ființei umane

1. Țineți mâinile lipite de corp la nivelul inimii pentru a vă conecta cu animalul interior. Ajutați-vă de imaginație și îmbrățișați-vă animalul personal.
2. Deoarece animalul personal se retrage în spatele vostru în spațiul causal, imaginați-vă că animalul ales face trei pași înapoi (fără să se întoarcă) și se oprește acolo. Faceți gesturile corespunzătoare cu mâinile precum este ilustrat în desenul alăturat.
3. Apoi reveniți cu mâinile lipite de corp și imaginați-vă că apucați personalitatea voastră și o transferați cu un pas în afara corpului, în față.
4. Prin scoaterea animalului personal și a personalității în afara centrului vostru, se naște un spațiu liber. Pentru câteva clipe simțiți calitatea schimbată a spațiului din interiorul vostru.
5. Ființa elementară personală este prima care ocupă spațiul rămas liber din interiorul ființei voastre. Ea lucrează dinainte cu corpul vostru de la nivelul causal. Acum ea primește mai mult spațiu în noosfera voastră personală pentru a vă aminti de dreptul vostru prin naștere de a exista pe Pământ. Apucați-o cu un gest corespunzător și aduceți-o din spațiul din spatele vostru în mijlocul spațiului corpului vostru.
6. Cea de a doua entitate care ar trebui să ocupe spațiul liber din centrul ființei voastre este sufletul, purtătorul identității voastre, pulsând dincolo de timp și spațiu. Nu mai trebuie să plutească deasupra corpului. Aduceți-l cu un gest corespunzător în jos, la nivelul inimii mai întâi. Apoi, prelungind gestul, aduceți-l și ancorați-l în Pământ, dincolo de tălpile voastre.
7. Efectuați aceste gesturi cu multă iubire și în același timp cu maximă precizie, astfel încât toate entitățile implicate să le poată înțelege ca instrucțiuni de urmat ritmurile schimbării.

(DESENUL 26) Exercițiu *Gaia Touch* pentru transpunerea în corp a noilor proporții dintre diferitele aspecte ale ființei umane

Urmează să escaladă Axa verticală a Lumii

După ce am parcurs cele trei straturi ale lumii cauzale (amplasate simbolic în spatele nostru) și straturile lumii manifestate din fața corpului nostru, în capitolele ce urmează vom schimba direcția parcursului nostru prin spațiile corpului uman integralist. Vom părăsi axa orizontală pentru a ne dedica de acum încolo atenția axei verticale. Urmând geometria crucii cosmice, în capitolele ce urmează ne vom deplasa de-a lungul axei verticale a corpului uman integralist, denumită tradițional „axa lumii”, din latinescul “Axis Mundi”.

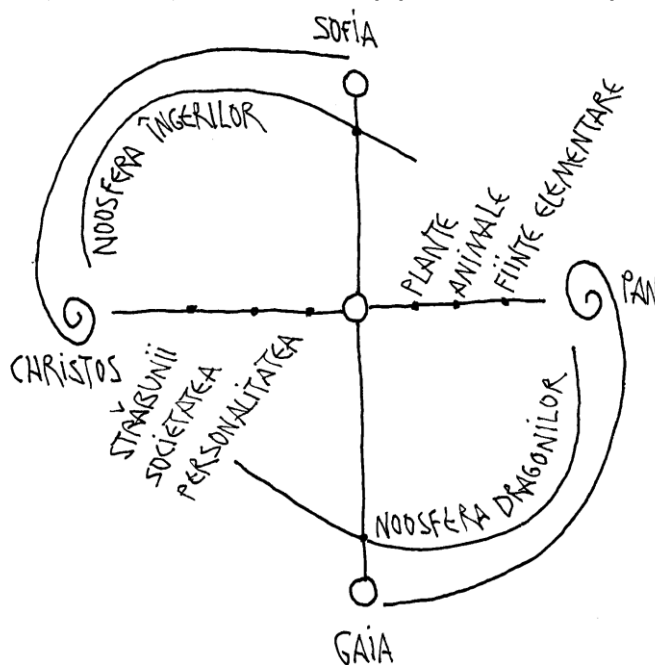
Axa verticală a lumii reprezintă axa în jurul căreia se țese în permanență textura cosmosului pământesc în colaborare cu holonul mai vast al dimensiunilor cosmice și ființele acestora. Datorită naturii duale a axei verticale, vom începe prin a o escalada de jos în sus, urmând ca ulterior, pe parcursul ultimelor două capitole, să o parcurgem de sus în jos.

Înainte să pornim să urcăm pe Axa Lumii, vom face cunoștință cu capătul ei cel mai de jos, asociat cu sufletul Pământului. În Prolog l-am cunoscut drept Gaia, creatoarea vieții și a tuturor ființelor.

De aici vom parcurge în sus Axa Lumii urmând diferite faze ale procesului de creație al Gaiei. Vom cunoaște forțele primordiale mărețe ale Gaiei, cunoscute în limbajul mitologic drept dragoni. În finalul ascensiunii pe axa verticală vom ajunge la nivelul brațului orizontal al crucii cosmice pe care l-am parcurs de-a lungul primei părți a acestei cărți. Acolo, întreg spectrul de ființe vii sălășluiește armonios pe suprafața Pământului, de la ființe elementare, animale, plante, până la ființe umane, incluzând creația noastră culturală.

Ajunși la acest punct, vom schimba direcția escaladării noastre de-a lungul Axei Lumii și ne vom deplasa de sus în jos. În consecință, vom porni de la cel mai înalt punct, din centrul Universului, simbolic vorbind din centrul galaxiei noastre. De acolo intenționăm să coborâm către suprafața Pământului pentru a ne completa parcursul axei verticale a crucii cosmice.

(DESENUL 27) Axa orizontală a vieții și axa verticală a creației

Importanța crucială a noosferei Pământului

Până acum ne-am deplasat prin zone ale existenței umane conectate mai mult sau mai puțin la aspectele palpabile ale cosmosului pământesc, cum ar fi animalele, plantele, civilizațiile umane ș.a.m.d. De acum înainte se schimbă condițiile în procesul de escaladare a Axei Lumii. Nivelele poziționate pe Axa verticală aproape că nu cunosc puncte fixe de referință. Suntem oare condamnați din start să bătăm în nesiguranță prin câmpuri ezoterice abstracte?

Eu am convingerea că, pe măsură ce vom aborda Axa Lumii, nu vom fi nevoiți să ne abandonăm în fața spiritualității și nici să ne îndepărtăm de realitatea vieții. Conceptul de lume palpabilă, ca fiind unica realitate

existentă, este oricum o iluzie a minții umane deformate, o scuză pentru a evita nivelele mai complexe ale realității care rămân străine minții raționale deoarece aceasta nu cunoaște limbajul prin care să le abordeze. Din perspectivă holistică, realitatea vie este rezultatul interacțiunii reciproce dintre cele cinci degete ale mâinii creatoare a Gaiei, menționate în capitolele de început. De obicei se vorbește despre interacțiunea celor cinci Elemente în colaborare cu palma Gaiei. Ca să rezumăm:

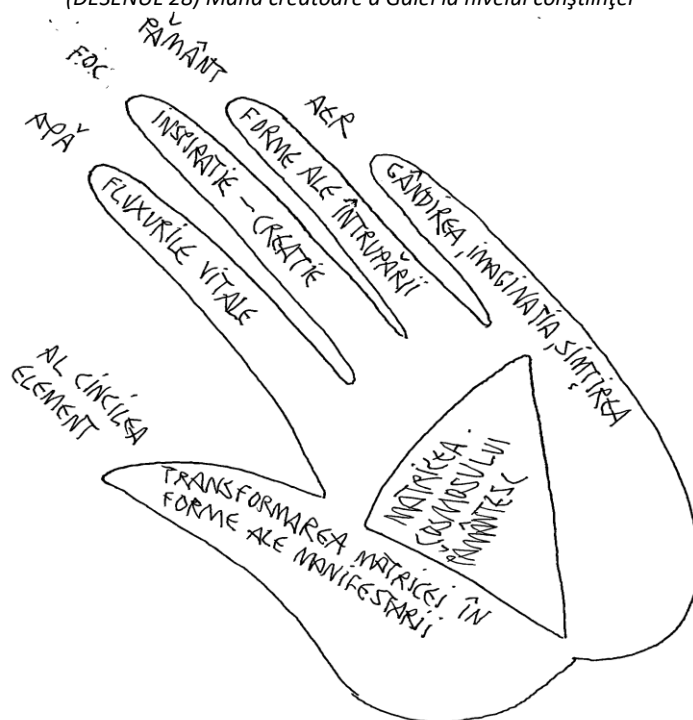
- Palma Gaiei reprezintă matricea cosmosului pământesc Țesută permanent în miezul planetei.
- Degetul mare al mâinii creatoare a Gaiei simbolizează activitatea tuturor ființelor ce acționează ca mediatori, translatând matricea cosmosului pământesc în diverse procese prin care lumea manifestată vine la întrupare.
- Degetul arătător al mâinii creatoare a Gaiei reprezintă elementul Apă și întrețeserea fluxurilor de forțe vitale, denumită și „bio-energie”.
- Degetul mijlociu reprezintă elementul Foc și inspirațiile care aprind procesele creative pe Pământ.
- Degetul inelar reprezintă elementul Pământ și capacitatea Gaiei de a crea diverse forme de întrupare, atât în materie solidă cât și în forme subtile.
- Degetul mic al Gaiei marchează elementul Aer și simbolizează sfera de conștiință planetară din care se hrănesc toate ființele Pământului când gândesc, când își imaginează sau când simt.

Fiecare fenomen de pe suprafața Pământului reprezintă o combinație specifică a acestor aspecte ale mâinii creatoare a Gaiei – de fiecare dată, desigur, într-o configurație diferită.

În cazul „lumii de mijloc”, pe care am vizitat-o când am parcurs brațul orizontal al crucii cosmice, formele de întrupare joacă rolul dominant. Focalizarea se va schimba pe măsură ce vom escalada Axa verticală a Lumii și vom pătrunde în tărâmurile unde exprimarea se face prin diferite nivele de conștiință.

Este necesar să înțelegem pas cu pas că realitatea este în primul rând o expresie a conștiinței. Sfera de conștiință, așa-numita noosferă, este o sferă împărțită de toate lumile și ființele Pământului și Universului. În interior este bogat structurată, spre exterior acționând în manieră integratoare. Abordarea diverselor fațete ale noosferei nu are nimic de a face cu spiritualitatea lipsită de suport material. Chiar dacă ne deplasăm prin diverse tărâmurile unde nu există nici urmă de materie ori energie, trebuie să insistăm în convingerea că ne deplasăm pe un teren la fel de real ca și lumea materializată, doar altfel.

(DESENUL 28) Mâna creatoare a Gaiei la nivelul conștiinței

Atenție, tărâmurile primejdioase!

Escaladând Axa Lumii vom veni în contact în mod inevitabil cu unele aspecte ale existenței care, din nefericire dezbină oamenii în prezent, uneori chiar în mod teribil. Mă refer la acele tărâmurile încărcate de conotații religioase. Totuși nu le putem evita și nici nu ne este permis asta dacă vrem să experimentăm totalitatea universului uman și să fim echidistanți față de toate tărâmurile întregului universal.

Există oameni religioși care consideră abordarea dimensiunilor sacre ale naturii și Pământului un sacrilegiu în fața lui Dumnezeu. Pe de altă parte există oameni care neagă orice relație cu Divinitatea, susținând autonomia umană nelimitată. Perspectiva științifică refuză să abordeze dimensiunile sacre ale lumii materiale ș.a.m.d.

Propunerea mea de reconciliere a contrariilor este următoarea:

- Voi încerca să găsesc un limbaj neutru pe cât posibil, astfel încât tărâmurile de-a lungul Axei Lumii să devină accesibile fiecăruia.
- Prin această carte, ca mediu de artă, încerc să creez un spațiu suficient de confortabil și sigur astfel încât fiecare să se simtă liber să își schimbe perspectiva și să renunțe la diverse idei preconcepute – dacă simte nevoia.

Geocentric sau heliocentric?

Mai există un subiect care, dacă nu este clarificat în prealabil, poate genera dispute. Mă gândesc la opoziția dintre modelul geocentric al universului centrat pe miezul Pământului și universul centrat pe miezul Soarelui. Acesta din urmă este numit „heliocentric” după Helios, denumirea greacă a zeului Soare.

Pășind pe calea orizontală a lumilor Gaiei, noi am călătorit permanent pe orbita Pământului. Soarele a jucat doar un rol secundar, ca și în cazul plantelor. Este normal ca în acest caz să simțim Pământul ca centru al universului. De acum înainte însă, situația se va schimba. Ne vom raporta la câmpul energetic generat de două centre egale. Pe de-o parte trebuie considerată poziția Gaiei în centrul universului ei. Pe de altă parte vom cunoaște, prin imaginea Sofiei, celălalt centru al universului întrupat în steaua noastră, Soarele.

Privit din perspectiva Gaiei, întregul univers, incluzând planetele și sistemele solare îndepărtate, se rotește în jurul Soarelui său central. Privit din perspectiva Soarelui însă, totul apare pe dos. Pământul, împreună cu întregul său (micro-)univers, este una din sferele creației Sofiei și dansează în jurul Soarelui nostru. Ambele sisteme, geocentric și heliocentric, sunt adevărate și necesare.

Polarizarea dintre cele două sisteme își găsește rezolvarea finală dacă supunem atenției un al treilea element din jocul cosmic, Luna. Luna, al cărui nume provine din latină, este sora Gaiei, responsabilă de corpul de apă al planetei, inducând mărilor și oceanelor mișcarea de flux și reflux. Totodată, Luna reflectă lumina solară în manieră ciclică. Luna realizează conexiunea de echilibrare între Pământ și Soare; ea este regina nopții.

PARTEA II

CALEA VERTICALĂ

Capitolul 1

COSMOSUL PĂMÂNTESC CENTRAT PE GAIA

Cu acest capitol dedicat Gaiei, Mama vieții înfloritoare din cosmosul pământesc, începem să explorăm, dragă călătorule, axa verticală a hărții după care ne orientăm și care are la bază forma crucii cosmice. Așa cum am promis, calea noastră începe la punctul cel mai de jos al Axei Lumii, în miezul Pământului. Pentru a ne putea apropia în siguranță de inima planetei, strălucitoare ca o stea, ne vom ajuta de câteva tradiții mitologice. Miturile ne conferă acea distanță protectoare necesară pentru a evita posibilul șoc ce poate fi trăit pe măsură ce ne apropiem de fantastica putere din miezul Gaiei.

O legendă slovenă despre Gaia

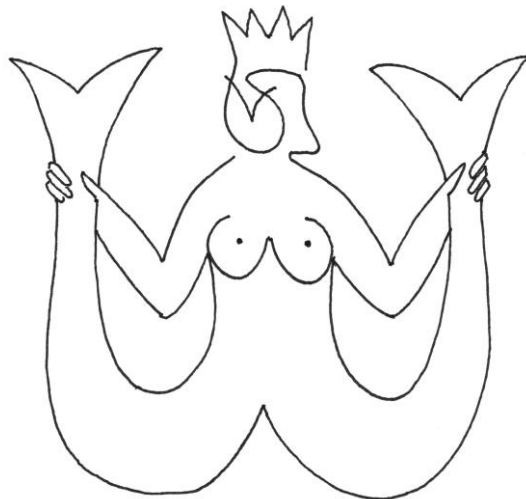
Mitul Femeii-Pește Faronika este păstrat în folclorul sloven sub forma unui poem ce datează din timpuri străvechi. Mitologia peștelui care poartă lumea în spate este cunoscută și din alte culturi, cum ar fi cea tibetană. Numele ei este „Faronika” (însemnând „cea a faraonului”) și provine, se pare, din povestea biblică despre armata faraonului egiptean care s-a înecat în Marea Roșie în urmărirea evreilor aflați în exod spre muntele Sinai. În imaginația folclorică, soldații au fost transformați în monștri subacvatici cu corp omenesc și coadă de pește despăcată în două.

*Iisus înoată în mare, în marea adâncă,
O femeie-pește îl urmează, este Faronika.
„O, așteaptă femeie-pește, așteaptă femeie-pește Faronika!
Vrem să te întrebăm ce se întâmplă în lume”.
„Dacă plesnesc din coadă, atunci lumea va fi inundată.
Dacă mă răstorn pe spate, atunci lumea va pieri”.
„O, nu face asta femeie-pește, femeie-pește Faronika!
Gândește-te la bieții copilași, nu face asta,
Și gândește-te la toate mamele născătoare”.*

Peștele este un simbol relevant pentru Gaia, sufletul Pământului. Peștele trăiește în adâncurile mării, așa cum sufletul Pământului sălășluiește în centrul cosmosului pământesc. Peștele este mut și totuși ochii vorbesc despre o conștiință aflată dincolo de imaginația omenească. Totodată, ideea că situația lumii la suprafață depinde de acțiunile puse în mișcare de sufletul Pământului ne duce cu gândul la Gaia. Și chiar fiind un pește, în acest poem Gaia este clar desemnată Zeița feminină. Fresce medievale din țara mea o arată adesea ca o femeie goală cu coadă de pește despăcată în două și coroană.

Poemul folcloric sloven transmite o imagine a lumii manifestate sub forma unui disc plutind în adâncurile mării lumii cauzale. În primul capitol am numit-o „universul fluid”, ceea ce înseamnă un nivel al lumii în care formele nu sunt încă definite. Doar tiparele relevante ale existenței lor vibrează dincolo de determinarea în spațiu și timp.

Apoi trebuie să observăm că peștele plutește în universul fluid al mării adânci. În prezent noi știm că apele mării sunt la fel de bogate în substanțe dătătoare de viață precum lichidul din uterul mamei. Ultimul vers al poemului menționând mamele născătoare subliniază rolul Gaiei de pântec gigantic ce cuprinde întreaga planetă, adică sursa primordială de abundență a vieții. Și totuși, sufletul Pământului nu constituie doar sursa vieții, ci de asemenea o vastă conștiință capabilă de comunicare – o caracteristică a Gaiei revelată în acest poem prin dialogul purtat cu Iisus.

(DESENUL 29) Femeia-Pește Faronika dintr-o frescă medievală din Slovenia

Mitul Graalului se referă la darul trinitar al Gaiei

Mitul Graalului constituie o altă sursă tradițională ce conține cunoașterea fundamentală despre esența Gaiei, sufletul Pământului. Ca și în cazul peștelui Faronika, rădăcinile mitului Graalului pot fi urmate departe, în vechea istorie a umanității. Totuși, forma sa este cunoscută abia din evul mediu. Printre diversele versiuni ale mitului Graalului eu mă refer la aceea scrisă de poetul german Wolfram von Eschenbach în secolele 12 - 13 în forma epopeii lui Parsifal. De la Wolfram von Eschenbach am învățat să recunosc trei calități esențiale ale sfântului Graal, care constituie o reprezentare relevantă a Gaiei și a rolului ei în cosmosul pământesc. Acestea se regăsesc în capitolul 10 al epopeii unde unchiul lui Parsifal, un eremit, îi explică înțelesul simbolurilor Graalului. Le voi traduce din imagini mitice în limbaj logic:

- Gaia, identificându-se cu sfântul Graal, este sursa fertilității Pământului. Sfântul Graal simbolizează Gaia, sufletul Pământului și capacitatea acestuia de a dezvolta planeta noastră către existența ca organism viu. Prin acțiunea lumilor ei elementare, Gaia își menține și înnoiește în fiecare clipă fertilitatea.
- Gaia, identificându-se cu sfântul Graal, este sursa abundenței vieții. În traducere, înseamnă că Gaia este cauza primordială din spatele procesului evoluției, prin care întregul spectru al formelor de viață vizibile și invizibile se dezvoltă și se extind pe suprafața Pământului, incluzând pe cele materializate sub formă de plante, animale, ființe umane și minerale.
- Gaia, identificându-se cu sfântul Graal, este sursa inspirației poetice. În traducere, înseamnă ceva revoluționar. Gaia nu este doar principiul motor al vieții ci și o conștiință capabilă să inspire procesele creative, adică să introducă schimbări dincolo de logica evoluției. În mod deosebit este evidențiat rolul ei ca sursă a inspirației artistice.

De asemenea, pe lângă aceste calități fundamentale ale Gaiei, eremitul îi povestește lui Parsifal despre alte trei dimensiuni ale sufletului Pământului:

- Gaia, identificându-se cu sfântul Graal, este reprezentată prin piatra neagră numită "lapis exilis". Prin simbolul pietrei ajungem să cunoaștem instrumentul miraculos pe care îl folosește Gaia pentru a-și manifesta creația pe suprafața Pământului. Mă gândesc la bogata lume structurată a mineralelor. Colaborând cu lumea mineralelor, Gaia este capabilă să confere fiecărui fenomen al vieții un corp adecvat, fie el în formă subtilă ori densă.
- Cuvintele eremitului povestesc că piatra își pierde din forța creatoare dacă aceasta nu este reînnoită în fiecare an prin atingerea primită de la „porumbelul Sfântului Spirit”, referindu-se la axa verticală a cosmosului pământesc, pe care o vom explora în această secvență a călătoriei noastre. Complementul

cosmic al Gaiei – cunoscut ca Sofia, Înțelepciunea Eternității – a fost deja menționat. Cuvintele eremitului înseamnă că forța creatoare a Gaiei se reînnoiește prin interacțiunea ei cu tărâmurile cosmice simbolizate de Sofia.

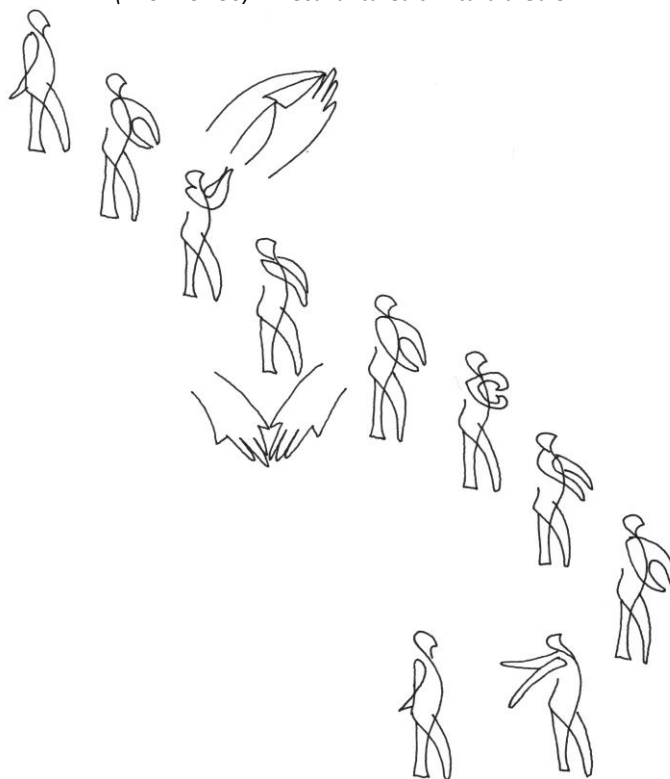
- Mitul Graalului confirmă rolul Gaiei de conștiință atotcuprinzătoare a Pământului. Eremitul îi dezvăluie lui Parsifal cum piatra Graalului are proprietatea de a face ca numele celor chemați de Sfântul Graal să apară cu litere de lumină pe suprafața ei. Asta înseamnă că, cu ajutorul noosferei ei, Gaia întreține o relație personală cu fiecare ființă ce evoluează în acest univers Pământesc, potențial cu fiecare dintre noi, membrii rasei umane.

Pentru ca fiecare dintre noi să experimenteze cele trei calități ale Gaiei, precum am enumerat mai sus în contextul mitului Graalului, vă propun următorul exercițiu *Gaia Touch*.

Binecuvântarea trinitară a Gaiei

1. Împreunați mâinile la spate, la nivelul coccisului, în formă de „V”, similar cu rădăcina unei plante. Vârfurile corespunzătoare a celor patru degete se ating, reprezentând cele patru elemente (ulterior își vor intra în rol și degetele mari). Rămâneți o vreme așa, bucurându-vă de conexiunea cu Gaia, ca sursă a vieții.
2. Apoi duceți mâinile în față în dreptul pântecelui, formând un cerc mare orizontal. În fapt ați adus în față un vas cu fructele vieții oferite de Gaia tuturor ființelor din lumea manifestată. Puteți repeta gestul de trei ori și apoi meditați o vreme asupra „cornului abundenței” creat.
3. În continuare va trebui să cereți binecuvântarea aspectului cosmic al Gaiei (numit Sofia) ridicând mâinile în sus cu un gest intenționat de rugăciune, apropiind palmele. De această dată, toate vârfurile degetelor se ating corespunzător, interiorul palmelor rămân depărtate. (Degetele mari reprezintă cel de al cincilea element.)
4. Chemați binecuvântarea să coboare în vas cu un nou gest intenționat – de data aceasta apropiind exteriorul palmelor. Purtați binecuvântarea cât mai jos, sub nivelul plexului solar. Apoi, vasul Graalului trebuie re-creat formând cercul larg în plan orizontal.
5. Este necesar să repetați această secvență de gesturi de trei ori.
6. În a treia etapă este nevoie să accentuați cea de a treia calitate a Sfântului Graal, inspirația creativă a Gaiei.
7. Duceți mâinile în centrul spațiului inimii voastre cu un gest de intenție (cu exteriorul palmelor apropiate) și cu un gest de deschidere conduceți binecuvântarea inimii în vas. Apoi, circumferința vasului Graalului trebuie refăcută pentru a evidenția unde se află sursa de inspirație.
8. Și conexiunea dintre inima voastră și sursa de inspirație trebuie repetată de trei ori.
9. În final, deschideți vasul deschizând brațele și purtându-le în plan orizontal către spate cât de departe posibil. Pe măsură ce deschideți cercul, aplecați capul spre spate pentru a vă deschide întreg corpul. Permiteți binecuvântării Gaiei să se răspândească în toată lumea.

(DESENUL 30) Binecuvântarea trinitară a Gaiei

Mitul Graalului ne avertizează să nu abandonăm relația cu sufletul Pământului

Mitul Graalului poartă și un alt set de mesaje ce nu trebuie omise. El arată familia Graalului în primejdie. Amfortas, actualul rege al Graalului, este rănit iremediabil în zona genitală. Tradus în termeni logici, aceasta înseamnă că vechea relație sacră cu Gaia, așa cum era celebrată încă din era Neoliticului, nu mai are viitor.

Condițiile erei patriarhale au condus spre voința mai degrabă distructivă a rasei umane de a abandona relația intimă cu sufletul Pământului care ar împiedica individul să devină ființă independentă, bazându-se pe propria gândire logică pentru a lua decizii.

De-a lungul mileniilor, rasa umană a venerat Gaia sub diverse denumiri, cel mai adesea ca Mama Pământ. Ea a fost permanent venerată prin ritualuri, culori, dansuri ș.a.m.d. și chiar în prezent, ea este onorată de unele triburi aborigene. Prin continua venerare de-a lungul mileniilor, cultura umană a menținut puntea de legătură dintre lumea cauzală a Gaiei și creația manifestată.

Acestea aproape s-au pierdut în prezent. Ce înseamnă separarea crescândă dintre Gaia și rasa umană? Precum animalele, plantele, mineralele și ființele elementare, tot așa și rasa umană trebuie să își aducă contribuția specifică la „tehnologia” care știe să traducă vibrațiile creatoare ale conștiinței Gaiei (impulsurile Graalului) în realitate vie și palpabilă. Dacă unul din degetele mâinii creatoare a Gaiei eșuează în manifestarea rolului său, întregul eșafodaj al lumii manifestate este în pericol să se prăbușească deoarece toate cele cinci stadii de evoluție implicate joacă roluri diferite în dansul vieții de pe suprafața Pământului – inclusiv oamenii.

Exact asta se întâmplă în actuala eră patriarhală. Relația creatoare cu sufletul Pământului este nu doar neglijată de rasa umană, dar este pervertită prin distrugerea habitatelor și prin jefuirea comorilor sale. Ce trebuie întreprins pentru a devia calea ce duce la auto-distrugere către o cale ce duce către cooperarea conștientă cu potențialul creator al Gaiei?

Pentru a oferi o soluție posibilă, mitul Graalului prevestește apariția unei noi generații de devotați ai Gaiei inspirați de Parsifal, numiți căutătorii Graalului. Intuiția mitului, tradusă în limbajul logicii, poate fi exprimată prin trei idei:

- Ființele umane trebuie să decidă individual dacă să urmeze iluziile și proiecțiile generate de unilateralitatea civilizației actuale sau să înainteze în căutarea neobosită a propriului său adevăr în relația cu Gaia, creatoarea cosmosului pământesc.

- Umanitatea trebuie să devină conștientă că libertatea creatoare oferită pe Pământ implică totodată acceptarea responsabilităților față de bună-starea tuturor celorlalte creaturi, vizibile sau invizibile, cu care împărtășim căminul Gaiei.
- A relaționa tolerant, iubitor și co-creativ cu principiile masculin și feminin din fiecare dintre noi – indiferent că suntem de gen feminin sau masculin – este o condiție indispensabilă de a exista ca familie umană în pace și respect reciproc, bucurându-ne de roadele creative ale comunității noastre cu toate celelalte ființe.

Gaia –Creatoarea și potențialul actual

Dacă privim din punctul de vedere al minții logice, procesul creator al Gaiei există în prezent într-un stadiu înghețat. Nu ne putem imagina că extraordinara frumusețe a fluturilor sau a florilor ar putea fi îmbunătățită. Este posibil ca minunata diversitate a peisajelor Pământului să fie optimizată? Laboratoarele umane produc plante modificate genetic aparent adăugându-le diversității naturii, dar mulți dintre noi considerăm că rezultatele sunt mai degrabă noi forme de alergii decât post-evoluții victorioase ale creației Gaiei.

Următorul meu vis poate vă va ajuta în a înțelege potențialul creativ al Gaiei aflat în acțiune în prezent.

Trenul stă pe linie. Nu există nici un motor care să ne împingă înainte. Călătorii au obosit în așteptarea unei soluții. Nu credem că vom mai înainta vreodată. Atunci, printre noi, pasagerii, începe să se răspândească știrea că pe aceeași linie se apropie un tren de mare viteză. Suntem în fața unui dezastru distrugător?

În interpretarea mea, trenul care stă pe linie fără motor care să-l împingă înainte reprezintă situația actuală a Pământului. Noi suntem prizonierii unei creații înghețate datorită conceptelor exclusiviste ale rațiunii umane. În realitate, procesul de creație al Pământului este ignorat la toate nivelele, cu excepția celor manifestate în formă materială sau percepute prin ochii logicii. Abundența universului Gaiei este comprimată într-un singur plan orizontal.

În final, mult-temutul tren sosește. Fără să provoace nici un rău, el glisează sub forma unui tren de lumină prin trenul nostru de materie densă.

Visul m-a făcut să conștientizez că procesul creator al Gaiei, chiar dacă este aparent blocat în prezent, el continuă. În epoca aceasta potențialele ei creatoare se deplasează evident spre alt nivel al realității decât cel cu care suntem noi obișnuiți. În vis, acesta este simbolizat printr-un tren de mare viteză. Atașată de maniera rațională de percepție a realității, cultura umană este incapabilă în prezent să recunoască continuitatea procesului de creație al Gaiei, care se desfășoară cu aceeași intensitate ca și în trecut, numai că la un alt nivel al realității ascuns percepției umane limitate.

În Prolog I am prezentat experiențele mele legate de actualele schimbări ale Pământului ca procese de transmutație precum și percepția mea despre direcția în care acestea se îndreaptă. Numindu-le „proces de transmutație” intenționez să subliniez că nu avem de a face cu succesiuni liniare de schimbări, ci cu un proces care afectează însăși constituția realității în care ne aflăm. Gaia, în calitatea ei de creatoare magnifică, creează o nouă structură a spațiului și timpului fundamentată pe realitatea noastră, care va permite ca și acele aspecte ale corpului multidimensional al realității să se manifeste într-o formă mai mult sau mai puțin densă, care acum există în invizibil.

Aceasta este „creația trenului de mare viteză a Gaiei”. De 15 ani înapoi observ schimbări fundamentale în trupul Pământului și în noosfera sa ce se petrec în succesiuni ritmice derulate cu viteză uimitoare. Nu este oare un semn că Gaia este pe deplin activă ca sursă a creației?

Modelul Gaiei ca Mama-Pământ este învechit

Pentru a putea înțelege implicarea creativă a Gaiei în prezent, este necesar să o eliberăm de vechiul tipar al „Mamei Pământ” în măsura în care acesta o leagă exclusiv de sarcina de a pune în mișcare curenții de viață pe această planetă. Acesta este doar unul dintre rolurile ei. Pentru a-l cuprinde în întregime, rolul Gaiei trebuie

conștientizat ca inteligența cosmică, maestru al Creației, participarea activă la procesele creației care ating universul ca întreg. Atelierul ei de creație nu trebuie căutat nicăieri altundeva decât pe Pământ, printre noi – ființele ei , în timp ce rezonanța acțiunilor ei poate fi simțită prin tot universul.

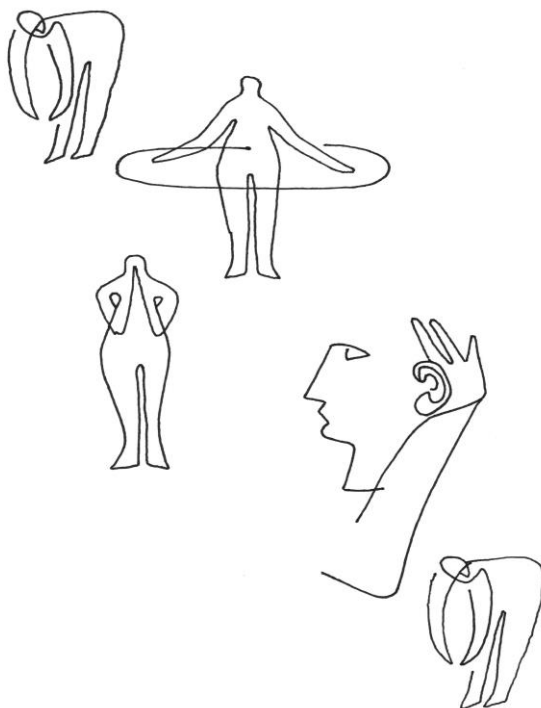
Pentru a putea transforma tiparul învechit, este decisiv să conștientizăm interacțiunea Gaiei cu Sofia, pe care am abordat-o în contextul mitului Graalului. Ele colaborează în procesul universal al creației precum două fețe ale uneia și aceleași ființe, una existând la nivelul planetei iar cealaltă în imensitatea universului.

Următorul exercițiu *Gaia Touch* este menit să aducă experiența intimă a Gaiei, Creatoarea universală capabilă să întrețină inspirația cosmică a Sofiei în propriile procese de creație. Exercițiul începe cu forțele creatoare ale Gaiei care emană din miezul Pământului și sunt purtate spre suprafață prin intermediul apei. În următoarea secvență, ele vin în contact cu inspirația cosmică, aspect asociat cu Sofia și inteligența cosmică. În acest punct, exercițiul se referă la așa-numita „concepție prin aer” care înseamnă inițierea proceselor creative prin acceptarea inspirației cosmice.

Povestea provine din Evangheliile lui Iisus Cristos unde se spune că Maria, mama sa, nu a conceput copilul său prin relație sexuală cu soțul ei Iosif, ci ascultând cuvintele arhanghelului Gabriel când i s-a arătat pentru a-i aduce vestea venirii copilului. Un mit conex istorisește cum ea ar fi conceput copilul „prin urechile ei”.

Exercițiul *Gaia Touch* de trăire interioară a experienței proceselor creative ale Gaiei

1. Aplecați-vă către Pământul interior, unde Gaia își concentrează puterile arhetipale ale apei, esențiale în crearea vieții. Formați cu palmele un mic potir și cufundați-l în apa puterilor primordiale. Ridicați-l la nivelul plexului vostru solar.
2. Extindeți calitățile acestuia sub forma unui câmp de apă albastră în jurul vostru până la marginea câmpului vostru energetic. Pentru o vreme experimentați stările ce se nasc din implicarea voastră în procesul de creație al Gaiei.
3. Apoi ridicați mâinile și împreunați-le la nivelul rădăcinii nasului. Fiți conștienți că prin acest gest adăugați procesului inteligența voastră creativă. Faceți o scurtă pauză pentru a vă afirma prezența în acest proces.
4. Apoi deplasați ușor palmele menținând atingerea capului în plan orizontal către urechi. După ce ați ajuns în spatele urechilor, rămâneți aici și cuprindeți-le cu palmele. Împingeți urechile puțin în față pentru a arăta că ascultați inspirația cosmică.
5. Apoi aplecați-vă din nou către Pământul interior și repetați exercițiul încă cel puțin de două ori.

(DESENUL 31) Exercițiu *Gaia Touch* de trăire interioară a experienței proceselor creative ale Gaiei

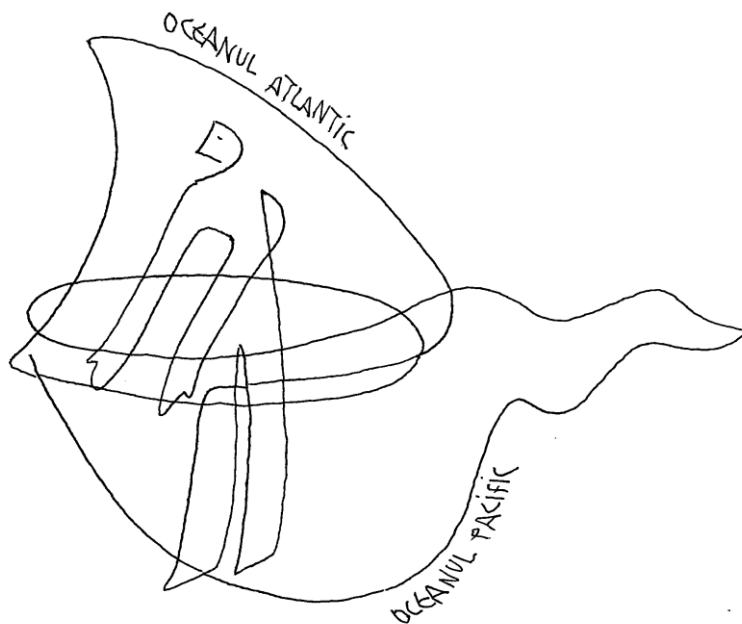
Corpul oceanelor, mijloc de exprimare al Gaiei

Fără îndoială trebuie să existe un motiv pentru care vechiul cântec popular despre Femeia-Pește, numită Faronika, ilustrează sufletul Pământului sub forma unui pește gigantic. Peștele sălășluiește în apă, așa cum peștele-gigant sălășluiește în oceane. Prin definiție, masele de apă ale oceanelor reprezintă mediul prin care Gaia își manifestă prezența pe suprafața Pământului – mai exact, oceanele facilitează contactul direct între sufletul Pământului și biosfera planetei.

În acest sens, cea mai mare importanță o are relația dintre oceanele Pacific și Atlantic. Masele lor gigantice de apă sunt poziționate de o parte și de cealaltă a globului pământesc, fiind astfel responsabile de echilibrul planetei și contribuind la dezvoltarea biosferei Pământului. Pentru a menține echilibrul evidențiat de mitul Femeii-Pește Faronika ca una din prioritățile Gaiei, cele două oceane trebuie să fie polarizate corespunzător rolului lor în corpul de apă planetar. Exploratorul portughez Magellan, primul care a traversat Pacificul, l-a numit „Oceanul Păcii” deoarece a fost impresionat de natura sa liniștitoare. Numele nu este deloc întâmplător, împărtășește rolul Oceanului Pacific în corpul de apă al Pământului. Substanța minerală a apei oceanului primește informația de la vastitatea universului, o înmagazinează în memorie și astfel contribuie la îmbogățirea arhetipurilor vieții ce emană permanent din miezul Gaiei. Punctul de focalizare al Oceanului Pacific este antrenat din exterior adânc spre interior.

Denumirea de Oceanul Atlantic este asociată cu vechea civilizație a Atlantidei, considerată a fi o civilizație a apei. Ideea de civilizație poate fi înțeleasă ca simbol pentru rolul mult mai activ al Atlanticului de antrenare din interior spre exterior pe calea comunicării. Atlanticul apare în percepția mea sub forma unei vaste noosfere ce se extinde peste continentele adiacente și în înalțurile atmosferei. Noosfera Atlanticului se raportează la lumea manifestată a naturii și culturii, primește impulsuri din miezul Pământului și le distribuie ca idei creatoare în peisajele și ființele planetei.

(DESENUL 32) Oceanele Pacific și Atlantic raportate la corpul uman

Oceanele Gaiei și corpul de apă al omului

Când vorbim despre corpul de apă al omului ne imaginăm o sferă rotunjită de forma unui ou, alcătuită din conștiința apei și care înconjoară și întrepătrunde statura umană. Ca și în cazul macrocosmosului pământesc, tot așa și noosfera apei umane este polarizată.

Partea de jos, de sub diafragmă, rezonază cu Oceanul Pacific, ceea ce înseamnă că acesta se conectează cu ființa umană prin matricea sa înmagazinată în memoria corpului nostru cauzal. Această jumătate a corpului de apă își are punctul de focalizare în partea din spate a corpului nostru, la nivelul coccisului. Oceanul Atlantic

rezonează cu partea superioară a noosferei de apă centrată la aproximativ o palmă deasupra chakrei coroană. Întemeiat pe codurile matricei noastre personale, acesta susține comunicarea dintre proximitatea individului și ființele din jur.

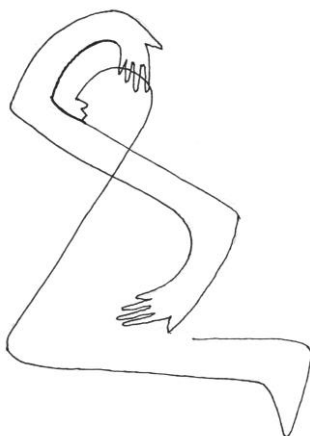
Așa cum oceanele Gaiei sunt învolburate de valuri, similar corpul de apă al omului este tulburat la suprafață de vântul emoțiilor. Acestea pot fi binevoitoare, uneori însă pot fi neplăcute sau chiar distructive. Dar dacă cineva se cufundă mai adânc în corpul de apă al oceanelor Gaiei, atunci reușește să pătrundă în ambianța păcii absolute. Similar se întâmplă cu sfera de apă a corpului uman. Cufundându-ne cât mai adânc spre centrul ei aflat în profunzimea zonei plexului solar, pătrundem într-un spațiu de mare pace și serenitate. În pofida agitației de la suprafață, miezul corpului de apă al omului nu va fi afectat.

Cele două jumătăți ale corpului de apă al omului se află în contact și se întrepătrund în zona dintre cavitatea pelviană și piept. Acesta este locul unde pulsează punctul echilibrului perfect dintre noosferele Atlanticului și Pacificului nostru. Aici se află focarul sufletului Pământului – a Peștelui mitologic Faronika – în interiorul sferei noastre de apă. În jurul acestui minunat centru de pace și calm, masa de apă a corpului nostru lichid se rotește în mișcare lentă, ridicându-se de-a lungul spatelui și coborând în fața corpului.

Este aproape imposibil de evidențiat cât de important este pentru liniștea noastră interioară și pacea lumii ca mișcările subtile ale corpului nostru de apă să fie echilibrate și concentrate în jurul centrului nostru de pace suprapus peste focarul Gaiei. Dacă reușim, atunci putem să armonizăm cu ușurință vibrația emoțiilor noastre cu impulsurile inimii, osul sacru primește suportul bine ancorat și astfel este asigurată legătura noastră intimă cu Mama Vieții.

Exercițiu *Gaia Touch* de activare a corpului de apă personal

1. Atingeți cu degetele de la o mână locul deasupra capului aflat la distanță de o palmă în spatele chakrei coroană. Aici intrați în rezonanță cu Oceanul Atlantic și sfera corespondentă a corpului vostru de apă.
2. În același timp, cu cealaltă mână atingeți în spate coccisul. Astfel intrați în rezonanță cu calitățile Oceanului Pacific și cu a doua jumătate a corpului vostru de apă.
3. După scurt timp schimbați poziția mâinilor. Repetați schimbarea de poziție a mâinilor de câteva ori.
4. Opiți mișcarea și îndreptați-vă atenția către punctul de pace perfectă din profunzimea plexului solar. Bucurați-vă o vreme de această stare de pace.
5. Apoi, imaginați-vă calea din acest punct către fundul oceanului. Acolo veți găsi o ușă prin care pășiți și mai adânc până acolo unde sălășluiește sufletul Pământului. Priviți în ochii peștelui uriaș și aduceți pacea lui sus, în spațiul inimii voastre. Împărtășiți pacea pretutindeni în jurul vostru.

(DESENUL 33) Exercițiu *Gaia Touch* de activare a corpului de apă personal

Pan, complementul masculin al Gaiei

Când vorbim despre Gaia, noi celebrăm întotdeauna aspectul ei de Zeiță. Cunoaște ea oare și aspectul masculin? E oare Gaia cununată cu cineva?

Cu adevărat, Gaia are un partener, dar prezența lui este ascunsă în conștiința umană la fel de exigent precum este prezența ei. Gaia, ca Mamă a Pământului, este și în prezent celebrată în unele culturi aborigene. În epoca medievală a creștinătății, partenerul Gaiei, Pan, a fost umilit până la asimilarea cu imaginea diavolului - simbol al răului suprem. Atunci Gaia, în mod deliberat, a devenit văduvă! În Grecia antică Pan reprezenta Zeul Naturii. El este ilustrat ca un țap în partea inferioară a corpului și ca bărbat cu coarne de țap în partea superioară. Sub această formă se presupune că își manifestă fericit existența prin păduri și peisaje, dansând cu nimfele și cântând din faimosul său fluier. Imaginea sa a fost defăimată ulterior spre rolul de oponent temut al lui Dumnezeu, diavolul. De fapt, Pan a fost transformat în țap ispășitor pentru a căra povara tuturor fricilor oamenilor față de puterile interioare ale naturii, ale Gaiei și ale regatului ființelor elementare – frici zguduitoare pentru rasa umană, datorate pierderii conexiunii cu propria natură interioară.

Gaia, ca reprezentare a Sufletului Pământului, poate fi ilustrată ca soarele interior al Pământului. Gaia radiază forțele ei creatoare din miezul planetei către suprafață generând procesele vieții pe Pământ, permițând tuturor ființelor, inclusiv oamenilor, de a împărtăși conștiința ei. Gaia este sufletul Pământului și sursa neprețuită a vieții.

Pan reprezintă Spiritul Pământului. El lucrează complementar cu Gaia, din direcție opusă, din afară, îngrijindu-se de toate formele de viață în evoluția lor pe suprafața planetei. Misiunea lui este de a le menține permanent conectate la miezul cosmosului pământesc. El este păstrătorul identității Pământului, în timp ce Gaia este Mama vieții planetare.

Când pătrund în sfera conștiinței lui Pan mă simt conectat la fiecare celulă din corpul naturii, mă experimentez pe mine însumi ca fiind prezent în centrul sacru, unde toate ființele naturii sunt una. Mai mult, am învățat dintr-o serie de experiențe că Pan are două faze de existență:

- Pan reprezintă punctul focal prin care toate ființele și forțele naturii care aparțin unui anumit holon pot comunica cu propria matrice arhetipală. Sub această formă, fiecare protuberanță sau peisaj își cunoaște propriul Pan și amplasamentul punctului său focal. Din acest punct, Pan acționează ca o oglindă parabolică reflectând codul adevăratului lor sine către toate ființele dintr-o anumită regiune.
- Totodată Pan poate fi experimentat ca o noosferă integralistă omniprezentă pe tărmurile naturii de pe suprafața Pământului. Astfel, el poate apărea oricând și oriunde dacă există o motivație pentru asta și dacă se generează o atmosferă naturală armonioasă.

Pentru a respecta relația dintre Pan și Gaia, doresc să elimin definiția folosită de oameni de cuplu marital. Mai degrabă aș vorbi despre două principii complementare care întrepătrund cosmosul pământesc pentru ca evoluția vieții pe planetă să ia cursul optim.

(DESENUL 34) Pan sub forma zeului celtic Cernunos perceput în parcul din Türrnich, Germania

Principiul masculin manifestat în corpul uman

Atât pentru Pământ cât și pentru fiecare dintre noi – femeie sau bărbat – echilibrul dintre feminin și masculin este de mare importanță. În cazul Pământului, acesta este simbolizat prin relația dintre Gaia și Pan. Privitor la ființa umană, noi știm deja că principiul feminin se exprimă prin natura binară a corpului de Apă. Ar fi deci logic ca principiul masculin să folosească limbajul elementului Foc pentru a se exprima?

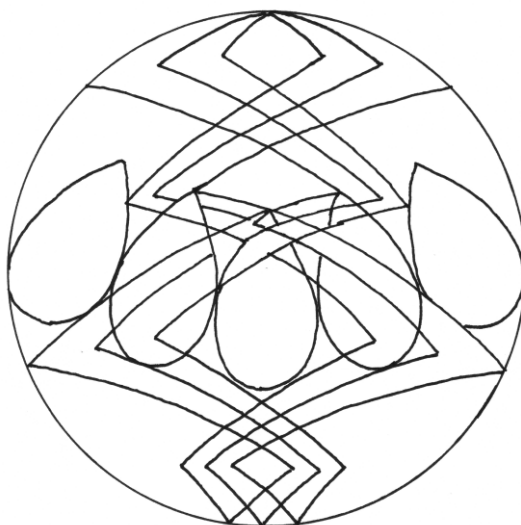
Îmi imaginez o linie verticală cu cinci centri amplasată de-a lungul axei verticale a corpului uman. Numesc această compoziție „scepstrul puterii masculine”. Este necesar să evidențiez special că scepstrul puterii nu este rezervat exclusiv indivizilor masculini, ci vibrează în fiecare femeie și bărbat ca o condiție primară pentru manifestarea practică a capacităților creatoare ale ființei umane. De asemenea, trebuie subliniat că succesul acțiunii aspectului masculin ar fi minimal sau ar putea cu ușurință să eșueze devenind distructiv dacă nu cooperează cu principiul feminin care vibrează în corpul nostru de Apă.

Voi prezenta principalele caracteristici ale celor cinci centri ai scepstrului puterii și localizarea lor aproximativă. Această prezentare poate fi înțeleasă ca o alternativă la bine-cunoscuta aliniere verticală a celor șapte chakre și care se evidențiază în contextul prezentelor schimbări ale Pământului.

- În punctul central al cavității pelviene este localizat centrul prezenței perfecte. Dacă suntem prezenți în acest punct, devenim una cu întreg cosmosul pământesc. În primul capitol al Părții III vom acorda o atenție specială acestui punct.
- Următorul centru amplasat pe scepstrul puterii poate fi găsit acolo unde interacționează cele două jumătăți ale corpului nostru de Apă, adică în zona plexului solar. Cel de al doilea centru conectează ființa umană cu lumile paralele aflate pe axa orizontală a lumii, fie ele cele cauzale din spatele nostru precum și straturile manifestate în fața corpului. Astfel devine posibil ca lumile paralele să fie incluse în procesele creative ale oamenilor.
- Punctul scepstrului localizat la baza sternului, concentrează capacitatea umană de a transforma inspirațiile ce emană din miezul Pământului și al Universului în forme manifestate. Acest punct a mai fost amintit deja ca inima elementară a ființei umane.
- La nivelul centrului inimii este ancorată și permanent reînnoită identitatea complexă a individualității umane. Acest centru acționează prin scepstrul puterii ca piesă holografică a Divinității care se deplasează prin univers. Spațiul inimii umane va fi detaliat în Partea III a călătoriei noastre prin corpul integralist.
- Centrul aflat în spatele rădăcinii nasului poate fi numit „ochiul zânei”. Acesta este sensibil la mesaje Pământului și Universului care duc la dezvoltarea viziunilor iar acestea, la rândul lor reprezintă impulsul inițial de antrenare a proceselor creative către întrupare.

Scepstrul puterii masculine joacă un rol decisiv atunci când mișcările creative și vitale sunt pe cale de a lua formă și a se manifesta în viața de zi cu zi. Trebuie subliniat din nou că puterea acestuia este nulă dacă nu cooperează cu ciclurile corpului de Apă. Cooperarea poate fi inițiată la nivelul oricăruia din cei cinci centri ai scepstrului printr-un fel de unire sacră a aspectelor masculin și feminin ale ființei noastre individuale. Prin acest tip de sinergie între cele două principii se dizolvă dominația polului masculin din procesul creației.

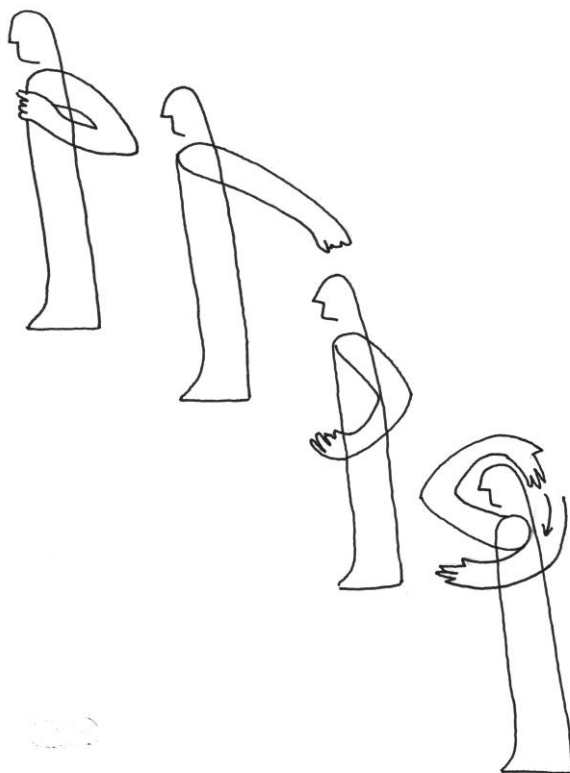
(DESENUL 35) Cosmograma autorului dedicată echilibrării femininului (coroana din picături de apă) cu masculinul (scepstrul) creată pentru cercul de geopunctură "Equilibrium" de la Anderspach, Boemia, 2014

Următorul exercițiu *Gaia Touch* arată cum cele două principii se completează într-o manieră nouă. Puterile masculine care au dominat de milenii principiul feminin sunt în proces de retragere din rolul marelui activist ce domină realitatea manifestată. Acestea se ancorează din nou în spațiul causal din spatele ființei noastre pentru a alcătui un fundament solid pentru principiul feminin care pășește înainte spre a acționa în lume într-o manieră înțeleaptă și iubitoare. Gestul de încheiere integrează principiul masculin, amplasat acum în spate, în activitățile desfășurate în lumea manifestată.

Exercițiu *Gaia Touch* de materializare a noului rol al principiilor feminin și masculin

1. Poziționați ambele mâini lateral în dreptul pieptului la nivelul inimii pentru a intra în rezonanță cu principiul masculin din interiorul vostru. Pumnii sunt bine strânși pentru a indica relaționarea voastră cu puterile masculine ale inimii. Palmele sunt strânse în pumn dar degetul mare rămâne afară odihnindu-se pe pumn.
2. Rămâneți un timp așa în lumina soarelui inimii voastre pentru a vă conecta cu calitățile masculine.
3. Apoi întindeți brațele spre spațiul din spatele vostru pentru a indica noua poziție pentru principiul masculin conectat acum la nivelul vostru causal. Păstrați în continuare pumnii strânși!
4. Mișcarea brațelor spre spate se încheie în dreptul feselor. Acolo deschideți pumnii și vă imaginați că alunecați ușor cu palmele întinse de-a lungul pântecului spre înainte. Gestul se încheie în fața corpului ca și cum ați ține un vas sau o cupă.
5. Rămâneți o vreme așa pentru a observa ce simțiți când acționați în lume într-o manieră feminină, în timp ce sunteți susținuți de aspectul masculin din spate.
6. Apoi deplasați mâinile cu palmele deschise de-a lungul corpului în sus, purtând calitățile femininului sus deasupra și în jurul capului. (Aceasta înseamnă integrarea aspectului masculin). Mișcarea se încheie cu gestul de deschidere amplă a brațelor pentru a oferi lumii puterile unite ale femininului și masculinului .
7. Acum puteți începe din nou, poziționând mâinile lateral pe piept...
8. Repetați ritmic exercițiul pentru un timp și apoi stați liniștiți și simțiți calitățile ce se nasc.

(DESENUL 36) Exercițiul *Gaia Touch* de materializare a noului rol al principiilor feminin și masculin

Capitolul 2

PUTEREA ATOMICĂ – CONȘTIINȚA DRAGONULUI

Când pătrundem în casa corpului nostru integralist trebuie să avem în vedere că multe din camerele acestuia au fost blocate sau chiar sigilate de secole sau chiar milenii. Cine ar îndrăzni să intre ar fi în mare pericol.

În consecință, limbajul adecvat de abordare a diferitelor dimensiuni ale corpului multidimensional al Pământului sau al ființei umane s-a pierdut. Ca să fiu capabil să vorbesc despre aceste fenomene, adeseori sunt obligat să folosesc un fel de amestec ciudat de poveste cu zâne combinată imaginar cu logica rațională. Aceasta se aplică și pentru tărâmul puterilor primordiale ale Pământului asociat în mod tradițional cu lumea dragonilor.

Dragonii reprezintă puterile primordiale ale Pământului

Dragonii apar în tradițiile mitologice ale multor culturi din întreaga lume ca ființe cu două aspecte diferite. Ei pot dăruia rasei umane întreaga fericire a cosmosului pământesc sau pot provoca distrugerii nemiloase. Ca atare, ei simbolizează puterile primordiale ale Pământului și ale Universului înainte de a fi polarizate, ordonate și transformate în energie vitală și forme adecvate de conștiință. În limbajul clasic al filozofiei grecești ei sunt numiți forțe ale Haosului – Haosul fiind starea premergătoare apariției Cosmosului ordonat.

Natura haotică a puterilor primordiale poate fi sugerată cel mai bine dacă ne imaginăm turbulențele fierbinți ce apar pe suprafața Soarelui. Acestea sunt atât de puternice încât iluminează întreg sistemul solar, inclusiv globul pământesc și luna acestuia. Cât de recunoscători suntem pentru lumina zilei de care ne bucurăm cu toții atât de mult! Și totuși, există în același timp aspectul distructiv al acelei lumini, pe care îl cunoaștem sub forma consecințelor devastatoare ale exploziilor atomice capabile să distrugă viața într-o fracțiune de secundă.

Imaginea mitologică a dragonilor simbolizează conștiința puterilor primordiale ale Gaiei. Emanând puterile primordiale din miezul fierbinte al planetei, Gaia permite apariția unui organism viu, bogat structurat pe suprafața planetei, în forma unei multitudini de ființe întrupate sau chiar materializate. Toate acestea sunt posibile datorită energiei primordiale care emană din miezul stelar al Pământului, parcurge diversele dimensiuni ale conștiinței Gaiei până în straturile minerale ale scoarței Pământului, pentru a fi transformată treptat în energia vieții. Forța dragonului transformată în energie vitală este cea care în final hrănește și susține peisajele și toate ființele Gaiei care trăiesc pe planetă.

(DESENUL 37) Locul dragonilor în relația dintre Gaia și ființa umană

O scurtă istorie a dragonilor

Dragonii reprezintă strania conștiință a puterilor primordiale arhetipale ale Pământului. Ca atare, ei apar în diverse tradiții ca animale mistice precum dinozauri care scuipă foc printre dinți. Aceste imagini adesea emit o notă clară de avertizare, transmițând către oameni mesajul vulnerabilității noastre în fața omnipotenței forțelor Gaiei. În consecință, culturile tribale timpurii se supuneau cu adânc respect lumii dragonilor.

Acest fel de relaționare a început să se schimbe în pragul erei fierului, cu trei milioane de ani în urmă, când au apărut culturi care au început să ignore regulile de viață ce guvernează planeta noastră. Rasa umană intra pe calea de a rupe legăturile cu Mama Vieții. Pentru a deveni cât mai independente de călăuzirea ei, civilizațiile din epoca fierului au dezvoltat mituri și ritualuri de îndepărtare a puterilor atotstăpânitoare ale forțelor primordiale ale Gaiei. În acest context s-a născut legenda „vânătorului de dragoni”. În mitologie au apărut eroi precum germanicul Siegfried presupus a fi mai puternic decât forțele primordiale întrupate în dragon, fiind astfel capabil să le subjuge. În tradiția creștină, lumea dragonilor a fost pervertită, astfel că a ajuns un simbol demonic ce trebuie cucerit. Sfântul Gheorghe a devenit varianta creștină onorată a vânătorului de dragoni. Dar să nu vă închipuiți că ciudatul simbol al vânătorului de dragoni a fost dat uitării! În nici un caz!

În epoca modernă, imaginea vânătorului de dragoni s-a transformat în practica periculoasă a fuziunii sau fisiunii artificiale a atomilor pentru a produce electricitate sau pentru a semăna moartea printre dușmani. Ca atare, aspectul devastării dragonilor a fost readus la viață lipsit de conștientizarea rolului sacru al acestora în procesul creator al Vieții.

Manipularea din prezent a forțelor atomice se opune direct înțelepciunii Gaiei. În epocile dinaintea lumii noastre materializate, Mama Vieții era capabilă să transmute forța dragonilor din afară spre interior, integrând-o în siguranță în capsula atomului. În această manieră, aspectul distructiv al forțelor primordiale este supus, fără suprimarea imensei sale energii și fără umilirea conștiinței sale, dragonul. Prin adormirea dragonilor, Gaia a netezit calea pentru ca ființele subtile, cum ar fi plantele, animalele, oamenii, apele și mineralele să întrupeze materia. Noi suntem capabili să existăm aici fără scuturi de protecție anti-atomice. Chiar dacă trupurile noastre sunt compuse din structuri atomice, noi nu suntem consumați de imensa putere a dragonului inerentă alcătuirii atomilor din organisme noastre materializate. Noi suntem liberi să ne bucurăm de viață și să ne manifestăm creativitatea.

Aspecte dramatice ale „erei atomice”

Din cauza manipulării actuale a puterilor atomice și a multiplelor experiențe cu explozii atomice noosfera forței dragonilor se pregătește să se trezească treptat. Dezastrul de la centrala atomică japoneză de la Fukushima a constituit ultimul semnal de avertizare. Manipularea atomică constituie o opoziție directă la eforturile Gaiei de a stabili prezența puterilor primordiale pe suprafața Pământului prin „adormirea dragonului ancestral” în interiorul structurilor atomice. Prin trezirea cu forța a bătrânului dragon, toate ființele vii se confruntă cu pericolul extincției – inclusiv umanitatea. Aceasta este o cale fără întoarcere, după cum știm cu toții.

Și totuși eu cred că există o cale de a evita posibilul suicid ce rezultă din abuzul asupra forțelor atomice. Noi trebuie să acceptăm provocarea și să cooperăm cu Gaia și cu celelalte ființe cosmice în munca de transformare a proiecțiilor umane care au cauzat asumarea rolului distructiv și depărtarea puterilor dragonilor de la adevărata esență care se aseamănă cu calitățile angelice.

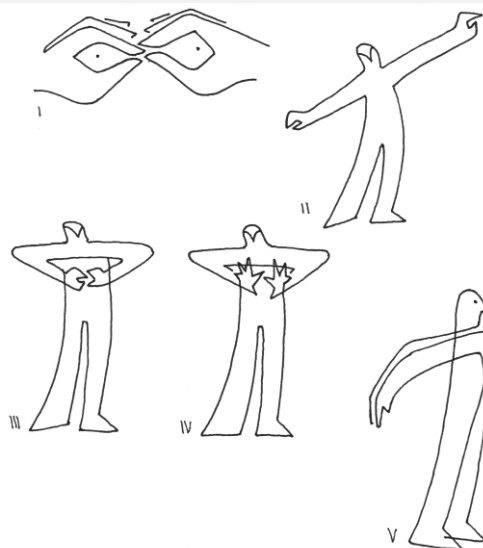
Ce înțeleg eu prin calitățile angelice de conștiință a dragonilor? Ca să sintetizez experiența mea geomantică, atunci când lucrez pe locurile sacre ale dragonilor îndrăznesc să afirm că în spatele vechii imagini terifiante a dragonilor se ascunde o sferă de conștiință alcătuită din ființe angelice. Desigur, eu nu îmi imaginez îngeri ca păpuși înaripate, ci ca reprezentanți ai noosferei universului. Dragonii constituie un anumit aspect specific al conștiinței Gaiei care conlucrează în cosmosul pământesc complementar cu conștiința angelică răspândită în întreg universul. Problematică este trezirea forțată a dragonului prin manipularea atomică. În acest caz, puterea dragonului este forțată să apară prin cadrul îngust al tiparului „vânătorului de dragoni” rigidizat de tehnologia modernă. Pentru a evita consecințele devastatoare este nevoie să transformăm tiparele negative și să reamintim conștiinței dragonului ce se trezește de natura sa angelică. Atunci, prezența lor în lumea manifestată s-ar simți

invitată să reflecte adevărata natură a acțiunilor lor față de originile vieții, pe care o vom aborda ulterior în acest capitol.

Următorul exercițiu *Gaia Touch* este destinat să contribuie la procesul de eliberare a puterilor dragonului de tiparul „vânătorului de dragoni”.

Exercițiu *Gaia Touch* de călăuzire a puterilor dragonului spre esența lor originală

1. Strângeți într-un punct toate cele cinci degete de la fiecare mână pentru a sugera unitatea cea mai mică a lumii materiale, numită în greacă „atom”. Măinile se poziționează în fața abdomenului și se ating formând o lemniscată, simbolul infinitului. Calitatea arhetipală a unui atom este egală cu infinitul. De aceea distrugerea unui singur atom reprezintă amenințarea întregului univers.
2. Apoi depărtați încet mâinile în diagonală pentru a indica procesul periculos al fisiunii atomilor.
3. În acest punct începe procesul de transformare. Uniți din nou mâinile, de data aceasta în fața inimii.
4. În continuare deschideți larg palmele în fața spațiului inimii, degetele întinse reprezintă raze de lumină albă cristalină. Deschideți-le și închideți-le de câteva ori. Gestul simbolizează voința de a elibera puterea dragonilor de vechile tipare și de a o susține în procesul de asumare a rolului corect în cosmosul pământesc sincronizat cu momentul prezent în cadrul evoluției Pământului.
5. Cu un gest orientat către spațiul (causal) din spatele vostru, aspectul atomic al puterii dragonului ar trebui transferat din lumea manifestată înapoi către lumea arhetipală căreia îi aparține de drept. Poziționați aici și transformați prin puterea inimii, astfel că forțele atomice devin baza cosmosului pământesc transformat.

(DESENUL 38) Exercițiu *Gaia Touch* de călăuzire a puterilor dragonului spre esența lor originală

Vizitarea casei dragonului

Dacă decidem să deschidem din nou poarta conștientizării umane față de puterile primordiale ale Gaiei și conștiința dragonului, este necesar să ne creăm propriile imagini despre cum poate arăta casa acestora. Experiența mea geomantică îmi confirmă că dragonii apar pe parcursul a două faze – există și o a treia, despre care vom vorbi mai târziu.

În prima fază, dragonii există sub formă de copii ai Gaiei, reprezentând primul pas pe calea de manifestare a vieții în formă. În acest caz, dragonii reprezintă instrumentul primar elaborat de Gaia pentru a avansa în procesul de manifestare a ideilor sale creatoare. Drept „copii ai Gaiei”, dragonii exprimă în primă fază sigiliul Zeiței trinitare. Principiul Zeiței trinitare ca sursă a celor trei aspecte ale dragonilor poate fi recunoscut pe o piatră din insula baltică Gotland și care datează din perioada anilor 400-600 d.C. Imaginea o arată pe Zeița Vieții în postură de femeie născând, ținând doi șerpi în mâini. Aceștia reprezintă puterile primordiale ale creației, cărora ea le dă naștere în fiecare clipă. Deasupra capului ei sunt pictați trei dragoni împlețiți, reprezentând conștiința pe care ea o implementează pentru a-și manifesta creația pe Pământ.

Voi încerca să traduc cosmograma tripartită a dragonului din Gotland într-un limbaj logic. În încercarea mea voi folosi simbolul uzual al principiului trinitar al Zeiței exprimat prin culorile alb, roșu și negru – voi explica în detaliu în capitolul care urmează.

Dragonul alb simbolizează ideile arhetipale ale Gaiei care constituie inspirația pentru inițierea procesului creator al determinării Cosmosului Pământesc. Simbolul corespondent este Uroborul, dragonul alb care își înghite propria coadă. El reprezintă înțelepciunea Gaiei și voința ei creatoare de a demara crearea propriului ei univers.

Dragonul roșu personifică puterile primordiale ale Gaiei care coordonează toate aspectele creației pământești pas cu pas către stadiul de întrupare al existenței. Dragonul roșu cunoaște și alte aspecte ale existenței care apar ca atare în minusculi fractali învăluți în fiecare atom ce alcătuiește lumea materializată.

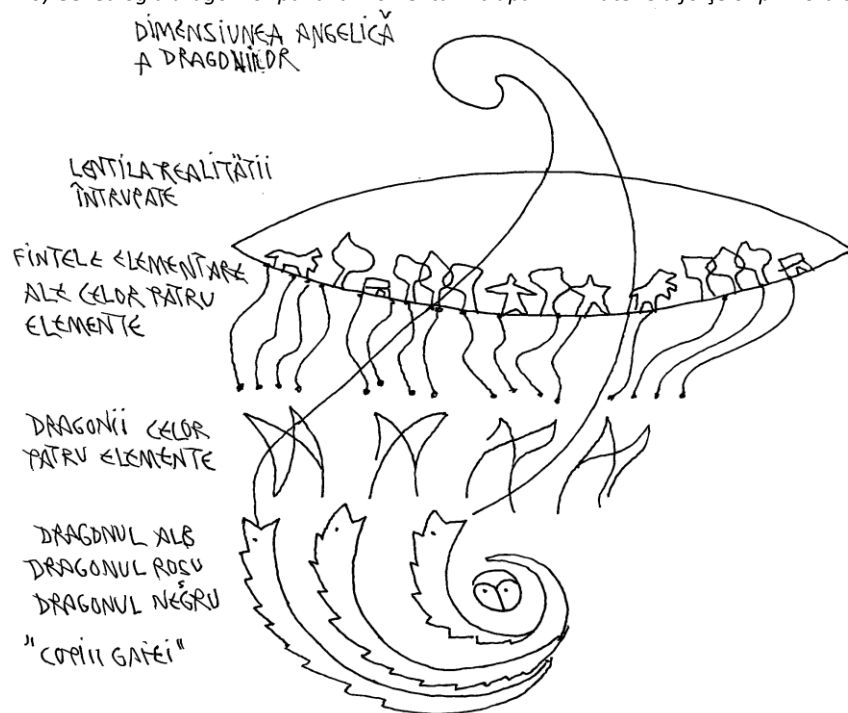
Dragonul negru este gardianul înțelepciunii Gaiei și al cunoașterii procesului de creare a modului propriu-zis de existență a lumilor și ființelor aflate pe calea manifestării. Cunoaște de asemenea și direcția opusă, căile de dezintegrare a creației și căile de întoarcere a particulelor la stadiul primordial al ființării. Dragonul negru guvernează începutul și sfârșitul creației.

Pe parcursul celei de a doua faze a apropierii lor de suprafața Pământului, structura dragonilor suferă modificări de la principiul triplu la cel bazat pe pătrat, raportat la cele patru Elemente. Astfel devine mai „practic”.

La acest nivel putem vorbi de dragonii de Foc, de Pământ, de Apă și de Aer. Ei reprezintă baza cauzală a activității ființelor elementare ale celor patru Elemente:

- Dragonul de Foc este sursa de inspirație care pune în mișcare evoluția naturii și dezvoltarea civilizațiilor.
- Dragonul de Apă este sursa forțelor vieții și stimulentele curgerii lor ritmice.
- Dragonul de Pământ face posibilă manifestarea tuturor formelor lumii întrupate.
- Dragonul de Aer face posibil fluxul ideilor primordiale de creație la toate nivelele cosmosului pământesc.

Deservind dragonii în munca lor, ființele elementare ale celor patru Elemente preiau responsabilitatea pentru pașii următori spre forme din ce în ce mai concrete ale întrupării peisajelor, ființelor și fenomenelor. Fiecare dintre dragoni colaborează în maniere diferite cu ființele celor patru Elemente. Calea de intrare a ființelor elementare a fost deja descrisă în prima parte a călătoriei noastre. De asemenea, încarnarea mâinii creative a Gaiei a fost deja menționată când am prezentat lumea plantelor, animalelor, mineralelor și a ființelor umane.

Dragonii sunt în fapt ființe angelice ale Pământului

Experiențele întâlnirilor mele cu dragonii în diverse țări m-au învățat că dragonii, ca întrupări ale puterilor primordiale ale Gaiei, cunosc o a treia fază a prezenței lor în Universul Pământesc. În acest caz ei apar ca minuscule forme de conștiință strălucitoare libere de orice scop specific. Natura angelică a conștiinței lor, menționată anterior, devine preponderentă. Ultimul capitol al acestei părți a călătoriei noastre este dedicată membranelor angelice care străbat universul. Atunci vom lua cunoștință de gazdele angelice ca întrupări ale diverselor forme de conștiință universală. În acest sens, raportat la simetria ce guvernează relația dintre holonul Pământului și cel al Universului, Universul Pământesc trebuie să cunoască propria sferă angelică. Convingerea mea este că lumea dragonilor, așa cum a fost prezentată în capitolele anterioare, reprezintă dimensiunea angelică a Pământului.

Ca și îngerii, dragonii apar conform tradițiilor, ca ființe înaripate. Aripile lor au vârfuri ascuțite și sunt solide, asemănător cu cele ale reptilelor. Aripile îngerilor adorați ce aparțin rețelelor cosmice sunt mult mai fine și mai luminoase decât dacă ar fi fost „împrumutate” de la păsări. Zborul păsărilor pe cer este un simbol relevant de amintire a conștiinței Universului. Limbajul pictural străvechi distinge clar între conștiința angelică a Pământului și cea aparținând holonului mai vast al Universului.

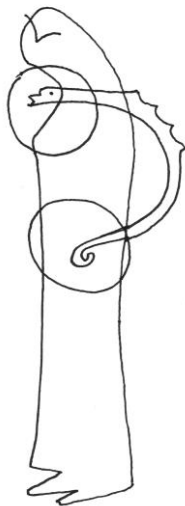
În cazul dragonilor, ce înseamnă natura lor angelică? Faza angelică a dragonilor îi dezvăluie ca păzitori a chiar existenței Cosmosului Pământesc. Ei apar în această postură ca imense ființe de conștiință îmbrățișând Pământul, iar simultan ei sunt prezenți în miezul fiecărui atom, constituind corpul manifestat al Pământului și al ființelor sale.

Dragonii în rezonanță cu corpul uman

Pentru a rămâne fideli conceptului de anatomie integralistă trebuie să descoperim prezența puterilor dragonului (puterile primordiale ale creației) și zona de activitate a noosferei dragonului în corpul uman. În primul rând aș dori să vă îndrept atenția către zona pântecelui, pe care eu o percep ca templu al puterilor primordiale ale dragonului în corpul nostru. Prezența acestora poate fi simțită ca o mare sferă de lumină ce învâluie cavitatea pelviană, pe care ne-o putem imagina ca fiind alcătuită din mai multe straturi de șuvoaie aurii cu inserții rubinii. Prezența celor trei aspecte fundamentale ale dragonului – cel alb, cel roșu și cel negru – rezonază cu straturile unde se regăsesc calitățile angelice, puterile primordiale și cunoașterea arhetipală. Culturile orientale identifică această sferă ca „hara”.

După experiența mea, sfera ce pătrunde cavitatea pelviană este doar una din amplasamentele dragonului în corpul uman. Există și o a doua sferă care vibrează în nuanțe albastre, amplasată în zona gâtului. Cele două sfere ale puterilor primordiale sunt interconectate printr-o punte de rezonanță amplasată în spațiul din spatele ființei umane.

(DESENUL 41) *Puntea creatoare a puterilor primordiale*

Conform funcției sale, sfera din zona pântecelui se află în strânsă relație cu uterul și organele genitale în general. Puterile primordiale ale Gaiei conținute în straturile sferei dragonului uman reprezintă sursa din care se țes în permanență șuvoaiele vieții.

Sfera superioară reprezintă mai degrabă potențialele necesare activării capacităților creatoare inerente ființei umane. Adeseori acestea sunt numite puterea cuvântului.

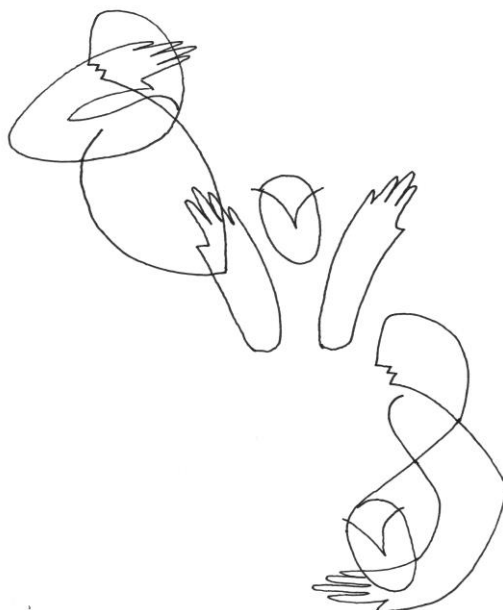
În plus eu pot percepe un al treilea aspect al prezenței dragonului în corpul uman. Acesta este conectat la acea fază a puterilor dragonului pe care le-am identificat ca „dragonii celor patru Elemente”. Este acel aspect care cuprinde întregul corp. Imaginea cea mai potrivită ar fi corpul uman privit ca un oraș protejat de patru turnuri trainice care se înalță deasupra capului. Atenția acestor turnuri este concentrată asupra mediului înconjurător al corpului pentru a ne conecta la forțele primordiale ale universului.

Un exercițiu *Gaia Touch* legat de puterile primordiale ce activează în interiorul corpului uman vă poate ajuta să obțineți propria viziune interioară.

Exercițiul de intrare în legătură cu puterea interioară a dragonului

1. Apăsați ferm palmele pe urechi. Degetele sunt orientate spre spate și ușor în sus fără să atingă capul. Dacă vă uitați la desenul mâinii creative a Gaiei din partea I – capitolul 3 veți înțelege că atingând urechile cu palmele se activează matricea conexiunii cu Gaia.
2. Imaginați-vă că prin acest gest mențineți ferm capul în această poziție.
3. Apoi, cu un gest rapid desprindeți palmele de cap și imaginați-vă că – nemaifiind susținut – capul, sub forma unei sfere de lumină începe să coboare încet prin corp până la capăt.
4. Urmăriți mișcarea în jos a esenței capului vostru cu mâinile atingând corpul și în final pregătiți pentru el un pat frumos în interiorul oceanului din pântecelul vostru. Lăsați-l să se odihnească aici pentru un timp în vreme ce conceptele și prejudecățile legate de puterile dragonilor Gaiei pe care le-ați moștenit din mediul vostru cultural pot trece prin procesul de triere.
5. După un timp începeți să observați cum o lume interioară nouă se naște de aici, din pântecelul vostru. Trăiți experiența pântecelui vostru ca sferă a dragonului.
6. Apoi imaginați-vă că țineți cu grijă sfera capului și o ridicați încet la nivelul inimii. Aici ascultați iar calitatea puterilor dragonilor.

7. În final aduceți sfera capului în poziția sa potrivită. Încheiați cu palmele pe urechi. De data aceasta toate cele cinci degete sunt lipite de cap pentru a vă asigura că capul este din nou conectat la funcțiile sale din lumea manifestată.

(DESENUL 42) Exercițiul de intrare în legătură cu puterea interioară a dragonului

Rolul puterilor dragonului în creativitatea umană

Templul puterilor dragonului pulsând în cavitatea pelviană joacă un rol decisiv în procesul prin care diferitele aspecte ale creativității umane își găsesc manifestarea în realitatea din lumina zilei. Fără suportul puterilor arhetipale ale Gaiei creația umană pălește și este de scurtă durată.

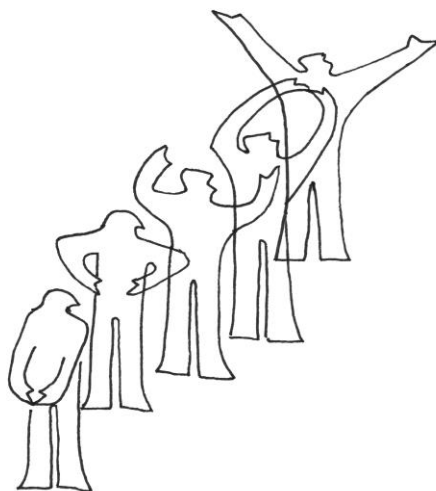
Puntea de rezonanță a puterii dragonului care susține creativitatea umană a fost menționată anterior. Pornind din regiunea pântecelui, această punte arcuită urcă de-a lungul spațiului din spate spre gât. Urmând această cale, puterile dragonului penetrează această a doua sferă care pulsează în jurul gâtului și ridică aici impulsuri vitale necesare susținerii creativității umane. Totuși, pentru a înțelege procesul creator în toate dimensiunile sale, trebuie de asemenea luați în considerare îngerii mineralelor. Participarea lor la procesul creativ va fi tratat în ultimele capitole ale acestei părți din călătoria noastră.

Nu de mult am susținut un atelier de geomanție la Basel în Elveția, oraș care ascunde în semnificația numelui prezența dragonului-pasăre numit „Basilisk”. Privind una din statuile acestuia, am fost inspirat să creez următorul exercițiu *Gaia Touch* care stimulează participarea puterilor plasate în cavitatea pelviană în procesul creator al gâtului.

Exercițiul de la Basel pentru transformarea puterilor primordiale în impulsuri creatoare

1. În poziția stând întindeți mâinile către spațiul din spatele vostru și împreunați-le în dreptul fundului, astfel încât degetele mijlocii să se atingă. Imaginați-vă că din această poziție stabiliți contactul cu sfera forțelor primordiale din corpul vostru.
2. Apoi purtați-vă mâinile lateral de-a lungul corpului în sus până când degetele mijlocii se întâlnesc din nou, de data aceasta în fața corpului, mai precis în fața pieptului și a gâtului.
3. În timp ce ridicați brațele, aplecați capul spre spate, eliberând astfel gâtul.
4. Acum, cu capul pe spate și mâinile alcătuind un cerc în fața gâtului, deveniți conștienți de forțele primordiale ale Gaiei (așa-numitele „puteri ale dragonului”) care se transformă în puteri creatoare. Ele sunt numite simbolic „puterile creatoare ale cuvântului”.
5. După câteva clipe deschideți mâinile și întindeți-le în afară, ca puterile creatoare să poată curge spre mediul vostru înconjurător pentru a susține procesele creatoare ale planetei noastre.

6. Tot în acest timp duceți brațele lateral în jos și îndreptați capul pentru a putea relua exercițiul. Ar trebui repetat de câteva ori.
7. Relaxați-vă un timp după încheierea exercițiului cu ochii închiși și simțiți ce se petrece în corpul vostru.

(DESENUL 43) Exercițiul de la Basel pentru transformarea puterilor primordiale în impulsuri creatoare

Capitolul 3

SOFIA, DIVINUL FEMININ

În călătoria noastră de-a lungul axei verticale a cosmosului pământesc am ajuns la punctul de intersectare cu brațul orizontal al crucii cosmice, arhetipul care ne ghidează. În acest punct, abordarea noastră față de Axa Lumii se răstoarnă complet. În loc să urcăm de-a lungul axei verticale, vom sări la cel mai înalt punct, poziționat în centrul universului. De aici vom coborî încet către suprafața Pământului până vom completa experiența parcurgerii întregii Axe ale Lumii. Așa cum am comunicat cu Gaia la capătul de jos al Axei Lumii, tot așa, în cazul porțiunii superioare, vom avea nevoie de cineva căruia să ne putem adresa, cu care să putem vorbi. Vă propun să ne deschidem mințile și inimile către Sofia, Înțelepciunea Universală. În grecește, „Sofia” înseamnă „înțelepciune”.

Tiparul patriarhal necesită transmutare

Pe măsură ce ne apropiem de capătul de sus al axei verticale a lumii, trebuie să înțelegem că poate fi periculos să credem că acesta ar fi cel mai elevat punct din univers. O astfel de imagine evocă iluzia că acolo sus, în punctul cel mai înalt al universului ar sta cineva pe un tron, de unde își exercită mandatul de domnie peste tot și toate. Acest gen de proiecții au distorsionat masiv întreaga imagine despre Dumnezeu, canalizând-o spre rolul unei zeități monoteiste căreia rasa umană ar trebui să i se supună în totalitate.

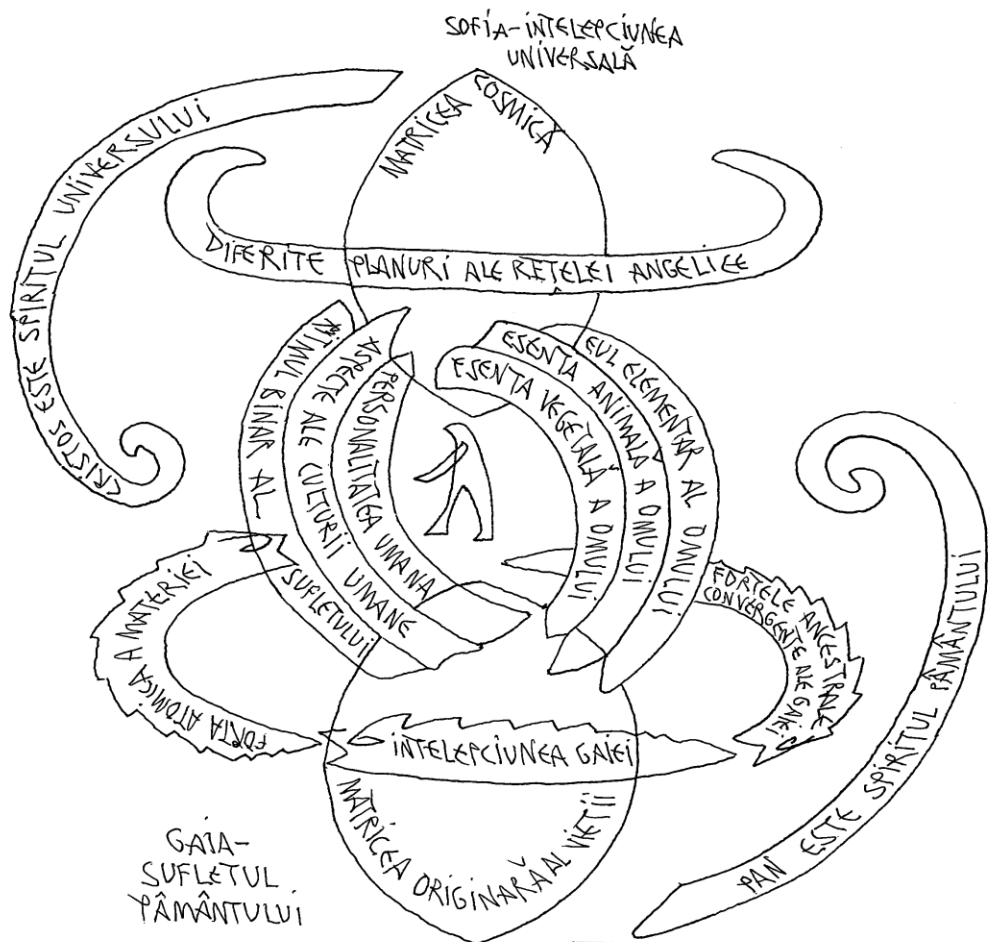
A venit timpul să ne detașăm de iluzia creată de oameni despre divinitatea masculină ca suprem conducător al universului. Această falsă imagine a generat multă confuzie de-a lungul erelor patriarhale ale istoriei noastre și continuă să antreneze indivizii și popoarele în nesfârșite conflicte și războaie motivate religios. Concret, eu consider că nu este posibil să abordăm capătul de sus al Axei Lumii într-o manieră pașnică dacă nu atingem acest subiect dificil.

Imaginea exclusivistă a Dumnezeului monoteist poate fi transmutată simplu dacă ne concentrăm asupra aspectului feminin al Divinității. Asta nu înseamnă să schimbăm Dumnezeul masculin cu un conducător feminin. Un astfel de schimb de roluri ar fi lipsit de sens. În al doilea rând, chiar numai ideea de a conduce rămâne străin de natura principiului feminin. Conform naturii orizontale, principiul feminin, dacă este în adevăr feminin, este întotdeauna integrator, îmbrățișând totodată polul opus.

În capitolul anterior am ajuns să cunoaștem Gaia în rolul de creatoare a cosmosului pământesc și a nenumăratelor sale ființe. La celălalt capăt al Axei Lumii se află casa Sofiei, sursa inspirației cosmice și a ideilor

arhetipale care își caută calea spre a deveni realități vii. Pe măsură ce Sofia coboară de-a lungul Axei Lumii pentru a deveni din ce în ce mai manifestă, Gaia se înalță pentru a-și deschide potențialele de creație spre inspirația cosmică a Sofiei.

(DESENUL 44) Ființa umană în relație cu diferitele extensii ale cosmosului pământesc

Principiul Zeiței

Dacă Dumnezeu reprezintă punctul central spre care converg toate cele ce există și toate cele necreate, Zeița semnifică principiul ciclic complementar. Diferit de ideea de Dumnezeu, Zeița nu poate fi imaginată ca un punct unic, ci ca o mișcare ciclică permanentă. Mișcările ciclice ale principiului Zeiței garantează că ideea de Divinitate nu va fi prinsă în iluzia unei dominanțe statice asupra universului, nu va putea deveni agent de separare și nu cunoaște arhetipul supunerii din spatele ordinii ierarhice.

Ritmul trinitar al Zeiței este simbolizat în mod tradițional de cele trei faze ale ciclului ei:

- *Faza holistică a Zeiței*

Ciclul începe ca fază de inspirație atotcuprinzătoare și interconectată. Faza holistică cunoaște diverse simboluri, cum ar fi înflorirea primăverii, imaginea Zeiței Albe sau a Sfintei Fecioare, ascensiunea lunii noi...

- *Faza creatoare a Zeiței*

Pe parcursul celei de a doua faze, intervine concentrarea asupra interacțiunii dintre feminin și masculin. Limbajul simbolic se referă la etapa Zeiței Roșii, faza lunii pline și a nunții sacre a contrariilor.

- *Zeița transmutării*

Cea de a treia fază a ciclului este simbolizată de Zeița Neagră care integrează natura duală a forțelor distrugerii și regenerării. Indivizii, dar și culturile experimentează ascensiunea puterilor distructive care subminează tiparele îmbătrânite ale comportamentelor sociale, morale și politice pentru a crea condiții necesare apariției viitorului ciclu de creștere.

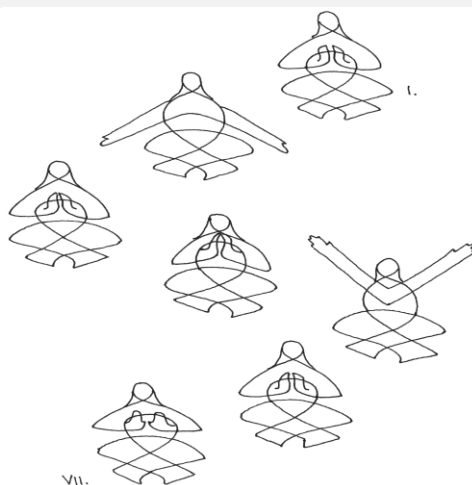
Principiul ciclic al Zeiței poate fi recunoscut în tiparul vieții de zi cu zi ca succesiune a celor trei faze menționate:

- Perioadele Zeiței Albe (Fecioara) sunt cele de inspirație și viziune. Ne simțim inspirați de idei noi și integrați în unitatea universului.
- Perioadele Zeiței Roșii sunt marcate de creativitate accentuată, apar conexiuni de relații și odată cu acestea se procesează angajamente sociale, economice, politice, artistice ș.a.m.d. Fiecare se simte util în țesătura vieții, dornic să-și pună în aplicare planurile.
- Perioadele Zeiței Negre (transformatoare) sunt marcate de crize cu pierderi ale posibilităților de a crea, adesea cu depresii. Vechile tipare nu mai pot fi urmate. Fiecare trebuie să caute noi căi de exprimare până la apariția următoarei faze a Zeiței Albe la orizont.

Ciclul trinitar apare simultan la diferite nivele, din care două sunt de importanță decisivă pentru existența noastră de aici și acum. Unul din ele este nivelul cosmosului pământesc, unde ciclurile determină mișcările proceselor vitale ce ne privesc pe toți, ca ființe ale Gaiei, fie că ele se manifestă în natură sau în contextul dezvoltării culturale. Al doilea nivel este cel al Sofiei. Aici avem de a face cu cicluri cosmice care inspiră evoluția spațiului universal și a civilizațiilor acestuia. Pentru ca să experimentăm personal maniera în care sunt interconectate cele două nivele, putem folosi următorul exercițiu *Gaia Touch*.

Ritual de conectare la Gaia - Mama Vieții și la Sofia - Înțelepciunea Universului

1. Acest ritual personal poate fi efectuat stând sau șezând. Măinile se țin în fața centrului inimii în postură de rugăciune.
2. La un moment dat începeți să deschideți mâinile în jos și apoi către spate, cât de departe posibil, cu palmele deschise spre față.
3. Ținând mâinile în spate la nivelul coccisului vă conectați la Gaia, Mama Vieții.
4. Apoi mâinile revin în postura de rugăciune invitând-o în centrul ființei noastre.
5. Ridicăm postura de rugăciune la nivelul gâtului pentru conectarea cu corespondenta Gaiei, Înțelepciunea Universului.
6. Deschideți postura rugăciunii cu mâinile sus și larg deschise pentru a atinge prezența Sofiei – Înțelepciunea Eternității.
7. Readucem mâinile în postura de rugăciune în fața pieptului pentru a ancora prezența ei în spațiul inimii noastre.
8. Prin întâlnirea celor două aspecte ale feminității divine în interiorul ființei noastre, reușim să atingem secretul originii vieții.
9. În final deschidem mâinile și le lipim strâns de corp într-o reverență în fața sursei vieții și a conștientizării importanței ei, care să strălucească în întreaga lume.
10. Repetăm gesturile de câteva ori și apoi păstrăm liniștea pentru a integra experiența.

(DESENUL 45) Ritual de conectare la Gaia, Mama Vieții și la Sofia, Înțelepciunea Universului

Mandala Sofiei, sămânța creației

Există diferite căi comune prin care Gaia și Sofia cooperează în reprezentarea celor două capete ale axei lumii. Un exemplu îl reprezintă apariția Sofiei în rolul de Zeiță a Soarelui. Prin colaborarea lor cosmică, ideile generate de înțelepciunea Sofiei pot găsi condiții propice de germinare pe Pământ. Prin noțiunea de idei cosmice mă gândesc la tiparele universale sau arhetipurile în interiorul cărora este codificat potențialul diferitelor forme ale existenței. Ni le putem imagina ca semințele creației universale în evoluție.

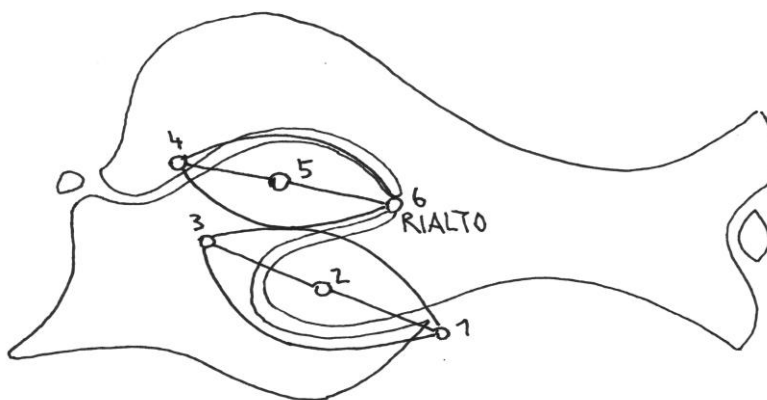
Polii pământești și cei universali joacă un rol diferit în acest proces. Mulțumită capacităților creatoare ale Gaiei, planeta noastră mamă a devenit o prețioasă pepinieră pentru procesele cosmice creatoare, unde ideile viitorului univers, poate chiar ale viitoarelor sisteme de viață, sunt pregătite pentru germinare.

Semințele creației sunt înmagazinate sub scoarța Pământului în forma unui fenomen geomantic specific ce poate fi găsit la diverse peisaje din întreaga lume. Ele pot fi recunoscute prin forma lor caracteristică de mandale.

Mandala este o formă asemănătoare cu o migdală care se formează prin intersecția a două cercuri. Este o formă sferică cu două capete ascuțite. Ca fenomen geomantic într-un peisaj, mandalele se pot extinde pe distanțe de câțiva kilometri. Dar ca semințele Sofiei să ajungă să se manifeste în peisajele de pe Pământ, este necesară includerea potențialelor creatoare ale Gaiei în colaborare cu civilizațiile umane. Pentru a crea matrițe geomantice de forma unei mandale pentru semințele cosmice ale creației este bine-venit aportul inteligenței umane, a intuiției și capacităților artistice.

Ca o consecință, formele de mandală a semințelor cosmice pot fi recunoscute în cadrul peisajelor cu ajutorul creațiilor culturale. Poziționarea monumentelor istorice sau a elementelor de venerare, a anumitor lucrări de artă specifice în anumite locuri special desemnate poate evidenția forma de mandală dintr-un peisaj sau dintr-un spațiu urban. Desenul alăturat arată două semințe cosmice manifestate în spațiul urban al Veneției. Prezența lor este marcată prin poziționarea unor importante biserici pe conturul și de-a lungul axei mandalei.

(DESENUL 46) Două forme de mandală în structura urbană a Veneției cu focare în bazinul de apă Sfântul Marcu (1), biserica Sfântul Ștefan (2), biserica Frari (3), biserica Scalzi (4), biserica Sfântul Giacomo dell'Orio (5), podul Rialto (6)

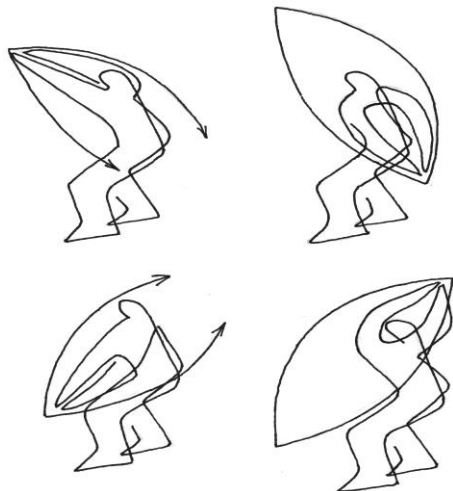

Următorul exercițiu *Gaia Touch* oferă oportunitatea experimentării propriei persoane în interiorul seminței unei mandale. Dubla mandală care se creează prin acest exercițiu este identică cu holonul personal individual. De aceea exercițiul Mandalei poate fi folosit și pentru întărirea membranelor protectoare personale.

Exercițiul *Gaia Touch* de protecție cu mandala dublă

1. Așezați-vă pe vine pentru a vă manifesta voința de conectare cu pământul și cu momentul prezent.
2. Ridicați brațele deasupra capului în diagonală în fața voastră și împreunați degetele pentru a marca unghiul superior al mandalei.
3. Apoi trasați simultan cele două arcuri de cerc ale mandalei în jurul corpului vostru astfel încât la încheiere degetele să se împreuneze în spatele vostru și în jos.
4. Reluați gestul în direcție inversă fără să faceți pauză.
5. Repetați de câteva ori aceste gesturi de creare a mandalei.

6. La un moment dat, când mâinile se află în spate aproape de pământ, conduceți-le de jur împrejurul picioarelor la nivelul colțului de jos al celei de a doua mandală.
7. Ceea ce urmează este desenarea celei de a doua mandale de jur împrejurul corpului vostru înspre în sus, până când mâinile se unesc din nou deasupra capului înspre spate.
8. După ce repetați de câteva ori gesturile de formare a celei de a doua mandală, opriți-vă pentru o perioadă de repaus. Fiți conștienți că stați în mijlocul sferei ființei voastre delimitată de cele patru colțuri ale dublei mandale. Simțiți ce înseamnă să fii prezent în interiorul sferei unei semințe.

(DESENUL 47) *Exercițiul Gaia Touch de protecție cu mandala dublă*

Zeița cu har

Am luat cunoștință de calitatea de Zeiță cu Har a Sofiei cu ocazia vizitei la capela de pelerinaj a Madonei Negre din Altötting din Bavaria. Acesta este un loc unde s-au petrecut multe vindecări miraculoase după cum atestă mii de plăci votive care împodobesc pereții exteriori ai sanctuarului. Am îngenunchat cu mâinile în gest de rugăciune pentru a-mi arăta aprecierea față de prezența miraculoasă a Zeiței trăită de atâția oameni înaintea mea – fără nici un fel de așteptări. Și totuși s-a întâmplat. Am fost determinat să îndoiesc mâinile înainte și să le deschid, așa cum cineva deschide o carte – fără să le îndepărtez de inimă. M-am conștientizat îngenunchind sub ochiul enorm al Zeiței Fecioare plină de har.

În momentul următor am observat, în mișcare încetinită, cum se formează în ochiul universal al Zeiței o lacrimă limpede de cristal. Copleșit de puterea momentului, nu am știut cum să reacționez. Apoi am realizat, anticipând, că mâinile mele se transformaseră deja într-un canal. În aceeași clipă, lacrima a curs prin canalul format de mâinile mele și a alunecat spre inima mea. Mi-am deschis inima și mai mult pentru a o primi cum se cuvine dar, spre uimirea mea, nu a intrat în spațiul meu interior ci a alunecat de-a lungul corpului meu în Pământ.

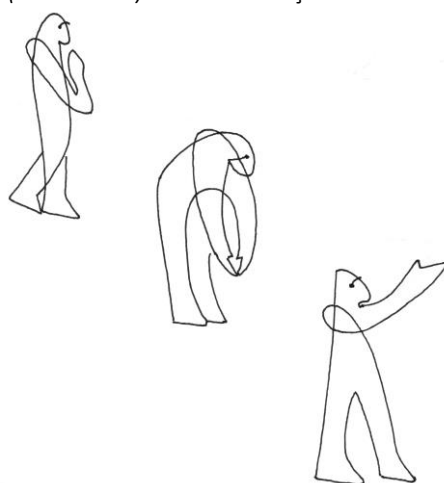
Evident, binecuvântarea harului divin nu mi-era destinat mie personal. Mesajul pe care l-am simțit prin lacrima Zeiței când aluneca spre pământ vorbea de grația divină capabilă să dizolve cauzele din spatele acțiunilor distructive ale rasei umane și efectele lor. Pentru exemplificare, în unul din visele mele recente mi s-a arătat acea insulă gigantică de deșeuri ce se înalță în mijlocul Oceanului Pacific. Spre surprinderea mea, o treime din ea fusese consumată! Acțiunea cui putea să fie, să ne permită să trăim confortabil chiar dacă am distrus în mare parte sănătatea planetei? Fără îndoială este lucrarea unei revărsări de grație divină - indiferent cum am numi-o, care previne distrugerea fluxului vieții sub povara ignoranței umane.

În anii care au urmat, am folosit adesea ritualul Lacrimii de Grație în timp ce lucram cu grupurile în locuri ce necesită vindecare. Aplicându-l, ritualul a evoluat. În primul rând a venit la suprafață nevoia de a include în ritual un semn al compasiunii individuale față de circumstanțele în care se cere ajutorul Lacrimii de Grație. Apoi am inclus actul de cerere pentru iertare către Gaia și ființele ei implicate în situația dată, deoarece este anormal ca ea să suporte apăsarea prostiei și răutății umane. Vă prezint versiunea finală.

Lacrima de Grație vindecătoare

1. Ridicați mâinile în gest de rugăciune la nivelul inimii și lăsați să cadă o lacrimă de compasiune pentru persoana, locul sau situația în cauză, în spațiul dintre palme.
2. Apoi înclinați-vă spre Pământ ajungând în imaginație până în cele mai adânci tărmuri ale Gaiei, Mama Vieții. Creați un căuș din palme și rugați Gaia pentru o picătură din iertarea ei pentru necazul sau insulta pricinuită locului sau ființelor ei.
3. Consolidați acum și ridicați căușul palmelor voastre (conținând deja picătura compasiunii voastre și o picătură din iertarea Gaiei) spre cer și cereți o lacrimă din grația Sofiei.
4. Apa vindecătoare este acum colectată. Înclinați căușul puțin, astfel încât în imaginația voastră să îndreptați apa vindecătoare să alunece spre scopul conceput dinainte. Mențineți o legătură ferma a inimii cu persoana, locul sau ființele alese la început, pentru a însoți darul de grație pe calea sa spre destinație. Continuați pentru un moment să fiți prezenți acolo prin vibrația inimii voastre deschise.
5. Bazat pe principiile credinței personale și ale telepatiei, ritualul acționează la distanțe mari. Poate fi repetat de câteva ori dacă este necesar, aplicat la diverse aspecte ale situației date. Mulțumiți.

(DESENUL 48) Lacrima de Grație vindecătoare

Stăpâna forțelor întunecate

Poate cele mai ciudate moșteniri ale religiilor bazate pe false idealuri masculine sunt căile prin care se abordează subiectul păcatului. Vechea religie persană este cea mai extremistă în acest sens prezentând universul divin drept un loc al permanentei lupte dintre Zeul Luminii și Zeul Întunericului. Un astfel de concept dualist a fost adoptat mai târziu de unele doctrine religioase – Creștinismul din nefericire fiind una dintre acestea. Ca rezultat, miliarde de oameni sunt influențați de tiparele dualiste profund distructive care conduc inevitabil la o formă de confruntare finalizată cu un război intelectual, ideologic sau concret. Aspirând la idealuri considerate juste și corecte după tiparele dualiste, înseamnă în același timp necesitatea de a lupta împotriva ideologiilor „greșite” sau a oamenilor „păcătoși”. Istoria globală a ultimelor milenii de orânduire predominant patriarhală poate fi scrisă ca o istorie cu permanente războaie. Principiul ciclic al Zeiței transmutării bazat pe înțelepciunea Sofiei deschide posibilități complet diferite și non-violente de a face față fenomenului așa-numitelor „forțe ale întunericului”:

Sofia și aspectul ei de Zeiță a Adevărului

Vorbind în limbajul Zeiței, va trebui să înlocuim în vocabular cuvântul „confruntare” cu ideea de „provocare”. În viața unui individ sau a unei nații apar situații dificile, deranjante sau chiar ciudate atunci când se introduc schimbări necesare. Dacă în cadrul unui proces creator apar forțe care îi obstrucționează curgerea liberă, înseamnă că ceva a mers „greșit” în acel proces. Poate că legea vieții a fost violată în vreun fel de care persoana respectivă nici nu este conștientă. Urmează agresiunea „forțelor contrare” care lucrează împotriva voinței noastre, iar această acțiune nu trebuie privită ca un act potrivit; este mai degrabă un avertisment că acțiunea sau atitudinea în sine față de subiectul respectiv trebuie schimbată. Provocarea poate interveni sub forma complicațiilor în viața personală sau a tragediilor la scară largă care lovesc grupări culturale sau chiar națiuni

întregi. În aceste cazuri, Sofia intervine în ipostaza ei de Fecioara Neagră sub aspectul Zeiței Adevărului. Acordați atenție avertismentelor ei pentru ca „forțele întunericului” să nu vă poată atinge!

Sofia și rolul ei de Mamă a Morții

Principiul ciclic al Zeiței nu permite evoluția universului pe principiul creșterii permanente. Ideea sporirii nesfârșite este o iluzie patriarhală. De fapt, fazele de creștere sunt întotdeauna urmate de faze de descompunere, concentrările se orientează înapoi spre sursă și prin asta, în direcția regenerării. Moartea nu constituie o agresiune împotriva vieții. Mai degrabă dimpotrivă, rolul ei este să conducă ființele și procesele de evoluție peste pragul morții către originile lor primordiale. Lipsindu-le de toate straturile secundare acumulate pe parcursul fazelor de întrupare și creștere, ele sunt conduse către sursa lor divină astfel că își pot experimenta din nou esența și se pot pregăti pentru următorul ciclu de înviere și evoluție. Aveți încredere în înțelepciunea Mamei Morții!

Sofia și rolul ei deschizător de drum către libertate

Deoarece oamenii sunt ființe înzestrate cu liber arbitru, nimănui în univers nu-i este permis să ne împingă colectiv sau individual către un anumit țel, indiferent cât de valoros ar fi acesta. Întotdeauna există la îndemână cele mai bune condiții care permit oricui să realizeze țelul la care aspiră. Totodată ființele umane au libertatea să le ignore și să urmeze căile false ale iluziei și auto-înșelării. Pentru a nu ne rătăci, Stăpâna Forțelor Întunecate poate induce în viața noastră puteri capabile să ne seducă personal sau chiar o întreagă cultură să se angajeze în situații în care ambițiile ciudate, ascunse sau atitudinile diabolice sunt amplificate de mii de ori și expuse pentru ca fiecare să fie capabil să le vadă în adevărata lor stare. Dezastrul care urmează inevitabil poate deschide mințile și poate conduce la detașarea de iluzie. Pe această cale adevărul poate fi învățat fără ca o persoană sau o națiune să fie privată de liberul arbitru.

Sabia adevărului

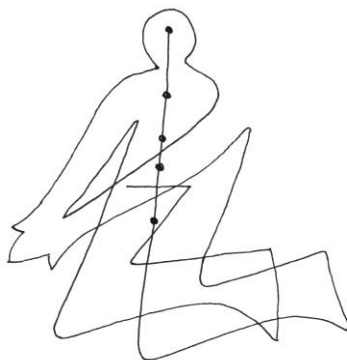
Următoarea meditație *Gaia Touch* este destinată transformării tiparelor periculoase care duc la conflicte și războaie. Este o meditație de pace inspirată de zâne de rang înalt din insula Mörkö în timpul adunării internaționale LifeNet în Järna, Suedia din iulie 2014. Ni s-a arătat o posibilitate de a transforma matricea războaielor neîntrerupte într-o matrice a păcii.

Sabia este un simbol cu dublă semnificație. La origine, aceasta este simbolul adevărului în mâna Zeiței Justiției, dar în timp a fost transformată într-o unealtă a morții. Oamenii au pornit războaie unii împotriva altora și au folosit-o pentru vărsarea de sânge. Principiul masculin din fiecare om - fie bărbat, fie femeie – a fost expus la vedere. Pentru a pune capăt febrei războaielor este nevoie de a converti sabia înapoi la simbolistica sa originară a adevărului și de a redescoperi și afirma valoarea adevărului susținut de principiul masculin.

Sabia Adevărului poate fi înțeleasă ca un aspect al Sceptrului principiului masculin prezentat în capitolul despre Gaia.

Meditația păcii cu Sabia Adevărului

1. Întindeți brațele pentru a pătrunde adânc în apele oceanului. Imaginați-vă că aduceți din apă două săbii care sunt destinate războiului în dualitatea lor.
2. Acum împreunați mâinile într-un gest de rugăciune în fața inimii voastre. Prin această postură sabia, ca simbol al adevărului, devine întreagă din nou.
3. Acum integrați sabia ridicată în spațiul vostru interior. Mânerul se află în punctul echilibrului perfect în partea de jos a abdomenului, în timp ce vârful atinge rădăcina nasului, unde vibrează ochiul nostru elementar („ochiul zânei” din ființa noastră).
4. Simțiți noua claritate a principiului masculin din interior, indiferent că sunteți femeie sau bărbat. Oferiți-vă tot timpul necesar pentru a-i simți frumusețea. Principiul masculin trebuie să-și redescopere calea spre adevăratul său rol în viață și niciodată să nu se mai manifeste ca instigator la război.
5. Confirmați ferm decizia voastră de a transforma Sabia Adevărului în semințe ale vieții.

(DESENUL 49) Meditația păcii cu Sabia Adevărului

Christos – aspectul masculin al Sofiei

Când am deschis discuția punând întrebarea dacă Gaia, ca Suflet al Pământului, cunoaște un complement masculin, l-am descoperit pe Pan ca fiind „consortul” ei. Reprezentând Spiritul Pământului, el are rolul de a se îngriji de bunăstarea creației Gaiei pe întreaga suprafață a planetei. El este grădinarul paradisului Gaiei.

Dacă privim întregul holon al Pământului – cosmosul Universului – se poate intui relația similară între Sofia, sufletul Universului și complementul ei masculin. Mai trebuie doar să-i descoperim numele. Dar oare îl cunoaștem?

Analogia cu Pan în relație cu Gaia ne poate ajuta să descoperim cine întrupează spiritul Universului. Așa cum Pan își exercită rolul printre ființele naturii de pe Pământ, aspectul masculin al Sofiei poate fi imaginat ca lucrând pretutindeni unde se manifestă evoluția și civilizațiile în diversele sisteme solare, urmând inspirația Sofiei – aici este inclus sistemul nostru solar împreună cu Pământul. Trebuie ca cineva să aibă grijă ca voința creativă a Sofiei să se manifeste în maniera corespunzătoare esenței ei.

Cu siguranță se aplică complementului masculin al Sofiei același principiu care se aplică Sofiei în sine. Ambele aspecte trebuie înțelese ca forme ale conștiinței cosmice. Oricum, așa cum am explicat în cazul lui Pan, vastitatea conștiinței în acest caz cunoaște de asemenea un punct al concentrării celei mai dense prin care se poate revela experienței umane. Acesta este motivul pentru care merită să insistăm în a afla numele personal al „consortului” Sofiei.

Interogând memoria istorică, am ajuns la concluzia că prezența și activitatea lui Iisus din Nazaret la începutul erei noastre în Palestina corespunde criteriilor expuse mai sus. Despre această muncă există patru relatări autentice bazate pe memoriile contemporanilor lui, numite Evangheliile. Acestea afirmă că forma conștiinței cosmice pe care o căutăm s-a aflat printre oameni pe parcursul a trei ani, predând învățăturile și vindecând ca întrupare în persoana lui Iisus din Nazaret. Urmându-și inspirația, Iisus a învățat rasa umană să se reconecteze la matricea adevăratului sine, detașându-se de falsele imagini care au distorsionat ideologia patriarhală proiectată asupra rasei umane. Referitor la rolul său pe parcursul întrupării acestei conștiințe cosmice specifice, discipolii timpurii i-au atribuit lui Iisus epitetul de „Christ”. Acesta provine din grecescul „Christos” care înseamnă „cel uns”.

Din nefericire, foarte curând s-a alcătuit o structură religioasă rigidă în jurul lui Iisus și al mamei sale, Maria, care nu înțelege că aspectul masculin al Sofiei se manifestă printre noi nu pentru a fi venerat, ci pentru a ne învăța pe fiecare dintre noi cum să ne reconectăm la adevărata noastră esență. Totodată el nu este legat de nici o persoană, apărând de-a lungul istoriei umanității prin multe individualități înainte de timpul lui Iisus, urmând ca mai târziu, spre era noastră și până în prezent să interacționeze cu evoluția ființelor umane și a cosmosului pământesc ca întreg. Există o linie nesfârșită de sfinți și învățători ai rasei umane care îl mărturisesc – inclusiv cei din lumea Orientului, cum ar fi Gautama Buddha.

În sfârșit, prezența Christului nu este nicidecum un subiect al trecutului! La acest nivel, trecutul nu există. Christul există pentru noi în măsura în care ne dorim să ascultăm de învățăturile lui azi, cum să ne detașăm de tiparele de gândire și acțiune țesute în exteriorul nostru în încercarea de a ne mișca în această direcție ce

dăinuie de peste două milenii încoace, pentru ca în final să ne deschidem către inspirația Înțelepciunii Cosmice care știe cum să ne conducă înspre dimensiunile Cosmosului Pământesc reînnoit.

Relația dintre Gaia, Sofia și Christ este prezentată deosebit de sugestiv într-o miniatură medievală care surprinde o viziune primită de maica Hildegard von Bingen (1098-1179). Ea a fost una din cele mai remarcabile figuri feminine ale Evului Mediu, fondatoare de mănăstiri, sfătuitoare a mai multor Papi, scriitoare și vindecătoare. Viziunea ei prezintă figura roșie întunecată a Sofiei cu aripile angelice stând pe corpul verde pământesc al Gaiei învelit de unul din dragonii ei prezentat sub formă de șarpe. Fața Christului apare ca prelungire a capului Sofiei, confirmând astfel că reprezintă două fețe ale uneia și aceleiași ființe cosmice. Cele două capete sunt reprezentate separat dar în același timp unite de un inel de aur ce vibrează între ele. Axa verticală a Cosmosului Pământesc este prezentată în viziunea lui Hildegard într-o manieră similară cu cea pe care am cunoscut-o de-a lungul ultimelor capitole din cartea noastră.

(DESENUL 50) Sofia, Gaia și Christ în viziunea maicii Hildegard von Bingen

Focare ale Sofiei și ale Christului pe corpul uman

Cum toate fenomenele cosmosului pământesc își găsesc expresia oglindită pe corpul uman, la fel se întâmplă cu prezența conștiinței Sofiei și a Christului. Punctele de rezonanță ale prezenței lor pot fi descoperite amintindu-ne de ideea semințelor cosmice ale Sofiei prezentată cu câteva capitole în urmă. Atunci vorbeam de tipul de semințe geomantice din mandala plantată din înțelepciunea Sofiei în grădina Gaiei aflată pe Pământ. Aminteam atunci că intuiția îmi spunea că noi, oamenii, reprezentăm „semințele vii ale viitoarelor sisteme solare”, păstrate în siguranță sub carapacea mandalei. Plasați în pântecul Gaiei, fiecare dintre noi ne dezvoltăm pas cu pas pregătindu-ne pentru era germinării noastre.

Mandala vine la întrupare în condițiile intersectării a două cicluri. Ca să putem experimenta prezența noastră ca sămânță a mandalei, să ne imaginăm că spatele nostru este identic cu o formă feminină care privește spre spate. Partea din față a corpului prezintă caracteristici masculine care privesc spațiul din față. (De asemenea rolurile pot fi schimbate). Apoi forma feminină va glisa prin corp până în față, iar cea masculină către spate. Prin aceasta, ambele evoluează spre reprezentări ale celor două principii cosmice – femininul și masculinul – în timp ce noi ne-am aflat în mandala care s-a creat odată cu intersectarea cercurilor principiilor feminine și masculine.

Privind ființa umană poziționată în mandala seminței cosmice, pot percepe trei tărâmurii ale prezenței Sofiei: cel mai evident este rozeta de aur din regiunea inimii. Este atât de vastă, astfel încât să includă zona gâtului și cea a plexului solar. Fără îndoială, sursa se găsește în fragmentul holografic al prezenței Sofiei din constelația inimii umane – mai multe despre acestea urmează în capitolul despre inimă.

În al doilea rând am fost condus intuitiv către adâncul mandalei, unde am recunoscut focarul de atenție a Sofiei. La început mintea s-a opus, considerând că puterea celui mai înalt punct de pe Axa Lumii nu poate rezona cu colțul cel mai adânc al mandalei. Am reușit să accept acest fapt abia după ce am înțeles că voința creatoare a Sofiei este direcționată înspre dezvoltarea ideilor cosmice necesare nivelelor din ce în ce mai adânci ale întrupării. Complementar, rezonanța Gaiei vibrează la cel mai înalt punct al mandalei.

Cel de al treilea aspect al prezenței Înțelepciunii Universale l-am descoperit sub cavitatea pelviană, chiar adânc sub coccis, sub forma unui briliant incolor. „Diamantul Sofiei” poate fi privit ca baza de construcție a întregului corp uman. Aici se concentrează puterea celei de a zecea dimensiuni a corpului, despre care vom vorbi în Intermezzo II. Scopul ei este să acordeze corpul uman cu ritmurile evoluției cosmice.

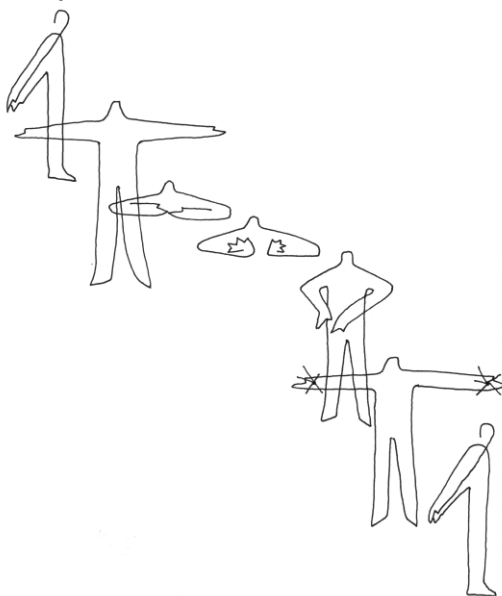
Rezonanțele principiului masculin cu frecvențele întregului corp sunt de diverse feluri. De când principiul Christic se raportează la rolul activ al divinității în viața umană, două din centrele sale apar pe palmele mâinilor și alte două pe talpa picioarelor. Ele sunt identice cu cele patru chakre ale elementului Aer care pulsează în centrul palmelor și ale tălpilor. (Amplasarea chakrelor celor patru Elemente au fost menționate în Partea I!) În mitologia Christică aceste puncte sunt identice cu rănila crucificării, numite „stigmata”. Se spune că acestea își au originea în rănila provocate de piroane la mâinile și picioarele lui Iisus răstignit pe cruce.

Focarele prezenței Christului pe palme și în tălpi pot fi utilizate în scopuri creative. Cele din palme pot fi activate în orice moment ca sursă de binecuvântare, forță divină sau vindecare. Cu condiția să fie acordate la principiul cosmic Christic, la potențiala sa sursă de putere. La fel de importantă este rezonanța lor cu centrul mâinii creatoare a Gaiei menționat în capitolul 2 din partea I. Prin sinergia dintre puterile dătătoare de viață ale principiului feminin al Gaiei și principiul masculin al Universului, mâinile umane sunt înzestrate cu potențiale nelimitate, nu numai energetic ci și practic, pentru lucru și creație.

Lucrând de curând în Rio de Janeiro nu am reușit să mă sustrag confruntării cu faimoasa sculptură a lui Christos cu brațele întinse. Gigantica sculptură este amplasată deasupra orașului pe stânca abruptă de granit numită Corcovado. De-a lungul timpului a devenit neoficial simbolul orașului Rio. Exercițiul lui Bogomil din prima parte a cărții mi-a apărut instantaneu în minte. Și totuși Christul din Corcovado venea cu două secvențe suplimentare să extindă exercițiul. La început, exercițiul trebuie să confirme că impulsul către noul principiu al divinității în prezent nu provine din universul exterior, ci din inima Gaiei. În al doilea rând, trebuie inclus actul de transformare al falselor proiecții umane încărcat pe fața Christului.

Exercițiul de la Corcovado de reconectare cu divinitatea din interior

1. Poziționați brațele în diagonală spre spate pentru a sugera că noua generație de divinitate își are sursa în miezul Gaiei.
2. Apoi întindeți brațele în afară lateral, astfel încât corpul să formeze o cruce.
3. După un timp îndoiiți coatele astfel încât palmele să se odihnească pe piept.
4. Deveniți conștienți că divinitatea vibrează nu doar în întinderile Universului, ci este prezentă în miezul spațiului inimii voastre.
5. Întoarceți palmele și întindeți degetele pentru a arăta că divinitatea din centrul inimii voastre radiază în întreaga lume.
6. Apoi reveniți cu brațele în poziția inițială de cruce. De data aceasta începeți mișcarea lipind dosul palmelor. Acesta este un gest de îndepărtare a falselor tipare proiectate pe fața divinității.
7. În timp ce brațele se află din nou în poziția de cruce, întoarceți palmele către lumea din fața voastră și radiați din centrul lor puterea transmutării pentru a schimba falsele tipare.
8. Apoi poziționați din nou mâinile spre spate și începeți din nou exercițiul. Repetați de câteva ori și ascultați ecoul care apare în interiorul vostru.

Capitolul 4

MEMBRANE ANGELICE - CONȘTIINȚA COSMICĂ

Aceste capitole ne-au purtat prin diverse lumi care oscilează de-a lungul axei verticale între două focare cosmice simbolizate prin denumirile de Gaia și Sofia. Aceste lumi sunt poziționate simetric față de axa verticală după principiul „precum deasupra, așa și dedesubt” și reprezintă întreg spectrul de forțe și ființe manifestate la diferite nivele ale existenței, angajate în procesul de evoluție al cosmosului pământesc.

Permite-mi să-ți amintesc, dragă călătorule, că ne aflăm pe calea descendentă a Axei Lumii, pornim din punctul cel mai înalt, ne concentrăm pe Sofia și coborâm spre lumea manifestată „de dedesubt”. Tărâmul pe care pătrundem acum este marcat de ființele care întrupează conștiința universului. Tradiția le numește după grecescul „angeli”, care înseamnă „mesager”. Doresc să te conduc prin lumea angelică dincolo de ideile preconcepute despre cine sunt îngerii și care este semnificația nenumăratelor membrane ale conștiinței lor răspândite prin întreg universul.

Rețele angelice răspândite în întreg universul

În imaginația noastră, îngerii sunt ființe înaripate asemănătoare oamenilor, nu din cauză că ar arăta astfel, ci din nevoia mentalității umane de a opera cu imagini. Atrag atenția că imaginea tradițională despre lumea îngerilor este contrară manierei în care voi prezenta sfera angelică. Aici nu vom întâlni păsări singuratică apărând ici-colo prin univers, ci o sferă multistratificată de conștiință permeabilă pentru tot universul, constelațiile lui și evoluțiile stabilite în sistemele planetare. Când este implicată conștiința, devine clar că avem de a face cu o rețea atotcuprinzătoare și nu cu unități dispartate.

Așa cum dragonii mențin rețeaua forțelor primordiale pe care poate fi construită lumea manifestată, tot așa sfera angelică, alcătuită din diferite rețele de conștiință, este responsabilă pentru re-crearea permanentă a fundamentului cauzal al universului compus din idei cosmice, viziuni și planuri ale creației. Fiecare înger este un nod în țesătura conștiinței universale reprezentând preconditionia pentru ca universul să existe ca un loc al creșterii spirituale, al dezvoltării creative, ca un loc unde viața se poate manifesta în existență și poate evolua la diferite nivele ale realității.

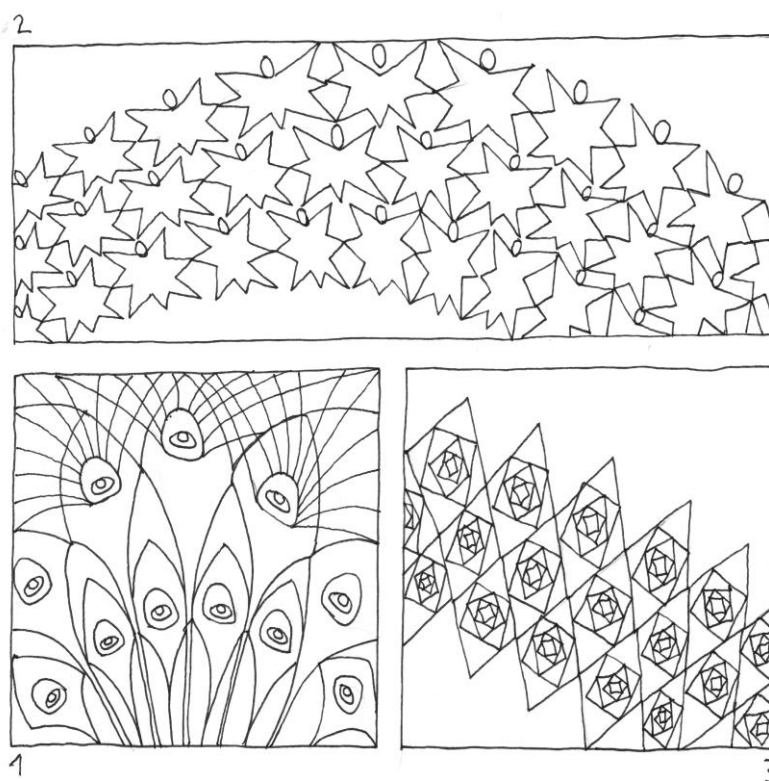
Tradițiile medievale teologice cunosc două tărâmurile diferite ale conștiinței angelice. Cel mai extins și atotcuprinzător este aspectul membranelor angelice permeabile pentru univers ca întreg precum și pentru fiecare celulă a sa în parte. Rețelele de tip membrană ale Serafimilor, Heruvimilor și ale Tronurilor sunt atât de

delicate încât sunt permeabile pentru toate posibilele fenomene ce reprezintă baza existenței lor. Ele susțin trei calități fundamentale ce constituie precondiție pentru ca universul să vină la ființare, să existe și să evolueze.

- Țesătura Serafimilor răspândită peste tot în univers menține tiparul iubirii ca precondiție pentru a exista.
- Țesătura Heruvimilor răspândită peste tot în univers menține calitatea înțelepciunii ca precondiție pentru dezvoltare și creativitate.
- Țesătura Tronurilor răspândită peste tot în univers vibrează cu voința de expansiune a universului în direcția sa de manifestare.

La acest nivel este improbabil să experimentăm prezența angelică deoarece este întrețesută cu fiecare vibrație care alcătuiește prezența noastră personală cât și prezența a orice din univers. Din fericire există o a doua fază a prezențelor Serafimi-Heruvimi-Tronuri accesibilă experienței umane. Există unele clădiri sacre, de înaltă inspirație, sau obiecte de artă care permit acelor dimensiuni angelice să se transforme și să-și reveleze prezența la locul respectiv. Exemple sunt cele trei faimoase basilici construite de arhitectul renascentist Andrea Palladio în Veneția: San Giorgio Maggiore, San Pietro di Castello și Redentore (vezi desenul).

(DESENUL 52) Viziunea mea asupra prezenței angelice din cele trei basilici construite de Andrea Palladio în Veneția: prezența Serafimilor în basilica San Giorgio Maggiore (1), prezența Heruvimilor în basilica San Pietro di Castello (2) și prezența Tronurilor în basilica Redentore (3)

Oștile angelice colaborează cu Pământul și evoluția acestuia

Tradiția medievală cunoaște trei nivele ale conștiinței cosmice – adică rețele angelice – care se raportează specific la etape de dezvoltare în cadrul cosmosului pământesc.

Arhail sunt concentrări de inteligențe angelice care posedă anumite calități cosmice ancorate în anumite locuri pe Pământ radiind către mediul înconjurător. Sunt acele calități importante pentru binele sau evoluția locului respectiv sau a culturii care se dezvoltă acolo. Amintind anterior despre Veneția, doresc să menționez prezența unui *arhai* al libertății plasat în biserica San Giovanni Elemosinario lângă Rialto. Pentru Veneția, ca veche republică, inspirația pentru libertate a fost de importanță fundamentală.

Arhanghelii reprezintă inteligențe călăuzitoare și inspiraționale pentru o anumită epocă, națiune sau cultură. Scopul lor este de a pătrunde o epocă dată, o anumită națiune sau cultură cu acele calități cosmice importante pentru dezvoltarea lor. În acest sens este de menționat arhanghelul Mihail care este considerat elementul de inspirație a epocii actuale de schimbare fundamentală a planetei.

Îngerii sunt cei mai cunoscuți și iubiți dintre cele trei rețele angelice care interacționează cu viața de pe Pământ. În mod tradițional ei sunt cunoscuți ca slujitori în toate domeniile culturii umane, oferind de exemplu calitatea vindecării acolo unde este necesară, calitatea grației divine sau calitatea ghidării. În domeniul geomanției ei sunt cunoscuți ca îngeri ai peisajelor, fiind protectorii matricei originare a respectivului peisaj. Prezența lor în peisaj este mult mai subtilă decât cea a ființelor elementare, ceea ce înseamnă că lumea ființelor elementare și inteligența angelică nu cooperează pentru scopul comun de a face viața pe Pământ un paradis.

Exercițiul *Gaia Touch* de experimentare a prezenței angelice

1. Stați drept. Mișcați șoldurile în forma semnului infinitului.
2. După un timp imaginați-vă o mică bilă argintie alcătuită dintr-un lichid mineral, cum ar fi mercurul (numit și „argintul viu”) care parcurge același traseu de forma semnului infinitului.
3. La un moment dat atingeți bila și ridicați-o la nivelul inimii. Dacă este necesar, repetați de câteva ori exercițiul.

Rețeaua angelică din litosfera Gaiei

Parcurgând în sus calea de-a lungul Axei Lumii am fost surprinși să descoperim că dragonii mitici reprezintă de fapt oastea angelică a Gaiei. Dragonii sunt reprezentați în mod tradițional ca ființe înaripate. Aripile lor sunt țepoase și foarte asemănătoare cu cele ale reptilelor. Aripile îngerilor adorați, care aparțin rețelelor cosmice, sunt de natură mult mai fină și mai luminoasă decât cele împrumutate de la păsări. Conștiința angelică a Pământului este clar diferită de cea a marelui holon al Universului.

În acest punct ne așteaptă o surpriză. După experiența mea există totodată o rețea de ființe angelice care lucrează cu cele mai solide structuri ale corpului Pământului. Putem vorbi de artizanii angelici activi în litosfera Pământului. Asta înseamnă că, pe lângă cele două rețele ale noosferei cosmice care colaborează cu Gaia și care au fost descrise succint mai sus, mai există o a treia oaste angelică prezentă în materie. În acest caz avem de a face cu ființe angelice ale Pământului creative în straturile minerale și care joacă un rol specific. Ele fac posibilă manifestarea lumilor naturii și a structurilor culturale pe suprafața planetei.

Am menționat termenul de „litosferă” ca fiind căminul celei de a treia rețele angelice. Litosfera este o sferă alcătuită din minuscule particule minerale – în greacă înseamnă „sfera de piatră”. Denumirea este utilizată de obicei pentru stratul dens de minerale pe care „stă” corpul manifestat al peisajelor Pământului. Sigur că nu este atât de transparentă ca atmosfera, totuși nici așa densă încât „îngerii de tipul al treilea” să nu fie liberi să pășească prin aceasta și să creeze în straturile ei.

Se poate naște o confuzie din cauza tradițiilor care prezintă ființele lucrătoare din acest strat al Pământului ca pitici – ființe elementare ale elementului Pământ. Și totuși, noi vorbim aici despre îngeri. De ce?

Visul pe care îl voi povesti va explica cel mai bine totul:

Mă aflu sus pe tărâmul angelic. Apoi o chemare interioară mă face să cobor și să sap o groapă în pământ. Solul este alcătuit din lut bine presat și compact. La adâncimea de jumătate de metru găsesc o bucată rotundă de pânză. Privesc mai atent și observ că este o dantelă foarte fin lucrată dar care acum este deteriorată din cauză că zace în pământ de atâta vreme.

Fiindcă am primit acest vis în perioada în care scriam acest capitol despre rețelele angelice, am devenit imediat atent și am început să caut comunitatea angelică de mult uitată, care lucrează sub forma cea mai densă a conștiinței Gaiei - materia.

Prima mea întâlnire cu îngerii litosferei s-a petrecut cu câțiva ani în urmă, în vis. Am fost condus pe tavanul plat al unei stații de alimentare cu benzină, reprezentând lumea modernă. Acolo era plasat un adăpost mare din lemn cu geamuri ca ale unui atelier. Privesc pe geam și văd un grup de bebeluși goi – asemănători cu îngerii din picturile renaștentiste, dar fără aripi – care lucrează cu mare entuziasm, folosind tot felul de ustensile. Cântă cu toții în cor un cântec despre căderea zidului Berlinului pentru ca să îmi atragă atenția că ei sunt cei capabili să aducă schimbările fundamentale în lumea manifestată. Întregul vis îl puteți găsi în întregime descris în cartea mea „Saltul cuantic al Pământului”.

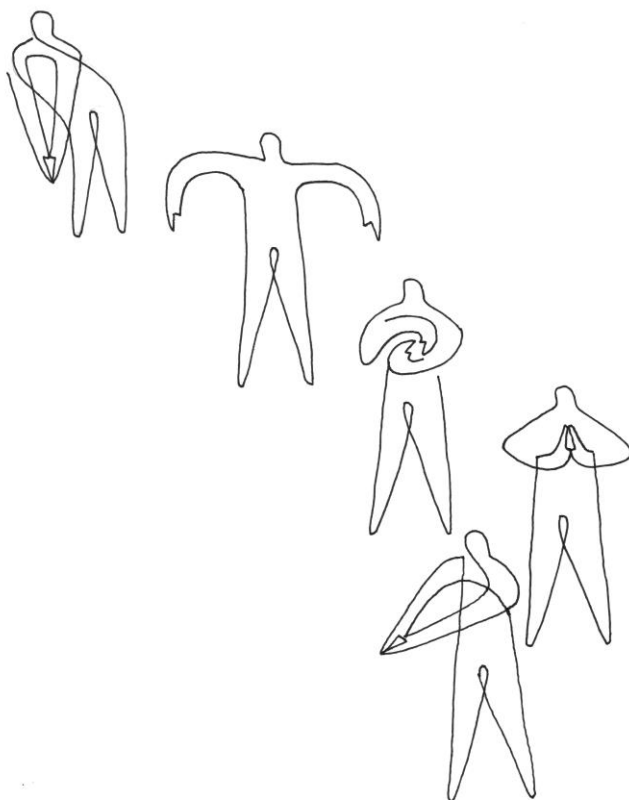
Nu este de mirare că mitul Sfântului Gral persistă în imaginea unei pietre negre – amintiți-vă capitolul despre Gaia. Acum este clar că, fără meșterii angelici care lucrează în interiorul litosferei Pământului, darurile Gaiei nu s-ar putea manifesta în lumea din lumina zilei ca minunata țesătură a vieții de care noi, toate ființele Gaiei, ne bucurăm zi de zi. Dar cum putem defini rolul îngerilor litosferei?

Prin atelierul lor din litosfera Pământului ei creează o punte care asigură transmiterea integrală a puterii dragonilor Gaiei în organismul vital răspândit pe suprafața Pământului. Cu adevărat, sunt ființe elementare creatoare, aflate sub conducerea lui Pan. Chiar rolul de mediere al îngerilor litosferei este necesar ca un catalizator indispensabil în procesul de creație a realității manifestate. Fără atelierul lor din pântecul Pământului, puterea dragonilor ar arde până la epuizare rădăcinile sensibile ale lumii organice.

Exercițiul dedicat cooperării cu îngerii mineralelor este un dar al muntelui Mont Cesar din nordul Parisului. Sacralitatea muntelui a fost dată uitării, fiind amenințat de un mare depozit de gunoaie aflat la poale. În timpul unui ritual de grup cu Lacrima de Grație, un grup de îngeri albaștri s-au ridicat din litosfera Pământului, oferindu-și ajutorul.

Exercițiul *Gaia Touch* de cooperare cu îngerii litosferei în procesul de transmutare

1. Pătrundeți cu gestul rugăciunii adânc în straturile minerale ale Pământului acolo unde se află căminul îngerilor litosferei. De această dată ei sunt pregătiți să apară ca să transforme ce este necesar să fie curățat acum pentru a permite Gaiei să-și transmută lumile de viață către un nivel sigur de existență.
2. Ridicați-vă încet corpul și invitați Îngerii Transmutării să vină în legătură cu suprafața Pământului. Exprimați prezența îngerilor prin gestul aripilor angelice (a se vedea desenul).
3. Apoi, cu mâinile faceți în fața inimii gesturi de transformare prin care să fie clar scopul pentru care chemați îngerii. Gesturile sunt de rostogolire a unui glob.
4. Gesturile de rostogolire se atenuează până își găsesc pacea într-un gest de rugăciune.
5. Apoi, menținând postura de rugăciune, prin gestul mâinilor direcționați îngerii către locul unde este nevoie de ajutorul lor. Trebuie să mențineți ideea, simbolul sau viziunea a ceea ce vă imaginați.
6. Repetați exercițiul de câteva ori, puteți chiar să îi direcționați către diverse scopuri.

(DESENUL 53) Exercițiul *Gaia Touch* de cooperare cu îngerii litosferei în procesul de transmutare

Ceva nu este în ordine cu îngerii mineralelor

În călătoria noastră prin diferitele extensii ale corpului uman ar fi util să aflăm ce rol îndeplinesc lumile angelice în cosmosul nostru individual. Începem cu atelierul îngerilor mineralelor și aici atenția îmi este purtată în jos spre cavitatea pelviană – tărâmul pe care se manifestă prezența Gaiei și locul unde acționează puterile dragonilor ei.

Acolo eu percep o multitudine de ființe, copilărești în apariția lor și totuși cu fețe bătrâne, care se mișcă mecanic înainte și înapoi. Înțeleg că ei au de jucat un rol în această regiune. Dar mă îngrijorează maniera automată a mișcărilor lor. Totodată observ că mă usuc și îmbătrânesc și simt că îmi arde gâtul.

Următorul vis mă ajută să înțeleg unde este problema:

Intru în locuința mea și văd în colțul din spatele ușii o cutie mare de hârtie. Nu am nici o idee ce ar putea fi înăuntru, așa că decid să o deschid. Înăuntru este un bec electric de dimensiune neobișnuit de mare – care desigur nu este conectat la curentul electric. Închid la loc cutia, sting lumina și părăsesc locuința.

Visele îmi spun că există potențiale în corpul uman – desigur pe tărâmul cavității pelviene – care nu sunt activate. Forma neobișnuit de mare a becului electric ne spune că trebuie să existe un potențial de putere deosebită. În cadrul următoarei meditații încerc să găsesc locul de pe corpul meu unde aş putea conecta becul la curentul electric. Începe să lumineze puternic abia când îl poziționez în fața gâtului.

Înseamnă că atelierul îngerilor mineralelor își găsește menirea dacă este conectat la gât ca organ de comunicare. Puntea energetică ce duce prin spațiul din spatele corpului conectează atelierul din cavitatea pelviană cu organul său de expresie, gâtul. Puntea a fost menționată în capitolul despre puterile dragonilor care susțin forțele creatoare care își găsesc expresia prin gât. Dacă activitatea îngerilor mineralelor este transferată de-a lungul acestei punți, atunci cuvântul creator începe să strălucească puternic precum becul imens din visul meu. Astfel, ființa umană primește înapoi potențialul creator pierdut.

Dar ce se întâmplă dacă becul destinat gâtului rămâne împachetat în cutia de hârtie? Consecințele sunt duale. În primul rând, dacă atelierul îngerilor mineralelor este separat de organul ce-i servește drept mediu de comunicare în lumea manifestată, atunci aceștia pot ușor să devină subordonați precum niște sclavi ideologiilor umane care vor să alcătuiască lumea ca o lume plată, unidimensională, ce poate fi ușor exploatată. Organul de comunicare în cazul Pământului este cultura planetară, în timp ce gâtul este organul de comunicare al individului uman.

În al doilea rând, dimensiunea creativității umane devine atât de îngustă încât, cu toată activitatea noastră, noi nu suntem capabili să co-creăm lumea la nivelele profunde cauzale. Putem interveni cu schimbări doar în lumea manifestată.

Pentru a lucra la activarea capacităților creatoare ale gâtului vă propun exercițiul *Gaia Touch* de transformare a forțelor primordiale în impulsuri creatoare prezentat la sfârșitul capitolului despre dragoni.

Aspectul angelic al ființei umane

Visul pe care l-am avut după ce am terminat capitolele despre îngerii mineralelor m-a făcut atent că ei au chiar trupuri alcătuite din materie. Mă refer la minunatele cristale răspândite pe toată litosfera Pământului. Toate acele ametiste, cristale de cuarț, diamante ș.a.m.d. reprezintă corpuri adaptate la caracteristicile îngerilor mineralelor. În următoarea etapă trebuie să înțeleg că îngerii mineralelor aparțin dimensiunii cauzale a regatului mineral. În vis îmi apăreau mici cristale pe față și astfel am început să caut sursa acestora. Calea mă duce în miezul capului meu. Ajungând acolo, corpul meu începe să se dizolve. În același timp capul mi se transformă într-o structură de cristal iluminată din interior de un fel de lumină densă. Apoi capul crește atât de mult încât întreaga ființă umană ar putea sta înăuntru. Nu rămâne nici o urmă din corpul meu. Ar trebui să vă amintiți de capetele gigantice din pădurile virgine din Guatemala care, de asemenea, nu au nici o urmă de trup. De fapt capul pare a fi singura parte relevantă de corp în dimensiunea angelică a ființei umane. În clipa următoare capul se deschide pentru a expune aspectul angelic al ființei umane. Forma lui este ca cel al unui om normal dar fără nici o urmă de vârstă sau distorsiuni. De asemenea nu sunt urme de particule de materie sau energie în corp. Apoi apare o rozetă colorată în spatele lui, ajungând aproape până la pământ și mult deasupra capului. Arată ca aripile bogat ornamentate ale unui fluture – sau ca aripile de înger! Îmi dau seama că mă aflu într-un proces de

recunoaștere a unei dimensiuni umane date uitării, cea care relaționează cu „strămoșii” angelici. Privită din această perspectivă, rasa umană ar reprezenta o altă structură angelică întrupată în materie. Suntem oare înrudiți cu îngerii mineralelor? Statuturile noastre în cadrul cosmosului pământesc sunt similare, diferă doar rolurile – totuși sunt semne clare ale cooperării noastre după cum am prezentat în capitolul anterior.

Miturile evocă „îngerii căzuți”, ceea ce se potrivește atât la îngerii mineralelor cât și la ființele umane deopotrivă. Dar expresia nu trebuie luată în sens negativ. Meditând asupra acestui aspect am reușit să percep forțe de atracție gravitațională care, în timpurile străvechi au reușit să împingă rasa umană din spațiul intergalactic către Pământ. Acum acestea ne țin în orice clipă conectați la inima Gaiei ca o condiție pentru a ne îndeplini rolurile în lumile Pământului. Dar impulsul gravitațional nu trebuie privit ca limitare a libertății noastre! Mai degrabă ar trebui privit ca o expresie a iubirii Gaiei care ne ține pe noi și alte ființe ale lumii manifestate în conexiune cu inima cosmosului pământesc, transformând existența pe Pământ într-o aventură creatoare.

INTERMEZZO II

Care este scopul capitolelor intitulate „Intermezzo”? Cuvântul înseamnă în italiană „intermediar”. Intenția, dragă călătorule, este de a face o pauză pe drumul nostru prin extensiile corpului uman integralist, de a privi în urmă la drumul deja parcurs și de a chibzui asupra planurilor pentru călătoria ce urmează. Avem nevoie de asemenea să cunoaștem diferite feluri de chei și coduri ce ne vor fi de folos pentru a deschide diverse uși pe care le vom întâlni pe calea noastră în capitolele ce urmează. Cea mai interesantă parte a călătoriei se așterne acum înaintea noastră când pătrundem în corpul uman și pășim de-a lungul diferitelor extremități și organe.

Propun să începem cu un moment de retrospectivă asupra drumului parcurs și să folosim cheia reprezentată de modelul mâinii creatoare a Gaiei, pe care am studiat-o în prima parte a călătoriei noastre.

Mâna creatoare a Gaiei – partea a treia

Când ne-am dedicat pentru prima dată mâinii creatoare a Gaiei, nu am accentuat suficient faptul surprinzător că mâna umană este manifestarea fizică perfectă a principiilor pe care este construit Cosmosul Pământesc. Este ca și cum Mama Vieții a atras rasa umană pe orbita sa de creație pentru ca, prin mâinile oamenilor să modeleze ideile ei creatoare în lumea materială. Pentru a îndeplini scopul Gaiei, mâinile oamenilor au avut nevoie de milioane de ani de evoluție pentru ca la momentul actual să atingă perfecțiunea. Ne onorăm cum se cuvine mâinile noastre? Avem oare dreptul să folosim fractalul mâinii creatoare a Gaiei pentru a semăna moarte, nenorocire și distrugere printre oameni și ființe ale naturii? Nu este așa că adesea rasa umană acționează contrar esenței propriilor mâini?

De-a lungul ultimelor două părți ale cărții am ajuns să cunoaștem pentru fiecare din cele cinci degete rolurile moștenite de la Gaia. Ele corespund celor cinci Elemente și conștiinței ce operează în fundalul cauzal al acestora. Înainte să pornim din nou la drum, vom avea nevoie să ne familiarizăm cu esența mâinii Gaiei – palma. În prima parte a cărții am interpretat-o sub forma unui triunghi ce cuprinde următoarele fațete ale Gaiei:

- Gaia ca suflet atotcuprinzător al planetei,
- Gaia reprezentând dimensiunea divină a Pământului,
- Gaia întrupând matricea arhetipală a vieții.

Acum adăugăm un alt triunghi al puterilor pe care le-am cunoscut pe parcursul călătoriei din a doua parte a cărții. Prin colaborarea acestora se creează și se menține puntea ce permite Gaiei să-și transpună ideile divine în procese creatoare astfel încât minunata grădină a Pământului să devină vizibilă ochilor noștri. Cel de al doilea triunghi se datorează contribuției Axei verticale a Lumii:

- Dragonii, simbolizând puterile primordiale ale Pământului, reprezintă fundamentul pe care se alcătuiește lumea manifestată.
- Îngerii mineralelor mișcă procesele la nivelul litosferei și fac posibil ca viața să vină la întrupare în fiecare moment.

- Civilizația elementalilor Pământului (în limba celtică este numită Sidhe) are rolul de a se îngriji ca toate ființele din creația Gaiei să co-existe în pace și să se susțină reciproc.

Cred că în această manieră, mâna creatoare a Gaiei – manifestată prin mâinile oamenilor – este prezentată sub toate aspectele sale. Dar oamenii au două mâini! Cu o singură mână nu pot fi realizate prea multe. Ar fi trist să cunoaștem doar mâna stângă. Unde este partenera, mâna dreaptă?

În fapt, parcurgând Axa verticală a Lumii, noi am urcat de la mâna Gaiei până la mâna creatoare a Sofiei. Dacă cele patru degete ale Gaiei simbolizează cele patru Elemente, atunci corespondența cu mâna Sofiei ar fi cele patru rețele angelice care au fost prezentate în ultimul capitol al părții a doua. Cele trei falange ale degetului mare al Sofiei pot fi identificate cu conștiința angelică care pătrunde întreg universul până la ultimul atom. Tradiția numește cele trei falange Serafimi, Heruvimi și Tronuri. Fără participarea lor la procesul de creație cosmică, mâna dreaptă ar fi inutilă.

Imaginea mâinilor Gaiei și Sofiei care se completează una pe cealaltă materializate prin mâinile omului este o ultimă chemare spre a schimba radical modul în care ne raportăm la mâinile noastre. În condițiile actuale ale digitalizării, mâinile au tendința de a deveni redundante. O multitudine de mâini umane lipsite de angajare sau fals angajate tânjesc să fie folosite ca instrumente creatoare. Nu trebuie să permitem să se piardă potențialul creator al mâinilor umane.

Ajungem la pragul unui portal interdimensional

Parcurgând la început brațul orizontal și ulterior brațul vertical al crucii cosmice am ajuns să cunoaștem diferite dimensiuni ale ființei umane privite din perspectiva Cosmosului Pământesc. Acum am ajuns la punctul în care se intersectează cele două brațe ale crucii. Aparent, călătoria noastră se apropie de sfârșit. Punctul „secat” al intersecției nu promite nici o continuare. Pentru mintea rațională acest punct este echivalent cu semnul „drum fără ieșire”.

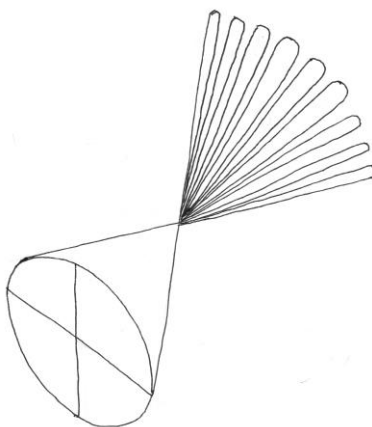
Cunoașterea geomantică abordează punctul unei astfel de intersectări fatale într-o manieră diferită. Asemănător cu clepsidra, ni-l putem imagina ca o poartă către alte dimensiuni, un așa-numit „portal interdimensional”. Un portal interdimensional este punctul zero prin care este posibilă glisarea către alte dimensiuni ale existenței ce vibrează dincolo de înțelegerea lumii structurate rațional.

Cum se poate trece prin punctul zero?

Din fericire, pe parcursul atelierului menționat anterior cu megalitii gigantici din Rio de Janeiro, cei mai renumiți dintre ei – așa-numiții „bulgări de zahăr” – mi-au inspirat un exercițiu ce poate fi utilizat drept cheie de trecere prin punctul zero al unui portal interdimensional.

Mâinile mele erau ridicate pentru a se poziționa lateral față de corp și apoi coborâte în față într-o formă arcuită până când palmele se întâlnesc. Am ajuns la punctul zero. Ajuns aici, a trebuit să fac un gest de descuriere, după care am continuat mișcarea arcuită cu ambele mâini, de data aceasta într-un gest de largă deschidere.

(DESENUL 54) *Clepsidra și punctul zero al unui portal interdimensional*

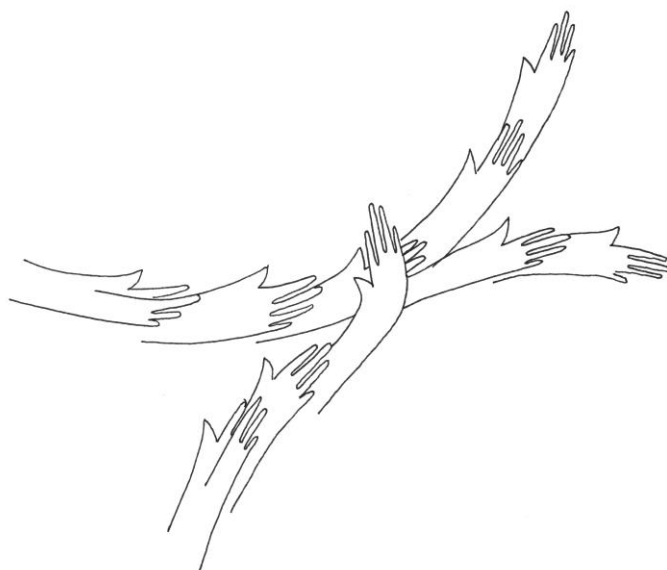
Înainte de începerea mișcării eram prezent în realitatea fixă structurată mental. De partea opusă a portalului mă aștepta o surpriză. Era un fluture colorat dansând în aer în fața nasului meu. Intuiția mea auzi invitația „urmează-mă!”. Fără nici o ezitare am alergat după el. S-a dovedit a fi o călătorie neașteptat de lungă. Ne-am cățărat peste opt vârfuri de munte și între ele am parcurs nouă văi. Fluturile a zburat pe tot parcursul călătoriei foarte aproape de nasul meu, provocându-mă să continui lungul parcurs.

Din păcate am avut prea puțin timp să privesc în jur. Ca să nu-mi pierd ghidul, a trebuit să mă grăbesc. Totuși, am reușit să îmi dau seama că fiecare vale prezintă o altă extensie a Pământului multidimensional. Mentea mea nu a fost capabilă să producă imaginile necesare recunoașterii lumilor diferite prin care treceam în diversele etape ale călătoriei. Ceea ce mi-a fost însă clar este că eram condus prin cele nouă dimensiuni ale Cosmosului Pământesc ce există dincolo de cadrul rațional al realității noastre, de la lumina zilei și dincolo de harta lumii în formă de cruce.

Înainte să continuăm povestea, doresc să prezint exercițiul inspirat de „bulgării de zahăr”.

Cheia *Gaia Touch* de glisare prin portalul interdimensional

1. Ridicați mâinile lateral cât mai departe de corp cu palmele în poziție verticală.
2. Clarificați-vă în interior intenția și apoi conduceți mâinile orizontal în față într-o formă arcuită până când se întâlnesc. Ați ajuns la punctul zero.
3. Fără nici o ezitare efectuați gestul de descuiere a ușii. O mână se deplasează în plan vertical în timp ce cealaltă mână rămâne în plan orizontal. (palmele rămân lipite una de cealaltă pe parcursul gestului de descuiere!)
4. În clipa următoare mâna care s-a deplasat pe verticală revine în poziție orizontală și ambele mâini continuă mișcarea arcuită în față într-un gest de deschidere.
5. După o scurtă pauză parcurgeți aceeași cale înapoi către corp. De data aceasta mâinile joacă rolul opus în gestul de descuiere.
6. Revenind cu mâinile înapoi în poziția inițială de pornire, repetați exercițiul. Posibil să fie nevoie să repetați de câteva ori exercițiul astfel încât păzitorul portalului să poată să îl recunoască și să reacționeze corespunzător. (Este posibil ca poarta să nu se deschidă dacă păzitorul consideră că nu sunteți pregătiți să vă confrunțați cu provocările ce pot să apară de partea cealaltă a portalului).

(DESENUL 55) Cheia *Gaia Touch* de glisare prin portalul interdimensional

Tiparul celor douăsprezece dimensiuni ale Cosmosului Pământesc

Ajuns cu bine acasă în Slovenia, am fost dornic să reiau experiența călătoriei prin dimensiunile lumii pe calea meditației pentru a-mi permite să examinez pe îndelete teritoriile asupra cărora inițial am reușit să obțin doar o

licărire. A urmat o amară dezamăgire. Ajuns de partea cealaltă a portalului am întâlnit o femeie îmbrăcată în veșmânt gri care jelea în mijlocul unui cimitir. Ce semnificație are aceasta? Privind în jur am constatat că mă aflam în mijlocul unui peisaj pustiu. Disperat, m-am adresat din interior ghidului meu din lumile zânelor, care apăruse inițial în fața nasului meu sub formă de fluture.

Bătând din aripi în fața mea, fluturile m-a condus din nou prin portalul interdimensional. De data aceasta însă, în loc să trec „afară” către spații necunoscute, am fost invitat să îi văd în mișcare prin dimensiunile interioare ale propriei mele ființe umane. În fața mea s-a deschis un spațiu colorat albastrui, structurat ca un cristal. Am știut: dacă voi continua să pășesc în acea direcție, dorința mea de a descoperi diferitele dimensiuni ale esenței mele umane se va îndeplini.

Cele două experiențe contradictorii m-au făcut să înțeleg adevărul trist că drumul prin realitatea multidimensională utilizat timp de milenii de către șamani și maeștri spirituali și-a pierdut credibilitatea. A fost prea des folosit în mod abuziv de către fanatici religioși sau elite politice în căutarea puterilor secrete. Comorile sale spirituale au fost jefuite și adesea înlocuite cu imagini iluzorii pentru a induce în eroare căutătorii adevărului.

În tot acest timp, înțelepciunea împărtășită a Gaiei și Sofiei a creat o altă cale de abordare a diferitelor dimensiuni ale Universului, care se armonizează cu noua constituție a Cosmosului Pământesc. Această cale ne poartă prin galeriile propriului corp multidimensional, care se constituie ca o unitate holografică a Cosmosului Pământesc: cel mai mic holon al său, cu nimic mai puțin complet și minunat precum întreaga creație universală a Gaiei și Sofiei.

Modelul sferic al ființei umane

Parcurgând mai întâi brațul orizontal și apoi brațul vertical al arhetipului crucii, am ajuns la acel punct unde trebuie să trecem printr-un portal interdimensional pentru a ne putea continua călătoria. Precum am descris înainte, a trebuit să-mi găsesc curajul de a aluneca prin portal pentru a ajunge într-o realitate diferit organizată. Aceasta se bazează pe un tipar nou al Cosmosului Pământesc și, în consecință, pe o nouă matrice a ființei umane, care este de natură sferică. Aceasta nu cunoaște acele diviziuni impuse de arhetipul crucii.

Dacă ar fi să traduc acest tipar într-un limbaj logic, mă voi folosi de structura spațiului cu 12 dimensiuni. Am decis să lucrez cu acest sistem în urma audierii unei lecturi a fizicianului și matematicianului Burkhard Heim la Cologne în anul 1989. Modelul său de spațiu cu 12 dimensiuni demonstrat matematic corespunde perfect experienței trăite de mine în peisajul dimensiunilor subtile. Sigur că eu nu îl voi aplica în versiunea matematică, dar îl voi transpune în experiențele mele practice. Doresc să prezint pe scurt esența modelului celor 12 dimensiuni, deoarece ne va putea folosi ca o nouă cheie pentru înțelegerea corpului multidimensional al Pământului, al ființelor umane și al altor ființe de asemenea.

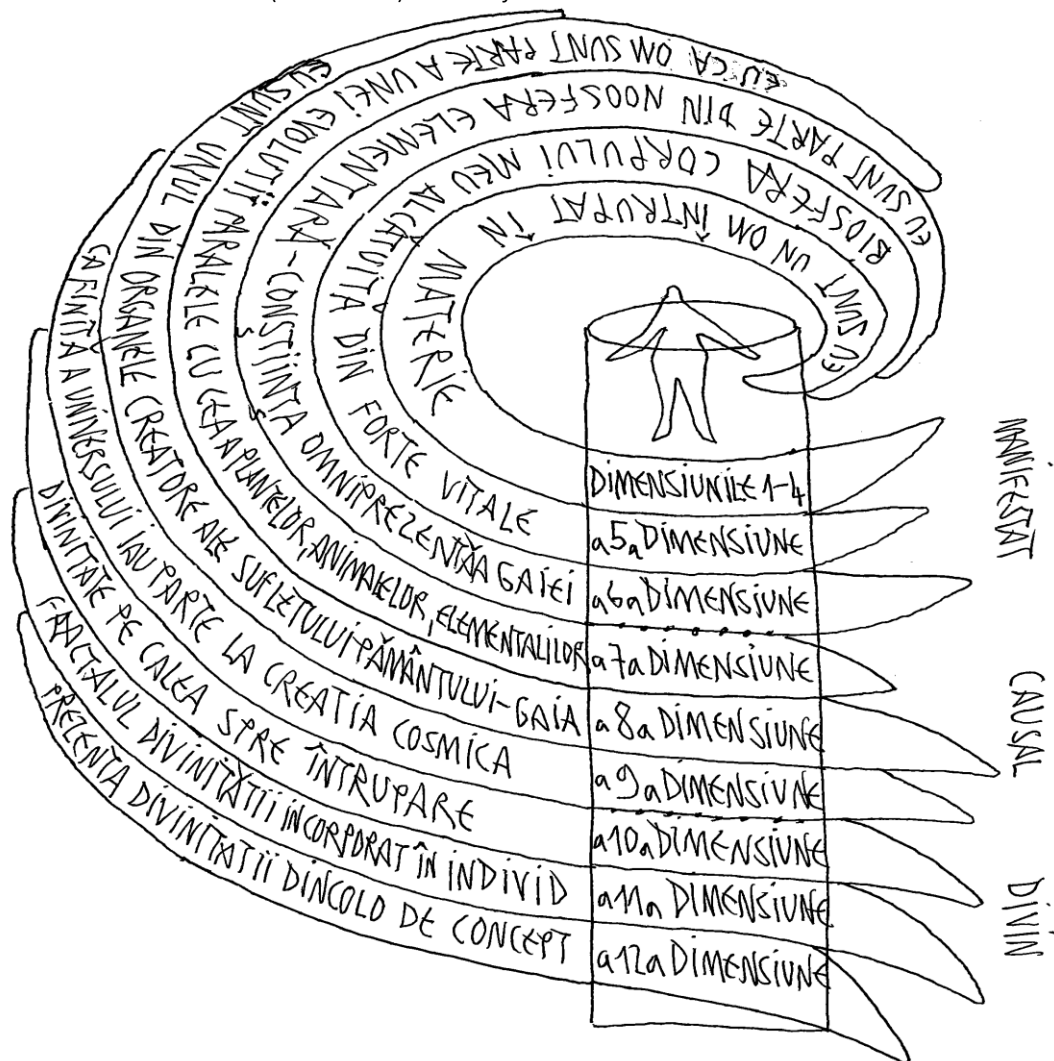
Modelul se compune din trei porțiuni principale:

- Dimensiunile 1 – 6 corespund spațiului manifestat și tărâmurilor temporale.
- Dimensiunile 7 – 9 se raportează la fundamentul cauzal al fenomenelor manifestate.
- Dimensiunile 10 – 12 ating natura divină a Pământului și Universului.

Intenția mea este să prezint diverse dimensiuni în relația cu ființa umană pentru a le armoniza cu cheia mai sus menționată:

- Dimensiunile 1 – 4 se raportează la ființele umane (și alte ființe sau fenomene) manifestate în materie (dimensiunile 1 – 3) și linia timpului liniar (dimensiunea 4)
- Cea de a 5-a dimensiune cuprinde tărâmul forțelor vitale (bio-energia) și rețelele acestora. Este nivelul care face ca ființa umană să apară ca ființă vie pe Pământ.
- Cea de a 6-a dimensiune corespunde sferei de conștiință. Este nivelul la care ființa umană este parte din noosfera planetară.

- Cea de a 7-a dimensiune este prima care aparține lumii cauzale. Este originea lumilor paralele ale Gaiei, cele ale plantelor, animalelor, mineralelor și ființelor umane privite în ansamblu împreună cu lumea străbunilor și descendenților ca o singură sferă.
- Cea de a 8-a dimensiune este tărâmul arhetipurilor și matricilor tuturor aspectelor Cosmosului Pământesc. Rozeta individualității umane face parte din ea.
- Cea de a 9-a dimensiune se extinde dincolo de holonul Cosmosului Pământesc atingând Universul ca întreg. Ființa umană ia parte la această dimensiune ca subiect al evoluției universale.
- Cea de a 10-a dimensiune este prima care se încadrează tărâmurilor divine. Un simbol adecvat l-ar constitui hotărârea divină de a urma calea către un univers întrupat în alte galaxii, alte sisteme solare, alte lumi cauzale și manifestate.
- Cea de a 11-a dimensiune oferă o surpriză. În loc să tindă spre zone din ce în ce mai îndepărtate, lumea se răstoarnă. Ca ființă umană, eu devin martor al Divinității care sălășluiește în inima mea.
- Cea de a 12-a dimensiune se raportează la Divinitatea de dincolo de orice idee ce ar putea fi exprimată în cuvinte.

Limbajul viselor

exacte. Ajung la un subiect pe care nu sunt capabil să îl înțeleg. Dacă am noroc, în noaptea ce urmează primesc în vis explicația sub forma unui ansamblu de imagini și senzații.

Se poate întâmpla însă și altfel. Când lucrez la un proiect de geomanție sau scriu un text, mi se poate întâmpla să trec cu vederea un aspect important al subiectului respectiv, chiar fără să îmi dau seama. În astfel de situații un vis relevant îmi amintește de percepția limitată.

Din punctul meu de vedere, visarea poate fi promovată la nivel de dialog valoros cu propriul suflet sau cu ghizi spirituali pe care sufletul îi poate chema în ajutor. Pentru a putea promova visarea la nivel de instrument creativ, este necesar să luăm în considerare întregul proces. Visurile trebuie așternute pe hârtie imediat la trezire pentru a nu se pierde din detalii. Apoi este util să luăm în considerație structura logică a visului în raport cu procesele ce se desfășoară în viața celui care visează sau cu munca sa de creație. Următorul pas constă în perceperea meditativă pentru clarificarea mesajului din vis.

De acum înainte, dragă călătorule îți voi împărtăși visele pe care le primesc pe măsură ce scriu pentru ca să te poți apropia mai mult de subiectele prezentate. Nu lua în considerare doar interpretarea mea. Simte-te liber să formulezi propria variantă. Visurile sunt texte alcătuite din nenumărate straturi.

PARTEA III

MERGÂND PRIN CORP

Capitolul 1

VIZITĂM CASA FIINȚEI ELEMENTARE PERSONALE

Îți urez bun venit la intrarea în cea de a treia parte a călătoriei noastre și doresc să-ți amintesc, dragă călătorule, unde ne aflăm. Imaginează-ți că stăm în fața portalului care ne conduce spre spațiile interioare ale corpului uman, în fața unei uși care se deschide spre „subsolul” corpului.

Din perspectiva logicii, a intra este complet lipsit de sens. Țesutul corpului este prea dens pentru a ne permite să îl pătrundem și să îi studiem constituția interioară. Din fericire există chei – unele din acestea prezentate în Intermezzo II – care fac posibilă o astfel de călătorie. Acestea ne pot oferi libertatea de mișcare prin subsolul corpului, de-a lungul acelor nivele în care obstacolele de care se teme mintea rațională, încetează să existe.

Unde se află ușa de intrare în subsolul corpului?

În Intermezzo II am aflat maniera în care funcționează portalurile interdimensionale. Acestea reprezintă pasaje de trecere din realitatea fixă a spațiului și timpului în care sălășluim în prezent spre spațiile deschise ale lumii multidimensionale.

Punând întrebarea unde se află portalul potrivit care să ne conducă spre spațiile interioare ale corpului, intuiția îmi indică fără ezitare punctul inferior al sternului.

Sternul poate fi privit ca element complementar al coloanei vertebrale. Împreună cu arhitectura inteligentă a coastelor, sternul menține drept spațiul necesar manifestării sistemului complex al inimii umane – un spațiu fascinant pe care îl vom explora ceva mai târziu. Asemănător cu coloana vertebrală, și sternul prezintă „coccisul” său în punctul de maximă concentrație. Acesta apare sub forma protuberanței terminației inferioare a sternului.

Intrarea în lumile interioare ale corpului se găsește la câțiva centimetri în spatele protuberanței terminației inferioare a sternului. Acolo se află portalul interdimensional de trecere din dimensiunea a 6-a în dimensiunea a 7-a – conform modelului spațiului 12-dimensional prezentat în Intermezzo II. Dacă dimensiunile 1 – 6 reprezintă lumea manifestată a corpului fizic cu toate organele și funcțiile sale, cea de a șaptea dimensiune semnifică fundamentul causal. Înseamnă că pe tărâmul celei de a șaptea dimensiuni se codifică formele și ritmurile subtile cu care se manifestă organismul viu și respirator al corpului uman în fiecare moment succesiv. De aici își extrage vitalitatea, sănătatea și frumusețea.

Punctul de intrare către lumea interioară nu poate fi ratat dacă ne concentrăm atenția departe în spate și pornim de acolo în direcția terminației inferioare a sternului. Din acest punct de terminație pleacă valuri ce se extind ritmic în corp. Ce semnifică această pulsație?

Ființa elementară personală se identifică cu „inteligența corpului”

Intrând în corp pe ușa din spatele terminației inferioare a sternului înseamnă că prima noastră întâlnire va fi cu „paznicul” acesteia. Uneori este numit „inteligența corpului”. L-am întâlnit într-unul din capitolele anterioare despre ființa elementară personală. Valurile ce pornesc din acest punct de focalizare din spatele sternului sunt expresia atenției paznicului către toate nenumăratele extensii ale corpului uman.

Pe parcursul primei noastre vizite în lumea ființelor elementare am învățat că toate ființele manifestate pe Pământ cooperează cu ghizii lor elementari. Ființele elementare pot fi înțelese ca o emanație a conștiinței Gaiei care lucrează cu fenomenele vitale la suprafața Pământului. Gaia are nevoie de o astfel de comunitate de ajutoare inteligente și relativ întrupate pentru a se putea îngriji de creația sa manifestată la diferite nivele ale organismului vital al Pământului.

Printre toți aceia care au nevoie de ajutor pentru a se bucura de tărmurile pământene, ființele umane nu fac excepție. Ființa elementară personală își ajută perechea umană să se deplaseze prin hățișurile vieții sale începând de la un anumit punct dinaintea concepției sale – am atins acest subiect în prima parte a călătoriei – până la absolvirea tuturor fazelor desprinderii noastre de lumile sufletului. În tot acest timp, ea sălășluiește în corpul nostru de apă mișcându-se liber prin apele oceanului nostru personal.

Munca pe care o depune ființa elementară personală poate fi imaginată ca o minusculă picătură de substanță argintie care cade în fiecare clipă succesivă în bazinul corpului nostru de apă și îl parcurge sub forma unui val de vibrație specifică. Este valul care atinge toate organele corpului nostru la diverse nivele ale existenței, verifică dacă sunt în armonie cu matricea lor și corectează dacă este cazul. Nu există nici un singur moment în care valul atenției elementare să nu parcurgă straturile organismului nostru îndeplinind serviciile necesare. Ca și în cazul mușchiului cardiac care nu își întrerupe nicicând bătaia, ar fi un dezastru dacă ființa elementară personală și-ar abandona sarcina chiar și numai pentru o clipă.

Pentru a lăuda și mai mult ființa elementară personală – inteligența corpului nostru – doresc să adaug următoarele aspecte:

- Conectată pe de-o parte la matricea Cosmosului Pământesc, ființa elementară personală cooperează de cealaltă parte cu arhetipul individual al persoanei respective. Ca atare, ea reprezintă o punte între cele două surse ale identității noastre. Noi suntem ființe ale Cosmosului Pământesc și, în același timp un suflet cu destin individual și misiune în evoluția Universului.
- Ființa elementară personală este responsabilă de tensiunea adecvată a energiei din corpul nostru. Dacă tensiunea scade sub o anumită limită, viața acelei ființe este în primejdie. Similar este valabil și în sens invers. Oamenii se pot transforma în scrum într-o secundă dacă tensiunea crește prea mult – există cazuri documentate în acest sens.
- Ființa elementară personală protejează cea mai mare comoară păstrată în corpul uman, sistemul complex al inimii noastre pe care îl vom studia mai târziu în călătoria noastră.

Expresia „ființa elementară personală” poate fi înșelătoare și să ne ducă cu gândul la servitorul nostru personal. În nici un caz! Pentru ființele elementare, oamenii nu sunt o formă de posesiune. Mai degrabă ne privesc ca o expresie a conștiinței Gaiei care are nevoie de îngrijire precum un fluture, o floare sau un peisaj.

Un blocaj general al ființei elementare personale

În capitolul anterior despre ființele elementare am explicat ce dificultăți întâmpină ființa elementară personală când oamenii nu lucrează cu ei înșiși pentru a dizolva vechile traume și blocaje depozitate în diverse zone ale corpului. Energia înghețată și menținută acolo împiedică ființa elementară să se miște liber prin acele zone particulare ale organismului nostru și o forțează să le ocolească în desfășurarea muncii de armonizare a organelor corpului cu matricea stării perfecte de a fi. În consecință, organele amplasate în acele zone se pot desincroniza, fiind în pericol de îmbolnăvire. Pentru a evita pericolul, fiecare dintre noi este încurajat să lucreze persistent la transformarea vechilor sale tare.

Mai mult decât obstacolele individuale care împiedică munca ființei elementare personale, există blocaje care privesc rasa umană în ansamblu. Acestea au fost induse omenirii prin manipularea tiparelor ființelor umane păstrate în memoria Pământului și implicit a fiecărui individ. Cel mai probabil s-au petrecut manipulări genetice puse în aplicare de acele forțe și reprezentanții umani ai acestora care nu doresc ca ființele umane să se trezească la adevăratul lor potențial și să ajute Gaia în transformarea planetei noastre într-un cămin al luminii și iubirii locuitorilor ei.

Eu personal simt pericolul blocajului general ce amenință ființa elementară în a atinge complet capul oamenilor. Se pare că prin manipularea anterior menționată, o anumită parte a creierului uman a fost ascuns ochiului de supraveghere a ființei elementare personale. Astfel, în loc să devenim ființe unitare, am fost împinși spre a deveni ființe cu creierul „uscat” (limitați rațional).

Sursa secretă și consecințele periculoase ale acestui blocaj mi-au fost dezvăluite în următorul vis.

Văd un grup mare de bărbați cu pălării caraghioase muncind și antrenând cai de curse să se miște într-un anumit fel. Îmi atrage atenția unul dintre ei. Cu o mână ține calul de căpăstru. În cealaltă mână, pe care o ține tot la nivelul capului calului, ține o sticlă de plastic plină mai mult de jumătate cu un lichid roșu. Observ că sticla este învelită într-un celofan transparent. Mă gândesc că ar putea fi vin. Îmi dau seama cât de dificil este pentru el să controleze calul și să țină sticla în mână. De ce nu lasă sticla la marginea arenei și când îi este sete să meargă acolo să bea?

Ca și cum mi-ar răspunde la întrebare, el ridică sticla la nivelul gurii. Dar în loc să bea din ea, se întâmplă ceva total opus. Văd un jet de lichid roșu țâșnind din gura lui direct în sticla aceea ciudată!

(DESENUL 58) Visul cu antrenorul de cai

Bărbații care antrenează cai simbolizează ființele umane moderne care muncesc să-și antreneze intelectul. Acest fapt ar fi normal pentru ființe conștiente cum sunt oamenii, dacă sticla aceea ciudată nu ar da de bănuț că ceva se întâmplă – mai ales datorită celofanului invizibil în care este învelită sticla, indicând că se întâmplă ceva ce nu trebuie perceput la nivelul conștiinței umane. Despre ce este vorba?

„Scuripatul” ciudat de lichid roșu în sticlă dezvăluie tot misterul. În interpretarea mea, curgerea lichidelor care poartă conștiința ființei elementare personale în sus prin corp nu este liberă să treacă prin portalul gâtului pentru a circula liber prin zona capului. Un anumit braț al curgerii este deviat la nivelul gâtului pentru a fi captat în „sticla de plastic”. Să ne amintim că ființa elementară personală își manifestă serviciile urmând curenții corpului nostru de apă.

Faptul că sticla era ținută tot timpul aproape de capul calului indică aspectul inteligenței umane care este blocat. Este evident că avem de a face cu aspectul capacităților noastre mentale moștenite de la strămoșii noștri, animalele.

Ce tip de inteligență moștenită de la strămoșii noștri, animalele, prezintă blocaje la nivelul gâtului? Vă amintiți de comentariul din capitolul despre animale referitor la darurile pe care le-am primit de la regatul animalelor? Printre ele se menționa calitatea conștiinței instinctive. Maniera instinctivă de a gândi ne permite nouă, oamenilor, să ne îngemănăm în fiecare clipă cu fluxul vieții, cu fiecare posibilă cotitură din interiorul nostru și din mediul nostru înconjurător. Capacitatea de a gândi instinctiv constituie antidotul potrivit al gândirii logice, necesar minții umane pentru a nu îngheța în unilateralitatea gândirii raționale.

Cu „unilateralitatea gândirii raționale” conștiința „uscată” ignoră nivelele cauzale ale existenței vieții. Logica aceasta se zbate pe suprafața lumii manifestate precum un pește pe uscat.

Ființa elementară și gândirea integralistă

Visul cu antrenorii de cai indică faptul că ființa elementară personală moștenește o cheie prin care relaționează cu capacitatea oamenilor de a gândi integralist. Mai departe se spune că, capacitatea de a gândi integralist este conectată la cunoașterea pe care rasa umană a primit-o de la animale – simbolizată în vis prin cai.

Aflăm din surse științifice că există cu adevărat o parte a creierului uman conectat direct la măduva spinării moștenită de la strămoșii noștri, animalele. Și totuși, nu ne referim aici la speciile de animale existente în prezent, numite și *protozoa not*, ci vorbim despre strămoși ai animalelor la care ne-am referit în Intermezzo I. Acolo susțineam că animalul nostru interior are nevoie – în aceste vremuri ale marilor schimbări – să se reconecteze cu strămoșii lor din epoca „paradisului”. Le-am amintit ca animale mitologice, ca ființe ale tărâmului zânelor. Printre acestea se află și ființa ce se aseamănă unui cal – Pegas, calul înaripat – care a inspirat arta poetică.

Revenind la vis și încercând să traducem conotațiile negative în mesaje pozitive, propun următoarele concluzii:

- Ființa elementară personală deține cheia așa-numitului „creier reptilian”, sediul principiului integralist de gândire dezvoltat de Gaia și împărtășit de toate ființele de pe planetă, vizibile și invizibile.
- Ființa elementară folosește în acest caz portalul interdimensional plasat între capătul superior al coloanei vertebrale și craniu. Poarta plasată aici duce de la cea de a șaptea dimensiune a corpului la cea de a opta dimensiune. A opta dimensiune reprezintă tărâmul în care sunt păstrate arhetipurile mentalului integralist – acestea reprezintă totodată matricea existenței holistice.

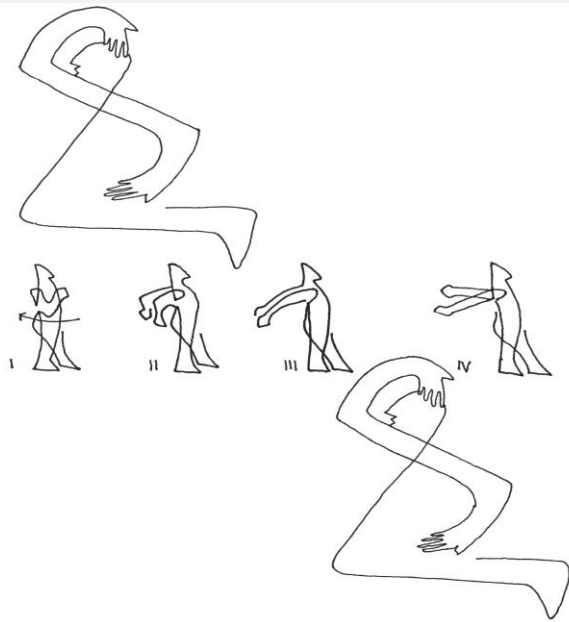
- Mentalul integralist este oarecum diferit de sinergia care se creează când cele două emisfere cerebrale cooperează. Maniera integralistă de a gândi funcționează fără să gândești, ca să spunem așa. În acest caz, a gândi este identic cu a exista. „Gândește prin a exista” este cuvântul-cheie.

Este evident că blocajul capacității oamenilor de a gândi integralist nu este un fenomen întâmplător. Fiecare este dornic să lucreze la dizolvarea acestui obstacol periculos. Cum putem realiza această muncă? Sunt, desigur, două etape ce trebuie parcurse. Înainte de toate, este nevoie să ne asigurăm că fluxurile corpului nostru de apă se deplasează liber pentru a asigura hidratarea necesară întregului corp. În al doilea rând, este necesar să reînnoim conexiunea ce ne leagă de arhetipuri, păzite de strămoșii noștri, animalele.

Exercițiul corespunzător este o combinație a două exerciții *Gaia Touch* prezentate în partea a doua a cărții:

Exercițiul *Gaia Touch* de re-creare a capacității de a gândi integralist

1. Executați un timp exercițiul de activare a fluxurilor corpului vostru de apă prezentat în capitolul despre Gaia și influența oceanelor asupra corpului nostru.
2. Apoi executați prima secvență din „exercițiul *Gaia Touch* de întrupare a noilor proporții între diferitele aspecte ale ființei umane”. Practicați punctele 1 și 2 pentru a ilustra animalul interior, făcând trei pași înapoi pentru a vă conecta cu arhetipurile animalelor.
3. Lucrați un timp pe ambele aspecte, alternând cele două secvențe. Apoi vă liniștiți și vă concentrați pe punctul de îmbinare a coloanei vertebrale cu craniul. Observați cum vă simțiți.

(DESENUL 59) Exercițiul *Gaia Touch* de re-creare a capacității de a gândi integralist

Ființa elementară menține în permanență legătura cu sursele vieții

Nu este deloc întâmplător faptul că, pătrunzând în lumile interioare ale corpului, prima întâlnire o avem cu ființa elementară. Fiind un exponent al conștiinței corpului, ființa elementară menține cele trei condiții de bază pentru ca ființa umană să apară în formă manifestată și să ducă o viață încarnată pe Pământ. Două din aceste condiții le cunoaștem deja:

- Deplasându-se prin corpul nostru de apă, ființa noastră elementară lucrează la armonizarea organelor și funcțiilor cu tiparele și matricile arhetipale.
- Menținând activă legătura dintre creierul uman și noosfera atotcuprinzătoare a Gaiei, ființa elementară creează baza pe care se pot dezvolta extraordinarele capacități ale mentalului uman, de la intuiție până la logica rațională.

Cea de a treia funcție solicită în continuare atenția noastră:

- Centrând atenția pe „focarul prezenței perfecte” plasat în centrul cavității pelviene, ființa elementară personală ne menține permanent conectați la sursele vieții care sunt în rezonanță cu miezul Gaiei.

Focarul prezenței perfecte reprezintă cel mai important punct de rezonanță a Gaiei din interiorul corpului nostru, în jurul căruia puterile primordiale – forțele dragonilor – circulă sub forma unui dans sacru.

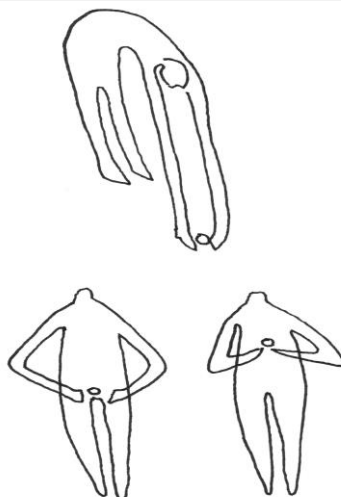
În acest focar se concentrează ideile creative ale Gaiei care emană din miezul Pământului și declanșează în corpul nostru renașterea în fiecare clipă succesivă. Mai mult, focarul prezenței perfecte constituie punctul de conectare la mâna creatoare a Gaiei. Atunci când ne lăsăm ghidați de mâna Gaiei în parcursul nostru prin Cosmosul Pământesc înseamnă că acțiunile și creația noastră în spațiile acestuia nu vor provoca durere și nici nu vor îngreuna libertatea altor ființe participante la aceeași țesătură amplă a vieții.

În cazul focarului prezenței perfecte, ființa elementară are sarcina de a menține deschis portalul interdimensional ce duce de la tărmurile manifestării Cosmosului Pământesc (dimensiunile 1 – 6) la tărmurile cauzale ale acestuia, care includ lumea străbunilor și descendenților (dimensiunile 7 – 9). După ce se deschide ușa, noi putem porni în călătoria noastră prin galeriile lumii manifestate – până când ușa va fi închisă în momentul morții. Dincolo de acest moment, ființa umană se retrage în sfera străbunilor și descendenților. Menționez acestea pentru a sublinia importanța portalului prezenței perfecte.

Acest focar al prezenței perfecte are totodată importanță majoră pentru calitatea vieții umane. Intensitatea a cât de prezenți suntem este decisivă pentru cât de împlinită (sau ratată) este viața noastră. Amintiți-vă discuția despre animale și capacitatea lor de a fi în permanență prezenți. Aceasta înseamnă că ele sunt capabile să descopere în fiecare clipă comoara ascunsă a vieții universale și să se bucure de darurile ei. Oamenii reușesc doar în rare momente să fie complet prezenți. În cea mai mare parte a timpului noi rătăcim cu gândurile în trecutul sau viitorul gândirii noastre abstracte. În schimb, ar trebui să re-învățăm să ne ancorăm conștient în focarul prezenței perfecte plasat în centrul cavității noastre pelviene.

Exercițiul *Gaia Touch* de întărire a conexiunii cu focarul prezenței perfecte

1. Înclinați-vă în față, imaginându-vă că întindeți mâinile adânc în jos până atingeți miezul Pământului.
2. Luați în mână o bucată holografică din esența Pământului și frământați-o în forma unei mici sfere. Imaginați-vă că este o sămânță în care sunt impregnate forțele dătătoare de viață ale Gaiei.
3. Ridicați-vă și în acest timp imaginați-vă că purtați sămânța în sus .
4. Țineți-o în liniște în centrul cavității voastre pelviene pentru a vă întări focarul prezenței perfecte.
5. Apoi ridicați și mai sus sfera până la nivelul inimii. Deschideți-o aici cu un gest adecvat precum se deschide o sămânță și simțiți ce vă comunică prezența Gaiei în acel moment.
6. Acum împrăștiati-i calitățile prin întreaga voastră aură, în tot mediul care vă înconjoară și apoi în toată lumea.
7. Repetați exercițiul de câteva ori consecutiv.

(DESENUL 60) *Exercițiul Gaia Touch de întărire a conexiunii cu focarul prezenței perfecte*

Maestrul elementar personal

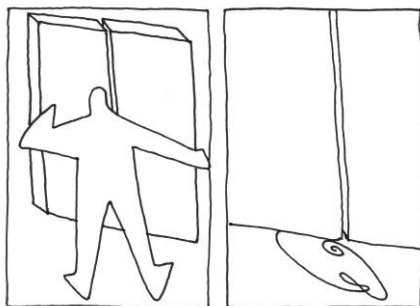
Prin intermediul unui vis scurt dar impresionant am fost atenționat asupra existenței unui aspect al ființei elementare personale necunoscut conștiinței mele.

Mă aflu într-o peșteră în fața unei uși cu două canaturi – o ușă grea din piatră. Îmi dau seama că în spatele ușii este o lumină strălucitoare aurie. Pot să o observ pătrunzând prin micile fisuri dintre corpul greu al ușii și zidul peșterii. Întreb care ar putea fi sursa acestei lumini misterioase și primesc răspuns imediat. O ființă elementară își strecoară nasul lung prin crăpătura de jos a ușii. Sunt complet uimit!

Visul mă înștiințează că există și o altă calitate a ființei elementare personale necunoscută minții mele. Lumina strălucitoare aurie din spatele ușii grele poate fi privită ca un indiciu că ființa ce își strecoară nasul prin crăpătură cunoaște dimensiuni ce se află dincolo de imaginația mea. Mă gândesc la ființa elementară personală, care are rolul de maestru cunoscător al tuturor secretelor, privilegiilor dar și a pericolelor existenței în Cosmosul Pământesc. Din această perspectivă ar putea fi considerată „maestrul nostru magic”. Ea însoțește ființa umană ca partener egal în spațiul din spate al lumii cauzale pe tot parcursul vieții. Ea ajută ființa umană să se orienteze prin numeroasele nivele și dimensiuni ale Cosmosului Pământesc pe care le-am descris de-a lungul călătoriei noastre prin corpul uman integralist. Drumul nostru de-a lungul vieții în timpul care ne este dat să trăim ar fi mult mai facil dacă am re-învăța să conversăm cu partenerul nostru din lumea magică.

Din fericire, maestrul elementar – cel puțin din ceea ce am experimentat eu – este o ființă plină de umor. Așa reiese și din maniera în care mi s-a arătat în vis, strecurându-și nasul lung prin crăpătura ușii. Eu cred că un învățător înțeleghător ca el nu se simte ofensat de prostia umană față de toate extensiile minunate ale vieții.

(DESENUL 61) *Imaginea din vis a maestrului elementar personal*

Reconectarea cu maestrul elementar personal

Urmează o cosmogramă a corpului care ne va ajuta să ne reconectăm la ființa elementară personală. Exercițiul *Gaia Touch* care urmează este un dar primit de la mai-marile ființe ale lumii zânelor din insula Mörkö din Marea Baltică.

Cosmograma corpului redă povestea celor trei inele de fier despre care se spune că înlănțuie pieptul omului și împiedică inima să bată la potențialul maxim. Frații Grimm au scris povestea în secolul 18 sub forma poveștii „Regele broscui” sau „Henry cel de fier”. Această poveste ne atrage atenția asupra relației urâte și nedrepte pe care o au oamenii față de regatul ființelor elementare și în special față de ființa elementară personală prezentată în poveste sub forma broscuiului.

Povestea relatează despre o prințesă a cărei minge de aur cade într-o fântână adâncă cu apă tulbure. Este o imagine a modului în care se percepe sufletul uman când vine la încarnare în condiționările materiei. Sufletului i se pare că pierde pentru totdeauna integritatea pe care o cunoaște din lumile sale originare, precum mingea de aur pierdută în apa tulbure din fântână.

Regele broscui apare ca reprezentant al lumii elementare pentru a-i reda prințesei certitudinea că va putea regăsi în lumea încarnată, cu ajutorul său, aceeași frumusețe și perfecțiune la care ea năzuiește. Într-adevăr, târâmurile încarnării pământene nu sunt cu nimic mai lipsite de perfecțiune decât orice altă sferă a Cosmosului Pământesc. Dar pentru a le putea experimenta ca atare, este necesară cooperarea pe tot parcursul vieții cu ființa elementară personală. În limbajul specific poveștii, prințesa trebuia să mănânce cu broscuiul, să se joace

(ceea ce înseamnă a împărtăși procese ale creativității), să doarmă în același pat cu ființa elementară - adică să conviețuiască în același corp.

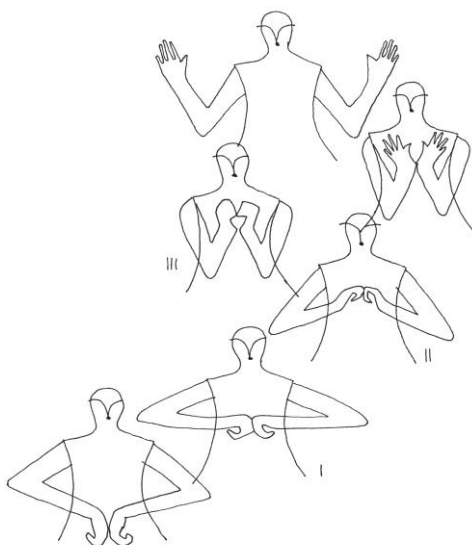
Pentru ca să își capete mingea de aur înapoi, prințesa promite să împartă lumea și trupul ei cu ființa elementară, dar uită intenționat de promisiune după ce obține ce și-a dorit. Similar, oamenii se bucură de lumea manifestării și de casa trupului lor, dar uită că acestea sunt daruri ale Gaiei și ale regatului ei elementar.

Pe scurt, în punctul culminant al povestirii, prințesa trebuie să înțeleagă că broscoiul cel urât nu este cu nimic mai prejos decât majestatea ei de prințesă. Parcurgând drumul spre locul unde urmează să aibă loc căsătoria lor, trei inele de fier se rup rând pe rând de pe pieptul vizitiului care îi însoțește, numit Henry cel de Fier – simbolizând ființa umană modernă. Cele trei inele de fier care nu permit manifestarea totală a calităților inimii umane reprezintă trei blocaje care ne împiedică în prezent să ne unim la nivelul inimii cu maestrul nostru elementar:

- Primul inel: ne negăm pe noi înșine ca ființe aparținând Cosmosului Pământesc;
- Cel de al doilea inel: ne umilim ființele pământești până la a le exploata ca sclavi sau chiar declarându-le inexistente.
- Cel de al treilea inel: înlănțuim toate ființele și aspectele lumii manifestate în îngustimea proiecțiilor noastre mentale, împiedicându-le să se exprime în întregime în cadrul dimensiunii lumești controlate de civilizația umană.

Reconectarea cu maestrul elementar personal

1. Duceți mâinile jos la baza pântecelui pentru a vă conecta cu focarul prezenței perfecte. Degetele sunt lipite, palmele sunt lipite spate în spate.
2. Apoi deplasați-le în sus până la nivelul plexului solar pentru a rupe primul inel de fier (I). Acesta este simbolizat prin prima falangă a degetelor. Lipiți pumnii la nivelul primului rând de falange.
3. Ridicați mâinile puțin mai sus la nivelul capătului de jos a sternului pentru a rupe cel de al doilea inel de fier (II). Lipiți pumnii la nivelul celui de al doilea rând de falange.
4. Ridicați mâinile și mai sus la nivelul inimii pentru a rupe cel de al treilea inel de fier (III). Lipiți pumnii la nivelul celui de al treilea rând de falange.
5. Acum inelele de fier sunt toate rupte și, fără să mișcați brațele, deschideți pumnii ca o floare care se deschide.
6. Apoi deschideți-vă brațele pentru a anunța întreaga lume că inima ființelor umane este din nou deschisă către frumusețea Cosmosului Pământesc și a diverselor sale ființe.
7. Repetați de câteva ori exercițiul pentru ca mesajul să se sedimenteze în corp și în peisajul înconjurător.
8. Puteți practica exercițiul și în direcție opusă, rupând inelele de fier de sus în jos.

(DESENUL 62) Reconectarea cu maestrul elementar personal

Capitolul 2

ARHITECTURA CORPULUI UMAN

Îți amintesc, dragă călătorule, că am pătruns deja prin portalul interdimensional ce duce către spațiile interioare ale corpului uman. Dacă ne imaginăm corpul nostru ca o clădire cu multe etaje locuită de individul uman toată viața, înseamnă că i-am trecut deja pragul. Am avut deja șansa să-l întâlnim pe îngrijitorul casei - ființa elementară personală – și să experimentăm diversele sale dimensiuni. În cele ce urmează ne vom concentra atenția asupra arhitecturii casei corpului nostru.

Corpul prezent și corpul viitor

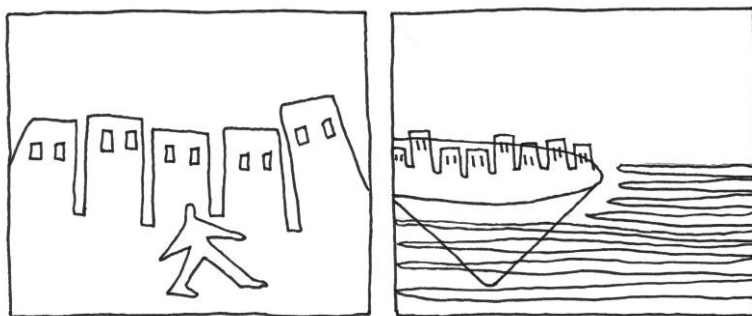
Înainte să începem să studiem materialele din care este alcătuită casa corpului uman și să observăm principiile construcției sale ar trebui să ne clarificăm aria de interes. În călătoria noastră nu suntem interesați să cunoaștem tot ceea ce este cunoscut în prezent de umanitate până în cel mai mic detaliu. Mă refer la scheletul uman, logistica mușchilor, funcția pielii. Nu avem nici intenția de a descifra semnificații ale introspecțiilor ezoterice pentru a completa cunoașterea rațională, cum ar fi nivelele eterice ale corpului, chakrele, organismul bio-energetic ș.a.m.d. Toate acestea sunt desigur importante și totuși deja cunoscute, informația poate fi găsită cu ușurință în cărți sau pe internet.

Ceea ce ne interesează în călătoria noastră este corpul uman dincolo de limitările impuse de gândirea rațională conform căreia formulăm realitatea. Apoi, subiectul interesului nostru îl constituie „corpul viitor”. Mă gândesc la constituția corpului care, în zilele noastre este ascunsă în mare parte nivelului nostru de conștientizare și, treptat se revelează prin procese de transformare deblocate pas cu pas de schimbările pământești ce se petrec în prezent. Următorul vis ne poate ajuta să înțelegem cum procesele de transmutație generează nu numai schimbări ale conștiinței, ci totodată lucrează transformator și asupra corpului.

Mă plimb prin Veneția neputând găsi biserica San Francesco della Vigna. Nu înțeleg cum de nu o pot găsi, de vreme ce am vizitat-o de multe ori singur sau cu grupuri. De asemenea realizez că Veneția este diferită de data aceasta, arată ca o suburbie neglijată. Observ doi oameni într-o curte și îi întreb unde este biserica San Francesco. Îmi răspund într-o limbă necunoscută, mult diferită de italiană. Evident habar nu au unde se află biserica San Francesco della Vigna, chiar dacă este una dintre cele mai cunoscute biserici din Veneția.

Caut în continuare și ajung la malul lagunei ce înconjoară Veneția din toate părțile. Acolo mă așteaptă o surpriză. Apa lagunei, care este întotdeauna puțin murdară, este de data aceasta absolut clară. În loc să fie puțin adâncă, așa cum este apa lagunei de obicei, acum pătrunde adânc sub oraș. Faptul că un corp de apă are adâncime maximă la mal contrazice orice logică! Aici ceva e răsturnat cu susul în jos! Totodată văd de-a lungul malului celălalt al „lacului” păduri viguroase fără urmă de prezență a omului.

(DESENUL 63) Visul cu orașul schimbat

După ce m-am trezit mi-a devenit clar că în prima parte a visului trebuia să experimentez schimbarea extremă a civilizației noastre care, de altfel, rămâne ascunsă privirii noastre prin iluzii auto-induse. Am înțeles că aglomerarea civilizației noastre blochează chiar sursa energiilor vieții Gaiei și a inspirațiilor ei angelice ca un dop pe gâtul unei sticle. Aceste calități ale Gaiei mi-au fost prezentate în a doua parte a visului sub aspectul apei curate de izvor ce înconjură Veneția și a pădurilor virgine de pe uscat.

Am putea spune că un vâl asemănător de schimbare neplăcută ca cel prezentat în vis prin imaginea „Veneției” acoperă totodată și corpul nostru, împiedicând forțele și calitățile sale pure să se manifeste în mod optim?

Nu intenționez să denigrez funcționarea excelentă a corpurilor noastre fizice. În nici un caz! Ele constituie lucrări magistrale ale arhitecților elementali ai Gaiei. Problema constă în – și regret că sunt nevoit să repet – atitudinea agresivă a minții umane moderne ce acoperă corpul cu o membrană de densitate extremă astfel încât acesta să nu mai fie capabil să se dezvolte cu acea intensitate necesară pentru a se racorda la ritmurile schimbărilor rapide ale ciclurilor cosmice actuale.

De ce ar fi necesară o evoluție având în vedere că trupurile noastre funcționează într-o manieră relativ perfectă? Este necesară deoarece există multe dimensiuni ale ființei noastre, pe care le-am explorat în capitolele anterioare, care fac parte din esența noastră și totuși nu se pot exprima în totalitate prin intermediul actualului corp. Pentru a putea găsi calea adecvată de exprimare a acestor dimensiuni este nevoie ca trupul să aibă o structură mai transparentă. Astfel ar permite straturilor mai fine ale ființei noastre, care în prezent sunt condamnate să rămână invizibile, să își găsească modul de manifestare chiar dacă nu apar în formă fizică.

Suntem pe cale de a pierde calitățile materialității corpului nostru devenind ființe fantomatice? În nici un caz! A fi capabili de a exista ca ființe manifestate ale vieții în formă materială este marea invenție a Gaiei apreciată de întreg universul. Făcând următorul pas de eliberare a corpului de condensarea extremă a materiei ar permite noi sinergii între diferitele aspecte ale realității multidimensionale din noi, perfecționând astfel calitățile fizice ale corpului.

Oasele – fundația corpului

Înainte de a începe să observăm materialele ce alcătuiesc corpul uman este necesar să ne amintim că și în cazul materialelor corpului avem de a face cu aspecte ale conștiinței Gaiei. Mentea umană consideră că pietrele, oasele și corpurile în general sunt obiecte de materie fixă. Așa pare să fie, deoarece ignorăm aportul permanent prin munca fantastică a ființelor elementare pentru a transpune ideile creatoare ale conștiinței Gaiei în compoziția corespunzătoare a particulelor de materie. În urma acestui proces de creație, inspirația Gaiei ni se revelează simțurilor sub forma pietrelor, fenomenelor organice, ființelor, construcțiilor și obiectelor. Când oasele se manifestă nivelului nostru de percepție ca obiecte dure, întotdeauna mintea noastră ar trebui să ia în considerare că această duritate nu constituie duritate ca atare, ci doar informația asupra unei anumite calități referitoare la oase, pe care o putem clasifica drept „dur”.

Intuiția îmi spune că scheletul, privit din perspectiva conștiinței Gaiei, este la origine o expresie a elementului Foc și colaborează cu lumea mineralelor. Mineralele constituie acel tip de conștiință capabilă să creeze diferite condiții de exprimare a elementului Foc pentru a-și găsi forme de întrupare.

Pentru a fi mai practici, permiteți-mi să vă prezint modul meu de percepție a scheletului ca fundație a construcției corpului uman. Eu percep trei stadii simultane prin care trece scheletul pentru a se construi.

Prima fază

Percep scheletul în prima fază ca o structură subtilă a elementului Foc ce înconjoară corpul și îl menține în echilibru în cadrul ritmității vibratorii a planurilor sale componente. Structura elementului Foc se manifestă prin forme cristaline și calități ale sunetului. Dacă întreb unde se află originea minunatei structuri cristaline, văd raze de lumină emanând din miezul Pământului. Acestea îmi ghidează atenția către Gaia, ca sursă primordială. Formele arzătoare ale fundației corpului par să se creeze din sunete care emană constant din miezul Gaiei.

Faza a doua

Prima fază nu dezvăluie nici o legătură cu scheletul actual. Faza a doua este cea care transpune dansul ritmic cristalin și arzător din jurul corpului în tipare ale viitorului schelet. Centrul prezenței perfecte focalizat în cavitatea pelviană preia rolul de translator în cooperarea cu ființa elementară personală. Structura subtilă a scheletului vine la întrupare cu acele capacități de a se mișca în acord cu decizia individului asupra poziției lui în mediul înconjurător, asupra echilibrului și direcției de mișcare dorite.

Faza a treia

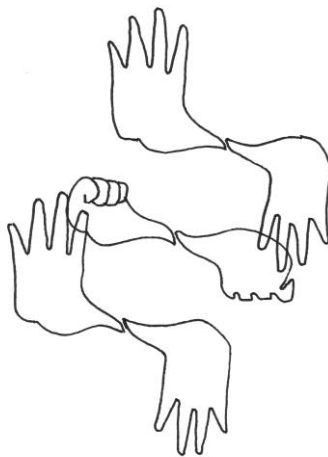
În faza a treia intervine în proces noosfera mineralelor care face posibilă materializarea fundației holonului corpului nostru sub forma scheletului. Introducerea conștiinței minerale poate fi percepută ca un curent de minerale fluide care se ajustează în fiecare moment impulsurilor generate în primele două faze. Apoi mineralele

au capacitatea de a alimenta mintea umană cu informațiile necesare ca noi să considerăm că avem de a face cu oase materializate îmbinate solid în structura scheletului.

Următorul exercițiu *Gaia Touch* susține cele două aspecte ale împământării noastre personale, atât prin ancorarea în miezul Gaiei ca sursă a stabilității noastre, cât și ca structură de lumină cristalină țesută în jurul corpului.

Cosmograma mâinilor de împământare și de ancorare în unitatea cosmică

1. Poziționați mâinile în fața pântecelui. Acolo, în adâncul cavității pelviene pulsează focul care este responsabil de prezența noastră aici și acum. Acolo se află centrul stabilității noastre interioare. Distanța față de corp este de aproximativ 25 cm (10 inch).
2. O mână este orientată spre exterior cu palma deschisă și degetele întinse în sus. Cealaltă mână are degetele întinse în jos și palma orientată spre interior. Doar buricele degetelor mari se ating.
3. Conștientizați că cele patru degete orientate în jos vă ancorează în miezul Gaiei ca sursă a iubirii care ține toate ființele ancorate pe Pământ – numit de regulă „centru de putere gravitațională”.
4. Simultan, cele patru degete orientate în sus trimit raze de lumină în sus unde ating stelele pentru a vă ancora în vastitatea universului. Mențineți pentru o clipă această poziție de ancorare.
5. Apoi închideți cele patru degete în pumn menținând degetele mari unite în fața pântecelui pentru a întări centrarea în focarul prezenței voastre de aici și acum.
6. Deschideți din nou degetele în poziția anterioară pentru a întări ancorarea în dimensiunile Pământului și Universului.
7. Continuați un timp alternând ritmurile de centrare pe focarul din pânțe și de ancorare în miezul Pământului și în vastitatea Universului.

(DESENUL 64) *Cosmograma mâinilor de împământare și ancorare în unitatea cosmică*

Pielea – fațada corpului nostru

După ce am acordat atenție fundației clădirii noastre personale, următoarea zonă de interes va fi fațada acesteia, adică pielea. Pielea este considerată cel mai mare organ al corpului nostru și îndeplinește multiple funcții importante. Pielea ține laolaltă diferite extremități ale corpului, toate îmbinate într-un întreg. Este un minunat organ al percepției, un organ de respirație precum și un mijloc de comunicare cu mediul înconjurător.

Prin intermediul a trei vise consecutive am fost inspirat de ideea că pielea este pe cale de a-și revela noi dimensiuni necunoscute până acum percepției noastre. Mai bine spus, acestea au existat doar ca potențial. Să încep cu primul vis.

Este devreme dimineață și mă îndrept spre locul unde trebuie să susțin un atelier într-un peisaj deschis. Brusc îmi dau seama că vremea se schimbă. În timp ce simt vremea rece cum se apropie, îmi dau seama că nu sunt

îmbrăcat corespunzător. Mă uit la îmbrăcămintea mea și mă apucă groaza. Sunt îmbrăcat într-un veșmânt alb potrivit mai degrabă pentru o femeie și nu pentru un bărbat. Modelul dezvăluie găuri mari fusiforme. Cum aș putea să fac față frigului pe tot parcursul zilei îmbrăcat așa? Mă gândesc să fac un ocol din drum și să mă opresc la prietenul meu William care ar putea să-mi împrumute paltonul lui. Dar apoi îmi dau seama că el este mult mai lat în umeri, deci paltonul lui călduros nu mi s-ar potrivi.

Ultima secvență a visului evidențiază diferența dintre vechiul principiu al pielii ca protecție împotriva influențelor mediului înconjurător și noua îmbrăcămintă. Noua funcție (probabil adițională) a pielii se pare că este inefficientă și îmi creează îngrijorarea că ar putea să nu mă apere de frig. Pe parcursul meditației următoare însă, am înțeles că grija mea nu își are rostul. Structura pielii, simbolizată prin rochia albă feminină perforată, deschide noi accepțiuni asupra fațadei corpului nostru.

Privind mai aproape structura rochiei, îmi dau seama că este alcătuită din trei componente. Două dintre ele pot fi descrise ca fire argintii și albe ce compun materialul rochiei. Al treilea element este alcătuit din găuri fusiforme conținute în țesătură. Voi încerca să descriu funcția acestora în măsura în care înțeleg eu lucrurile.

Firele cu luciri argintii ale rochiei simbolizează un fel de membrană de protecție. O pot vedea plasată la o distanță de cel puțin jumătate de metru (20 inch) de corp. Membrana este compusă dintr-o multitudine de elemente în formă de mandale aflate în permanentă mișcare. În consecință, nu încorsetează corpul precum o armură deoarece încorporează spații goale ce se pot deschide sau închide în funcție de necesitatea momentului. Chiar dacă este de natură subtilă, cred că aspectul lucios argintiu al pielii este capabil să protejeze corpul de surplusul de radiații sau alte influențe nocive.

Firele albe ale țesăturii rochiei reprezintă o nouă percepție care devine posibilă prin „noul” strat al pielii prezentat în vis. Acesta este alcătuit din multe clustere de senzori ai corpului acordați la diferite aspecte ale lumii multidimensionale și care permit perceperea simultană și foarte clară a diferitelor nivele ale realității.

Găurile fusiforme din veșmântul pe care îl purtam în vis reprezintă un nou aspect al funcției de respirație a pielii. În acest caz, nu aerul era cel inspirat, ci mâncarea! Hrana ce poate fi absorbită de către organism prin piele posedă calitatea din lumea zânelor și este numită *mană*. Este limpede că funcția de respirație a pielii conține un alt nivel unde poate funcționa printr-o nouă manieră de a se hrăni.

Este de remarcat de asemenea că în vis, chiar dacă sunt bărbat, eram îmbrăcat în veșmânt feminin. Interpretarea prin limbajul simbolistic indică faptul că noile dimensiuni revelate ale pielii creează posibilități de exprimare totală pentru fațeta feminină a corpului uman. Aceasta vine ca un dar din partea Gaiei, țesut constant prin tandrețea glasului ei pentru a se revela acum ca potențial deja prezent în pielea umană.

Stratul de piele neagră

Al doilea vis mi-a atras atenția asupra stratului negru al pielii, la care nu m-am gândit niciodată.

Mi se arată un grup de femei care se deplasează în șir printr-un tunel întunecos. Sunt îmbrăcate în pelerine negre lucitoare lungi până la pământ și sunt acoperite cu pălării înalte negre cu vârf ascuțit. În imaginea următoare, aceleași femei purtau îmbrăcămintă normală și spălau rufe.

Ultima secvență din vis sugerează că nu avem de a face cu un gen de ritual magic dacă femeile apar îmbrăcate în negru, și totuși cu îmbrăcămintă adaptată realității de zi cu zi. Pelerinele negre ce acoperă trupurile femeilor indică un aspect al pielii ce ține de structura corpului rămas nedescoperit până acum. În consecință, ne putem imagina partea neagră a pielii ca un complement la suprafața „albă” a corpului; precum „dosul” pielii.

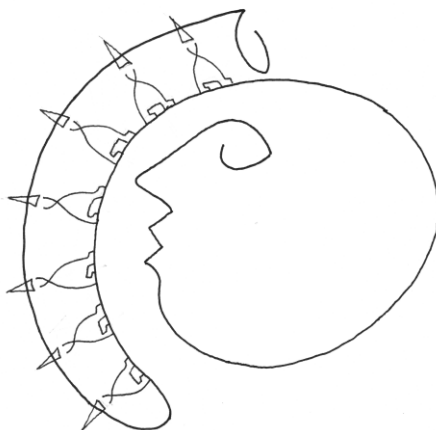
Ar trebui să putem să ne scufundăm sub suprafața pielii și să o privim din interiorul corpului pentru a-i percepe aspectul negru.

Din această perspectivă, pielea apare ca un strat subțire, poate ca o graniță care desparte lumea exterioară de la lumina zilei de spațiul interior al corpului care apare întunecat ca cea mai întunecată noapte. Când privim la partea din spate a pielii se simte ca și cum deschidem o fereastră și privim cerul negru al nopții acoperit de miriade de stele. Dacă ne amintim de comentariul de la începutul cărții despre lumea cauzală și lumea manifestată, stratul negru al pielii ar corespunde dimensiunii cauzale a pielii.

Din această perspectivă putem să înțelegem lucirea pelerinilor negre așa cum apărea în vis, precum și pălăriile ascuțite ale femeilor. Lucirea pelerinilor poate fi asemuită cu „stelele” vizibile din interiorul pielii. Dacă privesc cu mai multă atenție stelele, îmi dau seama că sunt de fapt minuscule găuri în piele prin care lumina zilei pătrunde în spațiile interioare ale corpului. Acești pori, asemănători cu pălăriile conice, sunt suprafețe ale portalurilor interdimensionale – priviți desenul reprezentând dotarea unui astfel de portal. Acești pori minusculi ai pielii funcționează precum urechea acului prin care lumina lumii manifestate strălucește pe tărmurile interioare ale corpului. Totodată și invers, dimensiunea „întunecată” (cauzală) a corpului se strecoară prin aceiași pori afară, în lumea manifestată.

La acest nivel, pielea permite circulația curenților de schimb între lumea cauzală a corpului și lumea manifestată din exterior. Când ne scufundăm în spațiile interioare ale corpului, forțele vitale ale respectivei persoane se regenerează în straturile sale cauzale odată cu calitățile moștenite de la rudele noastre din lumile plantelor, animalelor și elementalilor. Urmând calea inversă, aceste forțe și calități se transpun în ritmuri ale vieții și creativității de zi cu zi. La acest nivel, inspirația și expirația funcționează simultan.

(DESENUL 65) *Visul despre stratul de piele neagră*

Stratul de piele gri mătăsoasă

Între stratul de piele albă și stratul de piele neagră percep un strat subțire gri-argintiu care există numai în partea din spate a corpului. Și totuși următorul vis susține influența acestuia și asupra lumii din față, de la lumina zilei. Am primit visul în avion, cât timp am ațipit în decursul zborului dintre Rio de Janeiro și Roma.

Simt că între partea din spate a cămășii mele albe și dosul jachetei mele negre mai există o altă țesătură compusă dintr-un material ca mătasea, de culoare gri, care îmi acoperă doar spatele. În partea din față este legată de corp cu trei panglici orizontale gri. Mă simt confuz deoarece din punct de vedere estetic mi se pare că panglicile s-ar potrivi mai degrabă în spate și nu în fața corpului.

Calitatea fină, mătăsoasă a materialului mi-a amintit de evoluția noastră paralelă cu civilizația Sidhe, numită și lumea zânelor. Ar fi posibil ca ființele umane să poarte printre straturile pielii un dar primit cu ere în urmă de la civilizația surorilor noastre, fără să fim conștienți de aceasta?

Până acum am reușit să identific două funcții ale stratului de piele gri mătăsoasă:

- ne permite să privim lumea în maniera în care aceasta este percepută de zâne, ceea ce înseamnă conștientizarea simultană a mediului înconjurător în multitudinea diferitelor sale dimensiuni. Este acea senzație ca și cum am avea oglinzi repartizate pe toată zona din față a corpului și prin care privim către lumea din spatele nostru.
- ne permite să ne deplasăm prin dimensiuni temporale fără a fi limitați de legile liniare ale timpului și spațiului care ne guvernează în prezent. Senzația este ca și cum am avea un propulsor montat în spate, capabil să ne ridice de la sol și să ne plaseze la locul și momentul dorit.

După ce am studiat fundația și fațada casei noastre, este necesar să pătrundem înăuntru și să experimentăm materialele din care este alcătuită în interior casa corpului nostru. Așa cum ne-am obișnuit, vom lăsa deoparte multe din cunoștințele însușite la nivel mental despre componența corpului. Ne vom concentra asupra elementelor rămase mai mult sau mai puțin neobservate până acum, ca simple potențiale. În contextul proceselor de transmutație ale Pământului însă, tocmai acestea pot deveni purtătorii esențiali ai existenței noastre de zi cu zi în corp.

Corpul nostru este în primul rând un corp de apă

Pătrunzând purtat de intuiție în corp, l-am experimentat ca pe o masă de apă foarte condensată. Pentru a alcătui formele uzuale ale corpului, elementele de apă ce compun corpul se organizează – mai bine spus se strâng laolaltă – cu ajutorul unor membrane fine transparente, un fel de buzunare subtile.

Această percepție este legată de nivelul manifestat al corpului. Privit din perspectiva nivelului cauzal eu percep corpul de apă uman ca o structură fusiformă, așa cum am prezentat în capitolul despre rezonanța în noi a Oceanului Pacific și a Oceanului Atlantic. Partea superioară a corpului de apă fusiform rezonază cu Atlanticul, partea inferioară – cu Pacificul.

Este de la sine înțeles că spațiul de apă fusiform al corpului nu este capabil să stea drept așa cum trebuie să existe în definitiv ființa umană. Aceasta poate avea postura verticală stabilă numai datorită existenței în jurul corpului a structurii cristaline care o susține. Mă gândesc la structura elementului Foc materializat prin scheletul uman și pe care l-am identificat în capitolul despre arhitectura corpului. Aceasta este maniera în care colaborează corpul de Apă și cel de Foc.

Cele două spații conice ale corpului de apă se îmbină la bazele lor circulare în zona plexului solar. Acolo simt ceva ca dăra lăsată în urmă de un vapor în trecerea sa pe luciul apei. De fapt, această „dără” conferă spațiu căii orizontale pe care am parcurs-o împreună de-a lungul primei părți a cărții noastre și conectează lumea cauzală din spatele nostru cu lumea de la lumina zilei din fața noastră, și invers.

Există totodată o a treia posibilitate de a privi corpul nostru de apă. Din perspectiva realității materializate, corpul de apă este comprimat pentru a se manifesta în interiorul corpului fizic sub forma diferitelor lichide interne, cum ar fi sângele sau limfa.

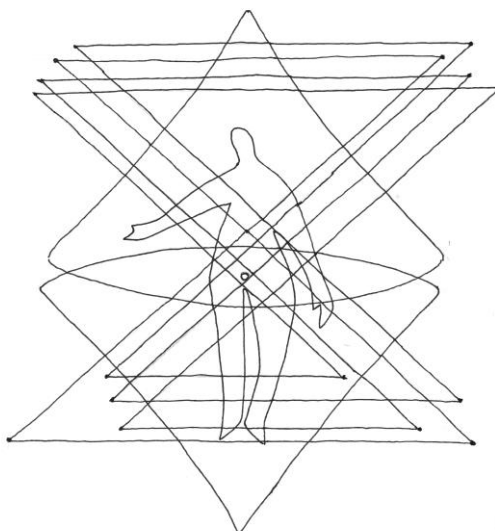
Adesea noi nu suntem conștienți de importanța funcției pe care o îndeplinește corpul de apă în viața noastră. Permiteți-mi să amintesc câteva din capacitățile nobile ale acestuia:

Când animalul interior intenționează să ajute ființa umană să-și înțeleagă situația în care este prinsă, generează, de exemplu, impulsuri care fac să vibreze corpul de apă într-o anumit fel în zona plexului solar. Conștiința umană este capabilă să traducă această vibrație sonoră în emoții corespunzătoare sau tipare mentale.

Corpul de apă face posibil ca dinamica noastră emoțională să evolueze. Mai mult, el este cel care aduce la exprimare compasiunea și simpatia umană față de semenii noștri.

Inspirațiile din lumea strămoșilor și descendenților folosesc vibrațiile corpului de apă pentru a-și canaliza mesajul către persoana respectivă.

Așa cum am menționat anterior, ființa elementară personală se folosește de corpul de apă pentru a se deplasa prin organism, îngrijindu-se de bunăstarea și sănătatea organelor.

Eliberați-vă de vechiul bagaj

Corpul de apă uman nu poate funcționa corespunzător și ar deveni o sursă permanentă de tulburări emoționale dacă nu este purificat, curățat și deschis în așa măsură încât să fie capabil să rezoneze armonios cu corpul de apă al Pământului și oceanele sale. Următorul vis, primit chiar în perioada când scriam acest capitol, oferă un indiciu asupra pașilor ce trebuie parcurși pentru purificarea sferei personale de apă.

Călătorind într-un compartiment de tren plin până la refuz, sunt nevoit să-mi las valiza, rucsacul și haina pe coridor, undeva departe. Am momente în care această situație îmi creează panică, deoarece toate actele mele de identitate se află în rucsac. Ajungem neașteptat de rapid în stația unde trebuia să ajung. Sar de pe scaun și mă grăbesc să cobor din tren ca să nu ratez stația, uitând de haină și bagaj.

Dar trenul nu pleacă mai departe, așa că îl întreb pe conductor dacă am timp suficient să mă urc înapoi să-mi iau bagajul. El încuviințează. Eu sar în tren, dar de data aceasta trenul nu mai are formă longitudinală, ci apare în formă circulară. Mă uimește această nouă formă. Se pare că bagajul nu mai are importanță.

A sta în tren semnifică prezența în actuala formă liniară spațială și temporală. Întorcându-mă a doua oară în tren mi s-a revelat în conștiință schimbarea epocală ce se petrece chiar acum. Structura liniară a spațiului și timpului se transformă într-o formă nouă circulară a celei de a noua dimensiuni a cosmosului pământesc.

Pe parcursul schimbării, unele aspecte ale „bagajului” uman, simbolizate prin cele trei obiecte pe care visătorul le poartă cu el, își pierd importanța. Întrebându-mă ce ar putea simboliza bagajul redundant, mă decid asupra următoarelor puncte:

Haina reprezintă diversele roluri pe care le jucăm în viață – sau pe care le-am jucat în trecut.

Valiza simbolizează traumele colective ale rasei umane la care fiecare dintre noi luăm parte și le cărăm cu noi. Acestea sunt scrise în noosfera noastră personală.

Rucsacul cu documentele de identitate semnifică diversele concepte false asupra identității noastre produse de-a lungul vieților de noi înșine sau proiectate asupra noastră. Poate că le purtăm cu noi pentru a nu ne pierde statutul formal în societate.

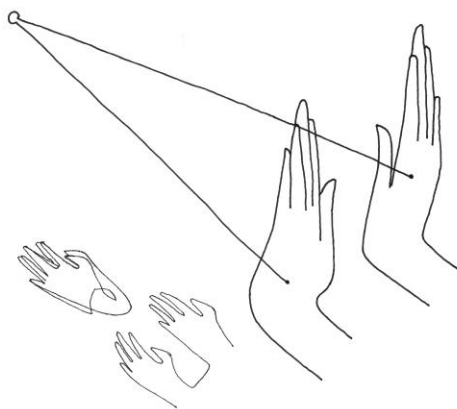
La pragul marilor schimbări de dimensiuni apocaliptice, ființele umane sunt îndemnate să se străduiască să se detașeze de balastul vechi pentru a-și transmuta tiparele și a-și transmite energia purificată și neutralizată înapoi în rezervorul forțelor primordiale ale Gaiei.

Am propus mai multe exerciții *Gaia Touch* folositoare în procesul mării purificări, ca de exemplu „lacrima de grație vindecătoare”. Cel care urmează mi-a fost recomandat într-un vis când mi-a fost adus în conștiință faptul că rețeaua angelică a Gaiei a instalat un fel de „galerii ale transmutației” în lumea cauzală pentru a ajuta la

purificarea planetei în aceste momente. Tiparele depășite și clusterele de energie pot fi orientate către acestea pentru reciclare cu ajutorul micro-portalilor violet, așa cum se arată în exercițiu.

Exercițiul *Gaia Touch* al transmutării

1. Toate tiparele comportamentale cu adevărat problematice și falsele imagini ale identității își au rădăcinile în lumea cauzală din spatele nostru. Alegeți una pe care vreți să o transmutați.
2. V-o imaginați atârând în spațiul din spatele vostru sub forma unui simbol sau a unei alte imagini. Dacă este necesar, susțineți imaginea cu tipare emoționale.
3. Apoi întindeți mâinile spre spațiul din spate și aduceți tiparul respectiv vizual sau emoțional prin corpul vostru în spațiul din față.
4. Dacă este necesar, puteți acum să realizați gestul de detașare pentru a vă elibera energetic de aceste legături. În fața corpului țineți orizontal mâinile strânse cu putere cu intenția de detașare bine definită în minte. Apoi desfaceți mâinile cu puterea necesară anihilării atașamentului respectiv.
5. Imaginați-vă în fața voastră la mare distanță un punct violet strălucitor reprezentând portalul care vă poartă către Galeriile Transmutării.
6. Împingeți cu un gest potrivit tiparul sau energia respectivă către portalul violet imaginându-vă cum devine din ce în ce mai mic până când dispare în punctul violet.
7. În timp ce împingeți, mâinile se apropie din ce în ce mai mult una de alta până când se suprapun.
8. Procesul de transmutare este încheiat. Mulțumiți!

(DESENUL 67) Exercițiul *Gaia Touch* al transmutării. Desenul din stânga arată gestul de detașare.

Funcția sacră a sângelui

Sângele ia ființă în condițiile în care forțele dragonului generate de Gaia se combină cu o anumită inspirație cosmică a Sofiei. Focul Pământului trebuie să se împerecheze cu focul cosmic în ambianța elementului Apă. Din această contopire se naște un curent permanent de viață circulând între dimensiunea cosmică și dimensiunile pământești.

Eu percep curentul vieții prin canalele de sânge precum mitologicul „Fir al Vieții”. Acesta poate fi văzut cum circulă prin fluxul sângelui ca un fir roșu subțire țesut din forțele primordiale ale dragonului și reprezintă esența vieții ce există dincolo de sângele fizic. Îmi este imposibil să exprim în cuvinte cât de unic și prețios este Firul Vieții. Cred că cei care au fost prezenți la moartea unei ființe dragi, mă refer chiar la momentul în care a fost întrerupt Firul Vieții la porunca Zeiței Negre, știu să-i prețuiască cu adevărat sacralitatea.

Pentru a-mi revela sursa firului vieții ce circulă prin fluxul sanguin, maestrul meu elementar personal m-a condus până în centrul prezenței perfecte din adâncul pântecelui despre care am vorbit deja de câteva ori. Acolo am fost prezentat marilor îngeri ai Gaiei care sunt responsabili ca Firul Vieții să se deplaseze de la o ființă la alta, de la o secvență de viață la alta. Am putut să le simt corpurile uriașe de lumină în constantă mișcare ritmică. Acest ritm este reprodus prin bătăile inimii.

Ca urmare s-a născut în mine întrebarea, ce fel de inspirație cosmică este cea implicată în transformarea sângelui într-o atare substanță sacră. Pentru a mi se răspunde la întrebare, am fost purtat în spațiul inimii unde mi s-a arătat prezența holografică a cuiva care poate fi numit „Îngerul Libertății”. Ce are a face calitatea cosmică a libertății cu fluxul sanguin? Este adevărat că miturile eroice adesea glorifică pe cei care își varsă sângele ca sacrificiu pentru libertatea patriei lor. Dar asta este doar o sclipire din ceea ce înseamnă sângele în relație cu calitatea libertății.

Intrând în comuniune cu Îngerul Libertății am înțeles ce șansă extraordinară avem de a fi ființe întrupate. Firul Vieții noastre este întrupat. În consecință, suntem binecuvântați cu o infinitate de posibilități de a atinge, de a ne mișca și de a crea. Suntem liberi să ne îmbrățișăm și să ne iubim. E posibil să ni se pară ceva normal. Din contră! Este un dar cosmic de valoare fără precedent pe care îl împărtășim cu animalele. Toate celelalte ființe din univers privesc cu gelozie către noi, care suntem întrupați, cu sângele penetrându-ne mușchii pentru a le declanșa mișcarea. Urmând fluxul sângelui prin interiorul corpului meu m-am simțit ca în templul libertății cu buzunarele pline de aur.

Ce păcat că oamenii au uitat de potențialul libertății cosmice ce îl poartă în sângele lor și astfel permit forțelor adverse să îi lege de diverse forme de dependență și sclavie! Oamenii nu sunt conștienți că în fluxul lor sanguin ei poartă unul din cele mai prețioase daruri oferite de divinitate, libertatea de a dansa prin viață ca ființă întrupată. Sângele nu este o substanță neutră și nici nu este proprietatea noastră privată. Sângele în corpul nostru este manifestarea voinței divine de a întrupa universul ca o comunitate de ființe vii și iubitoare.

Amenințarea de a pierde Firul Vieții

După ce am înțeles cât de prețios este Firul Vieții pe care îl împărtășim cu regatul animalelor, am primit un vis prin care eram avertizați că noi toți putem pierde acest dar unic dacă umanitatea continuă să se manifeste în ignoranță față de însemnătatea acestuia pentru noi, pentru animale și pentru întreg universul.

Împreună cu un grup de bărbați legăm cai frumoși, sănătoși, în grupuri de câte patru pentru a fi arși. Fiecare grup de câte patru cai sunt legați deasupra unei deschizături în podea, de unde urmează să se ridice flăcările mortale pentru a-i transforma instantaneu în scrum. Considerând asta ca ceva foarte normal, ne pregătim să legăm primul grup de patru cai pentru a fi arși.

Sunt uimit că legăturile pe care le folosim sunt așa de subțiri și delicate. Sunt roșii ca sângele. Îmi spun că asta e o nebunie; cail puternici le vor rupe în bucăți și vor fugi de la moarte când flăcările vor ieși din arzătoare de sub podea. Ar trebui să fie legați cu lanțuri groase de fier.

Mi-a trebuit ceva timp să înțeleg că noi legam cail pentru a-i duce la moarte cu cel mai puternic material ce a existat vreodată: cu Firul Vieții!

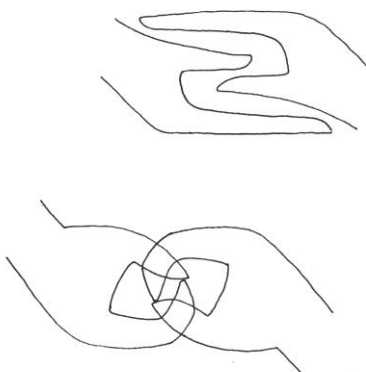
Avertismentul transmis prin vis susține că Firul Vieții este mai mult decât forța vieții moștenită în sânge și care curge prin trupurile oamenilor și animalelor. Este condiția existenței în general. Dacă mă racordez la Firul Vieții dincolo de întruparea acestuia în fluxurile sanguine, percep cascade gigantice distribuite peste tot în Univers. Amplasate la diverse nivele ale spațiului, ele reprezintă praguri cu mase enorme de apă ce se deplasează cu mare viteză de la un nivel la altul – apa reprezentând în această imagine puterea de a fi, voința de a exista.

Prin uciderea cu sânge rece a tovarășilor noștri, animalele și oamenii, este amenințat fluxul liber al forței vieții, dar și însăși existența Universului ca locuință pentru nenumărate ființe întrupate pe diverse nivele de existență.

Inspirat de sufletul Veneției am creat următorul exercițiu *Gaia Touch* pe care îl consider ca un mijloc de a ne exprima voința de a menține neîntrerupt Firul Vieții. La început, mâinile sunt poziționate – privind din lateral – în forma Marelui Canal al Veneției. Marele Canal este polarizat în așa manieră încât latura din Santa Lucia (zona cu stația de tren) până la Podul Rialto prezintă caracteristici de natură pământească. De aici și până la gura de la San Marco, prezintă caracteristici de natură cosmică. Astfel poate fi văzut ca un simbol al Firului Vieții ce ține unite cele două poluri. Pentru acest motiv, Marele Canal a avut până în timpurile moderne doar un singur pod – Rialto – pentru a simboliza uniunea celor două polarități ca fundament al vieții.

Exercițiul *Gaia Touch* venețian pentru menținerea în siguranță a Firului Vieții

1. Plasați mâinile în fața inimii, cele patru degete de la o mână deasupra celor patru degete ale celeilalte mâini poziționate orizontal. Degetele mari se plasează în spațiul dintre ele.
2. Apoi răsuciți o mână 90 grade la stânga și cealaltă simultan 90 grade la dreapta.
3. În clipa următoare uniți degetele mari cu degetele arătătoare corespundente formând două inele care se întrepătrund.
4. Repetați de câteva ori succesiv exercițiul. Dacă vreți să vă raportați la un loc sau la o situație concretă pentru care este periclitat Firul Vieții, atunci puteți combina gestul cu vizualizarea simbolului sau imaginii respective.

(DESENUL 68) Exercițiul *Gaia Touch* venețian pentru menținerea în siguranță a Firului Vieții

Să vorbim despre mușchi

Dacă întrebați ochiul minții logice din ce este compus corpul uman, răspunsul va evidenția în primul rând mușchii.

Evangelhia Sfântului Ioan care povestește despre viața lui Iisus din Nazaret (numit ulterior în greacă „Cristos”), evidențiază în primul pasaj al primului capitol încarnarea divinității ca fiind cel mai important eveniment cosmic al epocii noastre. Se spune în Prolog (1/14) cum cuvântul creator divin a devenit „încarnare”. Nu este tocmai cuvântul folosit în textul biblic. Vrea să spună că noi suntem martori ai unei epoci în care ceva unic devine posibil: Divinitatea se încarnează în trupul omului și pășește pe Pământ într-o ființă umană!

Aceasta este interpretarea mea asupra spuselor din Prolog pe care îndrăznesc să o enunț ca încununare a muncii mele pe tema corpului uman – creație multidimensională. Proverbele ne transmit cât de important este acel pas din evoluția universului când lumile superioare de structură subtilă se întrupează în țesutul muscular al corpului, fie acesta de origine umană sau animală. Desigur sensul nu este cel rațional, acest nivel luând în considerație doar structura fizică. Proverbele se referă la țesutul muscular și îl numesc „încarnarea” sub următoarele aspecte:

- Țesutul muscular al corpului uman este pătruns și antrenat în mișcare de fluxurile sanguine care conțin Firul cosmic al Vieții.
- Numai atunci esența divină găsește condiții propice pentru a se încarna.

Sunt conștient că acest tip de logică stă la baza faimoaselor fresce renaștentiste create de Michelangelo Buonarroti în Capela Sixtină din Roma. Cristos, ca figură centrală în fresca Judecării de Apoi, este pictat după modelul atletului clasic grec. Structura musculară a corpului său aproape gol este uimitoare. Goliciunea trupului și a celorlalte figuri de sfinți a constituit cauza pentru care ulterior Michelangelo a fost criticat vehement de către autoritatea Bisericii. Proprii lui discipoli au fost angajați să picteze îmbrăcămintea peste trupurile goale. Ce păcat! Eu cred că Michelangelo a luat cuvântul Evangheliei în serios, considerând că trupul manifestat „în carne” înseamnă Divinitatea întrupată – și nu doar trupul lui Iisus din Nazaret!

Spre norocul nostru, în Urban Bibliotheca di Lucca din Italia se păstrează o miniatură din cartea „Liber Divinorum Operum” care vorbește despre natura divină a corpului uman încarnat și a fost scrisă de Hildegard von Bingen.

Ilustrația intitulată „Ființa umană cosmică” a fost pictată în 1240. Viziunea stareței arată similarități cu considerentele prezentate. Să începem cu partea centrală a imaginii:

- În centrul cosmosului este plasată ființa umană „încarnată” – ceea ce înseamnă clar țesutul muscular.
- Centrul ființei umane este ilustrat cu o sferă roșu-marونیu în jurul șoldurilor, marcând „focarul prezenței perfecte” despre care am discutat în capitolul 1 al acestei părți a călătoriei noastre.
- Corpul uman este înconjurat de trei calități ale apei, ce pot fi identificate ca apa aurei emoționale, corpul general de apă raportat la oceane și aspectul sacru numit Apa Vieții.
- Corpul de apă este înconjurat și ținut laolaltă în integralitatea sa de Firul roșu al Vieții.
- Firul Vieții are două aspecte. Originea raportată la Gaia a Firului Vieții este conectată cu multe animale diferite care apar din firul roșu, adăpându-se de asemenea din apa oceanelor de care beneficiem împreună cu regatul animalelor.
- Originea raportată la Sofia a Firului Vieții este simbolizată prin mâinile roșii ale Sofiei care îmbrățișează Firul Vieții.
- Sofia are o două capete, cel de sus se distinge ușor prin aspectul său masculin, Cristos. Capul Sofiei este complet roșu (exceptând ochii), în timp ce capul lui Cristos este pictat cu caracteristici realiste pentru a simboliza întruparea în carne.
- Capul de deasupra ființei umane cu patru chakre aurii deasupra, din care pornesc două raze aurii peste figura umană poate fi identificat cu capul Gaiei.

(DESENUL 69) Viziunea lui Hildegard von Bingen asupra ființei umane integraliste

Rolul corpului de Foc

În timp ce copiam imaginea din miniatura viziunii lui Hildegard von Bingen, am observat multe raze aurii răspândite pe original. Unele pornesc din mici stele țesute cu Firul Vieții, altele emană din gurile diferitor animale. Eu cred că reprezintă structura de lumină cristalină despre care vorbeam în capitolul anterior. Noi o cunoaștem ca fundamentul pe care este construită casa corpului nostru.

În adevăr: chiar dacă corpul de apă – așa cum a fost el prezentat la începutul acestui capitol – este de importanță primordială pentru vitalitatea corpului nostru, trebuie să existe un agent care mișcă forța vitală prin tot corpul. Cine altcineva poate acționa complementar maselor de apă dacă nu elementul Foc?

Focul nu apare doar sub formă de flăcări, ci este asimilat cu lumina, care la rândul ei reprezintă unul din cele patru aspecte de bază ale conștiinței cosmice. Întâlnite în lumea manifestată, noi le cunoaștem ca elementele Apă, Foc, Pământ și Aer.

Elementul Foc poate fi considerat cel mai străvechi din cele patru elemente. Voi enumera câteva caracteristici:

- Focul este purtătorul bucuriei și inspirației. Muzele, ca ființe elementare evolute și sursa inspirației creatoare sunt ființe ale elementului Foc.
- Focul este sensibil la schimbările ciclurilor cosmice și, ca atare devine un agent al transformării. Când ciclurile se schimbă, aspectul distructiv al Focului țâșnește înainte și descompune ce este uzat. Pe de altă parte, acesta acționează ca suport de inspirație pentru noi evoluții.
- Focul nu cunoaște altceva decât momentul prezent. În consecință, toate evenimentele atât de îndrăgite de mintea umană, cum ar fi istoria ori aspectul obișnuit al lumii noastre, sunt complet străine elementului Foc. Elementul Foc susține esența și numai esența a tot și toate, deci și a corpului nostru.
- Elementul Foc reprezintă dimensiunea sacră a realității. Dacă Focului i se permite să pulseze liber între dimensiunea cauzală și cea manifestată a lumii, atunci sacralitatea vieții de zi cu zi este salvată.
- Fiind întrețesut în Firul Vieții, Focul marchează atât începutul cât și sfârșitul vieții. Inspirația de a da naștere unei ființe vii precum și întreruperea Firului Vieții la momentul morții sunt deopotrivă acțiuni ale elementului Foc.

Prin rolul esențial pe care îl joacă în viață, în condiția umană, elementul Foc este supus din nefericire multor traume. Printre acestea voi menționa în primul rând tiparul de războinic nebun pe care îl întrupează ființele umane. Elementul Foc a fost adesea folosit în mod abuziv pentru a curma prin forță firul vieții a nenumărate ființe umane conform voinței egocentrice a fraților acestora. A cauzat imensă suferință – chiar dacă omorârea animalelor nu este măturisită. Nu ține de oameni să decidă asupra vieții și morții!

Apoi, în era patriarhală, elementul Foc și capacitatea sa de inspirație sunt adesea folosite abuziv de către instituțiile religioase și mișcările de toate felurile pentru a înlănțui ființele umane în capcane iluzorii străine de divinitate. Consecințe ale extremelor de acest fel sunt vizibile în acele ocazii când aspirațiile religioase se transformă în acte teroriste, războaie și vărsări de sânge.

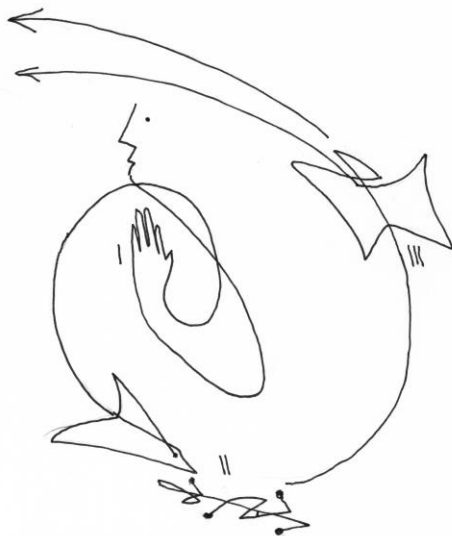
Folosirea abuzivă a forțelor divine ale elementului Foc în scopul uciderii sau disputelor religioase a generat prejudicii substanțiale dimensiunii sacre a corpului de Foc uman. În loc să penetreze întreaga ființă, dimensiunea sa sacră este împinsă către partea din spate a ființei umane, lipsită de capacitatea de a servi ca sursă de binecuvântare pentru viața de zi cu zi.

Pentru a experimenta calitatea inspirației susținută de elementul Foc vă propun următoarea meditație a păcii. Inspirațiile de pace sunt purtate de muze, după cum am amintit.

Meditația de pace cu porumbelul, ramura de măslin și muza păcii

1. Pătrundeți în starea de pace interioară. Apoi concentrați-vă din spațiul inimii pe ideea de pace cu un gest de rugăciune. Porumbelul alb al păcii s-a născut ca reprezentare a voinței umane de pace pe Pământ.
2. Dar încă nu i-a apărut ramura de măslin în cioc. Încă lipsesc forțele arhetipale ale Gaiei care oferă puterea de manifestare a ideii de pace în viață și politică. Fără cooperarea puterilor iubitoare ale dragonilor Gaiei simbolizate prin forța și hrana oferite de arborele de măslin nu există speranță pentru o pace trainică.
3. Conduceți porumbelul alb din spațiul inimii prin gât și printr-o plecăciune în față până la cel mai adânc punct al cavității pelviene. Acolo, în dreptul osului pubian se află ramura de măslin.
4. În zborul său în jos, porumbelul culege ramura de măslin. Sunt necesare câteva momente pentru a simți calitatea întrupată de arborele de măslin.

5. În continuarea zborului circular către spatele vostru, porumbelul cu ramura de măslin în cioc ajunge la punctul din spatele inimii voastre. Aici trebuie integrat cel de al treilea element al păcii.
6. Punctul din spatele inimii voastre este focarul muzei păcii. Ea simbolizează calitatea păcii. Acordați-vă timpul necesar pentru a experimenta calitatea inspirației ei.
7. Apoi, porumbelul păcii își continuă zborul deasupra capului vostru spre lumea manifestată pentru a răspândi inspirația păcii pretutindeni în lume.

(DESENUL 70) Meditația de pace cu porumbelul, ramura de măslin și muza păcii

Schimbări asupra materialelor corpului

Revenind la miniatura lui Hildegard von Bingen ce ilustrează ființa umană integralistă, aș vrea să evidențiez faptul că animalele sunt reprezentate aici ținând în gură o multitudine de fire aurii care ajută ființele umane să apară în formele normale. Acestea simbolizează structura de lumină cristalină țesută în jurul corpului uman și care servește drept fundament al acestuia.

Viziunea lui Hildegard von Bingen ne învață că în etapa actuală de evoluție a corpului, arhetipurile animalelor joacă un rol substanțial în menținerea corpului de Foc uman. Să ne amintim că mare parte a corpului nostru de Foc este moștenit de la strămoșii noștri, animalele.

Oare este posibil ca acest tip de relaționare între regatul animalelor și corpul uman să se supună în prezent schimbărilor? În Intermezzo I am vorbit despre animale care se retrag din corpul uman pentru a se reconecta cu arhetipurile lor ancestrale. Ele nu mai sunt dornice să ne servească pe noi, oamenii, să ne care în spinare ca pe niște copii mici.

Direcția în care se îndreaptă această schimbare fundamentală a structurii corpului poate fi intuită observând următorul vis:

Sunt foarte uimit când îmi dau seama că, ceea ce cunoșteam eu ca fiind vene pentru transportul lichidelor corpului, acum este alcătuit din lemn virgin. Nu este vorba de trunchiuri de pomi morți scobiți pe dinăuntru pentru a servi drept canale. Canalele sunt alcătuite din substanță vegetală crescută din trunchiurile vii ale pomilor. Mi se arată de asemenea vase pentru apă, alcătuite din material lemnos, care se aseamănă cu diverse organe ale corpului.

Trunchiurile vii ale pomilor simbolizează regatul plantelor complementar lumii animalelor. Oare plantele preiau sarcina de care animalele vor să se elibereze? Meditez asupra mesajului din vis și înțeleg că regatul plantelor nu este pe cale să se substituie animalelor în rolul lor de menținere a corpului uman în forma specifică interioară și exterioară. Aceasta nu ar fi o schimbare adevărată. S-ar schimba doar servitorii.

Adevărata schimbare în constituția corpului către care indică visul are de a face cu aspectul de plantă din noi, care este pregătit să devină mai activ în rolul de ajutorare a ființelor umane de a continua încarnarea în trup fizic. În consecință, se va ajunge la un echilibru real între susținătorii noștri, animalele și plantele.

Acesta ar fi un pas propice de evoluție spre maturizarea noastră, astfel încât ființele umane să devină mai responsabile față de excepționalul dar al corpului nostru organic (material). Noi trebuie să învățăm - cu ajutorul ființei personale elementare - să fim ancorați în sursele primordiale ale vieții fără să așteptăm ca altcineva să facă asta pentru noi. Plantele ne pot servi drept învățători. Noi putem învăța de la ele cum să existăm ca ființe întrupate, prin a ne ancora în forțele primordiale ale Gaiei și a le transforma în fiecare moment în funcții ale corpului nostru.

Opțiunea unui număr de oameni în continuă creștere pentru un mod de viață vegetarian este un semn că schimbarea se întâmplă.

Un alt vis mi-a arătat meridianele corpului ca fiind compuse din două segmente, ca un fermoar. Dacă „fermoarul” se desface, obținem două părți autonome ale meridianului. Imaginați-vă o jumătate rămânând la locul ei și cealaltă conectându-se cu diferite puncte din mediul înconjurător.

Meridianele corpului sunt considerate transportoare ale energiei vieții. Ele realizează circulația energiilor prin corp.

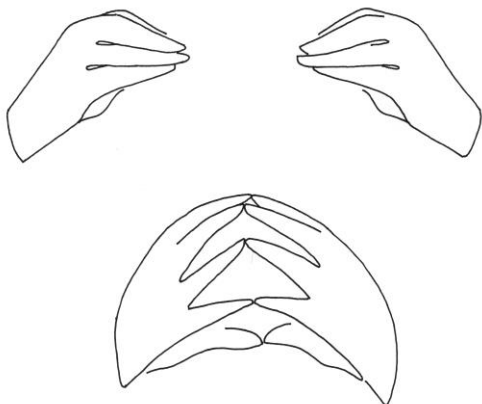
Prin divizarea meridianului în două, se întâmplă ceva cu totul neașteptat. Acum, forța vieții nu mai circulă doar prin corp, ci și între corp și proximitatea acestuia. Dacă mă acord la o astfel de funcționare a meridianelor, simt că devin aproape imponderabil. Mă mișc mult mai ușor și mai vioi prin viață. Cred că în această manieră ființa umană poate merge pe apă.

Totodată, în acest fel de colaborare dintre ființa umană și ambianța sa naturală văd perspectiva pentru viitoarea dezvoltare a corpului.

Următorul exercițiu *Gaia Touch* poate concentra experiența de re-creare a structurii corpului. Acesta este un dar primit din Siena, orașul antic din Italia. Pe parcursul atelierului ținut acolo am descoperit că Siena cunoaște secretul de co-creare a lumii formelor pornind de la forțele arhetipale ale vieții susținute de Gaia.

Exercițiul *Gaia Touch* de stimulare a re-creării structurii întrupate a lumii

1. Brațele sunt poziționate lateral pe lângă corp la nivelul plexului solar.
2. Apăsați cu degetele ambelor palme într-un punct comun pentru a simboliza concentrarea forțelor primordiale ale creației.
3. Apoi apropiați palmele una de cealaltă în timp ce degetele se deschid din ce în ce mai mult.
4. Când mâinile se întâlnesc în fața plexului solar, cele cinci perechi de degete sunt complet deschise.
5. În acest moment vârfurile degetelor se ating. Vă puteți imagina întâlnirea lor ca două talgere care se lovesc unul de celălalt. Gestul simbolizează voința voastră de a vă trezi la rolul vostru individual în procesul de auto-creare a corpului (sau lumii).
6. Sunetul inaudibil care se produce este similar cu „big bang-ul” de la momentul creației. Nu s-a întâmplat doar o dată în trecut, desigur, ci se repetă din nou în fiecare moment.
7. Repetați exercițiul de câteva ori cu o scurtă pauză între secvențe. Apoi ascultați schimbările ce se petrec în interior.

(DESENUL 71) Exercițiul *Gaia Touch* de stimulare a re-creării structurii întrupate a lumii

Capitolul 4

SISTEMUL INIMII UMANE

Dragă călătorule, parcurgând corpul uman de-a lungul primelor trei capitole din partea a III-a, am acumulat experiențe ale acelor aspecte care privesc corpul uman în ansamblu. Acum a sosit momentul în care avem nevoie de curaj pentru a pătrunde în interiorul anumitor organe.

Când vorbesc de „interior” mă refer la dimensiunea lor cauzală. Pentru înfăptuirea acestei călătorii, în Intermezzo II ni s-a dat o cheie sub forma modelului alcătuit din 12 dimensiuni a lumii. Nu vom aborda dimensiunile manifestate privind organele din afara lor cu mintea rațională. Ne vom face drum prin organe, raportându-ne la dimensiunile lor cauzale.

Proiecții superficiale care blochează sistemul inimii

În accepțiunea umană, cu siguranță în cultura vestică, inimii i se atribuie semnificații prețioase. Când vorbim despre ceva nobil, spunem că vine din inimă. E posibil ca această supra-evaluare a inimii să fie un truc al minții pentru a ascunde de umanitate calitățile și puterile extraordinare ale inimii, astfel încât acestea să nu poată fi exprimate în totalitate și împământate în cultura și viața noastră de zi cu zi? Într-adevăr, o cultură care proclamă superioritatea inimii ar trebui să nu fie atât de distructivă precum este cultura noastră.

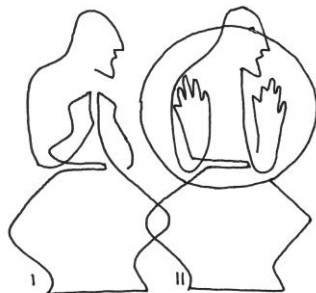
O altă concepție problematică susține că puterea de a iubi a inimii ar trebui să compenseze atitudinea agresivă a minții, care guvernează lumea modernă. Este adevărat că natura iubitoare a inimii poate echilibra o minte seacă. Dar o astfel de abordare generează un alt dezechilibru prin concentrarea întregii dinamici a conștiinței în partea superioară a corpului.

Ca o consecință, devine ușor de ignorat comorile ce se ascund în cavitatea pelviană și în special prezența Gaiei în punctul prezenței perfecte. Astfel, puterile inimii își pierd împământarea și devin ineficiente în funcția lor esențială, de generare a păcii și înțelegerii reciproce între oamenii Pământului.

Pentru propria experimentare a calității autentice a sistemului cardiac, propun următorul exercițiu Gaia Touch. Inspirația mi-a venit atunci când mi-am împlinit țelul pe drumul de pelerinaj către Santiago di Compostela. Am fost atenționat să privesc reprezentarea dăltuită pe poarta medievală a catedralei a lui Cristos într-un gest de deschidere a inimii – vedeți desenul.

Gestul de deschidere a inimii de la Santiago di Compostela

1. Țineți mâinile sus în fața centrului inimii într-un gest de rugăciune.
2. Când sunteți pregătiți, începeți să deschideți încet brațele, ca și cum s-ar deschide o ușă.
3. Continuați să deschideți brațele până când dosul mâinilor au ajuns în spatele pieptului și nu le mai puteți deschide mai mult. Continuați deschiderea „ușilor” în imaginație, până când sunt complet deschise înspre spate.
4. Acum este momentul să intrați în spațiul inimii voastre dinspre spate și să acumulați experiențe ale adevăratei sale esențe. În partea din spate a tărâmului inimii se află intrarea potrivită.
5. Revenind încet la poziția de rugăciune inițială, prin închiderea ușii încheiem exercițiul și mulțumim.

(DESENUL 73) Gestul de deschidere a inimii de la Santiago di Compostela

Constelația centrilor inimii

Când pătrund în regiunea inimii dinspre partea frontală a pieptului și privesc în jur, am senzația că plutesc în mijlocul sistemului solar. Un „soare” strălucește în mijlocul unui spațiu vast, încercuit de un număr de „planete” poziționate la diverse distanțe de „soare”. Spațiul „sistemului solar” pare să depășească toracele uman, extinzându-se dincolo de limitele sale.

Pentru început doresc să chibzuiesc asupra semnificației „planetelor” – ulterior voi dedica un capitol „soarelui” în jurul căruia se rotesc „planetele”. Fiecare dintre ele îmi apare ca o bijuterie în sine, indiferent de culoare, formă și calitate. Eu le concep ca diverse focare de iubire generate de sistemul inimii. Ele reprezintă alt fel de porți prin care ființele umane comunică cu lumile manifestate ale naturii și culturii – dar și cu ființele din același regn, la diverse nivele de existență. Vă voi prezenta percepția mea asupra unora din „planetele” sistemului inimii, fără a fi încă capabil să explic de unde provin forțele și calitățile lor. Lista nu va fi completă, desigur:

Focarul conexiunilor cordiale

poate fi perceput ca o mică piatră unghiulară roșie. Prin localizarea lor în centrul inimii, aceste conexiuni permit ființei umane să creeze relații de iubire cu oricare din nenumăratele ființe aparținând familiei viețuitoarelor extinse prin întreg cosmosul pământesc.

Focarul libertății

poate fi perceput sub forma unui „bob” rotund verde. Potențialul său permite exprimarea libertății inimii, forța bucuriei care nu cunoaște limite.

Focarul iubirii familiei

poate fi perceput ca o mică minge albă ce radiază din interior. Calitatea sa cuprinde iubirea în cadrul parteneriatului în cel mai vast sens al cuvântului, inclusiv relațiile de iubire din familie, cea din domeniul parteneriatului în munca de creație, dedicarea comună pentru un scop anume.

Un crâmpei holografic al inimii de zână

Acesta nu cunoaște nici o formă. Acesta apare din nou în spațiul sistemului cardiac uman în fiecare moment precum cometele pe cerul nopții. Noi, oamenii, putem învăța de la această apariție că iubirea este reală doar la momentul prezent, și astfel e necesar să fie trezită din nou în fiecare clipă.

Un crâmpei holografic al iubirii Gaiei

Eu îl percep ca pe o mică minge aurie cu un inel alb în jur. Calitatea ei constă în transformarea forței iubirii în orice formă a existenței sau a creativității. Când mă armonizez cu ea, devin conștient de capacitatea mea ca ființă umană de a deveni pură prezență a iubirii în lume.

Puterea de a se manifesta a inimii

reprezintă puterea inimii de a induce infinitul în structurile timpului și spațiul eteric în realitatea manifestată. Eu o percep sub forma unei găuri de ac. Gaura acului simbolizează portalul dintre două dimensiuni.

Focarul forței emoționale

Eu îl percep sub forma unui cristal de apă strălucitor. Acesta are abilitatea de a transforma diferite forțe ale inimii în impulsuri emoționale, astfel încât acestea să fie percepute și absorbite de alte ființe.

Focarul sinergiei inimă – minte

Eu îl percep sub forma unei mici stele briliante. Capacitatea acesteia este de a îmbiba ideile minții cu calitățile inimii, ceea ce semnifică abilitatea de a gândi prin înțelepciunea inimii.

Coroana inimii

La început am remarcat-o ca pe o perlă plasată în adâncitura dintre clavicule. Aceasta poziționare la baza gâtului are o conotație simbolică și se referă la capacitatea inimii de a inspira creativitatea umană. Prezența ei mi se arată sub forma unei culori albastru intens care pătrunde întreaga mea ființă.

(DESENUL 74) Constelația centrilor inimii

Împământarea inimii

Printr-un vis am fost avertizat că percepțiile mele asupra constelației inimii umane ar fi prea vagi dacă nu cercetez problema care face ca sistemul inimii să plutească lipsit de împământare.

Sunt observatorul unui grup de femei-zâne minunate, înveșmântate în voaluri fine, mișcându-se vesele pe un câmp. În mișcarea lor ele par să nu atingă deloc pământul. Știu că ele reprezintă diferitele calități ancorate în spațiul inimii umane. Ba chiar au și nume, doar că nu mi le pot aminti. Apoi, o voce severă spune că nu-i este permis câinelui să se alăture grupului. Într-adevăr, zăresc un câine maroniu masiv stând la marginea scenei, căruia nu-i este permis să se miște de acolo.

Armonizându-mă cu grupul de femei-zâne, mă regăsesc în ambianța inimii. Fiecare dintre ele reprezintă unul dintre centrii din spațiul inimii menționați. Dar care este rolul câinelui? Ca răspuns la întrebarea mea, câinele din vis intră în cavitatea mea pelviană și se cuibărește în centrul prezenței perfecte, găsindu-și un loc confortabil de odihnă.

Într-unul din capitolele de început ale acestei cărți, referindu-mă la relația cu lumile animale, afirmam că animalele sunt considerate strămoșii inimii umane. În consecință, puteți observa cum animalul din vis mă atenționează că sistemul extraordinar al inimii nu poate înflori la întreg potențialul său dacă nu este conectat la cavitatea pelviană. Numai când este conectat la centrul punctului prezenței perfecte, sistemul inimii poate vibra în rezonanță cu miezul Gaiei.

Vă propun un exercițiu *Gaia Touch* pe care l-am învățat cu ani în urmă de la o ființă aparținând lumii zânelor, aflată într-o livadă de măslini în zona Adriaticii. Intenția este de a alinia centrul inimii cu focarul prezenței perfecte din cavitatea pelviană – ceea ce echivalează cu prezența Gaiei în corpul nostru.

Exercițiul *Gaia Touch* de împământare a sistemului inimii în cavitatea pelviană:

1. Țineți ambele mâini sub centrul inimii, cu palmele poziționate orizontal și spate în spate.
2. Imaginați-vă că sistemul inimii este concentrat în forma unei sfere, poziționată deasupra palmei de sus.
3. Coborâți încet ambele palme, purtând sfera, până când ajungeți la nivelul cel mai de jos al pântecelui.
4. Permiteți sferei sistemului inimii să stea acolo un timp, pentru a se conecta cu punctul prezenței perfecte și a se împământa.
5. Rămâneți cu palma de dedesubt în acel loc, în timp ce ridicați palma de deasupra până când sfera cu sistemul inimii revine în poziția inițială.
6. Percepeți câmpul de energie care se naște între cele două palme.
7. Apoi deschideți sfera din piept cu un gest adecvat și simțiți calitatea inimii împământată.

(DESENUL 75) Exercițiul *Gaia Touch* de împământare a sistemului inimii în cavitatea pelviană

Inima elementară

Cât de departe am ajuns în explorarea sistemului inimii noastre? Am observat sistemul diferiților centri ai inimii focalizați în partea frontală a pieptului. Pe de altă parte, am devenit conștienți de focarul prezenței perfecte plasat în cavitatea pelviană, unde se împământează sistemul inimii. Astfel vom cunoaște două nivele diferite din corpul nostru pe care se ancorează acest sistem. Așa cum demonstrează exercițiul de mai sus, trebuie să existe o modalitate de a le conecta.

Punctul de conexiune se numește „inima elementară”. Când privesc corpul uman văd inima elementară plasată la capătul sternului. Aceasta reprezintă un fragment holografic (un fractal) al inimii Gaiei. Raportat la corpul planetei, sistemul inimii Gaiei există sub suprafața Pământului ca o rețea alcătuită din nenumărați centri energetici aflați în rezonanță reciprocă, armonizată cu inima divină a Gaiei.

Ființa elementară personală utilizează potențialul inimii elementare pentru a susține sistemul inimii umane. Așa înseamnă că, în fiecare moment succesiv, sincronizat cu inima Pământului, ființa elementară creează premisele energetice prin care sistemul inimii noastre poate apărea în întreaga sa complexitate.

De curând, într-o noapte, mi s-a demonstrat cum se simte atunci când potențialul inimii elementare este deconectat. Trezindu-mă în miezul nopții, m-am simțit ca o scoică goală. Nu simțeam nimic, nu mă puteam conecta cu nimic. Există doar lumea materială lipsită de orice energie vitală. Am avut nevoie de câteva ore să-mi reconstruiesc sistemul inimii cu ajutorul ființei elementare personale.

Apa alcătuiește spațiul inimii vii

Mai există o precondiție pentru ca extraordinarul univers al inimii umane să își dezvăluie întregul potențial. Vorbim despre elementul Apă.

Studiile moderne asupra originilor cauzale ale apei – cum ar fi fotografii ale cristalelor de apă – ne arată că fără apă nu există posibilitate de manifestare a vieții. Apa este capabilă să primească și să întrupeze tiparele subtile ale ideilor creative, care constituie substratul fundamental pe care se poate construi lumea manifestată la toate nivelele. Același proces se aplică la sistemul inimii. Dacă nu există atmosferă umedă în spațiul ocupat de sistemul inimii, componentele sale nu se pot manifesta și îndeplini rolul specific în viața individului. Așa cum am prezentat în prima parte a cărții, cele două mari oceane, Pacificul și Atlanticul, își găsesc rezonanță în corpul de apă uman; Pacificul cuprinde partea inferioară, iar Atlanticul partea superioară a corpului. Oceanele se află în mișcare constantă datorată curenților de apă; similar, masele de apă ale corpului uman s-ar deteriora în absența acțiunilor dinamice. În aceste condiții, musculatura inimii își manifestă rolul important în sistemul cardiac uman. Când pătrundem în spațiul interior al musculaturii inimii, ce simțim?

Eu simt musculatura inimii ca pe o ființă conștientă distribuită în întreg corpul. O văd ca reprezentarea unei stele-sursă a sistemului inimii umane. Dacă comparăm constelația centrilor inimii cu un sistem solar, atunci mușchiul inimii reprezintă steaua centrală. În capitolul despre animale se menționează „steaua-sursă” care conectează efectiv inima animalelor ca strămoși ai sistemului inimii umane.

Dacă merg un pas înainte și trec pragul lumii cauzale al mușchiului inimii, descopăr că, în timp ce deplasează sângele prin vene, inima menține totodată masele corpului de apă umană în permanentă mișcare. Curentul de apă generat în „oceanul Pacific” se deplasează de-a lungul spatelui corpului în sus până atinge creștetul capului. De acolo cade ca o cascadă prin fața corpului în jos. „Cascada” este compusă din picături minuscule și extrem de fine. Astfel se creează o ambianță apoasă minunată în fața pieptului prin care centrii inimii enumerați mai sus se pot manifesta.

Apele „Atlanticului”, concentrate în partea superioară a corpului, parcurg traseul invers. Le văd deplasându-se în interior spre regiunea din spatele centrului inimii. De acolo simt un impuls puternic care intenționează să le deplaseze în față pentru a susține distribuirea calităților inimii către lumea manifestată aflată în fața corpului uman.

Partea anterioară a sistemului inimii

Acea parte a corpului de apă uman ce rezonază cu oceanul Pacific creează condițiile de manifestare a constelației centrilor inimii în partea frontală a pieptului. Dacă urmăresc mișcările curenților Atlanticului către

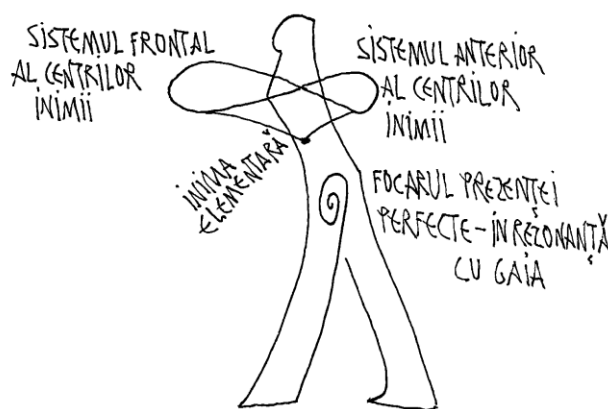
spatele pieptului, descopăr că acolo există o altă serie de centri ai inimii. Oare există și o parte posterioară a sistemului inimii?

Din experiențele mele cu sistemele inimii în anumite locuri de pe pământ, am observat cum componența acestora se aseamănă adesea cu simbolul infinitului, numit lemniscata. Față de corpul uman, bucla din față a lemniscatei cuprinde „planetele” enunțate anterior, în timp ce bucla din spate se raportează la o altă constelație a centrilor inimii. Aceștia întruchipează alte calități arhetipale. Rolul centrilor din spate ai inimii este să furnizeze sistemului inimii umane acele calități necesare pentru a transforma iubirea în cel mai puternic creator din cosmosul pământesc.

Ceea ce de obicei numim „chakra inimii” apare în punctul de intersecție a celor două bucle ale lemniscatei. Acesta reprezintă un portal interdimensional care permite comunicarea dintre centrul inimii care operează în lumea manifestată și cei teaurizați în spatele inimii. Prin portalul „chakrei inimii”, calitățile lumii cauzale din spatele inimii strălucesc spre spațiul din față corpului. Astfel se explică de ce chakra inimii este considerată sursa tuturor calităților inimii. De aceea ea este respectată de diversele școli spirituale – cu adevărat însă, portalul este cel care duce la comoara inimii.

(DESENUL 72) Spațiul inimii se naște din interacțiunea impulsurilor apei originare în pântec cu rezonanțele calității cosmice

extrase din spatele pieptului

Spațiul inimii se materializează prin interacțiunea dintre forțele cavității pelviene și lemniscata centrilor inimii prin intermediul inimii elementare.

Care sunt calitățile teaurizate în spațiul din spatele sistemului inimii? Dacă centrul inimii din față apar ca planete ce se deplasează în jurul portalului interdimensional al „chakrei inimii”, atunci focarele din spate pot fi comparate cu diverse stele care strălucesc pe fundalul sistemului solar. Ele întrupează anumite arhetipuri care acționează ca surse de inspirație pentru ca sistemul inimii să își poată revărsa binecuvântările în lumea manifestată.

Vă prezint (fără a fi completă) lista focarelor ce aparțin spațiului din spatele sistemului inimii:

Steaua adevărului

radiază capacitatea inimii de a identifica adevărul și de a distinge adevărul de iluzii.

Steaua busolă

întruchipează abilitatea inimii de a acționa ca o busolă, oferind în fiecare moment orientarea corectă pe calea vieții. Asta este posibil deoarece inima cultivă conexiunea cu înțelepciunea divină, care cunoaște esența întregului și rolul fiecărei părți în întreg.

Steaua inspirației

este sursa capacității inimii de a primi inspirații divine și de a percepe tiparele primordiale necesare ca ideile creatoare să înflorească.

Steaua forței vieții

reprezintă capacitatea inimii să întrețină dansul vieții în permanentă mișcare și transformare.

Steaua comunicării

reprezintă capacitatea inimii să mențină deschisă poarta comunicării atât cu maestrul elementar personal cât și cu lumea angelică a strămoșilor rasei umane.

Steaua destinului uman

reprezintă capacitatea inimii să ne mențină conectați la matricea ființei umane integraliste, inspirându-ne astfel să urmăm calea personală a evoluției interioare.

Steaua iubirii universale

reprezintă calitatea inimii de a ne menține conectați la dimensiunile angelice ale serafimilor, care umplu întreg Universul cu calitatea iubirii.

Capitolul 5

SCARA EVOLUTIVĂ A ORGANELOR CORPULUI

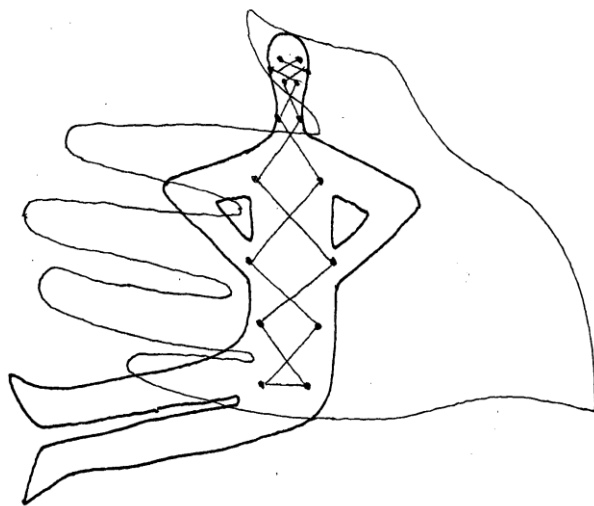
Alcătuirea simetrică a organelor

Plămâni, ovarele, rinichii, coardele vocale și anumite organe ale percepției prezintă în mod evident modelul perechilor de organe în corp. Observăm că ele toate sunt poziționate simetric față de axul central al corpului.

În încercarea mea de a percepe scopul acestei scări simetrice de evoluție a organelor, dintr-o dată m-am simțit ca o plantă care crește dintr-un strat adânc al pământului, cu cinci perechi de frunze dispuse simetric de-a lungul tulpinii mele. Începând din partea de jos a pântecelui, am putut identifica cinci organe ce corespund celor cinci perechi de frunze: ovarele/testiculele, ficatul-pancreasul, rinichii, plămâni, coardele vocale și ochii-urechile-nările ca ansamblu triplu.

Experiența m-a condus înapoi la studiul nostru asupra corpului de plantă al ființei umane și al trunchiului său vertical, desfășurat în prima parte a călătoriei noastre, în capitolul 3. Atunci descopeream că trunchiul plantei arhetipale din noi poate fi perceput ca ax central în jurul căruia se alcătuiește corpul. Ulterior noi identificăm cinci nivele ale plantei în cadrul corpului care, prin aranjamentul frunzelor, evidențiază simetria caracteristică regatului plantelor.

În acea etapă a călătoriei noastre noi priveam ființa umană din exterior. Acum, explorând spațiile interioare ale corpului și deplasându-ne de-a lungul organelor-pereche distribuite simetric, observăm că structura lor nu este statică. Perechile de organe se interconectează sub forma unui vortex ce dansează de-a lungul „trunchiului” vertical. Ritmul său binar se materializează prin perechi polarizate de organe.

(DESENUL 76) Dublul vortex al organelor corpului

Vortexul organelor polarizate

Privind mai atent la mișcarea vortexului, observăm că mișcarea ascendentă ajunge la o stare de acalmie la nivelul gâtului. Mișcarea creată prin percepția polarizată a organelor amplasate la nivelul capului, inclusiv coardele vocale, ia direcția opusă. Cele două mișcări se întâlnesc în spațiul gâtului.

Gâtul este considerat originea creativității umane bazat pe capacitatea coardelor vocale de a transforma modele ale gândirii în cuvinte. Totuși, puterea creatoare a cuvintelor nu derivă direct din coardele vocale. Acestea sunt mai degrabă instrumente ale creației – instrumente minunate și foarte exacte.

Puterea creatoare ce emană din gât este o expresie a mâinii creatoare a Gaiei care lucrează prin ființa umană ca întreg. Cele patru perechi de organe ce se raportează la vortexul ascendent corespund celor patru Elemente – cele patru degete ale mâinii creatoare a Gaiei. Această corespondență este ilustrată mai jos, astfel că poziționarea lor corespunde celor patru etape ale procesului creator:

- Perechea de plămâni corespunde degetului mic (elementul Aer) și impregnează ideile, pe calea lor spre întrupare, cu conștiința lor independentă.
- Perechea de rinichi corespunde degetului arătător al Gaiei (elementul Apă) și are sarcina de a impregna ideile, pe calea lor spre manifestare, cu energia vieții.
- Perechea ficat-pancreas este asociată degetului mijlociu (elementul Foc), cu abilitatea de a transforma ideile, pe calea lor spre manifestare, în tipare ce reprezintă modele pentru viitoarea lor întrupare.
- Perechea ovarelor/testiculelor corespunde degetului inelar (elementul Pământ), cu abilitatea de a investi ideile creative cu capacitatea de întrupare în lumea formelor.

Procesul de creație în numele Gaiei nu funcționează – așa cum am subliniat cu alte ocazii – fără aportul degetului mare, care reprezintă cel de al cincilea Element. În cadrul capacităților creatoare ale gâtului uman, degetul mare al Gaiei este reprezentat de trei perechi de organe de percepție, nările, ochii și urechile, la care se adaugă corzile vocale. Dacă ființa umană este privată de percepția conștientă, atunci nu poate exista proces creator. Dacă activitatea corzilor vocale nu este implicată, atunci nu se poate realiza fuziunea cu vortexul ascendent al procesului creator.

Procesul de creație în care este implicată evoluția binară a organelor corpului cunoaște două direcții de deplasare. Impulsurile generate de acele organe care corespund celor patru Elemente sunt concepute în mișcare ascendentă, în timp ce acelea corespunzătoare capului și gâtului sunt descendente. Spațiul multidimensional al inimii este regiunea în care ele interacționează și se contopesc. Regiunea inimii constituie spațiul sacru în care creativitatea omului își găsește expresia echilibrului perfect.

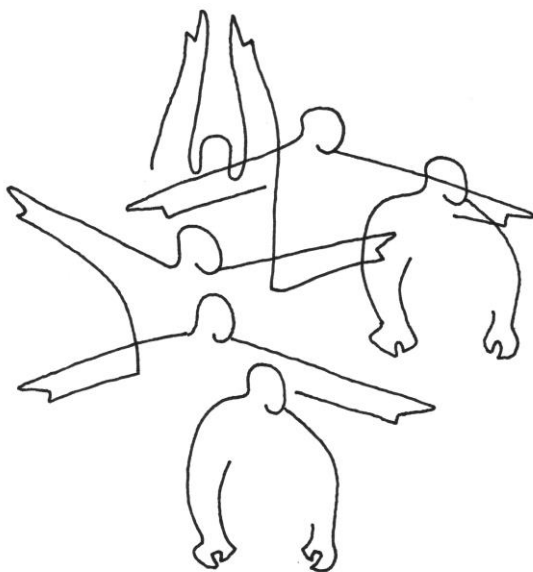
Acest capitol despre evoluția creativă a organelor corpului uman și a gâtului are scopul de a ne face conștienți că suntem capabili să creăm cu întregul nostru corp. Dacă acționăm în această manieră, creația noastră se armonizează cu mâna creativă a Gaiei. Totodată nu trebuie să uităm rolul puterilor dragonului în procesul creativ, despre care am vorbit într-unul din capitolele anterioare. În al doilea rând să nu uităm rolul crucial al maestrului elementului personal. Fără prezența sa, care are în grijă procesele întregului corp, organele nu ar putea interacționa pentru a iniția vortexul puterilor creatoare.

Pentru încheiere vă propun un exercițiu *Gaia Touch* care mi-a fost transmis în Humpolec, Boemia, de gardianul elementar al peisajului numit Pădurea Boemiană. Acesta cuprinde întreg spectrul creației, de la materia densă până la tărmurile diafane ale cosmosului și evidențiază canalul vertical al comunicării între Pământ și Univers. Acordați atenție specială cercului larg alcătuit cu palmele, care transpune noțiunea arhetipală a axului.

Exercițiul din Humpolec pentru echilibrarea materiei Pământului cu lumina Universului

1. Țineți brațele întinse în jos, ușor îndoite pe lângă corp. Imaginați-vă cum concentrați materia Pământului strângând puternic pumnii. Repetați gestul de trei ori, ca și cum ați pompa calitatea materiei în corpul vostru.
2. Apoi întindeți încet brațele lateral, formând un cerc larg. Brațele sunt acum deschise și palmele orientate spre exterior. Ridicați încet brațele întinse până când ajung în poziție paralelă una față de cealaltă deasupra capului, formând un canal. Palmele rămân orientate spre exterior cu brațele întinse paralel.
3. Imaginați-vă pentru o clipă că lumina cosmică din universul infinit curge prin acest canal în corpul vostru.
4. Acum deplasați încet brațele întinse astfel încât să creați un cerc în jurul corpului vostru. Prin această mișcare se unesc forțele pământene cu forțele cosmice.
5. Din această mișcare reveniți la poziția inițială și repetați exercițiul de câteva ori. Apoi vă odihniți în

liniște și conștientizați ce se petrece în corpul vostru.

(DESENUL 77) Exercițiul din Humpolec pentru echilibrarea materiei Pământului cu lumina Universului

Capitolul 6

CAPUL – O ENIGMĂ

Călătorind prin spațiile interioare ale corpului, dragă călătorule, ne apropiem de vârf – capul.

Pe măsură ce am cunoscut ființa personală elementară, am fost conduși în primul rând către marele templu al corpului plasat în cavitatea pelviană, fortăreața puterilor primordiale ale Gaiei. Ulterior ne-am deplasat către următoarea cavitate sacră, coșul pieptului cu prețiosul sistem al inimii. Cea mai îngustă și poate cea mai puțin cunoscută cavitate este în așteptarea vizitei noastre - cavitatea craniului. Unde ar fi cea mai potrivită ușă de intrare în cavitatea capului fără să cădem sub influența ideilor preconcepute despre capul uman?

Triumful absolut al capului asupra corpului

Ființele umane ale erei moderne consideră capul ca pe cea mai prețioasă comoară purtată de corp. Percepția mea însă îmi spune că aici vom găsi doar o mică parte a comorii pe care o căutăm. Ceea ce face din capul uman o adevărată și valoroasă piesă a creației Gaiei este distribuția sa în întreg corpul.

Când mă refer la triumful absolut al prezenței capului în corp, nu mă gândesc la creierul plasat în plăcuta ambianță a craniului, ci privesc capul ca simbol al conștiinței.

Conștiința este un imens nor! Am menționat deja noosfera care interconectează întreaga conștiință a cosmosului pământesc și care are nenumărate focare prezente în toate ființele și elementele creației, dar care nu poate fi niciodată divizată, nici captată sau constrânsă să se limiteze la dimensiunea craniului. În schimb, când privim aspectul uman al conștiinței, vom recunoaște întregul corp ca origine a conștiinței noastre.

Așadar, înainte să ne gândim să căutăm intrarea potrivită în cavitatea craniului, avem nevoie mai întâi să înțelegem diferitele fațete ale conștiinței umane distribuite prin tot corpul, inclusiv în zona capului.

Conștiința tricefală a corpului

Pentru a cunoaște corpul nostru ca lăcaș al sferei bogat structurate de conștiință, avem nevoie de o cheie potrivită. Cunosc o cheie pe care eu o numesc „cei trei ochi ai Zeiței”. În acest caz ochiul reprezintă un anumit focar de conștiință. Conform principiului întreit al Zeiței, despre care am vorbit în capitolul despre Sofia în partea a doua a cărții, conștiința umană cunoaște trei „capete”:

Sfera plexului a conștiinței umane

Sfera de conștiință focalizată în regiunea plexului solar își are poziția centrală în corp și este asociată cu aspectul creativ al Zeiței – așa-numita Zeiță Roșie. Conștiința centrată în pânțe ne conectează la conștiința tuturor ființelor ce aparțin atât nivelelor manifestate cât și nivelelor cauzale ale realității, pe care le-am parcurs în prima parte a călătoriei noastre. Aceasta se poate deplasa înainte și înapoi prin diferitele nivele ale creației Gaiei și poate veni în contact instantaneu cu acele aspecte sau ființe pe care dorim să le percepem, cu care dorim să comunicăm sau să colaborăm.

Sfera din spate a conștiinței

Sfera de conștiință umană ce ține de spațiul din spatele ființei noastre este asociată cu principiul Zeiței Negre, care simbolizează calea schimbării bazate pe înțelepciune. În acest sens, trămurile cauzale ale conștiinței din spatele ființei noastre alcătuiesc resursele de cunoaștere despre cum să facem față căilor întortocheate ale dezvoltării personale presărate de provocări și transformări ce țin de destinul colectiv al umanității. Această sferă este focalizată în spatele corpului, în zona șalelor.

Conștiința focalizată la nivelul capului

Ochiul conștiinței umane focalizat în cap ține de aspectul Zeiței Albe și simbolizează calitatea întregului universal. În mod obișnuit este numit „al treilea ochi”. Dacă este activ, ne poate menține conectați la toate diferitele dimensiuni ale universului prezentate în Intermezzo II sub forma modelului cu douăsprezece dimensiuni al realității cosmice. În jurul focarului său, în centrul capului, toate acele extensii sunt ținute laolaltă conectate la conștiința umană și pot fi accesate în orice moment pentru a pătrunde într-o anumită dimensiune.

(DESENUL 78) „Cei trei ochi ai Zeiței” arată distribuția conștiinței prin corp

Cel de al doilea zid chinezesc

După ce am descoperit sfera conștiinței și relația acesteia cu diferitele părți ale corpului, interesul meu s-a îndreptat către cavitatea craniului, așteptându-mă să descopăr aici și mai multe enigme ale conștiinței. Și totuși, toate eforturile mele de a pătrunde într-o manieră armonioasă în acest templu – capul – au sfârșit într-o dezordine mentală lipsită de sens. Este clar că la acest nivel se manifestă un blocaj serios care nu permite experimentarea cavității capului în adevărata ei esență.

Chiar la începutul călătoriei noastre ne-am lovit de un blocaj asemănător pe care eu l-am numit „cel de al doilea zid al Berlinului”, care separă realitatea manifestată din fața corpului de complementul său cauzal plasat în spate. Acum, aproape de sfârșitul călătoriei noastre, la momentul în care intrarea în spațiul capului părea deschis, ne lovim de un alt zid. Acesta separă sfera creierului de restul corpului. Am decis să îl numesc „cel de al doilea zid chinezesc”.

Zidul chinezesc, lung de mii de kilometri, a fost construit pentru protecția față de invazia hoardelor „barbare” din nord a „înaltei culturi” a imperiului chinezesc. Similar, „cel de al doilea zid chinezesc” protejează „înaltul templu” al capului de pătrunderea calității pământești a Gaiei – considerată de natură joasă.

Am cunoscut originile blocaei „celui de al doilea zid chinezesc” când mă străduiam să plasez corect focarul Gaiei și pe cel al Sofiei în corpul meu. Am ajuns la această idee deoarece nu cred că cele două doamne, Sofia și Gaia, ar dori să stea fiecare în câte un colțișor al corpului, Gaia în partea de jos a corpului și Sofia la nivelul capului. Mi se pare mult mai probabil ca inspirația Sofiei să parcurgă întregul corp și să-și găsească focarul în extremitatea de jos. Similar, am căutat focarul Gaiei în sus, în direcția capului. Dar când am ajuns cu atenția la nivelul superior al gâtului, m-am lovit de un zid masiv, asemănător cu cele ce se construiau în Evul Mediu pentru a proteja orașele de dușmani. Scena se desfășura ca într-un film. Sus, peste zid, zăresc un grup mare de demoni cu bâte în mâini care amenință și strigă că ei nu permit acestei „femei cu încălțări murdare” – se referă la Gaia – să pătrundă în „spațiul sacru al capului”.

Viziunea mea asupra „celui de al doilea zid chinezesc” se referă la creier și se referă la tiparul învechit, menținut însă în continuare de unele religii dogmatice și de unele învățături ezoterice care afirmă rolul dominant al dimensiunilor „spirituale” în raport cu dimensiunile „pământești”. Primele sunt considerate sacre, iar cele care se raportează la Gaia sunt etichetate ca fiind profane.

Pentru a lucra la transmutarea blocaei „celui de al doilea zid chinezesc” propun un exercițiu *Gaia Touch* intitulat „Steaua lui David”. Corespunzător arhetipului Stelei lui David, acesta direcționează puterile cosmice către miezul Pământului și în același timp triunghiul inversat, orientat cu vârful în sus, deschide calea forțelor pământești ale Gaiei către zona capului.

Exercițiul „Steaua lui David” pentru concentrarea inspirațiilor cosmice și pământești în corp

1. Ridicați brațele îndoite deasupra capului; împreunați vârfurile degetelor astfel încât să alcătuiți un triunghi. Prin crearea acestui triunghi voi vă pregătiți să concentrați prezența Gaiei la nivelul coroanei capului.
2. Coborâți încet brațele și le întindeți în jos, în diagonală. Pe măsură ce le coborâți, imaginați-vă cum purtați inspirația cosmică a Sofiei în partea de jos a corpului vostru.
3. Aici împreunați mâinile menținând coatele în afară pentru a forma un triunghi orientat în jos care va marca focarul Sofiei în corpul vostru.
4. Ridicați brațele întinzându-le încet oblic în sus și vă imaginați că purtați prezența cosmică a Gaiei în partea de sus a corpului vostru.
5. Apoi alcătuiți din nou un triunghi deasupra capului pentru a concentra prezența Gaiei în chakra coroană...
6. Repetați exercițiul de câteva ori și apoi observați în liniște ce se petrece în interiorul vostru.

(DESENUL 79) Exercițiul „Steaua lui David” pentru concentrarea inspirațiilor cosmice și pământești în corp

Ușa de acces către cavitatea craniană

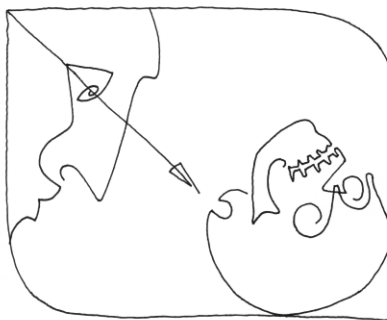
Atunci când am pornit la explorarea organelor interne ale corpului, am început prin a căuta portalul interdimensional care să ne permită să pătrundem în lumile interioare ale corpului. L-am găsit în spatele părții inferioare ale sternului. Există un astfel de portal similar care să ne permită intrarea în cavitatea creierului? Ca răspuns la întrebarea mea, intuiția mi-a indicat de data aceasta orificiul de la baza craniului unde coloana vertebrală întâlnește craniul.

Acest răspuns mi-a amintit dintr-o dată un vis impresionant pe care l-am avut cu ani în urmă, pe care niciodată nu am reușit să-l înțeleg pe de-a întregul:

Conduc spre Paris. De data aceasta este greu de înaintat pe drumurile Franței. Poliția a ridicat baricade pentru a controla călătorii. În final aflu că este vorba despre transportarea craniului lui Christos la Paris pentru a fi expus publicului internațional.

În scena următoare privesc craniul lui Christos la expoziție. Este pus în interiorul unui cub de sticlă și plasat astfel încât poate fi privit prin deschiderea spinală de la bază către cavitatea goală a creierului. Scobiturile ochilor ținesc în sus spre tavanul sălii de expoziție.

(DESENUL 80) Craniul lui Cristos expus la Paris

Când m-am trezit mi-am dat seama imediat că, expunerea craniului lui Iisus Christos într-o astfel de poziție umiltoare constituie – în cadrul culturii vestice – cea mai gravă desacralizare. Simbolizează de asemenea o reversibilitate periculoasă. În locul concentrării asupra învățăturilor lui Christos, se expune craniul gol al lui Iisus. Totuși, luând în considerare poziția de expunere a craniului și privit în contextul intuiției mai sus menționate, presupun că visul conține de asemenea indicații referitoare la intenția mea de a pătrunde în mod corect în cavitatea creierului. Astfel, în imaginația mea, îmi întorc încet capul în poziția sugerată în vis. Spre surprinderea mea, un fascicul de lumină albă lăptoasă pătrunde de sus în spațiul capului meu prin orificiul spinal. Fără nici un dubiu, am asociat calitatea acesteia cu prezența cosmică a Sofiei, aspectul feminin al lui Christos.

Cheia de pătrundere în spațiul interior al capului a fost găsită. Dar înainte de a porni explorarea diferitelor dimensiuni ale cavității craniene, vă propun următorul exercițiu *Gaia Touch*, ca un instrument de lucru pentru deschiderea capului către dimensiunea cosmică a conștiinței prin ancorarea acesteia în miezul Gaiei.

Acest exercițiu mi s-a revelat în timpul pregătirilor pentru un atelier pe care l-am ținut în anul 1999 pe insula Manhattan, New York. Fiind adânc înrădăcinat în miezul Pământului, corpul de granit al Manhattan-ului poate susține structuri urbane extrem de grele pe umerii săi și este totodată capabil să hrănească nivelele de înaltă creativitate culturală ale acestora.

Acest exercițiu ne oferă posibilitatea, prin intermediul sufletului Manhattan-ului, de a ne ancora activitatea mentală în miezul Gaiei, în timp ce „capul nostru” este deschis către întreg spectrul de înțelepciune universală.

Exercițiul Manhattan pentru ancorarea capului

1. Aplecați-vă în față, astfel încât aproape să atingeți pământul cu mâinile întinse. Vă imaginați că întindeți mâinile până în miezul Pământului.
2. Ridicați-vă încet cu palmele împreunate și cu vârfurile degetelor orientate în jos în timp ce vă imaginați cum ridicați această conexiune cu miezul Pământului de-a lungul axei voastre verticale, până ajungeți cu palmele la nivelul pieptului.

3. Când ați ajuns la nivelul inimii, vârfurile degetelor se îndreaptă încet în sus.
4. Ridicați mai departe mâinile până ajungeți în dreptul feței. În dreptul celui de la treilea ochi vă opriți pentru un moment cu palmele într-un gest de rugăciune. Fiți atenți, că aici vă aflați în spațiul interior al capului.
5. După un timp, foarte încet întindeți brațele orizontal la stânga și la dreapta, cât mai larg posibil. Imaginați-vă că, de fapt, extindeți câmpul conștiinței din interior.
6. După aceasta vă înclinați din nou către Pământ și începeți din nou exercițiul. Repetați de câteva ori.

(DESENUL 81) Exercițiul Manhattan pentru ancorarea capului

Comoara înghețată a capului

Acum, că am găsit portalul interdimensional către cavitatea creierului, ce ne mai împiedică să pătrundem în interior? Există oare o a treia blocadă care ține comoara capului ascunsă de noi, chiar dacă suntem „mesagerii” desemnați ai Gaiei?

Blocajele cavității creierului uman pe care le-am descoperit sunt plasate, desigur, pentru a ne împinge pe noi, oamenii, să devenim ființe exclusiv cerebrale, trăind într-un amestec sofisticat de civilizație high-tech și rămășițe ezoterice. Cred că reprezintă provocarea pe care noi, ca rasă umană, ne-am atras-o asupra noastră în epoca căutărilor noastre oarbe pentru libertatea personală absolută. Poate fi înțeleasă ca o încercare la care am fost supuși de către „Doamna Întunericului”. Noi am mai întâlnit acest aspect al Sofiei în partea anterioară a călătoriei noastre.

Înainte să ne concentrăm asupra noii dificultăți supuse atenției noastre, voi relua sumar cele două blocaje ale cavității noastre craniene deja descoperite:

- Prima blocadă împiedică ființa elementară personală să includă cavitatea creierului în traseul său de parcurgere a corpului. Această opreliște ne-a fost dezvăluită în visul „antrenorii de cai”. În acest scop a fost creat un „pitic” care avea menirea de a se îngriji ca creierul să nu se usuce.
- Blocada „celui de al doilea zid chinezesc” împiedică inspirația Gaiei să ajungă la cavitatea creierului și împiedică impulsurile Sofiei să se propage în jos prin tot corpul astfel încât să dividă omul ca „ființă spirituală” de identitatea noastră ca ființe ale Pământului.

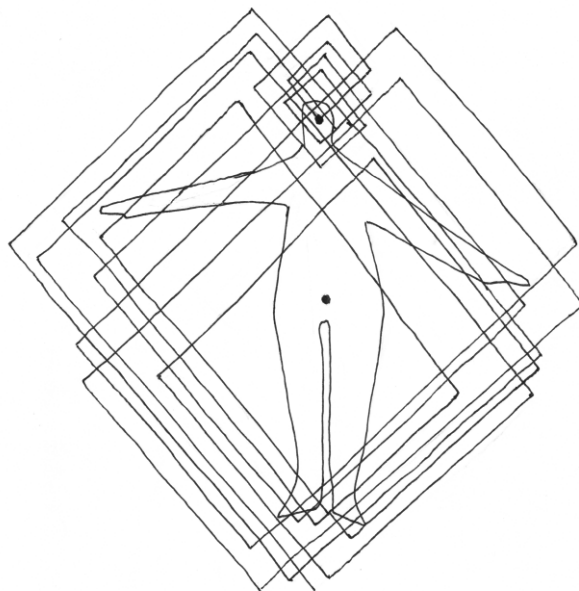
Cea de a treia traumă care blochează accesul către creierul uman mi s-a revelat într-un vis pe care l-am avut în miezul pregătirilor de a pătrunde în cavitatea craniană pentru a-i descoperi secretele. Visul indică pierderea sacralității craniului, obligându-mă astfel să descopăr ultimele urme ale acesteia:

Am senzația că mă aflu în sanctuarul unui templu. Atunci, atenția mi se îndreaptă spre o nișă pătrată din peretele lateral. (Dimensiunea acesteia mă duce ulterior cu gândul la cavitatea craniană). Simt nevoia să privesc către un spațiu larg și sacru. Descopăr urmele unor dungi roșii întunecate care, cândva, încadraseră nișa, evidențiindu-i semnificația sacră. Nișa în sine este goală.

Există cu adevărat urme ale dimensiunii sacre ale cavității craniene, așa cum se sugerează în vis? Urmele dungilor roșii din vis pot fi asociate cu structuri geometrice de lumină pe care le văd încadrând spațiul craniului. Rămân uimit de perfecțiunea matematică a structurii de lumină ce vibrează permanent, făcând posibilă conectarea cavității craniene cu noosfera Pământului și cu cea a Universului. Aceasta structură de lumină îmi amintește de aureola redată în picturile religioase în jurul capului sfinților.

Aureola ce încadrează capul își găsește contraponderea într-o structură similară plasată în jurul întregului corp, pe care am prezentat-o la observarea conștiinței la nivelul scheletului uman. În acest caz, structura luminii este alcătuită în jurul focarului prezenței perfecte în cavitatea pântecelui și interacționează cu mineralele din schelet.

(DESENUL 82) *Cele două structuri cristaline din jurul corpului și al capului*

Structura geometrică de lumină ce încadrează capul nu interacționează cu corpul. Aceasta pune în evidență capul ca un holon separat al corpului. Sfera capului în raport cu corpul ocupă o poziție similară precum Luna față de Pământ.

Așa cum Luna este responsabilă de mișcările ritmice din corpul de apă al Pământului, percepția mea îmi spune că focarul central al cavității creierului induce ritmul de mișcare al elementului Apă din corpul uman. Pe de-o parte, ritmul care generează focarul creierului este sincronizat cu ritmurile cosmice ale Sofiei. Pe de altă parte, văd micro-cristalele din creier vibrând în rezonanță cu miezul Gaiei.

Așa cum focarul pântecelui pune în mișcare structurile minerale ale corpului, focarul din centrul creierului reprezintă factorul ce determină mișcările fluxurilor lichide din corp. Dacă ne referim la polaritățile masculin-feminin, acestea se completează reciproc, așa cum o fac Pământul cu Luna – în măsura în care blocadele menționate nu le perturbă colaborarea.

Pe parcursul muncii mele la Veneția, Bazilica Sfântului Marcu mi-a inspirat următorul exercițiu *Gaia Touch* care ajută la armonizarea reciprocă a cavității pelviene cu cea a creierului și la re-crearea sacralității capului:

Armonizarea cavității creierului cu regiunea inimii și focarul prezenței perfecte din pânțece

1. Așezați-vă în liniște pentru câteva momente. Relaxați-vă inspirând și expirând de câteva ori.
2. Imaginați-vă capul ca fiind o sferă de lumină.
3. Apoi imaginați-vă că luați în mâini această sferă și o aduceți cu grijă în jos, la nivelul inimii și o plasați în spațiul inimii voastre.
4. Este important să executați gestul în mod corespunzător, începând cu palmele plasate de ambele părți ale capului și să le mișcați paralel în jos către piept, ca și cum ați ține capul.
5. Mențineți sfera capului în mijlocul pieptului și acordați-o cu inima voastră.
6. Apoi imaginați-vă că deplasați sfera un nivel mai jos, prin spate, până în cavitatea voastră pelviană.

7. Aici lăsați-o să se odihnească pentru câteva momente și pentru a se conecta la focarul prezenței voastre perfecte.
8. Apoi imaginați-vă că devine atât de ușoară cât un balon de săpun capabil să se ridice vertical până în poziția ei adecvată unde se unește din nou cu capul vostru fizic.
9. Mulțumiți și fiți încrezători de acum înainte în inteligența voastră multidimensională.

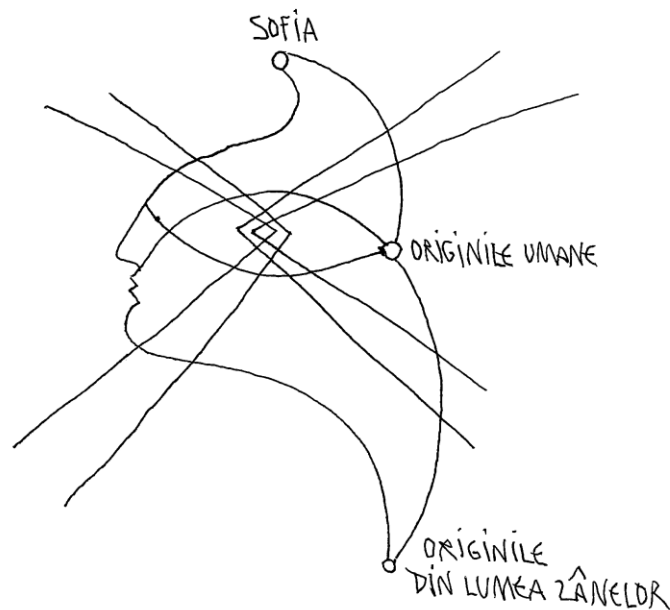
(DESENUL 83) Armonizarea cavității creierului cu regiunea inimii și focarul prezenței perfecte din pântec

Dimensiunile cauzale ale cavității creierului

Nu putem ignora faptul că capul are propriul spațiu organizat în conformitate cu principiul binar. În partea frontală a craniului se află fața cu bărbia, gura, ochii, fruntea și urechile. Partea din spate este rotundă, închisă spre interior. În primul caz avem relația cu lumea manifestată vibrând în partea frontală a corpului, iar în al doilea caz cu dimensiunea causală a cavității creierului.

Există trei nivele ce trebuie menționate în relație cu dimensiunea causală a cavității creierului:

- Corpul de animal al creierului (creierul reptilian) care iese din coloana vertebrală și care a fost menționat deja. Acesta este aspectul creierului prin care pătrunde impulsul lumii zânelor în spațiul creierului, permițând ființei umane să gândească în armonie cu înțelepciunea Gaiei, cu voința și scopul ei.
- Într-o manieră simetrică, impulsul Sofiei coboară asupra craniului de deasupra. Scopul este de a inspira omenirea să pornească pe calea sa de evoluție în armonie cu matricea esenței umane – capacitatea de a gândi și de a decide în mod liber fiind un element esențial. Maniera în care impulsul Sofiei pătrunde în cavitatea craniului poate fi comparat cel mai potrivit cu forma pălăriei cu corn purtată de călugării tibetani sau de dogele Veneției.
- Cel de al treilea nivel al dimensiunii cauzale a creierului se referă la partea anterioară a craniului. Această parte a craniului rezonază cu impulsurile ce provin din tărmurile străbunilor și descendenților. Aceasta permite ființelor umane individuale să depășească limitele propriei minți și să gândească în acord cu logosul umanității ca întreg.

Privind nivelul causal al capului, centrul cavității creierului este de importanță crucială. Toate cele trei impulsuri menționate mai sus se întâlnesc aici pentru a se interconecta. În acest fel, nucleul creierului ia ființă, fiind identificat și ca „cel de al treilea ochi”. Evident, el nu apare pe frunte, așa cum este reprezentat adesea în picturile ezoterice. Localizarea sa corectă poate fi găsită prin concentrarea asupra celor trei impulsuri, ajungând pe această cale la punctul lor de interacțiune.

Rolul pe care îl joacă nucleul creierului în ritmul de vibrație al corpului de apă al omului a fost deja menționat. Acum mai rămâne să facem un pas de la dimensiunea a șaptea către dimensiunea a opta a „celui de al treilea ochi” – ne referim la modelul spațiului multidimensional prezentat în Intermezzo II – și să îi descoperim acest al doilea rol. Conform acestui al doilea rol, „cel de al treilea ochi” funcționează ca o oglindă capabilă să transforme impulsurile de conștiință ale noosferei universale și pământene din afară spre interior, astfel încât creierul le poate stoca în memoria sa. Asta se întâmplă în permanență când oamenii experimentează tot felul de momente ale vieții lor întrupate sau când meditează asupra esenței lor.

În această manieră se creează o minunată bibliotecă în interiorul cavității noastre craniene, unde se acumulează memoria interacțiunilor umane cu noosfera universului, a lumii zânelor precum și interacțiunile dintre oameni. Cu adevărat nevoia este imensă pentru o astfel de bibliotecă a memoriei umane, pentru ca oamenii să poată deveni gânditori independenți și să gândească în armonie cu toate celelalte entități ale cosmosului pământesc. În sălile acesteia se poate găsi instantaneu cunoașterea necesară nouă, oamenilor, de a ne exprima ideile creative, de a formula gândurile potrivite și de a exprima cuvântul.

Mâna creativă a Gaiei și fața umană

După cum am menționat, fața umană reprezintă acel aspect al craniului deschis către lumea manifestată. În acord cu scopul ei, eu văd în modelul mâinii creative a Gaiei cheia potrivită pentru descifrarea esenței ei:

Triunghiul din palma mâinii creative a Gaiei poate fi asociat cu cele trei impulsuri ce vibrează la nivelul causal al cavității creierului – ne amintim de impulsurile care își au originile în lumea zânelor, în cosmos și în lumea strămoșilor și descendenților. Este identic cu matricea cosmosului pământesc care stă la baza mâinii creative a Gaiei.

Triunghiul își găsește expresia la nivel manifestat prin caracteristici ale feței umane:

- Elementul Apă se exprimă prin gură și capacitatea noastră de a vorbi creativ (degetul arătător al Gaiei).
- Elementul Foc se exprimă prin fruntea noastră și capacitatea noastră de concentrare mentală (degetul mijlociu al Gaiei).

- Elementul Pământ se manifestă prin intermediul tenului și capacitatea noastră de exprimare a voinței (degetul inelar al Gaiei).
- Elementul Aer se exprimă prin nas și capacitatea noastră de a ne deplasa dintr-un nivel al noosferei universale la altul (degetul mic al Gaiei).
- Cel de al cincilea element se exprimă prin intermediul ochilor și urechilor, ceea ce semnifică puterea noastră de a fi prezenți în cosmosul pământesc ca ființe conștiente, iubitoare și întrupate (degetul mare al mâinii creative a Gaiei).

Capitolul 7

CU PICIOARELE PE PĂMÂNT

Ajungând la cap, cavitatea amplasată la cel mai înalt nivel, se pare că încheiem călătoria noastră din subsolul corpului uman. Astfel am ajuns pe vârful muntelui! Dacă dorim să continuăm explorarea noastră, atunci va trebui să o luăm în direcția opusă, ceea ce înseamnă că vom coborî pe partea cealaltă a corpului către picioare, până la tălpi.

Picioarele în comparație cu mâinile

Relația strânsă între ființa umană și elementul Aer înseamnă că noi avem o sarcină diferită de îndeplinit în cosmosul pământesc comparativ cu animalele, care sunt asociate cu elementul Foc. Desigur, afirmând acest fapt, trebuie să ne ferim de orice idee preconcepută, deoarece fiecare din cele două sarcini are motivația proprie pentru a fi duse la îndeplinire. Animalele au nevoie de picioare pentru a se deplasa liber prin diversele peisaje, cu scopul de a distribui fluxurile vieții de-a lungul suprafețelor Pământului – alte animale folosesc aripi sau înotătoare cu același scop. În cazul căprioarei, de exemplu, atât picioarele din față cât și cele din spate sunt curbate în aceeași direcție, cu copite despicate în formă asemănătoare. În cazul omului, diferența dintre mâini și picioare este enormă.

Scopul uman este diferit de cel al regatului animal. Noi trebuie să interacționăm cu procesele creative ale Gaiei și să contribuim la manifestarea ideilor ei creative spre nivele înalte ale expresiei. Acesta este motivul pentru care mâinile și picioarele în cazul ființelor umane sunt alcătuite în maniere complet diferite. Mâinile noastre, ca amprentă a mâinii creative a Gaiei, au fost explorate deja în detaliu. Ele sunt destinate scopurilor creative, ca extensii ale inimii, gâtului și capului.

Picioarele și tălpile pot fi privite ca extensii ale cavității pelviene. Aici lucrează diverse energii, în primul rând rezonanța cu miezul Pământului și relaționarea ființei umane cu forțele dragonului – care aparțin Gaiei și care sunt focalizate în jurul punctului prezenței perfecte, în cavitatea bazinului. Sarcina primordială a picioarelor constă în menținerea verticalității sistemului de împământare.

Arta împământării

Împământarea umană este un sistem complex ce cuprinde atât genunchii cât și tălpile. Pentru început, să ne imaginăm ființa umană îngenunchiată pe pământ. Aceasta este, de asemenea, o cale de a înțelege atitudinea religioasă tradițională a îngenunchierii. „A sta” în genunchi simbolizează a sta pe picioarele sufletului fără a „te murdări de pământ” – acesta este crezul epocii în care Pământul era considerat opusul spiritului divin.

În zilele noastre, când relația vitală cu Gaia este considerată un dar al Cerurilor, rolul genunchilor în procesul de împământare este perceput diferit. Cele două sfere puternice ale genunchilor conectează ființa umană cu mediul înconjurător prin intermediul celor două chakre ale elementului Pământ, poziționate în spatul genunchilor. Sferele genunchilor au rolul de a oglindi toate lumile paralele cu care noi, ființele umane împărtășim țesutul vieții și de a ne menține ancorați într-o manieră sferică în interiorul organismului alcătuit din mediul înconjurător.

Deplasându-ne în jos, de-a lungul picioarelor, putem percepe rădăcini eterice subtile plecând din diferite puncte ale tălpilor spre miezul Pământului, atrase de forțele gravitaționale. Totuși, ele nu pătrund mai adânc în pământ decât distanța dintre tălpi și genunchi.

Ca să avem o vedere de ansamblu, ne putem imagina împământarea ca o sferă de lumină centrată în punctul dintre tălpi. Aceasta menține ființa umană ancorată în țesutul integral al vieții ce ne înconjoară și conține totodată rădăcinile eterice poziționate în jumătatea de sferă de sub pământ.

A nu fi împământat înseamnă a nu dispune de mijloace sigure de a distinge între ce este adevărat și ce este fals. Într-o asemenea stare este ușor să devii victima iluziilor, în special în relație cu spiritualitatea. Pentru a întări gradul de împământare, e recomandat să apelăm pentru susținere la familia arborilor și să ne imaginăm în forma unui copac. Copacii sunt maeștri ai împământării. Ne identificăm cu trunchiul acestuia și ne imaginăm cum rădăcinile noastre pătrund în profunzimea Pământului. În același timp devenim conștienți de sfera-coroană a copacului. Ramurile se conectează pe raze de 360 de grade la mediul înconjurător prin puncte de putere și focare de ființe elementare. Această senzație de conectare la tot ceea ce există ar trebui să o resimțim în genunchi.

Ca alternativă pentru împământare și ancorare în întregul cosmic, vă reamintesc cosmograma mâinii prezentată în capitolul despre arhitectura corpului uman.

Călcâiul lui Ahile

Spre diferență de mână, la care potențialul creator depinde de interacțiunea dintre cele patru degete și degetul mare, piciorul nu face nici un fel de diferențiere între cele cinci degete. Ele diferă în lungime, și totuși sunt egale în alinierea lor unul lângă celălalt. Dinamica existentă între cele patru degete și degetul mare de la mână se regăsește în cazul piciorului în relația dintre degete și călcâi. În cazul piciorului, călcâiul îndeplinește un rol similar cu cel al degetului mare al mâinii. Așa cum cele patru degete ale mâinii sunt nefuncționale fără cooperarea cu degetul mare, similar cele cinci degete de la picior nu pot contribui la deplasarea piciorului fără suportul călcâiului.

Există o procedură specifică ritmică. Întâi trebuie ca călcâiul să fie plasat pe jos, fără să fie necesar să declanșeze mișcarea înainte. Abia când cele cinci degete se pun în mișcare, piciorul se poate deplasa înainte. Este evident cum călcâiul îndeplinește un rol causal în relație cu degetele, care au menirea de a manifesta mișcarea înainte. Degetele sunt responsabile de mișcarea piciorului, totuși, fără impulsul dat de călcâi, corpul ar rămâne nemișcat. Trebuie să existe un cod criptat în călcâi, care generează mișcarea înainte a ființei umane. Care ar putea fi acesta?

Pentru a găsi răspunsul la această întrebare, am fost ghidat în spațiul interior al piciorului până când am ajuns la pragul călcâiului. Văd înaintea mea o structură geometrică subtilă. Ce semnificație are această formă rotunjită? Asocierea pe care o primesc este aceea a călcâiului lui Ahile.

În legenda despre războiul Troiei se povestește cum Thetis, mama divină a lui Ahile, l-a cufundat pe acesta în apa vieții fără de moarte. Pentru asta, ea a trebuit să-l țină de călcâi, astfel încât acea porțiune a corpului nu a putut fi atinsă de Apa Vieții. În acest loc își afla Ahile vulnerabilitatea. Când săgeata lui Paris l-a nimerit în acel punct, Ahile și-a pierdut viața ca orice muritor de rând.

Dacă încerc să traduc în limbaj logic percepția mea asupra matricei codificate din călcâi, atunci pot spune că în interiorul spațiului călcâiului văd arhetipul ființei umane în stadiul de perfecțiune, dincolo de planul prevăzut de divinitate pentru noi. La momentul îndepărtat când ființa umană va fi capabilă să materializeze acest tipar al perfecțiunii codificat până în cel mai îndepărtat colțisor al corpului, atunci ea va deveni liberă să își continue evoluția conform propriei viziuni creative. În limbaj simbolistic, cu fiecare pas esențial pe care îl parcurgem în viața noastră înrădăcinați în propria noastră esență, noi ne apropiem de acest ideal.

De la călcâie până la urechi

Când privesc de jur împrejur în spațiul interior al călcâiului, observ sursa unei linii de forță albastră. Aceasta pornește din călcâi, parcurge conturul exterior al labei piciorului prin degete și continuă traseul de-a lungul

picioarei și a corpului până ajunge la ureche. Astfel de linii pornesc din ambele călcâie și au calitatea unui fluid de minerale. Care ar putea fi semnificația acestei perechi de linii?

Nu-i așa că urechile sunt sediul echilibrului, organ de importanță decisivă pentru mers și pentru orice fel de mișcare? Calitatea de tip apă a celor două linii pare să fie polarizată conform principiului yin-yang, astfel că ființa umană oscilează în permanență între aceste două extreme pentru a-și găsi în fiecare clipă echilibrul. În final, calitatea de tip apă a celor două linii se manifestă în urechi sub forma lichidului din pavilionul organului de echilibru și care semnalizează poziția prezentă a corpului în raport cu spațiul înconjurător.

Când îmi poziționez etichetele picioarelor paralel una față de cealaltă, percep la mijloc, între ele, o mică sferă strălucitoare. Este de fapt punctul de plecare a celei de a treia linii verticale, care pornește de aici și urcă vertical prin centrul corpului. Aceasta funcționează ca axă de echilibru a corpului, izvorăște din centrul dintre tălpi și vibrează în rezonanță cu miezul Gaiei unde este ancorată prezența noastră în cosmosul pământesc. Cele două linii albastre laterale folosesc această axă centrală pentru a se acorda la echilibrul perfect al planetei.

Vă propun o combinație a două exerciții *Gaia Touch* pentru a lucra asupra armonizării celor trei linii de echilibru ale corpului. Pornim cu cosmograma de echilibrare a celor două părți ale corpului. Apoi continuăm cu exercițiul de activare a propriului corp de apă prezentat în capitolul despre Gaia și oceanele ei, în partea a doua a cărții.

Exercițiul *Gaia Touch* de echilibrare a corpului

- 1) Stați sau ședeți drept. Puneți mâna dreaptă pe umărul stâng și mâna stângă pe umerul drept.
- 2) După un timp schimbați poziția mâinilor descriind un arc de cerc larg. Mâna stângă se îndreaptă spre umărul drept iar mâna dreaptă ajunge pe partea din spate a umerului stâng.
- 3) După un timp schimbați din nou poziția mâinilor pentru a găsi echilibrul interior. Repetați exercițiul de câteva ori.
- 4) Apoi repetați de câteva ori exercițiul de activare a corpului de apă pentru a întări axa centrală a sistemului de echilibrare a corpului.
- 5) După aceasta începeți din nou exercițiul cu cosmograma de echilibrare a celor două părți ale corpului. Cele două exerciții ar trebui parcurse de câteva ori alternându-le între ele.

Capitolul 8

CORPUL MULTIDIMENSIONAL

Călătorind prin subteranul și spațiile interioare ale corpului uman integralist, am ajuns la stratul cel mai adânc, care este și cel mai dens. Ne aflăm în dimensiunea materială a corpului – dar nu la acel nivel pe care îl cunoaștem uzual privind oamenii din jurul nostru. Noi ne-am scufundat în lumile interioare ale corpului pentru a ajunge să privim din interior realitatea manifestată. Cum arată corpul pe care îl cunoaștem din viața de zi cu zi, îl spălăm și îl hrănim, privit din perspectiva sa cauzală? De această dată, întrebarea vizează aspectul material al corpului care se consideră a fi cunoscut în cele mai mici detalii. Această convingere poate părea relativă dacă privim organismul material al corpului ca una din posibilele expresii ale conștiinței Gaiei.

Corpul uman și cele cinci Elemente

Înainte să concluzionăm percepțiile noastre despre corelația dintre cele cinci Elemente și corpul uman, este necesar să atrag atenția că noi nu abordăm aici conceptul clasic al celor patru corpuri de care are nevoie sufletul individual pentru a se manifesta ca ființă pe Pământ. Mă refer aici la așa-numitele corpuri metal, emoțional, vital și fizic.

Am două motive pentru care doresc să mă depărtiez de acest concept:

- accentuează impresia că trupul nostru este ceva separat de esența ființei umane, numită „suflet”;
- conceptul uzual al celor patru corpuri perpetuează ideea că ființa umană este un consumator a ceea ce ne oferă Gaia. Ca o imensă masă de consumatori, rasa umană pare să dețină autoritatea de a manipula cele patru Elemente – instrumentele creative ale Gaiei – conform nevoilor sale egoiste.

Pentru a ne detașa de un astfel de concept care conduce umanitatea spre o adâncă divizare față de ea însăși, privind mâna creativă a Gaiei am descoperit importanța-cheie a celui de al cincilea Element și interacțiunea acestuia cu celelalte patru Elemente.

Să recapitulăm semnificațiile corpului cu cele cinci Elemente versus conceptul corpului alcătuit din cele patru corpuri elementare:

- Corpul de apă al omului se raportează la fazele Lunii, precum se raportează întregul regat al elementului Apă. Corpul de apă prezintă un nivel atât de ridicat al sensibilității încât permite prezența rozetei sufletului individual în lumea manifestată. Sensibilitatea față de fazele Lunii înseamnă capacitatea de a reproduce ritmurile ciclurilor cosmice în țesutul organismului nostru de tip vegetal.
- Corpul de lumină al omului, ca expresie a elementului Foc, menține în corpul nostru energia vieții, pentru a exista ca ființe individuale, mobile și vii. În acest context, corpul nostru materializează relația cu lumea animalelor.
- Corpul elementului Pământ, numit și „corpul material”, este darul regatului mineralelor pentru ca noi, oamenii, să putem exista ca ființe întrupate fizic, mobile, active, iubitoare în cadrul materiei.
- Corpul elementului Aer reprezintă noosfera personală – sfera individuală de conștiință. De fapt, întreaga călătorie prin corpul uman integralist se bazează pe viziunea primordială asupra corpului ca o constelație specifică a aspectelor individuale ale conștiinței.

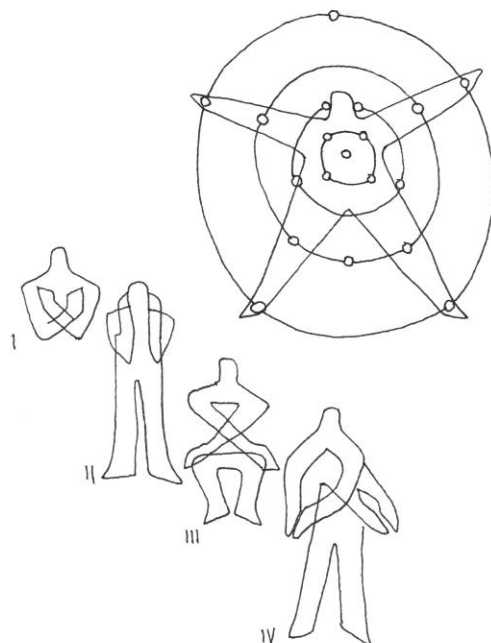
Corpul celui de al cincilea element există într-o altă manieră decât celelalte patru. În acest punct vă reamintesc de atenția omniprezentă a ființei elementare personale ce străbate tot corpul nostru. Aceasta permite celorlalte patru corpuri să conlucreze în sinergie, armonizează în fiecare clipă prezența umană pe Pământ cu matricea cosmosului pământesc. Cu nimic mai puțin importantă este capacitatea celui de al cincilea element de a menține deschise portalurile interdimensionale ale corpului pentru pătrunderea altor ființe care îndeplinesc funcții specifice în corpul nostru, cum ar fi animale, dragoni sau ființe angelice.

Următorul exercițiu *Gaia Touch* amplifică relația dintre corpurile celor cinci Elemente și chakrele corespunzătoare, descrise la începutul călătoriei noastre. În acest context, cele cinci Elemente pot fi experimentate ca părți ale ființei noastre și nu ca ceva separat de noi.

Relaționarea celor cinci Elemente cu diferitele părți ale corpului a fost explicată deja în Capitolul 2 din prima parte a călătoriei noastre.

Exercițiul *Gaia Touch* de interacționare a corpului cu cele cinci Elemente

1. Începem prin a bate de trei ori cu toate cele cinci degete împreunate mijlocul sternului, pentru a marca prezența inimii ca centru de integrare al celui de al cincilea Element.
2. Continuăm exercițiul cu elementul Apă, frecând un timp cu mâinile încrucișate cele două puncte ale pieptului de sub clavicule. Aici sunt localizate cele două chakre ale elementului Apă (I).
3. Apoi trecem la elementul Foc. Pentru acesta, fără să încrucișăm brațele, frecăm un timp lobii urechilor, deoarece aici sunt localizate două din chakrele elementului Foc (II).
4. Urmează elementul Pământ. Chakrele corespunzătoare sunt plasate în spatele genunchilor. Cu brațele încrucișate bateți rotulele (III).
5. Și am ajuns la elementul Aer, cu chakrele localizate în mijlocul palmelor. Pentru a le activa, bateți din palme o dată în fața corpului și o dată în spatele corpului (IV).
6. Acum începeți din nou bătând de trei ori pe stern... repetați exercițiul cel puțin de trei ori.

(DESENUL 85) *Exercițiul Gaia Touch de interacționare a corpului cu cele cinci Elemente cu schema chakrelor corespunzătoare*

Corpul integralist – constituția viitoare a corpului

Dimensiunea corpului integralist nu există separat, ca o alternativă a constituției corpului nostru obișnuit. Totodată, aceasta nu există doar cândva în viitor, ci este deja prezentă în organismul nostru ca potențial ce poate fi activat în orice moment în care oamenii conștientizează că actuala constituție funcțională a corpului este supramanipulată și nu este capabilă să reacționeze la schimbările impuse prin transformările planetare.

Nu mai puțin importantă este conștientizarea pe care momentul cosmic a ajuns să o îndrepte asupra constituției corpului integralist – ca un aspect al conștiinței de iubire și integrare pe care oamenii încep să îl asimileze în prezent, unul câte unul.

În fapt, diversele dimensiuni ale corpului uman și relația sa cu evoluțiile paralele, pe care le-am observat pe parcursul călătoriei noastre, reprezintă elemente singulare ale (viitorului) corp integralist. Acestea există și funcționează relativ independent în „vechea” structură patru-dimensională a corpului. Unele dintre ele sunt reduse la maxim, în timp ce altele sunt complet suprimate. Și totuși, ele continuă să existe ca potențial ce poate fi trezit, purificat și reconectat la toate celelalte elemente pentru a alcătui „viitorul” corp.

La o primă privire, corpul „trecut” și cel „viitor” pot să nu prezinte diferențe notabile. Și totuși, există o schimbare fundamentală necesară pentru a se realiza tranziția de la unul la celălalt. Pe parcursul acestei tranziții – care constă de fapt în transformarea corpului – întreaga sa constituție se schimbă. Dar pentru a fi capabil de o astfel de schimbare radicală, corpul nostru trebuie să fie recunoscut și perceput inevitabil ca o formă specifică de conștiință. Atunci organele nu mai au nevoie să se deplaseze fizic în corp și formele corpului nu mai trebuie să se schimbe.

Ceea ce se întâmplă poate fi imaginat ca o înălțare specifică în frecvență. Datorită acestei elevări devine posibilă sinergia între elementele singulare ale corpului integralist descris pe parcursul călătoriei noastre tripartite prin extensiile corpului uman – înțeles ca microcosmos al Pământului Gaiei. Putem percepe astfel, imensa paletă de posibilități care se deschide pentru evoluția noastră viitoare. Dar decât doar să ne imaginăm, mai bine să experimentăm noua constituție a corpului.

Următoarea cosmogramă *Gaia Touch* a mâinilor este creată pentru a experimenta tranziția de la alcătuirea tradițională a corpului din cele patru Elemente către noua constituție – raportată atât la corpul uman cât și la Pământ, ca un întreg planetar. Se bazează pe rezonanța anterior prezentată a celor patru Elemente asupra mâinilor noastre. În acest caz, degetul mare are rolul de integrare al celui de al cincilea Element.

Cosmograma *Gaia Touch* a mâinilor pentru experimentarea noului corp al cosmosului pământesc

1. Pentru a reprezenta vechea structură a corpului, palmele formează o sferă prin atingerea buricele degetelor omologe, inclusiv ale degetelor mari. Astfel formăm o sferă închisă cu caracter uni-dimensional, similar cu sfera Pământului, privită ca obiect material ce se învârtă în jurul Soarelui.
2. Pentru a ne îndrepta către structura noului corp, care este multidimensional, este necesar ca simultan să întindem palma stângă spre stânga și palma dreaptă spre dreapta (cu degetele atingându-se) spre următoarea compoziție a degetelor:
3. Buricele degetelor mici se ating. Celelalte trei degete se îndreaptă spre spațiul deschis din dreapta, respectiv stânga. Astfel, în locul sferei închise a corpului avem o structură multidimensională deschisă ce permite respirației Pământului și Universului să pătrundă.
4. Nu mai puțin importantă este conexiunea dintre buricele degetelor mari și a degetelor mici. Aceasta semnifică noua forță motrice a evoluției umane și a revoluției cosmosului pământesc. Ea poate fi identificată ca puterea conștiinței (degetele mici) cuplată cu inspirația evoluțiilor noastre paralele prin care noi împărtășim frumusețea Pământului (degetele mari joacă rolul lumii cauzale).

(DESENUL 86) *Cosmograma Gaia Touch a mâinilor pentru experimentarea noului corp al cosmosului pământesc*

CONCLUZIE

A venit momentul în care călătoria noastră prin extensiile corpului uman ajunge la sfârșit. Asta nu înseamnă că se încheie explorarea universului corpului uman. În nici un caz! Noi suntem aici martorii unei încercări de a conștientiza prețiosul dar al întrupării – darul unic al Gaiei. A conștientiza nu înseamnă a avea pretenția de a epuiza acest subiect până la ultimul detaliu. Scopul călătoriei noastre prin cele trei extensii ale ființei umane integraliste este mai degrabă de a explora toate dimensiunile diferite și aspectele existenței umane în cosmosul pământesc, ignorate în mare parte sau chiar suprimate de civilizația modernă.

M-am străduit să găsesc maniera adecvată de a exprima diferitele fenomene care îmi apar adesea în mod neașteptat și surprinzător în fața ochilor. Primele mele reacții sunt răspunsurile unui artist pe parcursul actului de creație a unei lucrări de artă. Adesea am fost provocat de aspecte complet uitate ale corpului și care cereau atenția cuvenită, chiar dacă nu există un limbaj adecvat pentru a exprima mesajul lor. Am fost nevoit să-l inventez acum.

Ideea mea inițială era să creez o carte care să poată fi ulterior dezvoltată de cititorii ei. Textul de bază oferă un punct de pornire pentru diferite teme. Apoi sunt exercițiile *Gaia Touch* care apar pe parcurs și care oferă cititorului posibilități relevante de a continua explorarea în manieră proprie și de a-și construi propria experiență. Aceasta ar putea constitui o cale adecvată de a realiza o revoluție tăcută, prin intermediul căreia să se poată schimba radical relația mai degrabă umiltoare pe care o are umanitatea față de Gaia și darul ei de întrupare în cosmosul pământesc.

Doresc să închei cu un exercițiu *Gaia Touch* de țesere a firului invizibil cu care devine posibilă manifestarea păcii în tine însuși și în mediul înconjurător. Mi-a fost arătat de către un grup de pitici pe insula Srakane în Marea Adriatică. Revelarea acestuia a început cu un vis în care am văzut cum un bărbat furios a fost liniștit de un grup de pitici cu ajutorul unui fir subțire argintiu înfășurat în jurul corpului său. Deoarece cunoșteam punctul de comunicare cu comunitatea piticilor de pe insula aceea, am mers acolo să îi întreb cum se poate crea o astfel de țesătură de pace. Ar fi utilă pentru noi o astfel de cunoaștere pentru a menține pacea în timpurile ce vor veni, de profunde schimbări în corpul nostru și în mediul înconjurător.

Urmează propunerea lor.

Tesem firul păcii

1. Țineți palmele în fața pieptului, una peste cealaltă; degetul mare și inelarul fiecărei palme se ating.
2. Apoi mișcați ritmic ambele mâini în sus, respectiv în jos; palma de dedesubt se deplasează în sus, palma de deasupra se deplasează în jos.
3. Mișcare este posibilă doar desfăcând pentru o clipă degetele lipite atunci când palmele trec una pe lângă cealaltă.
4. Continuați mișcarea pentru un timp, apoi cufundați-vă în liniștea care se creează în urma exercițiului.

Acesta este o variație a exercițiului care implică elementul Pământ. Pentru a experimenta pacea oferită de celelalte patru Elemente, folosiți unul din celelalte patru degete lipite de degetul mare. Cheia constă în a oglindi principiul mâinii creatoare a Gaiei în mâna umană.

(DESENUL 87) Țesem firul păcii

